1984

WOJTEK FIBAK

Born in Poznan, Poland in 1952, Wojtek Fibak was first introduced to the game of tennis at the age of 13 by his father. His first backboards included the wall of his parents' apartment and the back of a train platform because there was no other place to play. By the age of 18, Fibak had become Poland's No. 1 junior player.

His subsequent rise to the top ranks of world tennis was dramatic. He qualified for each of his first five tournaments and stunned Arthur Ashe in the Barcelona Open in late 1974. The big breakthrough came in 1975 when he captured three Grand Prix titles and won the British Hard Courts title and the Vienna Open. Those triumphs paved the way for his dramatic runner-up performance in the 1976 Grand Prix Masters. That year, Fibak's ranking rose to No. 8.

This 6 foot, 160 pound righthander has continued to rank in the top 20 for each of the past 6 years. He has been a quarterfinalist in the U.S. Open (1980) and at Wimbledon (1980). He was a qualifier in the WCT Finals twice (1977, 1982). He has won major tournaments in Sao Paulo (1980), Dayton (1980), Stuttgart (1979), Denver (1979), and has been a finalist in the German Open (1978) and the Grand Prix Masters (1976).

Added to Fibak's stature is his mastery of the doubles game. Cagey at the net and blessed with exceptional quickness, he teamed with Ivan Lendl to reach the semifinals of the 1980 French Open and the quarterfinals of the 1981 U.S. Pro Indoor Championships.

Articulate and straightforward, Fibak has been called "Renaissance Man" and "The Smartest Man in Sports" by journalists. He is probably the only player on the tour who can speak Russian, Czech, Polish, French, German, and English. A former student of law at Poland's Mickiewicz University, he is also an avid collector of 18th, 19th, and 20th century Polish art, and today he owns the world's largest private collection of such work.

Wojtek Fibak and Ivan Lendl met and became friends on the tennis tour, and, this year, Fibak became Lendl's manager. Fibak is regarded as a national hero in Poland, where his efforts have played a major role in the growth of tennis.

When he is not on tour, Fibak lives in Greenwich with his wife, Ewa, and his two ...ers, Agnieszka and Paulinka, aged 7 and 4.

IVAN LENDL

Ivan Lendl was born in 1960 in Ostrava, Czechoslovakia. An only child, Lendl learned tennis from his mother, who herself was once ranked No. 3 nationally, and his father, who was in the top 15. Having entered his first tournament at the age of 8, he obtained his first international notices during his teen years. At the age of 18, he won the Wimbledon, French, and Italian Junior Championships, as well as the prestigious Orange Bowl.

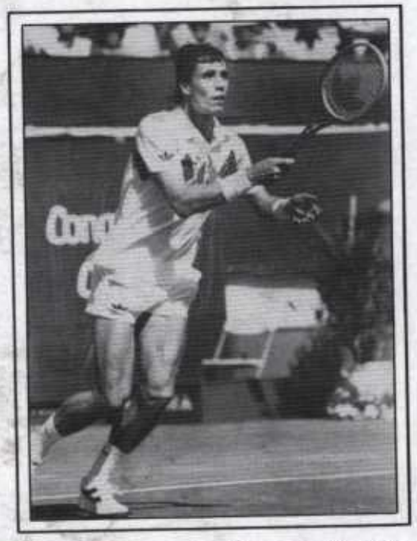

Since then, Lendl's achievements on the court include an impressive array of victories in all of tennis's major tournaments. Since 1980, he has won singles titles in Taipei, Hong Kong, and tokyo. he has won the Canadian, Spanish, U.S. and French Open Championships. He has dominated the ATP, WCT, and Volvo Masters Tournaments.

He has also set an all-time prize money record, totaling over $1 million in earnings for the first five months in 1982. He produced a 45-match winning streak — the second longest in tennis history — and won eight straight singles titles from September 1981 through February 1982. He established a Volvo Grand Prix record by winning tournaments in five consecutive weeks (1981). With his partner Tomas Smid, he led Czechoslovakia to its first victory ever in the Davis Cup (December 1980).

Possessor of a keen insight into the strategies of the game — "There is a way to beat everybody," he says — Lendl is universally acknowledged as one of tennis's hardest workers. On the road an astounding 50 of 52 weeks in 1980 and only slightly less active the next year, he has earned the respect of his fellow professionals for his seemingly endless reserves of stamina and strength. He still practices at least four hours most days. He also replays tapes of his televised performances, remembers every match played, and can rattle off the details of his various contracts.

Quick witted and conversant in five languages, Lendl plays golf and tennis on roller skates when he has a chance to relax. He is home in Greenwich in anticipation for the U.S. Open which begins next week in Flushing Meadow.

Greenwich Time Monday, August 29, 1983

At YWCA benefit, Lendl cites his nervousness towards U.S. Open

By A.J. Barnes
Special Correspondent

Two days before the start of the U. S. Open, where he is seeded No. 2 behind John McEnroe, Ivan Lendl made a benefit appearance at the Greenwich YWCA on East Putnam Avenue.

There to raise money to help pay for two newly constructed hard courts on the 'Y' grounds, the 23-year-old tennis superstar spent yesterday afternoon lunching with patrons, signing autographs and playing tennis.

Looking tanned and fit, with his sandy hair bleached nearly blond from the sun, Lendl was relaxed and remarkably candid as he spoke of his preparation for the upcoming Open.

"How do I feel?" he asked in reponse to a question about the nearness of one of only a handful of tennis tournaments he has never won. "How can I feel with the Open two days away? I feel that I am practicing hard, that my momentum is going, but that I may need a little luck, too.

"I know that I am going to try as hard as I can, but I am a little nervous at this point."

A case of nerves is not a flaw generally attributed to the man ranked number two in the world. In fact, one would suspect that after winning nearly $2 million in prize money in 1982 alone, establishing a 44-match win streak and securing back-to-back Masters titles, nervousness would no longer be part of his repertoire.

Still, going into a tournament most players know their own strengths and weaknesses, as well as which opponent can be expected to give them the most trouble.

In his previous quests for a Grand Slam title, Lendl has been victimized by the rising young Swedish star, Mats Wilander, and Yannick Noah, the 1983 French Open champion. If seedings hold, Lendl would face Wilander in the quarterfinals and Noah in the semifinals.

When asked whom he expected the most trouble from, the Czechoslovakian was evasive.

"I'm happy with the year I've had," he said. "I've had some good results. Whenever you play a tournament, you go by one match at a time. You play your best. Sometimes you win, and sometimes you lose."

Lendl lost the first set of his benefit match yesterday against Jose-Luis Clerc of Argentina, but came back to make the hometown fans happy by winning the second set and the deciding tiebreaker. Clerc, second only to Guillermo Vilas in the hearts of his countrymen, was a stand-in for Wojtek Fibak.

Fibak, Lendl's coach, confidant, business manager and Greenwich neighbor, had injured an ankle playing soccer. Calling on the camaraderie legendary among athletes in general, and tennis players in particular, he had rounded up Clerc to be his replacement.

Whether sitting, or hobbling, along the sidelines, Fibak eyed his star pupil closely. Squinting and furrowing his brow, he looked like a artist searching for faults that dared to mar his creation. Finding none, he resumed his conversation with Pato Rodgriguez, who fulfilled the same role for Clerc.

Fibak is one of the more interesting players on the pro tennis tour; he owns the world's largest private collection of 18th, 19th and 20th century Polish art.

Neither coach seemed displeased with their players' efforts, but shouted amiable encouragements, apparently for appearances' sake. The time has long since passed for any major adjustments to either professional's game.

The tennis benefit was planned by a committee, headed by Susan Klein and Midget Chadsey, to help finance the reconstruction of the YWCA's original two tennis courts, built in 1965. Last year, more than 660 players used the courts. Cracks in the courts appeared and YWCA leaders felt a major renovation was required. A $50,000 major capital campaign was launched.

The match was a final tune-up for this week's U.S. Open at Flushing Meadow for Lendl, above, and Clerc.

Ewa Fibak, wife of Polish tennis star Wojtek Fibak, came out for the tennis with her daughters, Agnieszka and Paulinka. Fibak was supposed to play, but an injury kept him out of action. Lendl and the Fibaks live in Greenwich.

Ewa Fibak, wife of Polish tennis star Wojtek Fibak, came out for the tennis with her daughters, Agnieszka and Paulinka. Fibak was supposed to play, but an injury kept him out of action. Lendl and the Fibaks live in Greenwich.

did as he spoke of his preparation for the upcoming Open.

"How do I feel?" he asked in reponse to a question about the nearness of one of only a handful of tennis tournaments he has never won. "How can I feel with the Open two days away? I feel that I am practicing hard, that my momentum is going, but that I may need a little luck, too.

"I know that I am going to try as hard as I can, but I am a little nervous at this point."

A case of nerves is not a flaw generally attributed to the man ranked number two in the world. In fact, one would suspect that after winning nearly $2 million in prize money in 1982 alone, establishing a 44-match win streak and securing back-to-back Masters titles, nervousness would no longer be part of his repertoire.

Still, going into a tournament most players know their own strengths and weaknesses, as well as which opponent can be expected to give them the most trouble.

In his previous quests for a Grand Slam title, Lendl has been victimized by Clerc of Argentina, but came back to make the hometown fans happy by winning the second set and the deciding tie-breaker. Clerc, second only to Guillermo Vilas in the hearts of his countrymen, was a stand-in for Wojtek Fibak.

Fibak, Lendl's coach, confidant, business manager and Greenwich neighbor, had injured an ankle playing soccer. Calling on the camaraderie legendary among athletes in general, and tennis players in particular, he had rounded up Clerc to be his replacement.

Whether sitting, or hobbling, along the sidelines, Fibak eyed his star pupil closely. Squinting and furrowing his brow, he looked like a artist searching for faults that dared to mar his creation. Finding none, he resumed his conversation with Pato Rodgriguez, who fulfilled the same role for Clerc.

Fibak is one of the more interesting players on the pro tennis tour; he owns the world's largest private collection of 18th, 19th and 20th century Polish art.

Neither coach seemed displeased with their players' efforts, but shouted amiable encouragements, apparently for appearances' sake. The time has long since passed for any major adjustments to either professional's game.

The match was a final tune-up for this week's U.S. Open at Flushing Meadow for Lendl, above, and Clerc.

The tennis benefit was planned by a committee, headed by Susan Klein and Midget Chadsey, to help finance the reconstruction of the YWCA's original two tennis courts, built in 1965. Last year, more than 660 players used the courts. Cracks in the courts appeared and YWCA leaders felt a major renovation was required. A $50,000 major capital campaign was launched.

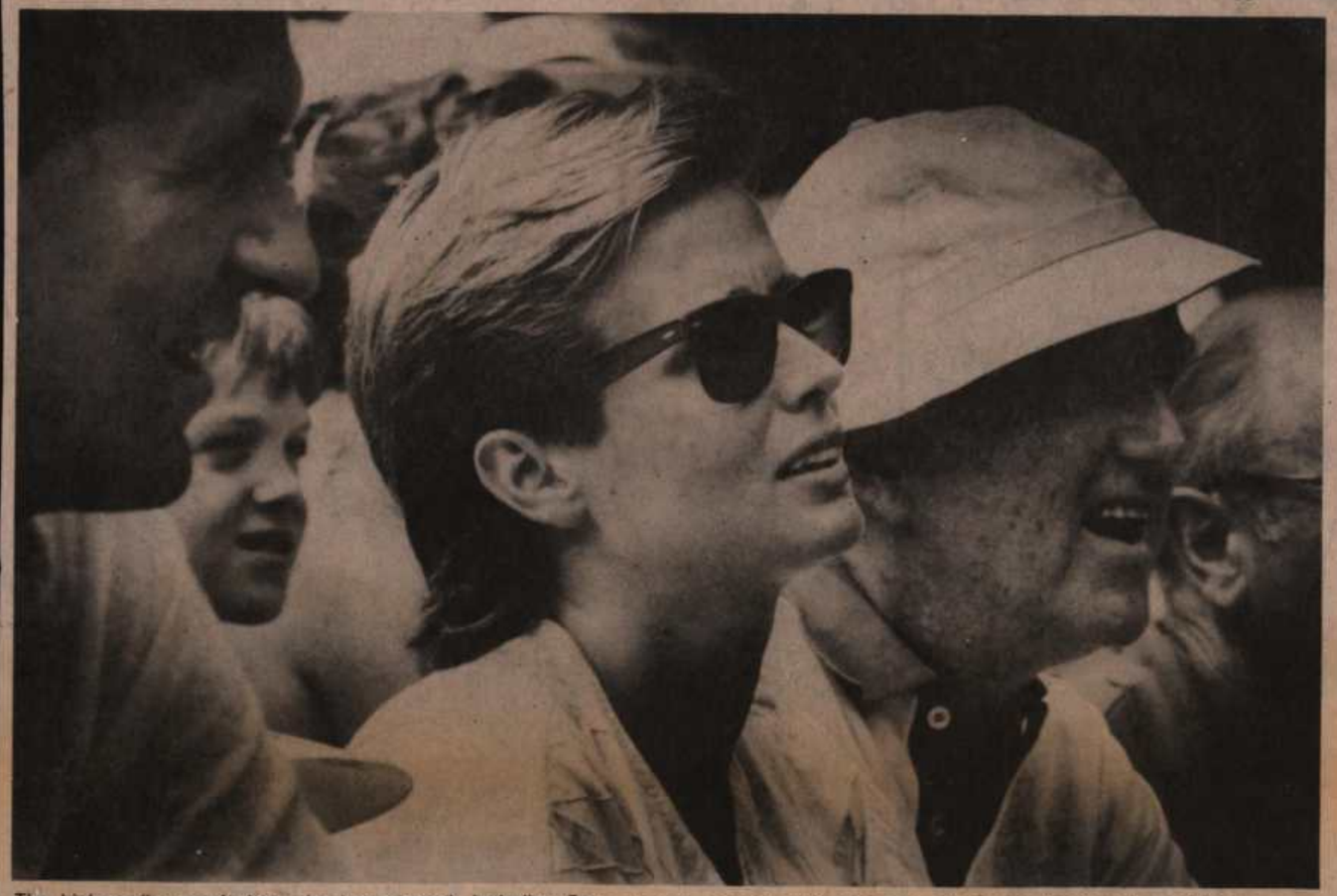

The high-quality tennis kept the large crowd, including Ewa Fibak, center, at the edge of their seats. Lendl and Clerc played a highly competitive two-set match against each other.

Lendl teamed with Clerc to play four Greenwich doubles teams. Local players were getting points off Lendl and Clerc.

Before the benefit tennis exhibition, Fibak, Lendl and Clerc, left to right, talk shop. Last year, more than 660 players used the YWCA's courts. When cracks appeared in the courts, it was decided that a $50,000 reconstruction job was necessary. Following a major capital fund-raising campaign, reconstruction work began on the YWCA courts in June. Lendl and Clerc agreed after the match the courts are now in fine shape. Another tennis benefit story and picture on A1.

Staff Photos
by Robert Baldridge

SPORT • SPORT • SPORT • SPO

KARIERA WOJTKA FIBAKA

JÓZEF GARLIŃSKI

W czerwcu 1970 roku przyjechał do Londynu 17-letni chłopiec. Był tenisowym mistrzem Polski juniorów, został więc zaproszony do wielkiego wimbledońskiego turnieju gdzie, obok mistrzów, grają także przyszłe nadzieje tego wspaniałego sportu.

Chłopiec miał rakietę i parę zużytych pantofli i nic więcej. Z kraju można było wywieźć zaledwie kilka dolarów i funtów a trzeba było przecież gdzieś mieszkać, jeść, kupić piłki tenisowe, zagrać choć raz na trawiastych kortach, które są chlubą Wimbledonu, a które Wojtek zobaczył po raz pierwszy w życiu.

na drugorzędnych turniejach na Węgrzech, w Rumunii czy w Bułgarii niczego nie osiągnie i postanowił ponieść ryzyko jednego, wielkiego skoku. Miał trochę własnych oszczędności, niewielką sumę otrzymał od swego ojca chirurga (profesora uniwersytetu w Poznaniu), uzyskał zgodę tenisowego Związku i w październiku 1974 roku ruszył na wielki, międzynarodowy turniej do Barcelony. Musiał, oczywiście, przebić się przez eliminacje, ale jakoś się to udało i 22-letni chłopiec znalazł się wreszcie na liście kilkudziesięciu graczy, których rozlosowano w grze pojedyńczej panów.

Na zdjęciu rodzina Wojciecha Fibaka — żona Ewa z domu Żak, absolwentka romanistyki i córeczki — 4-letnia Paulinka i 7-letnia Agnieszka.

Na szczęście istniał jeszcze wtedy prowadzony przeze mnie polski klub tenisowy "Polonia". Wojtek trafił do mnie przez znajomości, mogliśmy mu więc dać jakie takie oparcie. Jeden z naszych członków zakwaterował go w swym czynszowym domu, zebrałem wśród "polonistów" nieco funtów, "Ognisko" ofiarowało gratisowe obiady, w moim klubie, gdzie mamy doskonałą trawę (trenują na niej Jimmy Connors, Chris Lloyd, Stan Smith, Brian Gottfried i inni), zorganizowałem możliwie najlepsze gry. Wojtek nie wygrał turnieju juniorów, ale doszedł do ćwierćfinału, oczuł się z trawą

W ciągu kilku dni w agencyjnych depeszach różnych krajów, raportujących barceloński turniej, poczęło się pojawiać nieznane dotychczas nazwisko. Fibak przeszedł dwie rundy, Fibak pokonał czołowego hiszpańskiego gracza, J. Gisberta, Fibak w ćwierćfinale, Fibak wyrzucił z turnieju amerykańską gwiazdę, Arthura Ashe! (Czarny Amerykanin w roku następnym wygrał Wimbledon). Ryzyko, które mogło pogrzebać wszystkie oszczędności i wszystkie nadzieje, opłaciło się. Wojtek przełamał zaczarowaną barierę, barceloński skucos otworzył mu

Amerykaninem F. McNairem, pokonali reprezentacyjną parę sowiecką — T. Kukulia i A. Metreveli. Występ był średni, ale następny rok miał pokazać co potrafi młody chłopak, który jeszcze kilka lat temu grał w Poznaniu piłkami tak zdartymi, że żaden gracz na Zachodzie nie wziąłby ich w ogóle do ręki.

Ciągły, nieustanny młyn turniejów w różnych krajach świata sprawił, że Wojtek nabrał szlifu wielkiego gracza. Jego return armatnich serwisów był bezbłędny, niski voley jeden z najlepszych na świecie, szybkość porouszania się na korcie niesamowita. Słabsze było jego własne podanie i smach, ale i tak wysunął się na czoło wszystkich gwiazd w grze podwójnej, a sukcesy w singlu zagwarantowały mu udział w turnieju Masters, do którego corocznie kwalifikuje się tylko ośmiu najlepszych graczy.

Była jesień 1976 roku, gdy w Huston stanęło naprzeciw siebie ośmiu gwiazdorów. Wojtek nie miał dla nich respektu, grał doskonale i ku ogólnemu zdumieniu znalazł się w finale. Przeciwnikiem jego był Hiszpan, Manuel Orantes, nie złamany jeszcze kontuzjami, u szczytu formy, głośny dzięki wygraniu mistrzostwa Stanów Zjednoczonych. Liczono się już z możliwościami Polaka, w półfinale pokonał samego Vilasa, który wygrał kilkadziesiąt turniejów, ale nikt prawie nie wątpił, że zwycięzcą zostanie Hiszpan. A jednak po dwóch godzinach gry sytuacja wyglądała inaczej. Wojtek przegrał jednego seta, ale wygrał dwa i w czwartym prowadził 4:1. Właśnie przygotowywał się do serwisu i za kilka minut powinno było być 5:1 i tylko krok do wielkiego zwycięstwa.

I wtedy nagle Wojtek, zdał sobie sprawę z faktu, że drugą połowę meczu będzie nadawać polska telewizja i że właśnie teraz, gdy tak wielki sukces jest w jego zasięgu, miliony Polaków śledzą każdy jego ruch, każdy oddech. Jednocześnie hałaśliwa amerykańska telewizja, korzystając z chwilowej przerwy, gdy gracze zmieniali strony kortu, głośno zapytała siedzącego w pierwszym rzędzie filmowego aktora, Kirk Douglasa, jaki przewiduje rezultat meczu. Ten odpowiedział: "Orantes to wielki gracz, uważam, że potrafi jeszcze wygrać". Wojtek to posłyszał, zacisnął szczęki, ale jednocześnie zdekoncentrował się. Przegrał swój serwis, przegrał następnego gema i choć wygrał swoje następne podanie i doprowadził seta do stanu 5:3 na swoją

SPORT • SPORT • SPORT • SPOR

KARIERA WOJTKA FIBAKA (dokończenie)

JÓZEF GARLIŃSKI

Przede wszystkim, jeszcze w tym samym roku, wykorzystał swe wielkie możliwości w grze podwójnej i wraz z Karlem Meilerem wygrał mistrzostwo świata w turnieju WCT (World Championship Tenis). Przyszły także zwycięstwa w singlu i nie ma w świecie gracza należącego do czołówki, który by z Wojtkiem nie przegrał. Borg, Connors, Ashe, Vilas, McEnroe, Nastase, Stan Smith, Tanner, Gottfried, Gerulaitis, Ramires, wszyscy oni poznali siłę woli i błyskotliwość talentu naszego mistrza. Dalsze sukcesy w grze podwójnej zostały osiągnięte z nowym partnerem, Holendrem Tomem Okkerem, świetnym graczem i przyjacielem Wojtka. Zanim, w roku 1978, po raz drugi udało się wygrać turniej WCT i znaleźć się na czele doublistów świata. Potwierdzeniem tej supremacji było mistrzostwo Australii wygrane ze średniej klasy graczem, K. Warwickem. Z Okkerem Wojtek dwukrotnie był rozstawiony na drugim miejscu w Wimbledonie i w roku 1978 doszedł do półfinału, tracąc szansę na finał, zaledwie o kilka piłek. W tym samym roku, w półfinale mistrzostw Stanów Zjednoczonych, polsko-holenderska para prowadziła 4:1 w decydującym secie z późniejszymi mistrzami, R. Lutzem i S.Smithem. Kilkanaście zwycięstw w różnych turniejach potwierdziło klasę polsko-holenderskiej pary, ale Wojtek i z innymi partnerami wiele dokazał. Z Czechem J. Kodesem, był w finale mistrzostw Francji, z Australijczykiem Fitzgeraldem w finale mistrzostw Włoch, z Amerykaninem Stocktonem w ćwierćfinale Wimbledonu. W singlu nieprzerwanie utrzymywał się w pierwszej piętnastce świata i w roku 1979 osiągnął swoje najwyższe rozstawienie, znalazł się bowiem na 10 miejscu w Wimbledonie. Największy sukces na tamtejszej trawie osiągnął w roku 1980, gdy w niezapomnianym meczu, po przegraniu dwóch pierwszych setów, pokonał amerykańskiego Litwina, Vitasa Gerulajtisa.

Wielkie sukcesy przypadły na okres kolosalnego rozwoju telewizji, zawodowego tenisa i zawrotnych zarobków. Przynoszą je nie tylko pieniężne nagrody za zwycięstwa w turniejach, ale także gry pokazowe i różnego rodzaju reklamy. Życie w ciągłych podróżach w dobrych hotelach jest drogie, gracze pokrywają wszystkie wydatki z własnej kieszeni, gnębią ich podatki, muszą opłacać własnych managerów, cudze dochody są sekretem, ale wiadomo powszechnie, że Wojtek zarabia doskonale. Ma piękny dom w

karierze. Odwrotnie, starał się im pomóc, starał się podzielić tym, co zdobył ciężką pracą. Rokrocznie dawał Polskiemu Związkowi Tenisowemu 10 tysięcy dolarów, co umożliwiało wysyłanie na turnieje następnej generacji młodych zapaleńców, rokrocznie na własny koszt sprowadzał do Polski czołowych graczy świata i organizował pokazowe mecze dla spopularyzowania białego sportu. Idące w miliony złotych dochody z tych gier szły na cele charytatywne, na szpitale, szkoły i ośrodki młodzieżowe. Posyłał także rakiety i piłki, fundował nagrody na turnieje juniorów i opłacał ich organizację, jego dom w Greenwich stoi zawsze otworem dla polskich młodych tenisistów, gdy tylko zawitają do Stanów.

Dla Wojtka granie w barwach narodowych było zawsze zaszczytem, stał więc do dyspozycji Związku, gdy nadchodziły mecze o Puchar Davisa, i odniósł w nich wiele zwycięstw. Miało to sens i było możliwe, gdy grał jeszcze Tadeusz Nowicki, który mógł wygrać jednego singla, a przede wszystkim był dobrym partnerem dla Wojtka w grze podwójnej. Nowicki jednak przestał grać i sytuacja stała się zupełnie niemożliwa, tym bardziej, że wszystkie kraje zostały podzielone na dwie grupy i Polska znalazła się w grupie słabszej. Mimo wielkiej ilości

turniejów, organizatorzy międzynarodowego tenisa zawsze starali się i starają znaleźć terminy na mecze pucharowe, bo grają w nich czołowe rakiety świata, ale dotyczy to tylko grupy silniejszej. Słabszymi krajami nikt się nie zajmuje i wyznaczane terminy pucharowych spotkań z reguły kolidują z wielkimi turniejami, w których wszyscy wybitniejsi gracze muszą uczestniczyć, jeżeli chcą nadal należeć do światowej czołówki. Dla Wojtka granie w pucharze stało się kwadraturą koła. Przy największym wysiłku mógł tylko zdobyć dwa punkty, wygrywając single, co nie wystarczało do zwycięstwa. O poziomie innych polskich graczy świadczyły klęski z Monako i Marokiem, dwoma krajami, które znajdują się na dnie światowego tenisa. Przyjazd na pucharowe spotkanie oznaczał dla Wojtka zerwanie kontraktów, utratę pozycji na światowej liście graczy i poważne straty materialne, bez żadnego pożytku dla narodowych barw. Odwrotnie — więcej mógł dla nich zdziałać, grając w wielkich turniejach.

W roku 1975, gdy zaczynała się jego sława, poślubił w Poznaniu studentkę (obecnie absolwentkę) romanistyki, uroczą Ewę Żak, z którą tworzą najbardziej znaną na świecie polską młodą parę, obdarzoną dwiema córeczkami, siedmioletnią Agnieszką i czteroletnią Paulinką. Ich dobra znajomość obcych języków, ich przyjazne i nieskrępowane kompleksami maniery, zawsze dżentelmeńskie zachowanie się Wojtka na korcie sprawiają, że trudno o lepszych ambasadorów polskości za granicą. Oczywiście zawiść karłów, wstrętna cecha ludzi, którzy nie mają woli, by czegoś dokonać, dociera do nich i stara się zakłócić ich szczęście i spokój ich rodzin plotką, kłamstwem i obmową, ale umieją tego nie dostrzegać.

Tenis nie jest jednak całym życiem Wojtka i jego najbliższej rodziny. Pociąga ich wiele innych dziedzin życia, są zainteresowani sztuką i ze znawstwem zbierają rzeźby i obrazy, ich biblioteka liczy już tysiące tomów w kilku językach. Wojtek, gdy skończy się jego kariera jako gracza, zamierza stworzyć agencję dla innych tenisistów i organizować ich gry i turnieje. Jeszcze sam gra na pełnych obrotach, a już ma pierwszego podopiecznego, którym jest czołowy gracz świata i przyjaciel Wojtka, Czech Iwan Lendl (prywatnie b. miły człowiek, dobrze mówiący po polsku). Już dziś Wojtek snuje szeroko zakrojone plany, jaki użytek zrobi z dochodów takiej agencji. Sponsorowanie mej książki "Polska w Drugiej

Chłopiec miał rakietę i parę zużytych pantofli i nic więcej. Z kraju można było wywieźć zaledwie kilka dolarów i funtów a trzeba było przecież gdzieś mieszkać, jeść, kupić piłki tenisowe, zagrać choć raz na trawiastych kortach, które są chlubą Wimbledonu, a które Wojtek zobaczył po raz pierwszy w życiu.

na drugorzędnych turniejach na

Na zdjęciu rodzina Wojciecha Fibaka — żona Ewa z domu Żak, absolwentka romanistyki i córeczki — 4-letnia Paulinka i 7-letnia Agnieszka.

Na szczęście istniał jeszcze wtedy prowadzony przeze mnie polski klub tenisowy "Polonia". Wojtek trafił do mnie przez znajomości, mogliśmy mu więc dać jakie takie oparcie. Jeden z naszych członków zakwaterował go w swym czynszowym domu, zebrałem wśród "polonistów" nieco funtów, "Ognisko" ofiarowało gratisowe obiady, w moim klubie, gdzie mamy doskonałą trawę (trenują na niej Jimmy Connors, Chris Lloyd, Stan Smith, Brian Gottfried i inni), zorganizowałem możliwie najlepsze gry. Wojtek nie wygrał turnieju juniorów, ale doszedł do ćwierćfinału, oswoił się z trawą, wykazał wiele rozsądku, jak na swój młody wiek i piękną sportową postawą zdobył naszą przyjaźń. Twardo postanowił, że za rok, już nie jako junior, pojawi się ponownie i poprzez sito eliminacji spróbuje przedostać się do wielkiego turnieju.

Przyjechał, walczył, wraz z Jackiem Niedźwiedzkim startowali także w eliminacjach gry podwójnej, ale choć był o kilka kroków od przełamania bariery, musiał jeszcze na to poczekać kilka lat. Przekonał się

W ciągu kilku dni w agencyjnych depeszach różnych krajów, raportujących barceloński turniej, poczęło się pojawiać nieznane dotychczas nazwisko. Fibak przeszedł dwie rundy, Fibak pokonał czołowego hiszpańskiego gracza, J. Gisberta, Fibak w ćwierćfinale, Fibak wyrzucił z turnieju amerykańską gwiazdę, Arthura Ashe! (Czarny Amerykanin w roku następnym wygrał Wimbledon). Ryzyko, które mogło pogrzebać wszystkie oszczędności i wszystkie nadzieje, opłaciło się. Wojtek przełamał zaczarowaną barierę, barceloński skuces otworzył mu bramy Sezamu, został przyjęty do ekskluzywnego grona kilkudziesięciu graczy, którzy bez eliminacji są od razu dopuszczani do wszystkich turniejów.

W roku następnym, 1975, Wojtek, już jako zawodowy gracz, wystąpił po raz pierwszy (nie licząc juniorskiego debiutu) na Wimbledonie, ale przyjechał chory i przegrał singla w pierwszej rundzie. Jednak jego występ pozostawił pierwszy dodatni ślad, bo w grze

wraz z

wziąłby ich w ogóle do ręki.

Ciągły, nieustanny młyn turniejów w różnych krajach świata sprawił, że Wojtek nabrał szlifu wielkiego gracza. Jego return armatnich serwisów był bezbłędny, niski voley jeden z najlepszych na świecie, szybkość porouszania się na korcie niesamowita. Słabsze było jego własne podanie i smach, ale i tak wysunął się na czoło wszystkich gwiazd w grze podwójnej, a sukcesy w singlu zagwarantowały mu udział w turnieju **Masters**, do którego corocznie kwalifikuje się tylko ośmiu najlepszych graczy.

Była jesień 1976 roku, gdy w Huston stanęło naprzeciw siebie ośmiu gwiazdorów. Wojtek nie miał dla nich respektu, grał doskonale i ku ogólnemu zdumieniu znalazł się w finale. Przeciwnikiem jego był Hiszpan, Manuel Orantes, nie złamany jeszcze kontuzjami, u szczytu formy, głośny dzięki wygraniu mistrzostwa Stanów Zjednoczonych. Liczono się już z możliwościami Polaka, w półfinale pokonał samego Vilasa, który wygrał kilkadziesiąt turniejów, ale nikt prawie nie wątpił, że zwycięzcą zostanie Hiszpan. A jednak po dwóch godzinach gry sytuacja wyglądała inaczej. Wojtek przegrał jednego seta, ale wygrał dwa i w czwartym prowadził 4:1. Właśnie przygotowywał się do serwisu i za kilka minut powinno było być 5:1 i tylko krok do wielkiego zwycięstwa.

I wtedy nagle Wojtek, zdał sobie sprawę z faktu, że drugą połowę meczu będzie nadawać polska telewizja i że właśnie teraz, gdy tak wielki sukces jest w jego zasięgu, miliony Polaków śledzą każdy jego ruch, każdy oddech. Jednocześnie hałaśliwa amerykańska telewizja, korzystając z chwilowej przerwy, gdy gracze zmieniali strony kortu, głośno zapytała siedzącego w pierwszym rzędzie filmowego aktora, Kirk Douglasa, jaki przewiduje rezultat meczu. Ten odpowiedział: "Orantes to wielki gracz, uważam, że potrafi jeszcze wygrać". Wojtek to posłyszał, zacisnął szczęki, ale jednocześnie zdekoncentrował się. Przegrał swój serwis, przegrał następnego gema i choć wygrał swoje następne podanie i doprowadził seta do stanu 5:3 na swoją korzyść i przy stanie 5:4 serwował o mecz i brakowało mu dwóch piłek do zwycięstwa, nie potrafił wygrać. Ostatni set był już tylko formalnością, bo naszemu graczowi zabrakło sił fizycznych i nerwów. Wielka, niepowtarzalna szansa minęła bezpowrotnie.

Ta porażka, tuż przed zwycięstwem, zahamowała nieco rozwój talentu Wojtka, ale nie pozbawiła go dalszych sukcesów.

"Tydzień Polski" Londyn

Ciąg dalszy nastąpi

Stan Smith, Tanner, Gottfried, Gerulaitis, Ramires, wszyscy oni poznali siłę woli i błyskotliwość talentu naszego mistrza. Dalsze sukcesy w grze podwójnej zostały osiągnięte z nowym partnerem, Holendrem Tomem Okkerem, świetnym graczem i przyjacielem Wojtka. Zanim, w roku 1978, po raz drugi udało się wygrać turniej WCT i znaleźć się na czele doublistów świata. Potwierdzeniem tej supremacji było mistrzostwo Australii wygrane ze średniej klasy graczem, K. Warwickem. Z Okkerem Wojtek dwukrotnie był rozstawiony na drugim miejscu w Wimbledonie i w roku 1978 doszedł do półfinału, tracąc szansę na finał, zaledwie o kilka piłek. W tym samym roku, w półfinale mistrzostw Stanów Zjednoczonych, polsko-holenderska para prowadziła 4:1 w decydującym secie z późniejszymi mistrzami, R. Lutzem i S.Smithem. Kilkanaście zwycięstw w różnych turniejach potwierdziło klasę polsko-holenderskiej pary, ale Wojtek i z innymi partnerami wiele dokazał. Z Czechem J. Kodesem, był w finale mistrzostw Francji, z Australijczykiem Fitzgeraldem w finale mistrzostw Włoch, z Amerykaninem Stocktonem w ćwierćfinale Wimbledonu. W singlu nieprzerwanie utrzymywał się w pierwszej piętnastce świata i w roku 1979 osiągnął swoje najwyższe rozstawienie, znalazł się bowiem na 10 miejscu w Wimbledonie. Największy sukces na tamtejszej trawie osiągnął w roku 1980, gdy w niezapomnianym meczu, po przegraniu dwóch pierwszych setów, pokonał amerykańskiego Litwina, Vitasa Gerulajtisa.

Wielkie sukcesy przypadły na okres kolosalnego rozwoju telewizji, zawodowego tenisa i zawrotnych zarobków. Przynoszą je nie tylko pieniężne nagrody za zwycięstwa w turniejach, ale także gry pokazowe i różnego rodzaju reklamy. Życie w ciągłych podróżach w dobrych hotelach jest drogie, gracze pokrywają wszystkie wydatki z własnej kieszeni, gnębią ich podatki, muszą opłacać własnych managerów, cudze dochody są sekretem, ale wiadomo powszechnie, że Wojtek zarabia doskonale. Ma piękny dom w Greenwich niedaleko New Yorku z kortem tenisowym i basenem, ma mieszkanie w Paryżu i dom pod Poznaniem, inwestuje pieniądze w nieruchomościach. Ze względów podatkowych formalnie mieszka w Monte Carlo, tak samo jak Borg, Wlander i inni.

To wielkie powodzenie nie wypaczyło jednak charakteru niedawnego juniora z Poznania, nie poczuł się lepszy od tysięcy chłopców i dziewcząt w kraju, którzy marzą o podobnej

sprowadzał do Polski czołowych graczy świata i organizował pokazowe mecze dla spopularyzowania białego sportu. Idące w miliony złotych dochody z tych gier szły na cele charytatywne, na szpitale, szkoły i ośrodki młodzieżowe. Posyłał także rakiety i piłki, fundował nagrody na turnieje juniorów i opłacał ich organizację, jego dom w Greenwich stoi zawsze otworem dla polskich młodych tenisistów, gdy tylko zawitają do Stanów.

Dla Wojtka granie w barwach narodowych było zawsze zaszczytem, stał więc do dyspozycji Związku, gdy nadchodziły mecze o Puchar Davisa, i odniósł w nich wiele zwycięstw. Miało to sens i było możliwe, gdy grał jeszcze Tadeusz Nowicki, który mógł wygrać jednego singla, a przede wszystkim był dobrym partnerem dla Wojtka w grze podwójnej. Nowicki jednak przestał grać i sytuacja stała się zupełnie niemożliwa, tym bardziej, że wszystkie kraje zostały podzielone na dwie grupy i Polska znalazła się w grupie słabszej. Mimo wielkiej ilości

[redacted]

których wszyscy wybitniejsi gracze muszą uczestniczyć, jeżeli chcą nadal należeć do światowej czołówki. Dla Wojtka granie w pucharze stało się kwadraturą koła. Przy największym wysiłku mógł tylko zdobyć dwa punkty, wygrywając single, co nie wystarczało do zwycięstwa. O poziomie innych polskich graczy świadczyły klęski z Monako i Marokiem, dwoma krajami, które znajdują się na dnie światowego tenisa. Przyjazd na pucharowe spotkanie oznaczał dla Wojtka zerwanie kontraktów, utratę pozycji na światowej liście graczy i poważne straty materialne, bez żadnego pożytku dla narodowych barw. Odwrotnie — więcej mógł dla nich zdziałać, grając w wielkich turniejach.

W roku 1975, gdy zaczynała się jego sława, poślubił w Poznaniu studentkę (obecnie absolwentkę) romanistyki, uroczą Ewę Żak, z którą tworzą najbardziej znaną na świecie polską młodą parę, obdarzoną dwiema córeczkami, siedmioletnią Agnieszką i czteroletnią Paulinką. Ich dobra znajomość obcych języków, ich przyjazne i nieskrępowane kompleksami maniery, zawsze dżentelmeńskie zachowanie się Wojtka na korcie sprawiają, że trudno o lepszych ambasadorów polskości za granicą. Oczywiście zawiść karłów, wstrętna cecha ludzi, którzy nie mają woli, by czegoś dokonać, dociera do nich i stara się zakłócić ich szczęście i spokój ich rodzin plotką, kłamstwem i obmową, ale umieją tego nie dostrzegać.

Tenis nie jest jednak całym życiem Wojtka i jego najbliższej rodziny. Pociąga ich wiele innych dziedzin życia, są zainteresowani sztuką i ze znawstwem zbierają rzeźby i obrazy, ich biblioteka liczy już tysiące tomów w kilku językach. Wojtek, gdy skończy się jego kariera jako gracza, zamierza stworzyć agencję dla innych tenisistów i organizować ich gry i turnieje. Jeszcze sam gra na pełnych obrotach, a już ma pierwszego podopiecznego, którym jest czołowy gracz świata i przyjaciel Wojtka, Czech Iwan Lendl (prywatnie b. miły człowiek, dobrze mówiący po polsku). Już dziś Wojtek snuje szeroko zakrojone plany, jaki użytek zrobi z dochodów takiej agencji. Sponsorowanie mej książki "Polska w Drugiej Wojnie Światowej", było zaledwie pierwszym krokiem na drodze nowej życiowej kariery Wojtka, która zaczęła się po zakończeniu wielkiej tenisowej przygody.

Znając jego zdecydowanie i możliwości, widząc harmonię jego rodzinnego życia, wiedząc ilu ma wszędzie przyjaciół, nie wątpię, że w nowej karierze także będzie mu towarzyszyć wielkie powodzenie.

"Sprawa" Wojtka Fibaka

ZBRODNIA I KARA

Kilka dni temu na łamach "Nowego Dziennika", w artykule redakcyjnym, poruszono sprawę Wojciecha Fibaka, tenisisty, który od lat należy do światowej czołówki w tej dyscyplinie sportu, odgrywając zarazem niekwestionowaną rolę ambasadora polskości. Fibak bowiem jest nie tylko tenisistą. Poprzez tenis doszedł do szczególnego znaczenia w innych, pozasportowych dziedzinach życia. Śmiem nawet twierdzić, że sposób, w jaki łączy karierę sportową z własną osobowością, wycisnął piętno na grupie jego współtowarzyszy z którymi objeżdża świat i staje do walki na kortach wszystkich kontynentów.

Przestali być cyrkiem Kramera, mechanizmami do odbijania piłek. Niektórzy z nich błyszczą jako mecenasi kultury i sztuki, idąc wzorem Fibaka, inni sprawnie prowadzą przedsiębiorstwa, jeszcze inni angażują się w akcje charytatywne. Są pożyteczni.

Wielu z nich - ci, którzy już z wolna odchodzą z czynnego uprawiania sportu i ci, którzy po nich obejmują czołowe miejsca na listach rankingowych - przyjaźni się z Polakiem. Prestiż i znaczenie Fibaka kazało zbliżyć się do niego Ivanowi Lendlowi.

Tak więc Wojtka nie można widzieć tylko w sportowym wymiarze. I nie przez przypadek w pierwszym zdaniu artykułu użyłem określenia "ambasador polskości", a nie "ambasador sportu polskiego". Tak go właśnie odbierają rzesze Polaków w kraju. Tym jest także dla amerykańskiej Polonii, pośród której często przebywa, w otwartym dla gości domu w Connecticut.

Edytorial "Nowego Dziennika" celnie określił atak na Fibaka jako kliniczny wręcz przypadek źle maskowanej wściekłości reżymu, obnażonej zawiści, która służy do manipulowania opinią publiczną w kraju, przeinaczając wszelkie fakty. Wszystko miało prowadzić - jak stwierdził autor artykułu redakcyjnego - do zdyskredytowania, zniesławienia cenionej i lubianej w Polsce postaci, a w konsekwencji: do jej unicestwienia do śmierci cywilnej.

Oto powód, dla którego raz jeszcze wracam do tzw. sprawy Fibaka. Nie może się ona skończyć, jak mi się wydaje, jedną repliką na serię szczególnie napastliwych i złośliwych artykułów, opublikowanych w krajowej prasie "sportowej". Nie może, ponieważ reżymowe publikatory nadały im znamiona sensu stricto polityczne i szersze odniesienie.

CAPITIS DIMINUTIO MAXIMA

W rzymskim prawie karnym istniała kara szczególna, wymierzana za najcięższe zbrodnie, w tym za zdradę kraju - kara

ANDRZEJ JANKIEWICZ

Czasami odnoszę wrażenie, że "pretorianie" Jaruzelskiego studiowali prawo rzymskie - recypują bowiem jego idee dla swych potrzeb. Ci, którzy przeciwko nim coś zawinili, okładani są kłatwą, mają zniknąć

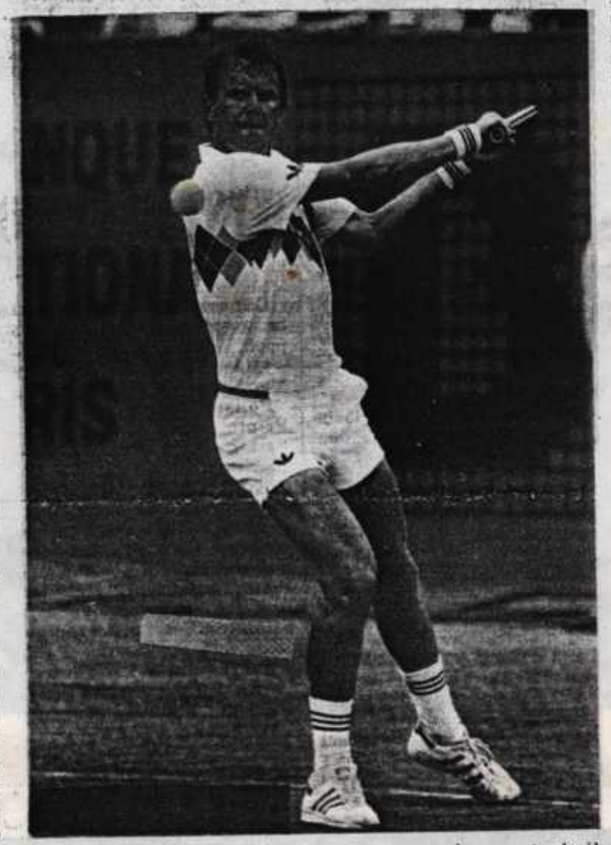

z listy "obywateli". W swej wściekłości uderzają na prawo i lewo.

Ale - co trzeba podkreślić z naciskiem - nie dławi ich ona na tyle, by postępowali bezrozumnie. **Starannie wybierają tych, których pragną pokarać.** Czasami przechodzą do porządku dziennego nad wypowiedziami swych naczelnych krytyków. Ignorują je, poprzestając na ośmieszeniu oponenta, na kpieniu z tego, że chciałby zakosztować więziennego wiktu, że chciałby wreszcie "dorosnąć" do etykiety dysydenta. Tę metodę zastosowano do Stefana Bratkowskiego. Innym razem, nawet nie usiłując spreparować "faktów" - poprzez podporządkowany sobie aparat wymiaru sprawiedliwości, biją "postronnych" surowymi

należy do technik manipulacyjnych władzy.

Wiadomo, jaka to "władza". Sama, ostatnio, nie tai wręcz swego pochodzenia. Wiadomo też jaki ma stosunek do społeczeństwa polskiego, do racji narodu, który "reprezentuje". Wiadomo wreszcie, jaki ma do niej stosunek naród, szukający podczas każdego z przełomów jakiegoś porozumienia i rozsądnego kompromisu - bezskutecznie. Po Sierpniu naród ofiarowywał komunistom, po prawie czterdziestu latach wrogiej "koegzystencji", formę zalegalizowania ich władzy za cenę pewnych niezbędnych dla państwowego i gospodarczego bytu ustępstw. Został raz jeszcze oszukany. Jest dzisiaj poniewierany i maltretowany.

Do tego, właśnie do tego konieczne stało się

Wolna Europa. Skąd ta cała "topografia"? Jakimi prawami się rządzi? Odpowiem najkrócej - jako rzeczywistą rację stanu Polski, a co - w konsekwencji - prowadzi do państwa silnego, władnego i dobrze urządzonego. Władza wierzy tylko w niezawodność manipulacji, w jątrzenie, w podziały, w "bezinteresowną" zawiść Polaków. Toteż potrzebne są jej coraz to nowsze ofiary - ich los, skazywanie na unicestwienie, mają ostrzegać innych. Mają spowodować zamilknięcie Polaków, pochylenie grzbietów w kieracie.

W tym rozumieniu słowa uderzenie w Wojtka Fibaka jest celowe, świadome, dokonane z premedytacją.

BUJAĆ TO MY...

Wojtek Fibak zapytany wprost przez dziennikarzy zachodnich (wywiady dla "Tennis du monde" i "Frankfurter Allegemeine Zeitung"), co sądzi o sytuacji w Polsce, odpowiedział uczciwie, zgodnie ze swym sumieniem, choć - zarazem - w sposób wyważony i spokojny. *"To, co się dzieje w Polsce napawa mnie smutkiem. Nienawidzę tego, co się tamdzieje. Dopóki stan wojenny będzie obowiązywał, nie wrócę do Polski: nie będę grał w jej barwach, nie będę grał w Pucharze Davisa. Ciężko jest widzieć podeptaną demokrację: widzieć, że tyle ludzi, w tym i moich przyjaciół, pozbawiono pracy dlatego, że zajęli określoną postawę: dziennikarzy, aktorów, prawników. Wielu jest w więzieniach, bo walczyli o sprawiedliwość i odnowę, o lepszą Polskę ..."*

Wojtek wielokrotnie, przy różnych okazjach i w różnych miejscach, podkreślał, że nie chce, także nie potrafi, robić historii przez duże "H". I tym razem, gdy wystąpili doń z zasadniczym pytaniem zachodni dziennikarze, mógł im dać do zrozumienia, że jest "poza układem". Ba, jak sugeruje jeden z pismaków prasy reżymowej, miał dość czasu, aby rozważyć swe "nieodpowiedzialne wystąpienie, nie mające pokrycia z rzeczywistością". Mógł złożyć dementi. Nie stanowi własności rządu. Nie jest zastawionym poza granicami fantem. Zareagował więc jak Polak, nie odszedł "w bok", aby zachować "spokój i porządek". Pozostał sobą.

Nadal jest reprezentantem Polski, jej ambasadorem - pod każdą długością i szerokością geograficzną. Nie bezpaństwowym kosmopolitą, który zastanawia się, gdzie lepiej mieszkać, a gdzie wygodniej płacić podatki. Właśnie przez swą odpowiedź pozostaje Polakiem. Jej brak, uniknięcie, zaniechanie - czyniłyby z niego obywatela świata bez konkretnego obywatelstwa. Fibak jest zbyt jednoznaczną osobą, zwartą i rzetelną, by mógł sobie pozwolić w tym momencie na kompromis. Wiedział także na co się naraża.

Jeden z artykułów, które pojawiły się wkrótce po tym liście wronim stadem w prasie krajowej, a więc na "odgórne zamówienie" - został zatytułowany: "Bujać to my..." I ten, i inne, zamówione, ale nieskoordynowane w treści, pełne sprzeczności, zajmują się rozbijaniem mitu Fibaka.

Leży przede mną ten cały chłam. Budzi po prostu wstręt - jakże można upaść nisko trzymając pióro w ręce. Jaką szkodę sobie i innym wyrządzają ci, którzy nie potrafią zrozumieć, że istnieje nieprzekraczalna granica, że są ponadczasowe

(dokończenie na str. 10)

ZBRODNIA I KARA

(dokończenie ze str. 3)

normy etyki zawodowej, że człowiek, jeśli nie chce naruszyć zasad człowieczeństwa, musi być sobie najsurowszym cenzorem, musi cenić swą myśl wyrażoną słowem, zwłaszcza słowem pisanym, skierowanym do innych.

Fibak w większości artykułów został zaatakowany z pozycji "urawniłowki", bezinteresownej zawiści, uniformizmu.

Został zaatakowany za to, że ma, że jest inny, że wkładając dres reprezentanta Polski widział w tym tylko swój interes, że był faworytem Gierka, który "wybranym" dawał zarabiać, że najwyższe czynniki gasiły słowa krytyki w stosunku do stylu jego życia, do nie kontrolowanych (przez ludowe państwo) zarobków (tak, jakby Polska nie podpisała wielu umów o zasadach opodatkowywania swych obywateli poza granicami kraju, by uniknąć podwójnego opodatkowywania - kanonu współczesnego prawa finansowego). Wiele pisze się o "pomocy" Fibaka dla polskiego tenisa, o grach pokazowych, z których dochód przekazywany był na Centrum Zdrowia Dziecka (co nie przeszkadzało wykorzystywać tych funduszy np. na budowę polikliniki MSW). Fibak - twierdzi się - robił to dlatego, aby budować swój mit. Teraz na Polskę rzuca kalumnie. Na kraj, z którego wyrósł, który dał mu szansę. Bo też - jak już powiedziałem - osobiste wycieczki mają swe "polityczne" odniesienie: załatwimy każdego, kto z nami spróbuje zadrzeć. Załatwimy wszędzie - nawet gdyby siedział za dziesiątą wodą.

Oto czemu tak ostry atak przypuszczono na Fibaka. Oto czemu przewija się w nim "odszczepieństwo", godzenie w dobre imię Polski, niegodna postawa obywatela etc.

Manipulatorzy Jaruzelskiego doskonale znają i bezwzględnie wykorzystują słabą i wrażliwą stronę natury Polaka - jego uczuciowy związek z ojczyzną, skłonność do idealizowania obrazu kraju. Obecni emigranci, a nawet ci z wcześniejszych fal, czują charakterystyczne zażenowanie, gdy przychodzi im powiedzieć coś złego na PRL, gdy chcą określić swe stanowisko wobec zachodzących w niej zjawisk. Nierzadko powstrzymują się przed dosadniejszym wyrażeniem opinii, zapominając, że dotyczy ona tylko i wyłącznie wielkorządców, narzuconych i posłusznych sług, dotyczy ich "porządków". Nie dotyczy Polski. Jesteśmy jej cząstką, jej kawałkiem wyrwanym, wyrzuconym - jak pięknie ujął to Jan Paweł II. Wyrzuconym z niej dlatego właśnie, że ci szczuci, piętnowani, "unicestwiani" podejmują walkę o to, aby Polska była Polską, naszą, wyłącznie naszą. Ci, którzy znajdują się u

szczególnego znaczenia w innych, pozasportowych dziedzinach życia. Śmiem nawet twierdzić, że sposób, w jaki łączy karierę sportową z własną osobowością, wycisnął piętno na grupie jego współtowarzyszy z którymi objeżdża świat i staje do walki na kortach wszystkich kontynentów.

Przestali być cyrkiem Kramera, mechanizmami do odbijania piłek. Niektórzy z nich błyszczą jako mecenasi kultury i sztuki, idąc wzorem Fibaka, inni sprawnie prowadzą przedsiębiorstwa, jeszcze inni angażują się w akcje charytatywne. Są pożyteczni.

Wielu z nich - ci, którzy już z wolna odchodzą z czynnego uprawiania sportu i ci, którzy po nich obejmują czołowe miejsca na listach rankingowych - przyjaźni się z Polakiem. Prestiż i znaczenie Fibaka kazało zbliżyć się do niego Ivanowi Lendlowi.

Tak więc Wojtka nie można widzieć tylko w sportowym wymiarze.I nie przez przypadek w pierwszym zdaniu artykułu użyłem określenia "ambasador polskości", a nie "ambasador sportu polskiego". Tak go właśnie odbierają rzesze Polaków w kraju. Tym jest także dla amerykańskiej Polonii, pośrod której często przebywa, w otwartym dla gości domu w Connecticut.

Edytorial "Nowego Dziennika" celnie określił atak na Fibaka jako kliniczny wręcz przypadek źle maskowanej wściekłości reżymu, obnażonej zawiści,która służy do manipulowania opinią publiczną w kraju, przeinaczając wszelkie fakty. Wszystko miało prowadzić - jak stwierdził autor artykułu redakcyjnego - do zdyskredytowania, zniesławienia cenionej i lubianej w Polsce postaci, a w konsekwencji: do jej unicestwienia do śmierci cywilnej.

Oto powód, dla którego raz jeszcze wracam do tzw. sprawy Fibaka. Nie może się ona skończyć, jak mi się wydaje, jedną repliką na serię szczególnie napastliwych i złośliwych artykułów, opublikowanych w krajowej prasie "sportowej". Nie może, ponieważ reżymowe publikatory nadały im znamiona sensu stricto polityczne i szersze odniesienie.

CAPITIS DIMINUTIO MAXIMA

W rzymskim prawie karnym istniała kara szczególna, wymierzana za najcięższe zbrodnie, w tym za zdradę kraju - *capitis diminutio maxima*. Płaciło się za nie, oprócz utraty życia, wszystkim: majątkiem, czcią, skreśleniem z listy obywateli. Człowiek przestawał istnieć, jakby się był w ogóle nie urodził. Ten, który się ważył wymówić jego imię, był karany niewspółmiernie do przewinienia - hańbiącym Rzymianina biczowaniem.

Czasami odnosi się wrażenie, że "pretorianie" Jaruzelskiego studiowali prawo rzymskie - recypują bowiem jego idee dla swych potrzeb. Ci, którzy przeciwko nim coś zawinili, okładani są kłatwą, mają zniknąć

ANDRZEJ JANKIEWICZ

Wolna Europa.. Skąd ta cała "topografia"? Jakimi prawami się rządzi? Odpowiem najkrócej -

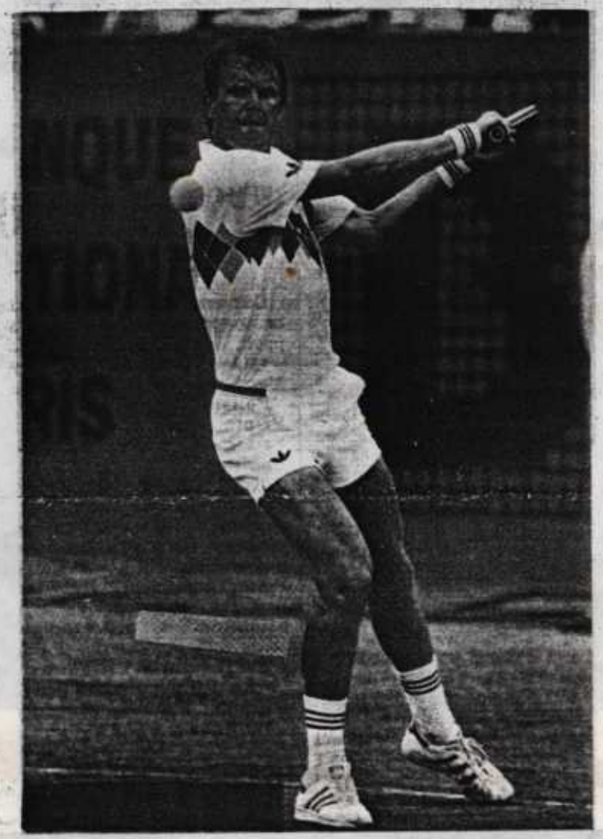

z listy "obywateli". W swej wściekłości uderzają na prawo i lewo.

Ale - co trzeba podkreślić z naciskiem - nie dławi ich ona na tyle, by postępowali bezrozumnie. Starannie wybierają tych, których pragną pokarać. Czasami przechodzą do porządku dziennego nad wypowiedziami swych naczelnych krytyków. Ignorują je, poprzestając na ośmieszeniu oponenta, na kpieniu z tego, że chciałby zakosztować więziennego wiktu, że chciałby wreszcie "dorosnąć" do etykiety dysydenta. Tę metodę zastosowano do Stefana Bratkowskiego. Innym razem, nawet nie usiłując spreparować "faktów" - poprzez podporządkowany sobie aparat wymiaru sprawiedliwości, biją "postronnych" surowymi wyrokami, pakują ich na długie lata do więzienia. W innych jeszcze przypadkach, mając za krótkie ręce,aby pochwycić w nie swoją ofiarę, "zaocznie" - po kapturowych przewodach sądowych - wymierzają jej karę śmierci. Przeważnie za szpiegostwo. Tak było w przypadku Zdzisława Najdera, dyrektora sekcji polskiej Radia należy do technik manipulacyjnych władzy.

Wiadomo, jaka to "władza". Sama, ostatnio, nie tai wręcz swego pochodzenia. Wiadomo też jaki ma stosunek do społeczeństwa polskiego, do racji narodu, który "reprezentuje". Wiadomo wreszcie, jaki ma do niej stosunek naród, szukający podczas każdego z przełomów jakiegoś porozumienia i rozsądnego kompromisu - bezskutecznie. Po Sierpniu naród ofiarowywał komunistom, po prawie czterdziestu latach wrogiej "koegzystencji", formę zalegalizowania ich władzy za cenę pewnych niezbędnych dla państwowego i gospodarczego bytu ustępstw. Został raz jeszcze oszukany. Jest dzisiaj poniewierany i maltretowany.

Do tego, właśnie do tego konieczne stało się manipulowanie Polakami niezbędny szantaż psychiczny, terror fizyczny, "prawa", które cofnęły Polskę do niechlubnego i pogardzanego stalinowskiego "okresu błędów i wypaczeń". "Władza" nie chce się zreformować, nie chce wykazać dojrzałości politycznej przez odczytanie tego, co dla Polaków najistotniejsze, co oni pojmują

Polski, a co - w konsekwencji - prowadzi do państwa silnego, władnego i dobrze urządzonego. Władza wierzy tylko w niezawodność manipulacji, w jątrzenie, w podziały, w "bezinteresowną" zawiść Polaków. Toteż potrzebne są jej coraz to nowsze ofiary - ich los, skazywanie na unicestwienie, mają ostrzegać innych. Mają spowodować zamilknięcie Polaków, pochylenie grzbietów w kieracie.

W tym rozumieniu słowa uderzenie w Wojtka Fibaka jest celowe, świadome, dokonane z premedytacją.

BUJAĆ TO MY...

Wojtek Fibak zapytany wprost przez dziennikarzy zachodnich (wywiady dla "Tennis du monde" i "Frankfurter Allegemeine Zeitung"),co sądzi o sytuacji w Polsce, odpowiedział uczciwie, zgodnie ze swym sumieniem, choć - zarazem - w sposób wyważony i spokojny. *"To, co się dzieje w Polsce napawa mnie smutkiem. Nienawidzę tego,co się tamdzieje. Dopóki stan wojenny będzie obowiązywał, nie wrócę do Polski; nie będę grał w jej barwach, nie będę grał w Pucharze Davisa. Ciężko jest widzieć podeptaną demokrację; widzieć, że tyle ludzi, w tym i moich przyjaciół, pozbawiono pracy dlatego, że zajęli określoną postawę: dziennikarzy, aktorów, prawników. Wielu jest w więzieniach, bo walczyli o sprawiedliwość i odnowę, o lepszą Polskę ..."*

Wojtek wielokrotnie, przy różnych okazjach i w różnych miejscach, podkreślał, że nie chce, także nie potrafi, robić historii przez duże "H". I tym zasadniczym pytaniem zachodni dziennikarze, mógł im dać do zrozumienia, że jest "poza układem". Ba, jak sugeruje jeden z pismaków prasy reżymowej, miał dość czasu, aby rozważyć swe "nieodpowiedzialne wystąpienie, nie mające pokrycia z rzeczywistością". Mógł złożyć dementi. Nie stanowi własności rządu. Nie jest zastawionym poza granicami fantem. Zareagował więc jak Polak, nie odszedł "w bok", aby zachować "spokój i porządek". Pozostał sobą

Nadal jest reprezentantem Polski, jej ambasadorem - pod każdą długością i szerokością geograficzną. Nie bezpaństwowym kosmopolitą, który zastanawia się,gdzie lepiej mieszkać, a gdzie wygodniej płacić podatki. Właśnie przez swą odpowiedź pozostaje Polakiem. Jej brak, uniknięcie, zaniechanie - czyniłyby z niego obywatela świata bez konkretnego obywatelstwa. Fibak jest zbyt jednoznaczną osobą, zwartą i rzetelną, by mógł sobie pozwolić w tym momencie na kompromis. Wiedział także,na co się naraża.

Jeden z artykułów, które pojawiły się wkrótce po tym liście wronim stadem w prasie krajowej, a więc na "odgórne zamówienie" - został zatytułowany: "Bujać to my..." I ten, i inne, zamówione, ale nieskoordynowane w treści,pełne sprzeczności, zajmują się rozbijaniem mitu Fibaka.

Leży przede mną ten cały chłam. Budzi po prostu wstręt - jakże można upaść nisko trzymając pióro w ręce. Jaką szkodę sobie i innym wyrządzają ci, którzy nie potrafią zrozumieć, że istnieje nieprzekraczalna granica, że są ponadczasowe

(dokończenie na str. 10)

został zaatakowany z pozycji "urawniłowki", bezinteresownej zawiści, uniformizmu.

Został zaatakowany za to, że ma, że jest inny, że wkładając dres reprezentanta Polski widział w tym tylko swój interes, że był faworytem Gierka, który "wybranym" dawał zarabiać, że najwyższe czynniki gasiły słowa krytyki w stosunku do stylu jego życia, do nie kontrolowanych (przez ludowe państwo) zarobków (tak, jakby Polska nie podpisała wielu umów o zasadach opodatkowywania swych obywateli poza granicami kraju, by uniknąć podwójnego opodatkowywania - kanonu współczesnego prawa finansowego). Wiele pisze się o "pomocy" Fibaka dla polskiego tenisa, o grach pokazowych, z których dochód przekazywany był na Centrum Zdrowia Dziecka (co nie przeszkadzało wykorzystywać tych funduszy np. na budowę polikliniki MSW). Fibak - twierdzi się - robił to dlatego, aby budować swój mit. Teraz na Polskę rzuca kalumnie. Na kraj, z którego wyrósł, który dał mu szansę. Bo też - jak już powiedziałem - osobiste wycieczki mają swe "polityczne" odniesienie: załatwimy każdego, kto z nami spróbuje zadrzeć. Załatwimy wszędzie - nawet gdyby siedział za dziesiątą wodą.

Oto czemu tak ostry atak przypuszczono na Fibaka. Oto czemu przewija się w nim "odszczepieństwo", godzenie w dobre imię Polski, niegodna postawa obywatela etc.

Manipulatorzy Jaruzelskiego doskonale znają i bezwzględnie wykorzystują słabą i wrażliwą stronę natury Polaka - jego uczuciowy związek z ojczyzną, skłonność do idealizowania obrazu kraju. Obecni emigranci, a nawet ci z wcześniejszych fal, czują charakterystyczne zażenowanie, gdy przychodzi im powiedzieć coś złego na PRL, gdy chcą określić swe stanowisko wobec zachodzących w niej zjawisk. Nierzadko powstrzymują się przed dosadniejszym wyrażeniem opinii, zapominając, że dotyczy ona tylko i wyłącznie wielkorządców, narzuconych i posłusznych sług, dotyczy ich "porządków". Nie dotyczy Polski. Jesteśmy jej cząstką, jej kawałkiem wyrwanym, wyrzuconym - jak pięknie ujął to Jan Paweł II.Wyrzuconym z niej dlatego właśnie, że ci szczuci, piętnowani, "unicestwiani" podejmują walkę o to, aby Polska była Polską, naszą, wyłącznie naszą. Ci, którzy znajdują się u steru rządów, coraz bardziej upodabniają się do jej okupantów. Nie dajmy się kupić na tę ich Polskę.

Tak jak nie dał się kupić Wojtek Fibak.

Do nabycia w Księgarni

DZIENNIK POLSKI i DZIENNIK ŻOŁNIERZA, Londyn, 28.6.83.

Jeszcze o wieczorze J. Garlińskiego

J. Garliński i W. Fibak

Czymś szczególnym jest polskie pisarstwo historyczne XX w. Wymaga ono prawdziwych faktów, niezależnych sądów i interpretacji. Nie uzyska statusu moralnego pisarstwa, jeżeli rozwija się w warunkach braku suwerenności państwa. Dlatego sądzę, że książka Józefa Garlińskiego „Polska w drugiej wojnie światowej" mogła powstać tylko na emigracji, w kraju polscy i „bratni" cenzorzy pocięliby ją taką ilością skreśleń i zmian, że znowu czytalibyśmy: 23 sierpnia 1939 r. podpisany został radziecko-niemiecki pakt o nieagresji wraz z tajnymi klauzulami" („Zarys historii Polski" pod red. Janusza Tazbira), kiedy wiadomo już od dawna, że protokół zawierał postanowienia o czwartym rozbiorze Polski.

Oczywiście, omówienie ostatniej książki dra Garlińskiego należy do historyków. Oni kompetentnie wyliczą, wymierzą i ponumerują jej zalety, odkrycia i wady, ja natomiast chcę poświęcić trochę uwagi spotkaniu jakie odbył autor z publicznością w POSK-u.

Niełatwo autorowi mówić o książce, która obejmuje pięć burzliwych lat udziału Polski w II wojnie światowej. Józef Garliński skupił naszą uwagę na kilku faktach politycznych, których konsekwencje dosięgają nas dzisiaj, wskazując przy tym na warunki sprzyjające poszczególnym rozwiązaniom i ich alternatywę.

Dyskurs historyczny dra Garlińskiego odsłaniał polityczne błędy popełnione przez poszczególne strony i ich konsekwencje, uzasadniał mądrością i dalekowzrocznością niektórych decyzji. Przeciętnego słuchacza szczególnie emocjonuje tzw. „gdybanie", np. co by było, gdyby prezyden Stanów Zjednoczonych Roosevelt wspomagał, przede wszystkim, Anglię i stanął po stronie planów politycznych Churchilla, a nie Stalina? Ta metoda ukazująca polityczne myślenie ówczesnych przywódców światowych mocarstw znakomicie poruszyła wyobraźnię przybyłych na prelekcję osób i przyciągnęła uwagę audytorium.

W godzinnym wykładzie nie zabrakło też wątków osobistych, jak choćby wspomnienie o spotkaniu z Generałem Sikorskim, czy o pracy w Polskiej Misji Wojskowej w Londynie. Wiele z tych wątków znalazło się w książce, ale ich ożywcze ciepło osobistych wspomnień nadało wieczorowi specyficzny nastrój.

Okrasą wieczoru była obecność Wojtka Fibaka, którego udział w powstaniu książki „Polska w drugiej wojnie światowej" był efektowny. Pisze autor w przedmowie: „On (Fibak), w długiej rozmowie odbytej w Londynie, przekonał mnie, że taka książka, napisana właśnie przeze mnie, jest w Polsce bardzo potrzebna, wprost nieodzowna. Od wielu lat zna się tam tylko część prawdy, reszta jest albo w ogóle przemilczana, albo przedstawiona fałszywie, ze zbyt jaskrawą polityczną tendencją". Nie tylko zachęcał autora do napisania książki, ale pokrył koszty jej wydania (w czym partycypowali także państwo Kulczyccy). Dzięki Fibakowi Artur Sandauer wniesie niewątpliwie poprawkę do swego kontrowersyjnego eseju dotyczącego zagranicznego mecenatu literatury polskiej! Warto chyba powiedzieć, przy tej okazji, o wieloletniej przyjaźni łączącej obu panów — Garlińskiego i Fibaka. Zaczęła się ona przed wieloma laty, kiedy to młodziutkiemu tenisiście stawiającemu pierwsze kroki na zagranicznych kortach, dopomógł, również zagorzały zwolennik tenisa, pisarz — Józef Garliński.

Dzisiaj, sławny sportowiec szczodrze odwzajemnił przyjaźń, zaowocowała ona rzeczą najpiękniejszą — książką.

Regina Wasiak

SPRAWA WOJTKA FIBAKA

W języku angielskim istnieje pojęcie nie mające ścisłego odpowiednika w języku polskim — *"character assasination"*. Najbliższym tłumaczeniem na nasz język jest: "zniesławić", ale bardziej precyzyjnym — "unicestwić postać". Przed taką zbrodnią człowiek nie jest w stanie się bronić. Tego rodzaju akcję prowadzą teraz kontrolowane przez władze PRL środki masowego przekazu przeciw polskiej elicie kulturalnej i zawodowej, która różnymi sposobami przeciwstawiała się stanowi wojennemu, likwidacji prób zdemokratyzowania polskiego życia społeczno-politycznego i próbie ponownego zaostrzenia w Polsce marksistowskiej ortodoksji. Akcja rządu skierowana jest przeciw jednostkom reprezentującym szczyty polskiego teatru, filmu, pisarstwa, dziennikarstwa.

W ostatnim okresie został nią również objęty Wojciech Fibak, czołowy polski tenisista światowej sławy, człowiek, który ma ogromne osiągnięcia w dziedzinie sportu, łączący uprawianie sportu z szerokimi zainteresowaniami kulturalnymi.

Leżą przed nami wycinki z prasy krajowej, głównie prowincjonalnej i sportowej, która od czasu wprowadzenia w Polsce stanu wojennego i jego pseudoziemiesienia pełznie na Zachód żółwim krokiem. Tytuły artykułów, mniej lub bardziej prostackich, oraz takichż wzmianek ukazujących się w tym samym czasie, wskazują, że Fibak stał się ofiarą nieprzebierającej w środkach, z góry podyktowanej "dintoiry". "Fibak wykluczony z Olimpii-Poznań", "Kim Pan jest, Panie Fibak", "Ciosem w mit","Dolary Fibaka" — oto kilka próbek, które najlepiej wskazują, że mamy do czynienia ze zorganizowaną próbą *character assasination*.

W artykułach tych wyciąga się początki jego olśniewającej kariery sportowej, wcale nie chwalebne dla polskich władz sportowych. Fibak, aby wyjść na międzynarodową arenę, zmuszony był działać na własną rękę, poza Polskim Związkiem Tenisowym, który go nawet zawiesił. Tenis w PRL nie był dziedziną sportu dostępną dla szerokich rzesz ani proletariacką. Toteż nawet pomoc, jakiej Fibakowi udzielał jego ojciec (nie PZT!), wytacza się teraz jako zarzut i okoliczność obciążającą. Prostacko przelicza się zarobione przez tenisistę pieniądze, zdobyte wyłącznie dzięki samozaparciu Fibaka, ciężkiej pracy i jego talentowi. Czyżby zdobywanie nagród pod barwami Polski było też przestępstwem? Do pomniejszych głosów dołączył sławetny "Żołnierz Wolności", który zawsze wypowiada opinie całkowicie zbieżne z linią, jakiej każe się trzymać Polakom Moskwa.

Większość jednak tych wypowiedzi prasowych nie zahacza o zasadnicze przyczyny, przez które Fibak — postać bardzo popularna zarówno w Polsce jak i wśród Polaków na całym świecie — stał się obiektem ataku. Dwa zasadnicze zarzuty dotyczą mianowicie jego postawy wobec polskiej rzeczywistości. Pierwszym jest fragment wywiadu udzielonego francuskiemu magazynowi sportowemu "Le Monde du tennis"; drugim odmówienie udziału w rozgrywkach o Puchar Davisa, które miały miejsce w Polsce podczas trwania stanu wojennego.

Pismu francuskiemu Fibak między innymi powiedział: "To, co się stało w moim kraju, napawa mnie smutkiem. Nienawidzę tego, co się tam dzieje. Dopóki stan wojenny będzie obowiązywał, nie wrócę do Polski; nie będę grał w jej barwach, nie będę grał w Pucharze Davisa. Ciężko jest widzieć podeptaną demokrację; wiedzieć, że tyle ludzi, w tym i moich przyjaciół, pozbawiono pracy dlatego, że zajęli określoną postawę: dziennikarzy, aktorów, prawników. Wielu jest w więzieniu, bo walczyli o sprawiedliwość i odnowę, o lepszą Polskę..." Fibak podkreślił też swoją niezależność jako sportowca.

Jesteśmy przekonani, że wszyscy Polacy w kraju, poza gromadą pułkowników "przydzielonych do sportu" i innych "poputczyków", jak i wszyscy Polacy żyjący poza granicami, rozumieją i aprobują postawę Fibaka. Natomiast pułkownik (jeszcze jeden) stojący na czele macierzystego klubu Fibaka, Olimpii w Poznaniu, spowodował "wykluczenie go z grona członków klubu". Nagonka na Fibaka trwa.

To nie fakt, że z takich czy innych powodów nie przybył on do Polski na rozgrywki Pucharu Davisa z Belgią, dotknął oficjalnych organizatorów tej imprezy w PRL i ich prasę. Atak wyzwoliła wypowiedź Fibaka na temat politycznej sytuacji w Polsce. Nie był on pod tym względem odosobniony. Paryż, Londyn, Nowy Jork zatłoczone są wybitnymi Polakami, którzy nie chcą tworzyć, pisać i występować w Polsce pod represyjnym rządem stanu wojennego i po nim.

Kontrolowana prasa sportowa atakując Fibaka bełkoce o "władzy, która demokratyzuje kraj", pisze o jego "nieprzyjaznych [wobec nich] tekstach... nie mających nic wspólnego z rzeczywistością i odpowiedzialnością". Autorzy tych prostackich ataków na ambasadora sportu polskiego, jedną z najlepszych rakiet na świecie, zapomnieli, że o stanie spraw w Polsce krytycznie wyrażał się i Jan Paweł II, mówiąc o uwięzionych i internowanych. Nawet Jaruzelski i Kiszczak w Sejmie nie ukrywali szczegółów w tych sprawach.

Oskarżanie Fibaka za to, że nie zagrał w Pucharze Davisa, jest bez znaczenia. Sam Puchar Davisa dawno stracił swój międzynarodowy charakter i znaczenie, o czym Fibak wie lepiej niż jego adwersarze — pułkownicy i dziennikarze od sportu w PRL. Jest wolnym sportowcem, ma prawo wyboru, gdzie i kiedy grać albo nie grać. To, że w czasie stanu wojennego nie pojechał do Polski, przysparza mu tylko sławy w świecie.

O co więc chodzi? O to, że jak tysiące najlepszych Polaków, nie chciał przyłączyć się do "normalizacji" prowadzonej przez wykonawców stanu wojny. Jeśli sytuacja w Polsce unormalizuje się na zasadzie porozumienia między rządzącymi i rządzonymi, nie mamy wątpliwości, że Fibak będzie pierwszym, który wyrazi chęć zagrania na kortach polskich i bronienia za granicą polskich barw. W oczach wszystkich Polaków próby zniesławiania są tylko żałosnym odzwierciedleniem tego, co się dzisiaj w Polsce dzieje.

IVAN LENDL O SOBIE

— Czy obecnie między federacją i Panem mosty są zerwane?

● Nie, decyzja o moim uczestnictwie w Pucharze Davisa nie została jeszcze powzięta, ale znów mam normalne stosunki z moim kierownictwem.

— Od jak dawna nie był Pan w Czechosłowacji?

● Od marca 1982 r., kiedy grałem w Pucharze Davisa przeciwko RFN.

— Czy zdarza się Panu spędzać wieczory z innymi zawodnikami czechosłowackimi lub Wojtkiem Fibakiem?

● Jeżeli jesteśmy na tym samym turnieju, to z Fibakiem spędzamy dużo czasu. Często jadamy razem obiad lub kolację w pokoju hotelowym, ale od dwóch lat się nie zdarzyło, abyśmy razem udali się do restauracji. Jeżeli chodzi o zawodników czechosłowackich, to nie widuję ich często. Na ogół są starsi niż ja i nie pochodzą z tego

Australia jest krajem mającym najwięcej (z ostatnim — 25) obok USA (28) zwycięstw w tej liczącej 84 lata imprezie. Szwedom zaledwie raz udało się zdobyć cenne trofeum, ufundowane w 1900 roku przez Dwighta Davisa seniora, jednak to oni w ostatnich latach liczyli się na światowych kortach znacznie wyżej. Sława niezrównanego **Bjoerna Borga, a obecnie Matsa Wilandera, sprawiały, że zapominano iż szwedzka potęga w znacznej mierze zbudowana jest na osiągnięciach bardzo wybitnego, ale jednego tenisisty. Zgoda, że ta gwiazda nie była zjawiskiem przypadkowym — jak np. Ilie Nastase w Rumunii, czy Wojciech Fibak w Polsce — a wynikiem szerokiej, kon-**

Lista użytkowników jest bardzo długa. Oczywiście najwięcej godzin mają wyczynowcy, głównie grupa młodzieży przygotowująca się do XI Ogólnopolskiej Spartakiady Młodzieży. Grają, oczywiście, także seniorzy; udało się wygospodarować trochę czasu dla old-boyów. Należy powiedzieć, że korty zostały zainstalowane w czynie społecznym siłami obecnych użytkowników. Każdy ma inną nawierzchnię. Jeden jest po prostu wymalowany na betonowej podłodze hali. Drugi posiadany z segmentów „kortpiastu", a trzeci, to ten sam syntetyk, na którym przed kilku laty w pamiętnej imprezie, z której znaczny dochód przeznaczony został na Centrum Zdrowia

9 STYCZNIA 1984 R.

KONTUZJA nogi wyeliminowała triumfatora ubiegłorocznych mistrzostw Francji — Yannicka Noaha z gry, aż na trzy miesiące. Po raz pierwszy po długiej rekonwalescencji Noah wystąpił na turnieju w Chicago. Niestety, nie był to udany występ, bowiem Noah przegrał z Andresem Gomezem 6:7, 6:7. Podczas tego samego turnieju Wojciech Fibak prowadząc w I secie 4:2 przegrał ostatecznie z Ivanem Lendlem 4:6, 7:6. W kolejnym spotkaniu Mats Wilander pokonał młodego Jimmy Arinsa 6:2, 2:3, 6:3. (Z)

W. FIBAK WYGRAŁ Z M. WILANDEREM

Wynikt drugiego dnia pokazowego turnieju w Rosemond (Illinois): Jimmy Connors — Andres Gomez 6:3, 6:4, Wojciech Fibak — **Mats Wilander 7:6, 7:5**, Yannick Noah — Gene Mayer 6:3, 6:2.

NIESPODZIANKI NA KORTACH

Pokazowy turniej tenisowy w Chicago sypnął niespodziankami. Jak już wcześniej pisaliśmy wysoką formę zademonstrował Wojciech Fibak zwyciężając m. in. sławnego Wilandera. Dzięki temu awansował do półfinału. Tutaj Fibak natrafił na jednego z głównych faworytów Connorsa. Mecz był bardzo zacięty. Po 2,5 godzinnej grze Amerykanin zwyciężył Fibaka 6:7 (4:7), 6:1, 6:3.

Do sporej niespodzianki doszło w drugim półfinale, gdzie Gomez również w trzech setach zakończonych tie-breakiem zwyciężył Czechosłowaka Ivana Lendla 3:6, 7:5, 7:6 (7:4).

CHICAGO. Dobrze grał w silnie obsadzonym turnieju pokazowym Wojciech Fibak. Polak pokonał Matsa Wilandera i zakwalifikował się do półfinału, w którym spotkał się z Jimmym Connorsem. Pierwszego seta wygrał Polak po ciężkiej walce 7:6 (7:4 w tie breaku), ale dwa następne już przegrał gładko 1:6, 3:6. W drugim półfinale Anders Gomez pokonał Ivana Lendla 3:6, 7:5, 7:6.

Ivan Lendl i Jimmy Connors awansowali do półfinałów turnieju tenisowego w Chicago. Wyniki kolejnych gier: Lendl — Mats Wilander 6:4, 7:5, Connors — Gene Mayer 7:5, 7:5, Jimmy Arias — Wojciech Fibak 5:7, 6:3, 6:3.

25 STYCZNIA 1984 R.

Przypomina się Wojciech Fibak

Wojciech Fibak po zwycięstwie nad Tomem Gullikson 6:2, 6:1 zakwalifikował się do II rundy halowego turnieju tenisowego Grand Prix w Filadelfii.

Gra dalej

Wojciech Fibak wygrał z Timem Mayotte 3:6, 6:3, 7:5 i zakwalifikował się do III rundy trwających w Filadelfii halowych mistrzostw USA, zaliczanych do klasyfikacji Grand Prix.

Fibak w ćwierćfinale mistrzostw USA

(P) Bardzo dobrze spisuje się w rozgrywanych w Filadelfii otwartych tenisowych mistrzostwach USA 22-letni Amerykanin Brad Gilbert. W pojedynku 1/8 finału Gilbert wyeliminował bardziej doświadczonego Johana Krieka 7:6, 6:2. Warto przypomnieć, że poprzednio ten młody zawodnik pokonał innego z czołowych tenisistów USA Billa Scanlona.

Do ćwierćfinału awansowali także Yannick Noah po zwycięstwie nad Henri Leconte 7:6, 6:3 i Wojciech Fibak, który pokonał Bena Tetermana 7:6, 3:6, 6:4.

Inne wyniki trzeciej rundy: Ivan Lendl — Tim Gullikson 6:1, 6:2, John McEnroe — Scott Davis 6:1, 6:2, Eliot Teltscher — Erik Korita 7:6, 6:1, Jimmy Arias — Heinz Guenthardt 5:7, 6:2, 7:6, Tomas Smid — Butch Walts 4:6, 6:3, 6:2.

Tenis

Fibak — McEnroe

W półfinale międzynarodowych halowych mistrzostw USA w tenisie spotkają się rozstawiony z nr 1 **Ivan Lendl** z **Yannickiem Noahem** (nr 3) i **John McEnroe** (nr 2) z nie rozstawionym **Wojciechem Fibakiem.**

Wyniki ćwierćfinałów: I. Lendl — B. Gilbert 3:6, 6:2, 6:1; W. Fibak — J. Arias 6:2, 7:6, Y. Noah — E. Teltscher 6:3, 1:6, 6:2; J. McEnroe — T. Smid 6:0, 6:3.

(PAP)

Do podziału 300.000 dolarów

W Filadelfii rozpoczął się drugi w tym roku turniej tenisowy, zaliczany do klasyfikacji Grand Prix, będący międzynarodowymi halowymi mistrzostwami USA. Z nr 1 rozstawiony został Czechosłowak Ivan Lendl, a suma nagród w tej imprezie jest niebagatelna, bowiem opiewa na 300 tys. dolarów.

Udanie wystartował w Filadelfii Wojciech Fibak, który zakwalifikował się do II rundy, pokonując Toma Gulliksona 6:2, 6:1. W innych ciekawszych spotkaniach Peter Fleming wyeliminował Jimmy Browna 6:4, 5:7, 6:4. Vince van Patten zwyciężył Victora Pecci 6:3, 6:3, Sammy Giammalva pokonał Steve Dentona 6:2, 6:2, a Brad Michibata wygrał z Fritzem Buehningiem 6:3, 6:3. (Z)

DOBRY WYSTĘP W. FIBAKA

Dobrą formę zademonstrował Wojciech FIBAK w rozgrywanych na kortach Filadelfii otwartych tenisowych mistrzostwach USA. Polak do ćwierćfinału awansował po zaciętym boju z Tetermanem 7:6 (7:3), 3:6, 6:4. Następnie pokonał w dwóch setach Arissa dzięki czemu przebił się do półfinału.

W partii przeciwko aktualnemu mistrzowi świata Fibak spisywał się bardzo dobrze, nawiązując chwilami równorzędną grę.

McEnroe dwukrotnie przełamał serwis Polaka w secie pierwszym, a w drugim panował na korcie do stanu 5:3. W tym momencie ofensywa Fibaka zaczęła przynosić efekty. Sławny Amerykanin popełnił kilka błędów i zrobiło się 5:5. Ostatecznie do finału awansował McEnroe po zwycięstwie 8:6, 7:6 (w tie-breaku tylko 7:5).

W drugim półfinale Czechosłowak Lendl zwyciężył Noaha (Francja) 6:3, 6:4.

Fibak w półfinale przegrał z McEnroe

(P) W finale halowych tenisowych mistrzostw USA w Filadelfii spotkają się John McEnroe i Ivan Lendl. W półfinale McEnroe pokonał Wojciecha Fibaka 6:2, 7:6 (w tie-breaku 7:5). Gra trwała 87 min. McEnroe panował na korcie do stanu 5:3 w drugim secie. Potem zaczął popełniać błędy i z trudem wygrał.

3 LUTEGO 1984 R.

● NA SPORTOWYCH ARENACH

TENIS

TORONTO. W pierwszym dniu pokazowego turnieju Gene Mayer wygrał z Guillermo Vilasem 6:2, 6:0, a Ivan Lendl pokonał Wojciecha Fibaka 6:2, 6:3.

TENIS W TORONTO

Za Atlantykiem rozgrywana jest cała seria turniejów tenisowych. W Huston sukcesy odnosi Mandlikova (Czechosłowacja). W Richmond McEnroe (USA) natomiast w Toronto nadal dobrą formą wykazuje się Wojciech Fibak.

Poznaniak uczestnicząc w turnieju pokazowym z udziałem 8 graczy pokonał Argentyńczyka Vilasa 4:6, 6:2, 7:5 (po raz piąty!) i Amerykanina Gene Mayera 6:2, 6:1. Przegrał dopiero z Francuzem Noachem po bardzo zaciętym pojedynku. Wynik półfinału Noach — Fibak 5:7, 7:5, 6:3, 2:6, 6:4 mówi sam za siebie.

Finał rozegrają Lendl i Noach.

(s)

W KANADZIE GRAŁ JAK Z NUT

W TORONTO i Montrealu odbywa się turniej pokazowy z udziałem ośmiu tenisistów należących do światowej czołówki. W eliminacjach grupowych Wojciech Fibak po porażce z Ivanem Lendlem pokonał Guillermo Vilasa 6:2, 6:3, 7:5 i Gene Mayera 6:3, 6:1. Polak obok Lendla, zakwalifikował się z tej grupy do półfinału. Z drugiej grupy awansowali: jako nr 1 Yannick Noah i Jimmy Connors (przegrał z Noahem 4:6, 6:7). Odpadli Jose Higueras i Kanadyjczyk Glen Michibata.

W półfinale Fibak po dramatycznym meczu przegrał z Noahem 7:5, 3:7, 3:6, 6:2, 4:6. Z drugiego półfinału Lendl awansował bez gry (kontuzja Connorsa).

5-setowy pojedynek Fibaka z Noahem

(P) W finale międzynarodowego turnieju tenisowego w Montrealu spotkają się Yannick Noah i Ivan Lendl. W półfinale Noah pokonał po bardzo zaciętym pojedynku Wojciecha Fibaka 5:7, 7:5, 6:3, 2:6, 6:4, natomiast Connors ze względu na kontuzję nie przystąpił do meczu z Lendlem.

We wcześniejszych meczach Noah pokonał Connorsa 6:4, 6:4, a Fibak wygrał z Genem Mayerem 6:2, 6:1.

Wojciech Fibak zwycięża w Memphis

(P) W rozgrywanym w Memphis halowym turnieju tenisowym mężczyzn odbyły się mecze I i II rundy. W I rundzie Wojciech Fibak pokonał Colina Dowdeswella 6:1, 6:4, a Vijay Amritraj wyeliminował Steve'a Dentona 4:6, 6:4, 6:3. (PAP)

Tenis

Turniej w Memphis

Największą niespodzianką kolejnych gier halowego turnieju tenisowego Grand Prix w Memphis było wyeliminowanie rozstawionego z nr 2 Francuza Y. Noah. Przegrał on w dwóch setach z Amerykaninem T. Gulliksonem. Główny faworyt, Amerykanin **J. Connors**, wygrał w II r. z Włochem G. Ocleppo 6:2, 7:6. Do trzeciej rundy awansował także W. Fibak, który pokonał rozstawionego z nr 12 Szweda **H. Sundstroema** 6:3, 6:1. Kolejnym przeciwnikiem Fibaka będzie **P. Fleming**, który wyeliminował **B. Scanlona** 6:4, 6:4.

Partnerem W. Fibaka w deblu jest w Memphis Szwed **S. Edberg**. W pierwszej rundzie przegrali oni jednak z parą amerykańską **M. Leach — M. Mitchell** 3:6, 6:3, 2:6.

Fibak grać będzie z Henrim Leconte.

Awansował

Uczestnicy rozgrywanego w Memphis (USA) halowego turnieju tenisowego stoczyli pojedynki trzeciej rundy. M. in. Wojciech Fibak pokonał Petera Fleminga 6:7, 6:1, 6:4, a Tim Mayotte zwyciężył Briana Gottfrieda 6:4, 6:4. W ćwierćfinale

W Memphis bardzo dobrze spisywał się Wojciech Fibak. W III rundzie zmierzył się z deblowym partnerem Johna McEnroe — Peterem Flemingiem wygrywając 6:7, 6:1, 6:4. Kolejnym przeciwnikiem Polaka był półfinalista Francuz Leconte. Po trwającym 1 godzinę i 45 min. pojedynku, lepszy okazał się rywal, który zwyciężył 2:6, 6:2, 6:4.

Mistrzostwa w Memphis były dla tenisistów USA sprawdzianem formy przed meczem I rundy Pucharu Davisa z Rumunią, a niespodzianka ja mi-

Grand Prix '84

W kolejnym spotkaniu Mats Wilander pokonał młodego Jimmy'ego Arias 6:2, 2:3, 6:3. (Z)

W. FIBAK WYGRAŁ Z M. WILANDEREM

Wyniki drugiego dnia pokazowego turnieju w Rosemond (Illinois): Jimmy Connors — Andres Gomez 6:3, 6:4, Wojciech Fibak — Mats Wilander 7:6, 7:5, Yannick Noah — Gene Mayer 6:3, 6:2.

NIESPODZIANKI NA KORTACH

Pokazowy turniej tenisowy w Chicago sypnął niespodziankami. Jak już wcześniej pisaliśmy wysoką formę zademonstrował Wojciech Fibak zwyciężając m. in. sławnego Wilandera. Dzięki temu awansował do półfinału. Tutaj Fibak natrafił na jednego z głównych faworytów Connorsa. Mecz był bardzo zacięty. Po 2,5 godzinnej grze Amerykanin zwyciężył Fibaka 6:7 (4:7), 6:1, 6:3.

Do sporej niespodzianki doszło w drugim półfinale, gdzie Gomez również w trzech setach zakończonych tie-breakiem zwyciężył Czechosłowaka Ivana Lendla 3:6, 7:5, 7:6 (7:4).

CHICAGO. Dobrze grał w silnie obsadzonym turnieju pokazowym Wojciech Fibak. Polak pokonał Matsa Wilandera i zakwalifikował się do półfinału, w którym spotkał się z Jimmym Connorsem. Pierwszego seta wygrał Polak po ciętkiej walce 7:6 (7:4 w tie breaku), ale dwa następne już przegrał gładko 1:6, 3:6. W drugim półfinale Anders Gomez pokonał Ivana Lendla 3:6, 7:5, 7:6.

Ivan Lendl i Jimmy Connors awansowali do półfinałów turnieju tenisowego w Chicago. Wyniki kolejnych gier: Lendl — Mats Wilander 6:4, 7:5, Connors — Gene Mayer 7:5, 7:5, Jimmy Arias — Wojciech Fibak 5:7, 6:3, 6:3.

Wojciech Fibak po zwycięstwie nad Tomem Gulliksonem 6:2, 6:1 zakwalifikował się do II rundy halowego turnieju tenisowego Grand Prix w Filadelfii.

Gra dalej

Wojciech Fibak wygrał z Timem Mayotte 3:6, 6:3, 7:5 i zakwalifikował się do III rundy trwających w Filadelfii halowych mistrzostw USA, zaliczanych do klasyfikacji Grand Prix.

Fibak w ćwierćfinale mistrzostw USA

(P) Bardzo dobrze spisuje się w rozgrywanych w Filadelfii otwartych tenisowych mistrzostwach USA 22-letni Amerykanin Brad Gilbert. W pojedynku 1/8 finału Gilbert wyeliminował bardziej doświadczonego Johana Kriека 7:6, 6:2. Warto przypomnieć, że poprzednio ten młody zawodnik pokonał innego z czołowych tenisistów USA Billa Scanlona.

Do ćwierćfinału awansowali także Yannick Noah po zwycięstwie nad Henri Leconte 7:6, 6:3 i Wojciech Fibak, który pokonał Bena Tetermana 7:6, 3:6, 6:4.

Inne wyniki trzeciej rundy: Ivan Lendl — Tim Gullikson 6:1, 6:2, John McEnroe — Scott Davis 6:1, 6:2, Eliot Teltscher — Erik Korita 7:6, 6:1, Jimmy Arias — Heinz Guenthardt 5:7, 6:2, 7:6, Tomas Smid — Butch Walts 4:6, 6:3, 6:2.

Tenis

Fibak – McEnroe

W półfinale międzynarodowych halowych mistrzostw USA w tenisie spotkają się rozstawiony z nr 1 **Ivan Lendl** z **Yannickiem Noahem** (nr 3) i **John McEnroe** (nr 2) z nie rozstawionym **Wojciechem Fibakiem.**

Wyniki ćwierćfinałów: I. Lendl — B. Gilbert 3:6, 6:2, 6:1; W. Fibak — J. Arias 6:2, 7:6, Y. Noah — E. Teltscher 6:3, 1:6, 6:2; J. McEnroe — T. Smid 6:0, 6:3.

(PAP)

DOBRY WYSTĘP W. FIBAKA

Dobrą formę zademonstrował Wojciech FIBAK w rozgrywanych na kortach Filadelfii otwartych tenisowych mistrzostwach USA. Polak do ćwierćfinału awansował po zaciętym boju z Tetermanem 7:6 (7:3), 3:6, 6:4. Następnie pokonał w dwóch setach Ariasa dzięki czemu przebił się do półfinału.

W partii przeciwko aktualnemu mistrzowi świata Fibak spisywał się bardzo dobrze, nawiązując chwilami równorzędną grę.

McEnroe dwukrotnie przełamał serwis Polaka w secie pierwszym, a w drugim panował na korcie do stanu 5:3. W tym momencie ofensywa Fibaka zaczęła przynosić efekty. Sławny Amerykanin popełnił kilka błędów i zrobiło się 5:5. Ostatecznie do finału awansował McEnroe po zwycięstwie 6:3, 7:6 (w tie-breaku tylko 7:5).

W drugim półfinale Czechosłowak Lendl zwyciężył Noaha (Francja) 6:3, 6:4.

Fibak w półfinale przegrał z McEnroe

(P) W finale halowych tenisowych mistrzostw USA w Filadelfii spotkają się John McEnroe i Ivan Lendl. W półfinale McEnroe pokonał Wojciecha Fibaka 6:2, 7:6 (w tie-breaku 7:5). Gra trwała 87 min. McEnroe panował na korcie do stanu 5:3 w drugim secie. Potem zaczął popełniać błędy i z trudem wygrał.

Udanie wystartował w Filadelfii Wojciech Fibak, który zakwalifikował się do II rundy, pokonując Toma Gulliksona 6:2, 6:1. W innych ciekawszych spotkaniach Peter Fleming wyeliminował Jimmy Browna 6:4, 6:7, 6:4. Vince van Patten zwyciężył Victora Pecci 6:3, 6:3, Sammy Giammalva pokonał Steve Dentona 6:2, 6:2, a Brad Michibata wygrał z Fritzem Buehningiem 6:3, 6:3. (Z)

Ivan Lendl pokonał Wojciecha Fibaka 6:2, 6:3.

TENIS W TORONTO

Za Atlantykiem rozgrywana jest cała seria turniejów tenisowych. W Huston sukcesy odnosi Mandlikova (Czechosłowacja). W Richmond McEnroe (USA) natomiast w Toronto nadal dobrą formę wykazuje się Wojciech Fibak.

Poznaniak uczestnicząc w turnieju pokazowym z udziałem 8 graczy pokonał Argentyńczyka Vilasa 4:6, 6:2, 7:5 (po raz piąty) i Amerykanina Gene Mayera 6:2, 6:1. Przegrał dopiero z Francuzem Noachem po bardzo zaciętym pojedynku. Wynik półfinału Noach — Fibak 5:7, 7:5, 6:3, 2:6, 6:4 mówi sam za siebie.

Finał rozegrają Lendl i Noach. (s)

W KANADZIE GRAŁ JAK Z NUT

W TORONTO i Montrealu odbywa się turniej pokazowy z udziałem ośmiu tenisistów należących do światowej czołówki. W eliminacjach grupowych Wojciech Fibak po porażce z Ivanem Lendlem pokonał Guillermo Vilasa 4:6, 6:2, 7:5 i Gene Mayera 6:2, 6:1. Polak, obok Lendla, zakwalifikował się z tej grupy do półfinału. Z drugiej grupy awansowali: jako nr 1 Yannick Noah i Jimmy Connors (przegrał z Noahem 4:6, 4:6). Odpadli Jose Higueras i Kanadyjczyk Glen Michibata.

W półfinale Fibak po dramatycznym meczu przegrał z Noahem 7:6, 3:7, 3:6, 6:3, 4:6. Z drugiego półfinału Lendl awansował bez gry (kontuzja Connorsa).

5-setowy pojedynek Fibaka z Noahem

(P) W finale międzynarodowego turnieju tenisowego w Montrealu spotkają się Yannick Noah i Ivan Lendl. W półfinale Noah pokonał po bardzo zaciętym pojedynku Wojciecha Fibaka 5:7, 7:5, 6:3, 2:6, 6:4, natomiast Connors ze względu na kontuzję nie przystąpił do meczu z Lendlem.

We wcześniejszych meczach Noah pokonał Connorsa 6:4, 6:4, a Fibak wygrał z Genem Mayerem 6:2, 6:1.

Tenis

Turniej w Memphis

Największą niespodzianką kolejnych gier halowego turnieju tenisowego Grand Prix w Memphis było wyeliminowanie rozstawionego z nr 2 Francuza Y. Noah. Przegrał on w dwóch setach z Amerykaninem T. Gulliksonem. Główny faworyt, Amerykanin **J. Connors**, wygrał w II r. z Włochem G. Ocleppo 6:2, 7:6. Do trzeciej rundy awansował także W. Fibak, który pokonał rozstawionego z nr 13 Szweda **H. Sundstroema** 6:3, 6:1. Kolejnym przeciwnikiem Fibaka będzie **P. Fleming**, który wyeliminował **B. Scanlona** 6:4, 6:4.

Partnerem W. Fibaka w deblu jest w Memphis Szwed **S. Edberg**. W pierwszej rundzie przegrali oni jednak z parą amerykańską **M. Leach — M. Mitchell** 3:6, 6:3, 2:6.

Awansował

Uczestnicy rozgrywanego w Memphis (USA) halowego turnieju tenisowego stoczyli pojedynki trzeciej rundy. M. in. Wojciech Fibak pokonał Petera Fleminga 6:7, 6:1, 6:4, a Tim Mayotte zwyciężył Briana Gottfrieda 6:4, 6:4. W ćwierćfinale Fibak grać będzie z Henrim Leconte.

W Memphis bardzo dobrze spisywał się Wojciech Fibak. W III rundzie zmierzył się z deblowym partnerem Johna McEnroe — Peterem Flemingiem wygrywając 6:7, 6:1, 6:4. Kolejnym przeciwnikiem Polaka był późniejszy finalista Francuz Leconte. Po trwającym 1 godzinę i 45 min. pojedynku, lepszy okazał się rywal, który zwyciężył 2:6, 6:2, 6:4.

Mistrzostwa w Memphis były dla tenisistów USA sprawdzianem formy przed meczem I rundy Pucharu Davisa z Rumunią, a niespodzianką jest mi-

Grand Prix '84

LONDYN. Po zwycięstwie w halowych międzynarodowych mistrzostwach USA, John McEnroe objął prowadzenie na tegorocznej liście Grand Prix. McEnroe ma już 335 pkt i wyprzedza Ivana Lendla — 327. Kolejni zawodnicy mają już znacznie mniej punktów: 3. Yannick Noah — 130; 4. Wojciech Fibak — 130; 5. Dan Saltz — 78; 6. Brad Gilbert — 66; 7. Eliot Teltscher — 66; 8. Jimmy Arias — 66; 9. Tomas Smid — 66; 10. Chip Chooper — 58

NA SPORTOWYCH ARENACH

TENIS

PARYŻ. Po dwóch tegorocznych turniejach tenisowej klasyfikacji Grand Prix przewodzą John McEnroe — 335 pkt. i Jimmy Connors — 278 pkt. Dalsze miejsca zajmują: 3. Ivan Lendl 327; 4. Henri Leconte 224; 5. Wojciech Fibak 180; 6. Elliot Teltscher — 178.

SOMMAIRE
N° 96 — MARS 1984

Wojtek Fibak, 31 ans. Des victoires sur Meyotte et sur Arias. Et un tie-break contre McEnroe en demi-finale. Le « vieux » se porte bien.

Wielki tenis i duże pieniądze

Jenvier II 84

(Korespondencja własna z USA)

W pierwszym tygodniu stycznia miłośnicy tenisa w Chicago mieli prawdziwą „ucztę". Od trzech bowiem lat, właśnie u progu Nowego Roku, w mieszczącej ponad 20 tys. widzów „Rosemont Horizon" rozgrywany jest tradycyjny „Challenge of Champions" z udziałem czołowych rakiet świata. W poprzednich edycjach tego turnieju triumfowali: 1981 — John McEnroe, wygrywając w finale z Connorsem 6—2, 6—4, 6—1; 1982 — Jimmy Connors, rewanżując się McEnroe 6—7, 7—6, 7—5, 6—4; 1983 — Ivan Lendl, pokonując w finale Connorsa 4—6, 6—4, 7—5, 6—4.

W tym roku, poza Johnem McEnroe, do Chicago zjechało aż sześciu tenisistów z czołowej dziesiątki — **Lendl, Wilander, Connors, Noah, Arias i Mayer.** Zacznijmy od klasyfikacji. Na najbardziej obiektywnej komputerowej liście, na której „The Association of Tennis Professionals" sklasyfikował w ub. sezonie 479 zawodników, punktacja wygląda następująco: 1. John McEnroe — 129.92 p.; 2. Ivan Lendl 129.60; 3. Jimmy Connors 106.67; 4. Mats Wilander 98.47; 5. Yannick Noah 86.08; 6. Jimmy Arias 70.40; 7. Jose Higueras 58.00; 8. Jose Luis-Clerc 52.58; 9 Kevin Curren 49.92; 10. Gene Mayer 46.83. Ciekawa jest również klasyfikacja dolarowa, tzw. „Money leaders". Tutaj nie do pobicia jest **Ivan Lendl**, który tylko tytułem premii z turniejów zainkasował 1 267 129 mln dol. Następni na liście to: McEnroe — 729 844 tys., Vilas — 645.035 tys., Wilander — 489.150, Smid (CSRS) 384.948 i Connors — 368.047 tys. dol.

Wróćmy jednak do chicagowskiego turnieju. Obok wspomnianej szóstki organizatorzy zaprosili **Andresa Gomeza** z Ekwadoru (14 w klasyfikacji) i... **Wojtka Fibaka (38).** Turniej w „Rosemont Horizon" rozgrywany jest na innych niż zwykle zasadach. Eliminacje odbywają się w grupach, gdzie gra każdy z każdym, później już normalnie półfinały i finał. Fibaka skazano z góry na pożarcie, dając go do grupy z Lendlem, Wilanderem i Ariasem. Po planowej porażce z Lendlem 4—6, 2—6, Polak sprawił jednak ogromną niespodziankę, wygrywając w dwóch setach 7—6, 7—5 z typowanym ostatnio na następcę Borga — Wilanderem. Młody 19-letni Szwed, który reklamuje się dewizą: *Nie jestem Borgiem nr 2, jestem Wilanderem nr 1*, nie dorównuje nawet w połowie klasie swego poprzednika. Miał przebłyski świetnej gry, ale w sumie zawiódł w Chicago. Tłumaczył się tym, iż po zwycięstwie z końcem grudnia w mistrzostwach Australii (w finale pokonał Lendla) spędził jeszcze kilka dni w Japonii i prosto po 24-godz. podróży zjawił się na korcie. Jest bardzo szybki, ma dobry serwis, zachowuje wzorem Borga kamienny spokój, nawet gdy przegrywa.

Spory zawód sprawił również obrońca tytułu Ivan Lendl. Przeszedł eliminacje bez straty seta, ale w półfinale „potknął się" na Gomezie. Oddajmy głos **Fibakowi**, który jak wiadomo jest jego menedżerem.

— *Wydaje mi się, że Ivan może jeszcze poczynić postępy. Ciągle jest dużo lepszy w defensywie, ale poprawił ostatnio i atak. Coraz częściej chodzi do siatki. Ma znakomity serwis, świetny forhand, doskonały backhand w obronie. Nie jest może jeszcze tak szybki, ale pracujemy nad tym (skakanka, biegi, dużo ostatnio jeździ na nartach). Ale to, czy będzie jeszcze lepszy, zależy również od rywali. Tenis to gra, w której dwóch zawodników staje po przeciwnych stronach siatki.*

Zadziwia natomiast „in plus" Jimmy Connors. Prawie najstarszy (o 2 dni młodszy od Fibaka) w tym gronie, 31-latek. I ciągle najlepszy. Bowiem i w tym roku Jimmy wygrał turniej w Chicago, gromiąc w niecickawym, najkrótszym w historii finale Gomeza 6—3, 6—2, 6—1. Jimmy opuścił swój rodzinny dom w Belleville mając 16 lat z mocnym postanowieniem zrobienia wielkiej kariery. I tak się stało. Przez kilkanaście lat utrzymuje się w ścisłej czołówce, powiedziałbym nawet, że w najściślejszej. Jest pierwszym tenisistą, który oficjalnie za premie w turniejach zarobił [illegible] dolarów.

— *Wielkie pieniądze spowodowały wielkie zmiany w tenisie* — mówi Connors. — *Tenis zmienił się w wielki biznes. Gdy zaczynałem karierę i miałem 19 lat, gdy wygrałem wówczas jakiś turniej, to nagrodą był przysłowiowy „uścisk dłoni" i 1000 dolarów. A i tak wydawało się to zawrotną sumą. Jeszcze wcześniej wystarczał uścisk dłoni i puchar. Teraz, gdy nagrody liczą się już w setkach tysięcy dolarów, do tego biznesu przychodzi cała masa młodych graczy, którzy szybko chcą zrobić wielkie pieniądze. Dochodzi do tego, że tacy 19-latkowie, jak Mats Wilander czy Jimmy Arias, są już milionerami, już się „urządzili".*

Tenis trzyma się mocno i dopóki tak będzie, dla wszystkich starczy pieniędzy. Denerwuje mnie też to, że niektórzy chcieliby zmienić przepisy, marząc by tenis stał się z powrotem sportem dżentelmeńskim. Otóż jest to niemożliwe, przynajmniej do czasu, gdy jest on wielkim biznesem. Czasu cofnąć się nie da! Dzisiejszy tenis jest czymś zupełnie innym niż przed dwudziestu laty. Oprócz wielkiego sportu musi być tu i trochę cyrku, w ogóle oprawa. Ludzie, którzy płacą po 15 czy 25 dolarów za bilet, chcą swój udział w zawodach traktować jako swojego rodzaju piknik. Chcą sobie pokrzyczeć, pogwizdać, ba, nawet poklepać nas po ramieniu.

Fibak dotarł w Chicago do półfinału. Tak się złożyło, że w jego grupie Lendl miał 3 zwycięstwa, a pozostali po jednym (Polak przegrał również z Ariasem, ale w 3 setach). Decydowała różnica setów, a tu Polak był najlepszy. W półfinale urwał seta Connorsowi, później jednak zabrakło mu sił.

— *I tak jestem bardzo zadowolony z występu w Chicago* — powiedział po zakończeniu turnieju Fibak. — *Po raz pierwszy w ciągu mojej kariery trapiły mnie w ub. sezonie poważne kontuzje i przez szereg miesięcy w ogóle nie miałem rakiety w rękach. Stąd o mnie było zupełnie cicho. Na szczęście mam to już za sobą, cały grudzień trenowałem po kilka godzin przed południem i po południu na Florydzie, wróciłem do zdrowia i powoli wracam do formy. Myślę że na serio pogram jeszcze dwa sezony. Ten mam bardzo napięty. Turnieje do maja praktycznie co tydzień — Porto Rico, Philadelphia, Toronto, Memphis, wyjazd do Europy — Madryt, Bruksela, Rotterdam, Milano, znowu 2 tygodnie w USA i znów Europa — Luxemburg i Monte Carlo. Mam również masę pracy z tytułu zajęcia się sprawami Lendla. Zajmuję się zarówno jego biznesem, jak i sportową stroną. Układam plan gier na cały rok: gdzie ma grać, a czego nie grać, czy takie piłki, czy taki klimat, czy taka nawierzchnia, a kiedy trawa, czy 2, czy 3 tygodnie przerwy. Wreszcie ustawienie pokazówek i kontraktów reklamowych. Masa, masa zajęć.*

Być może sympatycy tenisa będą mieli okazję zobaczenia Fibaka w tym roku w kraju. Jak nam powiedział, prowadzi pertraktacje z Polskim Związkiem Tenisowym. Pertraktacje, które są na dobrej drodze, by zlikwidować zaistniały, znany wszystkim konflikt. Fibak ma nadzieję, jest właściwie przekonany, że wystąpi w tym roku w Warszawie w Pucharze Davisa. Zamierza również ponownie przekazywać pewne kwoty na rozwój tego sportu w Polsce...

WIESŁAW KSIĄŻEK

CO PISZĄ INNI

W jednym z ostatnich numerów krakowskiego „Tempa" (nr 23) ukazała się obszerna korespondencja z USA. Wiesław Książek pod tytułem „Wielki tenis i duże pieniądze" opisuje szczegółowo przebieg tenisowego turnieju w Chicago. Relacja, w której sporo miejsca poświęcono Lendlowi i jego menedżerowi Fibakowi, kończy się następującymi rewelacjami:

„Być może sympatycy tenisa będą mieli okazję zobaczenia Fibaka w tym roku w kraju. Jak nam powiedział, prowadzi pertraktacje z Polskim Związkiem Tenisowym. Pertraktacje, które są na dobrej drodze by zlikwidować zaistniały, znany wszystkim konflikt, Fibak ma nadzieję, jest właściwie przekonany, że wystąpi w tym roku w Warszawie w Pucharze Davisa. Zamierza również ponownie przekazywać pewne kwoty na rozwój tego sportu w Polsce..."

Artykuł czytałem w towarzystwie działaczy i trenerów uczestniczących w dopiero co zakończonych mistrzostwach Polski juniorów. Wywołał ożywione dyskusje. Polski Związek Tenisowy ustalił już w zasadzie skład kadry na mecz o Puchar Davisa Polska — Grecja (początek maja w Warszawie), lecz nie można wykluczyć zmian w ostatniej chwili. (s.g.)

La fraicheur de Fibak

Lucidité aussi, chez Noah, qui a reconnu « avoir toujours joué sur la défensive » et « subi la pression ». Mais il a ajouté qu'il retrouvait ses sensations et qu'il ne lui manquait plus qu'un peu de vitesse de jambes. Du moins pouvait-il se flatter à la fin de la semaine, d'avoir réussi à attirer l'attention de la presse américaine sur ses seules performances et non plus sur le pourquoi, le comment et le moment de l'abandon de ses dreadlocks.

S'il y en a un qui, en revanche, n'a jamais attiré sur lui l'attention que pour son jeu, c'est bien le Polonais Wojtek Fibak dont il faut saluer l'exploit d'avoir atteint, à 31 ans et en semi-retraite, le stade des demi-

5 stycznia w Rosemont w stanie Illinois. W drugiej rundzie turnieju tenisowego, Wojciech Fibak zajmujący obecnie czterdzieste miejsce na liście rankingowej, pokonał czołową rakietę świata, Szweda Matsa Wilandera.

Zdjęcia MAJA SOKOŁOWSKA-MICHALSKA, ADAM HAYDER

Wojciech Fibak:

„Chcę zagrać..."

W rozmowie telefonicznej z dziennikarzem PAP, **Wojciech Fibak** poinformował iż podjął starania, by ponownie wystąpić w drużynie daviscupowej. Jak wiadomo, przed rokiem został zawieszony przez PZT ponieważ nie stawił się na mecz z Belgią.

— Chciałbym ponownie zagrać w Pucharze Davisa — powiedział W. Fibak. Wysłałem w tej sprawie list do PZT i mam nadzieję, że wyjaśnione zostaną wszystkie sporne kwestie, m. in. moja zeszłoroczna absencja w meczu z Belgią, a zasady współpracy z PZT — uregulowane. Jeśli propozycja zostanie zaakceptowana przez Zarząd Polskiego Związku Tenisowego przyjechałbym do Warszawy w pierwszych dniach maja i mógłbym wziąć udział w spotkaniu z Grecją. Wzorem lat poprzednich chciałbym również zorganizować w Polsce turniej pokazowy z udziałem czołowych tenisistów zagranicznych. Impreza ta mogłaby się odbyć jesienią br., a pod uwagę brane są: Poznań, Warszawa, Katowice i Gdańsk.

— W ubiegłym roku rozeszła się pogłoska, iż kończy pan karierę zawodniczą...

— Tak, to prawda — sezon 1983 był słaby. Doznałem kontuzji łokcia i poniosłem kilka nieoczekiwanych porażek. Zaczęto już mówić, iż Fibak może być już tylko menadżerem. Tym niemniej postanowiłem raz jeszcze spróbować szczęścia na korcie. Wraz z rodziną wyjechałem do ośrodka tenisowego i trenowałem tam intensywnie przez 3 tygodnie. Biegałem, dźwigałem ciężary — grałem spotkania sparringowe z braćmi Gulliksonami i Gottfriedem. Ten trening przyniósł efekty i udało mi się przełamać kryzys.

Zaczęło się dla mnie nowe sportowe życie i od stycznia gram jak za najlepszych lat. Pokonałem Wilandera 7:5, 7:5, Ariasa 6:3, 6:1, Vilasa 4:6, 6:2, 7:5, a ponadto Gene Meyera i Mayotte, stoczyłem wyrównane mecze z Noahem, Leconem i McEnroe. Obecnie rozpoczynam tournee europejskie i będę występował w Madrycie, Brukseli, Rotterdamie, Mediolanie i Luksemburgu. Pierwszy turniej na kortach ziemnych czeka mnie od 16 do 22 kwietnia w Monte Carlo. Potem w kalendarzu międzynarodowym jest przerwa na mecze daviscupowe. I właśnie wówczas chciałbym przyjechać do kraju.

— A kto będzie pana partnerem deblowym?

— Od czasu Toma Okkera nie mam stałego partnera, wskutek czego i wyniki są słabsze. Debliści muszą przecież stale wspólnie trenować, razem jeździć na turnieje. W tegorocznym sezonie grać będę z Ivanem Lendlem, chociaż zdarza się, że czasami występujemy w różnych imprezach. Najważniejsze, że jesteśmy ze sobą zżyci i liczy nas przyjaźń. Mamy już za sobą kilka dobrych spotkań m. in. zwycięstwo nad Gulliksonami, a przyszłość pokaże czy mamy szanse w wielkich turniejach deblowych.

Rozmawiał:
ZBIGNIEW CHMIELEWSKI
(PAP)

„Chciałbym wystąpić w reprezentacji" — mówi Wojciech Fibak

(P) W rozmowie telefonicznej z dziennikarzem PAP Wojciech Fibak poinformował, iż podjął starania, by ponownie wystąpić w drużynie daviscupowej. Jak wiadomo, przed rokiem został zawieszony przez PZT, ponieważ nie stawił się na mecz z Belgią.

— Chciałbym ponownie zagrać w Pucharze Davisa — powiedział W. Fibak. Wysłałem w tej sprawie list do PZT i mam nadzieję, że wyjaśnione zostaną wszystkie sporne kwestie, m.in. moja zeszłoroczna absencja w meczu z Belgią, a zasady współpracy z PZT — uregulowane.

Jeśli propozycja zostanie zaakceptowana przez zarząd PZT, przyjechałbym do Warszawy w pierwszych dniach maja i mógłbym wziąć udział w spotkaniu z Grecją. Chciałbym również zorganizować w Polsce turniej pokazowy z udziałem czołowych tenisistów zagranicznych. Impreza ta mogłaby się odbyć jesienią br., a pod uwagę brane są: Poznań, Warszawa, Katowice i Gdańsk.

— W ubiegłym roku rozeszła się pogłoska, iż kończy Pan karierę zawodniczą...

— Tak to prawda — sezon 1983 był słaby. Doznałem kontuzji łokcia i poniosłem kilka nieoczekiwanych porażek. Zaczęto już mówić, iż Fibak może być już tylko menadżerem. Tym niemniej postanowiłem jeszcze raz spróbować szczęścia na korcie. Wraz z rodziną wyjechałem do ośrodka tenisowego i trenowałem tam intensywnie przez 3 tygodnie. Biegałem, dźwigałem ciężary, grałem spotkania sparringowe z braćmi Gulliksonami i Gottfriedem. Ten trening przyniósł efekty i udało mi się przełamać kryzys. Od stycznia gram jak za najlepszych lat. Pokonałem Wilandera 7:5, 7:5, Ariasa 6:3, 6:1, Vilasa 4:6, 6:2, 7:5, a ponadto Gene'a Mayera i Tima Mayotte'a, stoczyłem wyrównane mecze z Noahem, Lecontem i McEnroe. Obecnie rozpoczynam tournee europejskie i będę występował w Madrycie, Brukseli, Rotterdamie, Mediolanie i Luksemburgu. Pierwszy turniej na kortach ziemnych czeka mnie w dniach 16—22 kwietnia w Monte Carlo. Potem w kalendarzu międzynarodowym jest przerwa na mecze daviscupowe. I właśnie wówczas chciałbym przyjechać do kraju.

KARNECIK TENISISTY

● **W związku z kilkoma zapytaniami ze strony naszych Czytelników zamieszczamy obszerny fragment depeszy PAP zatytułowanej „Chciałbym znów wystąpić w reprezentacji Polski — mówi Wojciech Fibak".**

— Chciałbym ponownie zagrać w Pucharze Davisa — powiedział W. Fibak. Wysłałem w tej sprawie list do PZT i mam nadzieję, że wyjaśnione zostaną wszystkie sporne kwestie, m. in. moja zeszłoroczna absencja w meczu z Belgią, a zasady współpracy z PZT — uregulowane.

— Jeśli propozycja zostanie zaakceptowana przez Zarząd Polskiego Związku Tenisowego przyjechałbym do Warszawy w pierwszych dniach maja i mógłbym wziąć udział w spotkaniu z Grecją. Wzorem lat poprzednich chciałbym również zorganizować w Polsce turniej pokazowy z udziałem czołowych tenisistów zagranicznych. Impreza ta mogłaby się odbyć jesienią br., a pod uwagę brane są: Poznań, Warszawa, Katowice i Gdańsk.

BRONIĘ FIBAKA!

Nie zgadza się z autorem cotygodniowego felietonu w „Tempie" red. Ryszardem Niemcem p. **EDWARD KIZLICH** z Krakowa, który uważa, że umieszczenie tenisisty Wojciecha Fibaka w gronie antybohaterów sportowych roku 1983 jest nieporozumieniem. Oto, jak uzasadnia swój sprzeciw:

— Uważam, że publicysta nie powinien przekraczać bariery przyzwoitości, a za taką uważam umieszczenie Fibaka na liście antybohaterów sportowych roku 1983. Fibak swoją postawą sportową nie zasłużył na umieszczanie go obok zwykłych złodziei, czy malwersantów. Dość przykładów negatywnych zna zapewne p. Niemiec i miał spory

tempo

wybór np. wśród bokserów-bandziorów, co to boksują z pantami lub przedstawicieli innych „sportów walki", karateków, ćwiczących na współmieszkańcach swojego osiedla. Nie brak sportowców, działaczy, sędziów, trenerów, dziennikarzy, dyskwalifikowanych za doping, przemyt czy inne pospolite występki. Ale red. Niemiec umieszcza na swojej liście Fibaka, który dla polskiego tenisa zrobił bardzo dużo i to na wielu płaszczyznach (pisały o tym wszystkie sportowe pazety w kraju). Plasuje go tam p. Niemiec ze względów politycznych, bo ośmielił się mieć własny poglądy, niezgodne z odczuciami pana redaktora.

— Sportowiec pozostaje sportowcem bez względu na zmianę obywatelstwa, czy też dlatego, że ma inne poglądy — czytamy w dalszym ciągu listu naszego czytelnika z Krakowa. *— Przestaje być sportowcem, jeśli został przestępcą lub złamał zasady fair play. A swoją drogą tenisiści mają „szczęście" do opluwania, że wspomnę tu innego, Skoneckiego, który choć częściowo został zrehabilitowany, zresztą tylko dzięki politycznej odwilży. Czyżby klasowy antagonizm, jako, że redaktorzy z reguły „chłopskie syny" opluwają przedstawicieli „pańskiego" sportu? Jako realista wiem, że pisaniem Fibakowi nie pomogę, jako że nie przeczyta tego więcej niż dwie osoby, a red. Niemiec i tak wie, że nie ma racji, jeśli chodzi o Fibaka, powodują nim inne racje.*

Autor listu podjął się roli obrońcy Fibaka, ale niestety w obronie tej zabrakło najważniejszego, mianowicie argumentów. Otóż niczym człowiek z innej epoki czytelnik nasz pisze o tenisie jako o sporcie „pańskim", podczas, gdy przestał on takowym być już przed 40 laty. Pisze, że sportowiec pozostaje sportowcem nawet wówczas, gdy zmieni obywatelstwo. A jak nazwać sportowca, który tego nie uczynił, a nie mając najmniejszych powodów po temu, odcina się od własnego kraju i narodu? Otóż bynajmniej nie za poglądy polityczne, o ile w ogóle jakieś ma, Fibak znalazł się na liście antybohaterów sportowych roku 1983, ale za swoją postawę wobec tych, wśród których się wychował i nauczył grać w tenisa. Nawet największy sportowiec przebywając za granicą powinien przede wszystkim czuć się Polakiem i być gotowym do obrony narodowych barw. Tymczasem Fibak konsekwentnie odmawiając gry w naszej reprezentacji przyjął okazyjnie rolę kontestatora politycznego.

CZYTELNIKÓW

PRZEGLĄD

Filipek i Fibak

W każdym mrowisku, jak nauczą wiedzą o świecie owadów, żaden włażony kij nie ma prawa liczyć na przychylność. Niechęć, a nawet zoologiczną nienawiść wzbudza zwłaszcza kij patrzący struktury zajęte przez dumne z siebie trutnie. Tak też się stało z magistrem wychowania fizycznego, wykładowcą Akademii Ekonomicznej w Krakowie Arturem Filipkiem. Poddał on na łamach „Echa Krakowa" krytyce metody pracy części środowiska nauczycieli sportu na wyższych uczelniach i natychmiast pomnożył liczbę swoich wrogów. Zadufani w sobie zwolennicy spokojnego życia, psychiczni rentierzy zawodu, nieudacznicy, rozliczni szwagrowie i szwagierki wychowania fizycznego wyruszyli na autora nieuczesanych sądów z istną krucjatą. Gdybyśmy nie żyli w wieku XX, lecz parę epok w przeszłości, w grę wchodziłoby ani chybi ukamienowanie...

Oburzanych na szarganie świętości, jaką jest godność środowiskowa, pragnę pocieszyć. Otóż nie ma bodaj mikrospołeczności profesjonalnej podpornięj raz na zawsze na zagrożenia skażeniem deprawacji. Społeczność dziennikarzy sportowych Krakowa np. ma do czynienia ze skutkami skoro nie udajemy niewiniątek, nie mających nic wspólnego z genezą dzisiejszego skrzywienia naszego ekskolegi. Poczucie swoistej, w zasadzie niczym nieuzasadnionej misyjności naszego zawodu zawsze tworzy dla jednostek o słabym charakterze okazję wykorzystywania statusu dziennikarza do czerpania osobistych korzyści... Tak jest w nauczycieli sportu, u dziennikarzy, tak jest i w świecie sportu.

Niedawno prasę codzienną obiegł milicyjny komunikat. Jego treścią było dane pewnego osobnika, po

szedł „dorobek" malwersanta. Otóż poszukiwany delikwent podawał się podczas polowania na „jelenie" za jednego z braci Lipieniów, najbardziej znanych sportowców polskich minionej dekady! Przestępca znakomicie orientował się w faktach i mitach zalegających pokłady zbiorowej świadomości. Wiedział dobrze, że wybitny sportowiec, odnoszący wiele sukcesów na arenach całego świata, posiada wolny wstęp do ośrodków dyspozycyjnych różnego szczebla, może też mieć wpływ na dystrybucję pozyskiwanych przez ogół dóbr materialnych. Na tym przeświadczeniu żerował i na tej emocjonalnie zrozumiałej fobii się oparł.

Poruszając od dygresyjnego wątku felietonowej narracji do ludzkiego mrowiska i roli jaką w nim spełnia kij, pragnę zasygnalizować rodzaj opozycji wobec zakwalifikowania tenisisty Fibaka do grona antybohaterów roku sportowego 1983. Ludzie, którym przez wiele lat wbijano do głowy wiadomości o każdym kroku tenisisty, odnotowano każdy zdobyty set i dolar, nie przyjmują do wiadomości oczywistej prawdy o wyobcowaniu się zawodnika od kontekstu interesów polskiego tenisa. Pewien anonim sięgnął nawet po epitety nawiązujące w swej polemicznej egzaltacji do leksykonu RWE. Chciałbym wyjaśnić, że Wojciech Fibak na liście antybohaterów figuruje po raz kolejny. Po raz pierwszy dostąpił tego „zaszczytu" kiedy zamiast przyjechać na mecz o Puchar Davisa wolał zaliczyć ruttynowy turniej WTC, albowiem tak wyszło mu z zestawienia ewentualnych zysków towarzyszących obu startom. W Polsce czekała go premia w złotówkach, tam kilka tysięcy dolców.

Autor listu w furorze ujawniania swej miłości do Fibaka nieopatrznie ujawnił fragment swych poglądów. Ich ocenę pozostawiam czytelnikom. Stawia on wiarygodnie tezę o podobieństwie mianowicie do polskiego hokeja spotkaniu! Ponieważ jednak dziennikarze polscy o wszystkim wiedzący nic nie napisali, opinia publiczna do dziś dnia bierze szwindel dwóch trenerów za wielki sukces...

Czytając te pośl się Bode rewelacje, myślę o tym co by uczynili podopieczni Kurka, gdyby im Anonim powiedział o swojej hipotezie. Nie idiem jak inni, ale taki Zientara czy Chowaniec skuliby facetowi pysk, jak dwa a dwa jest cztery... A poza wszystkim zawsze mnie intrygowali osobnicy doszukujący się w warstwie czysto sportowej walki motywów politycznych, zwłaszcza zaś upokarzających reprezentantów własnego kraju...

Gdyby zawodnicy krajów socjalistycznych kierowali się podczas zawodów kryteriami ideologii i polityki i zamiast trenerów słuchali polityków, nigdy Kocielewicz nie wygrałby olimpijskiego konkursu z Wołkowem, a piłkarze Piechniczka za utrącenie rywali drużyny Łobanowskiego — ekipy Portugalii, powinni byli być motywowani przez Federację Piłkarską ZSRR. Z dobrego zaś źródła wiem, że we Wrocławiu nie było ani faceta z teczką ruble, ani menadżera z walizką szeląków. Świat sportowy rządzi się swoimi prawami i nie ma sensu wprowadzać do niego pierwiastków obcych.

Wracając do Fibaka, to jego postawa wobec tych, wśród których się wychował i nauczył grać w tenisa. Nawet największy sportowiec przebywając za granicą powinien przede wszystkim czuć się Polakiem i być gotowym do obrony narodowych barw. Tymczasem Fibak konsekwentnie odmawiając gry w naszej reprezentacji przyjął okazyjnie rolę kontestatora politycznego.

grać w Pucharze Davisa — powiedział W. Fibak. Wysłałem w tej sprawie list do PZT i mam nadzieję, że wyjaśnione zostaną wszystkie sporne kwestie, m.in. moja zeszłoroczna absencja w meczu z Belgią, a zasady współpracy z PZT — uregulowane. Jeśli propozycja zostanie zaakceptowana przez Zarząd Polskiego Związku Tenisowego przyjechałbym do Warszawy w pierwszych dniach maja i mógłbym wziąć udział w spotkaniu z Grecją. Wzorem lat poprzednich chciałbym również zorganizować w Polsce turniej pokazowy z udziałem czołowych tenisistów zagranicznych. Impreza ta mogłaby się odbyć jesienią br., a pod uwagę brane są: Poznań, Warszawa, Katowice i Gdańsk.

— W ubiegłym roku rozeszła się pogłoska, iż kończy pan karierę zawodniczą...

— Tak, to prawda — sezon 1983 był słaby. Doznałem kontuzji łokcia i poniosłem kilka nieoczekiwanych porażek. Zaczęto już mówić, iż Fibak może być już tylko menadżerem. Tym niemniej postanowiłem raz jeszcze spróbować szczęścia na korcie. Wraz z rodziną wyjechałem do ośrodka tenisowego i trenowałem tam intensywnie przez 3 tygodnie. Biegałem, grałem mecze z Noahem, Leconem i McEnroe. Obecnie rozpoczynam tournee europejskie i będę występował w Madrycie, Brukseli, Rotterdamie, Mediolanie i Luksemburgu. Pierwszy turniej na kortach ziemnych czeka mnie od 16 do 22 kwietnia w Monte Carlo. Potem w kalendarzu międzynarodowym jest przerwa na mecze daviscupowe. I właśnie wówczas chciałbym przyjechać do kraju.

— A kto będzie pana partnerem deblowym?

— Od czasu Toma Okkera nie mam stałego partnera, wskutek czego i wyniki są słabsze. Debliści muszą przecież stale wspólnie trenować, razem jeździć na turnieje. W tegorocznym sezonie grać będę z Ivanem Lendlem, chociaż zdarza się, że czasami występujemy w różnych imprezach. Najważniejsze, że jesteśmy ze sobą zżyci i łączy nas przyjaźń. Mamy już za sobą kilka dobrych spotkań m. in. zwycięstwo nad Gulliksonami, a przyszłość pokaże, czy mamy szanse w wielkich turniejach deblowych.

Rozmawiał:
ZBIGNIEW CHMIELEWSKI
(PAP)

wiedział W. Fibak. Wysłałem w tej sprawie list do PZT i mam nadzieję, że wyjaśnione zostaną wszystkie sporne kwestie, m.in. moja zeszłoroczna absencja w meczu z Belgią, a zasady współpracy z PZT — uregulowane.

Jeśli propozycja zostanie zaakceptowana przez zarząd PZT, przyjechałbym do Warszawy w pierwszych dniach maja i mógłbym wziąć udział w spotkaniu z Grecją. Chciałbym również zorganizować w Polsce turniej pokazowy z udziałem czołowych tenisistów zagranicznych. Impreza ta mogłaby się odbyć jesienią br., a pod uwagę brane są: Poznań, Warszawa, Katowice i Gdańsk.

— W ubiegłym roku rozeszła się pogłoska, iż kończy Pan karierę zawodnicz...

— Tak to prawda — sezon 1983 był słaby. Doznałem kontuzji łokcia i poniosłem kilka nieoczekiwanych **porażek. Zaczęto już mówić, iż Fibak może** być już tylko menadżerem. Tym niemniej postanowiłem jeszcze raz spróbować szczęścia na korcie. Wraz z rodziną wyjechałem do ośrodka tenisowego i trenowałem tam intensywnie

Tempo 11 84

grać w Pucharze Davisa — powiedział W. Fibak. Wysłałem w tej sprawie list do PZT i mam nadzieję, że wyjaśnione zostaną wszystkie sporne kwestie, m.in. moja zeszłoroczna absencja w meczu z Belgią, a zasady współpracy z PZT — uregulowane. Jeśli propozycja zostanie zaakceptowana przez Zarząd Polskiego Związku Tenisowego przyjechałbym do Warszawy w pierwszych dniach maja i mógłbym wziąć udział w spotkaniu z Grecją. Wzorem lat poprzednich chciałbym również zorganizować w Polsce turniej pokazowy z udziałem czołowych tenisistów zagranicznych. Impreza ta mogłaby się odbyć jesienią br., a pod uwagę brane są: Poznań, Warszawa, Katowice i Gdańsk.

— W ubiegłym roku rozeszła się pogłoska, iż kończy pan karierę zawodniczą...

— Tak, to prawda — sezon 1983 był słaby. Doznałem kontuzji łokcia i poniosłem kilka nieoczekiwanych porażek. Zaczęto już mówić, iż Fibak może być już tylko menadżerem. Tym niemniej postanowiłem jeszcze raz spróbować szczęścia na korcie. Wraz z rodziną wyjechałem do ośrodka tenisowego i trenowałem tam intensywnie przez 3 tygodnie. Biegałem, grałem mecze z Noahem, Leconem i McEnroe. Obecnie rozpoczynam tournee europejskie i będę występował w Madrycie, Brukseli, Rotterdamie, Mediolanie i Luksemburgu. Pierwszy turniej na kortach ziemnych czeka mnie od 16 do 22 kwietnia w Monte Carlo. Potem w kalendarzu międzynarodowym jest przerwa na mecze daviscupowe. I właśnie wówczas chciałbym przyjechać do kraju.

— A kto będzie pana partnerem deblowym?

— Od czasu Toma Okkera nie mam stałego partnera, wskutek czego i wyniki są słabsze. Debliści muszą przecież stale wspólnie trenować, razem jeździć na turnieje. W tegorocznym sezonie grać będę z Ivanem Lendlem, chociaż zdarza się, że czasami występujemy w różnych imprezach. Najważniejsze, że jesteśmy ze sobą zżyci i łączy nas przyjaźń. Mamy już za sobą kilka dobrych spotkań m. in. zwycięstwo nad Gulliksonami, a przyszłość pokaże, czy mamy szanse w wielkich turniejach deblowych.

Rozmawiał:
ZBIGNIEW CHMIELEWSKI
(PAP)

antybohaterów sportowych roku 1983. Fibak swoją postawą sportową nie zasłużył na umieszczanie go obok zwykłych złodziei, czy malwersantów. Dość przykładów negatywnych zna zapewne p. Niemiec i miał spory

tempo

p. Niemiec ze względów politycznych, bo ośmielił się mieć własne poglądy, niezgodne z odczuciami pana redaktora.

— Sportowiec pozostaje sportowcem bez względu na zmianę obywatelstwa, czy też dlatego, że ma inne poglądy — czytamy w dalszym ciągu listu naszego czytelnika z Krakowa. — *Przestaje być sportowcem, jeśli został przestępcą lub złamał zasady fair play. A swoją drogą tenisiści mają „szczęście" do opluwania, że wspomnę tu innego, Skoneckiego, który choć częściowo został zrehabilitowany, zresztą tylko dzięki politycznej odwilży. Czyżby klasowy antagonizm, jako, że redaktorzy z reguły „chłopskie syny" opluwają przedstawicieli „pańskiego" sportu? Jako realista wiem, że pisaniem Fibakowi nie pomogę, jako że nie przeczyta tego więcej niż dwie osoby, a red. Niemiec i tak wie, że nie ma racji, jeśli chodzi o Fibaka, powodują nim inne racje.*

Autor listu podjął się roli obrońcy Fibaka, ale niestety w obronie tej zabrakło najważniejszego, mianowicie argumentów. Otóż niczym człowiek z innej epoki czytelnik nasz pisze o tenisie jako o sporcie „pańskim", podczas, gdy przestał on takowym być już przed 40 laty. Pisze, że sportowiec pozostaje sportowcem nawet wówczas, gdy zmieni obywatelstwo. A jak nazwać sportowca, który tego nie uczynił, a nie mając najmniejszych powodów po temu, odcina się od własnego kraju i narodu? Otóż bynajmniej nie za poglądy polityczne, o ile w ogóle jakieś ma, Fibak znalazł się na liście antybohaterów sportowych roku 1983, ale za swoją postawę wobec tych, wśród których się wychował i nauczył grać w tenisa. Nawet największy sportowiec przebywając za granicą powinien przede wszystkim czuć się Polakiem i być gotowym do obrony narodowych barw. Tymczasem Fibak konsekwentnie odmawiając gry w naszej reprezentacji przyjął okazyjnie rolę kontestatora politycznego.

CZYTELNIKÓW

PROTESTY

Filipek i Fibak

W każdym mrowisku, jak nauczą wiedzą o świecie owadów, żaden włażony kij nie ma prawa liczyć na przychylność. Niechęć, a nawet zoologiczną nienawiść wzbudza zwłaszcza kij patrzący strukturę zajęte przez dumę z siebie trudnie. Tak też się stało z magistrem wychowania fizycznego, wykładowcą Akademii Ekonomicznej w Krakowie Arturem Filipkiem. Poddał on na łamach „Echa Krakowa" krytyce metody pracy części środowiska nauczycieli sportu na wyższych uczelniach i natychmiast pomnożył liczbę swoich wrogów. Zadufani w sobie zwolennicy spokojnego życia, psychiczni rentierzy zawodu, nieudacznicy, różnicy szwagrowie i szwagierki wychowania fizycznego wyruszyli na autora nieuczesanych sądów z istną krucjatą. Gdybyśmy nie żyli w wieku XX, lecz parę epok w przeszłości, to grę wchodziłoby ani chybi ukamienowanie...

Oburzonych na szarpanie świętości, jaką jest godność środowiskowa, pragnę pocieszyć. Otóż nie ma bodaj mikrospołeczności profesjonalnej podpornionej raz na zawsze na zagrożenia skażeniem deprawacji. Społeczność dziennikarzy sportowych Krakowa np. ma do czynienia ze skutkami moralnymi poczynań jednego z byłych pracowników „Tempa". Osobnik ten, pozostający na marginesie i poza nawiasem zawodu, bazuje na znajomościach zawartych w przeszłości, a także na usłużności dawnych informatorów bądź bohaterów niegdysiejszych tekstów. Wyłudza więc różnymi sposobami pieniądze od nich. Kiedy oszukani przez niego ludzie skarżą się na dziennikarzy, nie udajemy niewiniątek, nie mających nic wspólnego z genezą dzisiejszego skrzywienia naszego ekskolegi. Poczucie swoistej, w zasadzie niczym nieuzasadnionej misyjności naszego zawodu zawsze tworzy dla jednostek o słabym charakterze okazję wykorzystywania statusu dziennikarza do czerpania osobistych korzyści... Tak jest w nauczycieli sportu, u dziennikarzy, tak jest i w świecie sportu.

Niedawno prasę codzienną obiegł milicyjny komunikat. Jego treścią były dane pewnego osobnika podejrzanego o wyłudzanie znacznych kwot pieniężnych za różnego rodzaju usługi protekcyjne, obietnice załatwiania różnorakich problemów życiowych przypadnie spotkanym obywatelom. Sensacją tego listu gończego jest jednak nie charakter przestępczej działalności ale osoba, na której konto szedł „dorobek" malwersanta. Otóż poszukiwany delikwent podawał się podczas polowania na „jeleni" za jednego z braci Lipieniów, najbardziej znanych sportowców polskich minionej dekady! Przestępca znakomicie orientował się w faktach i mitach zalegających pokłady zbiorowej świadomości. Wiedział dobrze, że wybitny sportowiec, odnoszący wiele sukcesów na arenach całego świata, posiada wolny wstęp do ośrodków dyspozycyjnych różnego szczebla, może też mieć wpływ na dystrybucję poszukiwanych przez ogół dóbr materialnych. Na tym przeświadczeniu żerował i na tej empirycznie sprawdzalnej tezie nie obliwiał. Wiedział lub też domniemywał, że właśnie duet naszych najlepszych zapaśników umiał, jak rzadko kto, dyskontować materialne zdobycze na Olimpiadach, mistrzostwach świata i Europy. Uderzał więc w swe ofiary na pewniaka, do czasu rzecz prosta, aż mu się noga powinęła...

Powracając od dygresyjnego nurtu felietonowej narracji do ludzkiego mrowiska i roli jaką w nim spełnia kij, pragnę zasygnalizować rodzaj opozycji wobec zakwalifikowania tenisisty Fibaka do grona antybohaterów roku sportowego 1983. Ludzie, którym przez dziesięć lat wbijano do głowy wiadomości o każdym kroku tenisisty, odnotowano każdy zdobyty set i dolar, nie przyjmują do wiadomości oczywistej prawdy o wyobcowaniu się zawodnika od kontekstu interesów polskiego tenisa. Pewien anonim sięgnął nawet po epitety nawiązujące w swej polemicznej egzaltacji do leksykonu RWE. Chciałbym wyjaśnić, że Wojciech Fibak na liście antybohaterów figuruje po raz kolejny. Po raz pierwszy dostąpił tego „zaszczytu" kiedy zamiast przyjechać na mecz o Puchar Davisa wolał zaliczyć rutynowy turniej WTC, albowiem tak wyszło mu z zestawienia ewentualnych zysków towarzyszących obu startom. W Polsce czekała go premia w złotówkach, tam kilka tysięcy dolców.

Autor listu w ferworze ujawniania swej miłości do Fibaka nieopatrznie ujawnił fragment swych poglądów. Ich ocenę pozostawiam czytelnikom. Stawia on mianowicie tezę o podkładce towarzyszącej meczowi hokeistów Polski i ZSRR podczas katowickich mistrzostw świata w 1976 r. Miało być według niego tak, że Kulagin kierując się względami politycznymi wolał, aby w grupie A pozostała socjalistyczna Polska a nie kapitalistyczna RFN... Dlatego Kurek zdołał go pokonać w pamiętnym dla polskiego hokeja spotkaniu! Ponieważ jednak dziennikarze polscy o wszystkim wiedzieć nie nie napisali, opinia publiczna do dziś dnia bierze szwindel dwóch trenerów za wielki sukces...

Czytając te pobożne rewelacje, myślę o tym co by uczynił podopieczny Kurka, gdyby im Anonim powiedział o swojej hipotezie. Nie wiem jak inni, ale taki Zientara czy Chowaniec skuliby facetowi pysk, jak dwa a dwa jest cztery... A poza wszystkim zawsze mnie intrygowali osobnicy doszukujący się w warstwie czysto sportowej walki motywów politycznych, zwłaszcza zaś upokarzających reprezentantów własnego kraju...

Gdyby zawodnicy krajów socjalistycznych kierowali się podczas zawodów kryteriami ideologii i polityki i zamiast trenerów słuchali polityków, nigdy Kocjankiewicz nie wygrałby olimpijskiego konkursu z Wołkowem, a piłkarze Piechniczka za utrącenie rywali drużyny Łobanowskiego — ekipy Portugalii, powinni byli być motywowani przez Federację Piłkarską ZSRR. Z dobrego zaś źródła wiem, że we Wrocławiu nie było ani faceta z teczką rubli, ani menedżera z walizką szwedów. Świat sportu na szczęście na ogół dość skutecznie broni się przed ingerencjami polityków, dzięki czemu wyniki ustala się jednak na boiskach, nie u ministrów zaprzyjaźnionych nacji. Tak jest za Wschodzie, podobnie na Zachodzie, mówiąc nawiasem.

RYSZARD NIEMIEC

Du rêve brisé à la folie...

The old man is playing very well to night. — Dans la tribune réservée aux joueurs, c'est l'étonnement. Chez les spectateurs, c'est l'émerveillement. Le « vieux » Fibak donne la leçon à Anders Jarryd, son cadet de neuf ans.

Une leçon merveilleuse de légèreté et de subtilité tactique où le « maître » épuise toute la gamme de ses coups les plus techniques. Fibak a retrouvé tout son tennis après avoir plongé dans les profondeurs du classement mondial pour s'être plus inquiété des intérêts de Lendl que des siens. Retours de service au cordeau, revers coupés, amorties de rêve, balles calculées au millimètre, volées tranchantes, tout y passe et Jarryd est sur le point de trépasser.

La première manche est un petit chef-d'œuvre d'élégance et de raffinement. Pour le plus grand plaisir de tous dans un temps où la force prime l'intelligence. De tous sauf de Jarryd, qui n'apprécie pas de paraître ridicule. 6-0 la première manche, l'addition est sévère.

Sur sa lancée, Fibak file à 3-1. Mais quelques ratés, quelques imprécisions inconnues jusque-là en témoignent et il commence à être accablé. Il cherche son deuxième souffle. Jarryd l'a senti et commence à faire courir le « vieux » prof et tape de plus en plus fort sur la balle. Avec plus de précision aussi.

Fibak s'applique, mais le rêve est passé. Il doit subir la loi du plus jeune, qui enlève la deuxième manche. Dureté de la jeunesse, Jarryd inflige aussi à son adversaire une roue de bicyclette dans la manche décisive. Un moment de poésie a survolé Forest-National.

Avec Johan Kriek, qui lui succède, c'est un peu de folie qui pénètre dans l'arène. On dit généralement de l'ancien Sud-Africain qu'il a une araignée dans le plafond. Capable de battre John McEnroe ou Jimmy Connors, il peut tout aussi bien se faire éjecter par le premier débutant venu. Tout est une question d'état d'esprit, car on ne sait jamais quel est le volcan qui couve dans son crâne.

Opposé au méticuleux Gottfried, il tenta contre son habitude tous les coups insensés, voire les plus inutiles. Simplement parce que l'envie le prenait de taper et de retaper jusqu'à plus soif. C'était souvent brillant, mais quelquefois surprenant.

Y. M.d.f.

RESULTATS

Premier tour : Hank Pfister (E.-U.) bat Brian Teacher (E.-U.), 6-2, 7-5; Heinz Gunthardt (Sse) bat Mel Purcell (E.-U.), 6-0, 0-6, 6-1; Henrik Sundstroem (Suède) bat Bill Scanlon (E.-U.), 7-6, (7-3), 2-6, 7-6 (10-8); Robert Van 't Hof (E.-U.) bat **Karel Demuynck** (B.), 4-6, 6-1, 6-4; Jarryd (Suède) bat Fibak (Pol.), 0-6, 6-4, 6-0; Kriek bat Gottfried, 6-3, 3-6, 6-4.

Le programme de mardi

A **10 heures :** Jarryd - H. Simonsson c. Dyke - Frawley; suivi de Amaya - Gottfried c. Fromm - Maister; suivi de Delatte - Kriek c. Slozil - Smid; suivi de Van Langendonck - Hogstedt.

A **17 heures :** Boileau - Curren; suivi de Gerulaitis - Dowdeswell; suivi de Leconte - Gil Mayer; suivi de Boileau - Gerulaitis c. Davis - Teacher.

5 Mars 1984

Roland Pluvinage (Fourcroy), Marek Ruth, Isabelle Dons de Louendeghen et Wojteh Fibak.

● Wojciech Fibak przegrał w I rundzie tenisowego turnieju w Madrycie z Johnem McEnroe 5:7, 1:6.

Od 6:0 do 0:6

Wojciech Fibak przegrał w pierwszej rundzie tenisowego turnieju w Brukseli ze Szwedem Andersem Jarrydem 6:0, 4:6, 0:6.

(PAP)

Liderem klasyfikacji Grand Prix jest **Jimmy Connors**, który w trzech turniejach zgromadził 533 pkt. Drugie miejsce zajmuje J. McEnroe — 525 pkt. (w dwóch turniejach), trzeci jest Y. Noah — 296 pkt. A na piątej pozycji sklasyfikowano **I. Lendla** — 227 pkt. **W. Fibak** ma 185 pkt. i zajmuje 9 miejsce. Na liście ATP prowadzi natomiast **Lendl** przed McEnroe, M. Wilanderem i J. Connorsem.

(PAP)

11
KWIETNIA
1984 R.

Zwycięstwo Fibaka

(W) W pierwszej rundzie rozpoczętego w Luxemburgu tenisowego turnieju Grand Prix, Wojciech Fibak pokonał Australijczyka Marka Edmondsona 6:3, 6:1. Niespodzianką było wyeliminowanie rozstawionego z nr. 2 Amerykanina Sandy Mayera, który przegrał z nierozstawionym Brazylijczykiem Joao Soaresem 4:6, 2:6. (PAP)

Przerwany finał

Finał turnieju tenisowego Grand Prix w Rotterdamie między **Ivanem Lendlem** i **Jimmy Connersem** został przerwany. W czasie rozgrywania drugiego seta (Lendl wygrał pierwszego 6:0 i prowadził w drugim — 1:0) organizatorzy otrzymali telefon od niezidentyfikowanego rozmówcy, który stwierdził, iż na obiekcie została podłożona bomba, która wybuchnie podczas drugiego seta. Był to na szczęście fałszywy alarm, policja nie znalazła żadnego ładunku wybuchowego. Finał nie został jednak dokończony, gdyż Lendl nie przystąpił po przerwie do gry. Obawiał się, że nie zdąży na samolot z Amsterdamu do Londynu. Obaj tenisiści stwierdzili, iż mecz finałowy będą chcieli rozegrać, jak podkreślił Connors „krótko po zakończeniu turnieju w Wimbledonie".

★

Wojciech Fibak i **Kevin Curren** wygrali finał gry podwójnej na turnieju tenisowym Grand Prix w Rotterdamie. Pokonali oni Fritza Buehninga i Ferdi Taygana 6:4, 6:4.

Z TENISOWYCH KORTÓW

HAGA. Wojciech Fibak i Kevin Curren wygrali finał gry podwójnej na turnieju Grand Prix w Rotterdamie. Pokonali oni Fritza Buehninga i Ferdi Taygana 6:4, 6:4. Wcześniej Fibak i Curren wygrali z Pavlem Slozilem oraz Tomasem Szmidem 6:3, 1:6, 7:6, a Buehning i Taygan zwyciężyli Marka Edmondsona i Sher-

Z KORTÓW TENISOWYCH

LUKSEMBURG. Ciekawsze wyniki II rundy rozgrywanego tu międzynarodowego turnieju tenisowego: Tim Mayotte — John Fitzgerald 6:4, 6:2; Steve Denton — Fritz Buehning 7:6, 6:7, 6:3; Gene Mayer — Hank Pfister 6:3, 6:1; Kevin Curren — Brad Gilbert 6:4, 7:5.

W kolejnych grach Ivan Lendl pokonał Scotta Davisa 7:6, 6:2, a Gene Mayer — Borisa Beckera 2:6, 6:1, 7:6.

Wojciech Fibak odpadł w drugiej rundzie. Przegrał ze Szwedem Andersem Jarrydem 7:6, 2:6, 3:6.

Wojciech Fibak i Heinz Guenthardt pokonali w pierwszej rundzie gry podwójnej Davida Grahama i Laurie Wardera 3:6, 6:1, 6:2.

★

ROTTERDAM, 14.3. Na tenisowym turnieju Grand Prix kontynuowane spotkania pierwszej rundy. Nie powiodło się Wojciechowi Fibakowi, który przegrał z rozstawionym z nr. 5 Amerykaninem Johnem Kriekiem w trzech setach 6:3, 1:6, 6:6. Inne zie-

● Wojciech Fibak i Heinz Guenthardt przegrali w drugiej rundzie tenisowego turnieju Grand Prix w Luksemburgu z deblem australijsko-amerykańskim Brad Drewett — Larry Stefanki — 6:2, 4:6, 3:6.

● Wojciech Fibak przegrał z Jimmy Brownem 3:6, 6:4, 1:6 w pierwszej rundzie turnieju Grand Prix w Monte Carlo.

Fibadelfie
Tennis de France

Solomon et Teltscher, il s'est incliné face à Lendl en demi-finale. De l'autre côté du tableau, c'est un surprenant Fibak que l'on a retrouvé en demi-finale alors qu'en double, Noah et Leconte réalisaient une belle performance en se

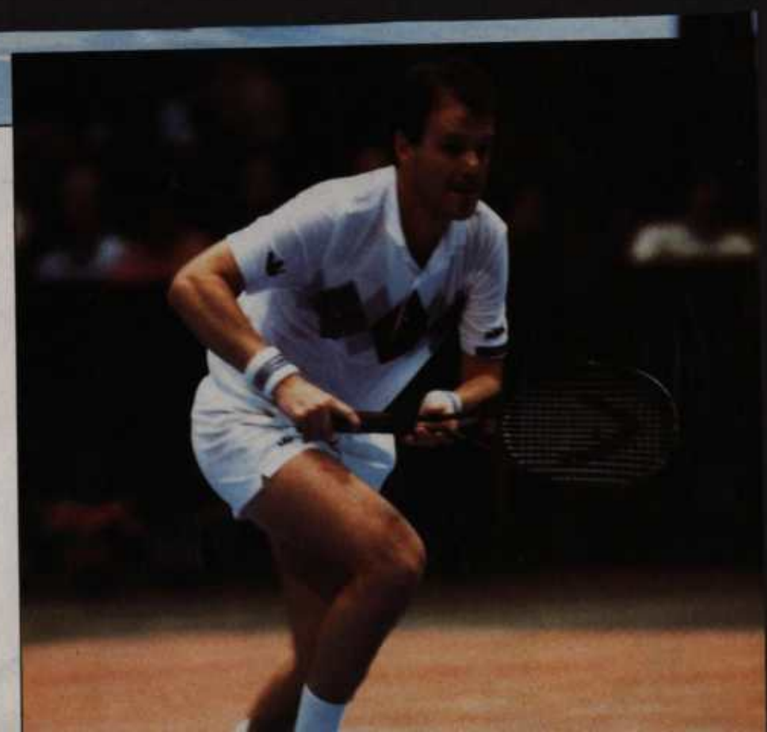

Od 6:0 do 0:6

Wojciech Fibak przegrał w pierwszej rundzie tenisowego turnieju w Brukseli ze Szwedem Andersem Jarrydem 6:0, 4:6, 0:6.

(PAP)

Liderem klasyfikacji Grand Prix jest **Jimmy Connors**, który w trzech turniejach zgromadził 533 pkt. Drugie miejsce zajmuje J McEnroe — 323 pkt. (w dwóch turniejach), trzeci jest Y Noah — 296 pkt. A na piątej pozycji sklasyfikowano **I. Lendla** — 227 pkt **W. Fibak** ma 185 pkt. i zajmuje 9 miejsce Na liście ATP prowadzi natomiast **Lendl** przed McEnroe, M. Wilanderem i J Connorsem.

(PAP)

Przerwany finał

Finał turnieju tenisowego Grand Prix w Rotterdamie między **Ivanem Lendlem** i **Jimmy Connersem** został przerwany. W czasie rozgrywania drugiego seta (Lendl wygrał pierwszego 6:0 i prowadził w drugim — 1:0) organizatorzy otrzymali telefon od niezidentyfikowanego rozmówcy, który stwierdził, iż na obiekcie została podłożona bomba, która wybuchnie podczas drugiego seta. Był to na szczęście fałszywy alarm, policja nie znalazła żadnego ładunku wybuchowego. Finał nie został jednak dokończony, gdyż Lendl nie przystąpił po przerwie do gry. Obawiał się, że nie zdąży na samolot z Amsterdamu do Londynu. Obaj tenisiści stwierdzili, iż mecz finałowy będą chcieli rozegrać, jak podkreślił Connors „krótko po zakończeniu turnieju w Wimbledonie".

★

Wojciech Fibak i **Kevin Curren** wygrali finał gry podwójnej na turnieju tenisowym Grand Prix w Rotterdamie. Pokonali oni Fritza Buehninga i Ferdi Taygana 6:4, 6:4.

11
KWIETNIA
1984 R.

Zwycięstwo Fibaka

(W) W pierwszej rundzie rozpoczętego w Luxemburgu tenisowego turnieju Grand Prix, Wojciech Fibak pokonał Australijczyka Marka Edmondsona 6:3, 6:1. Niespodzianką było wyeliminowanie rozstawionego z nr. 2 Amerykanina Sandy Mayera, który przegrał z nierozstawionym Brazylijczykiem Joao Soaresem 4:6, 2:6. (PAP)

Z KORTÓW TENISOWYCH

LUKSEMBURG. Ciekawsze wyniki II rundy rozgrywanego tu międzynarodowego turnieju tenisowego: Tim Mayotte — John Fitzgerald 6:4, 6:2; Steve Denton — Fritz Buehning 7:6, 6:7, 6:2; Gene Mayer — Hank Pfister 6:3, 6:1; Kevin Curren — Brad Gilbert 6:4, 7:5.

W kolejnych grach Ivan Lendl pokonał Scotta Davisa 7:6, 6:2, a Gene Mayer — Borisa Beckera 3:6, 6:1, 7:6.

Wojciech Fibak odpadł w drugiej rundzie. Przegrał ze Szwedem Andersem Jarrydem 7:6, 3:6, 3:6.

Wojciech Fibak i **Heinz Guenthardt** pokonali w pierwszej rundzie gry podwójnej Davida Grahama i Laurie Wardera 3:6, 6:1, 6:2.

● Wojciech Fibak i Heinz Guenthardt przegrali w drugiej rundzie tenisowego turnieju Grand Prix w Luksemburgu z deblem australijsko-amerykańskim Brad Drewett — Larry Stefanki — 6:2, 4:6, 3:6.

● Wojciech Fibak przegrał z Jimmy Brownem 3:6, 6:4, 1:6 w pierwszej rundzie turnieju Grand Prix w Monte Carlo.

ROTTERDAM, 14.3. Na tenisowym turnieju Grand Prix kontynuowane spotkania pierwszej rundy. Nie powiodło się Wojciechowi Fibakowi, który przegrał z rozstawionym z nr. 4 Amerykaninem Johanem Kriekiem w trzech setach 6:3, 1:6, 6:2. Inne ele-

Z TENISOWYCH KORTÓW

HAGA. Wojciech Fibak i Kevin Curren wygrali finał gry podwójnej na turnieju Grand Prix w Rotterdamie. Pokonali oni Fritza Buehninga i Ferdi Taygana 6:4, 6:4. Wcześniej Fibak i Curren wygrali z Pavlem Slozilem oraz Tomasem Smidem 6:3, 1:6, 7:6, a Buehning i Taygan zwyciężyli Marka Edmondsona i Sherwooda Stewarta 6:2, 7:6.

19
MARCA
1984 R.

Młodzi w ataku

W I rundzie tenisowego turnieju „Grand Prix" w Mediolanie 19-letni Jakob Hlasek (CSRS) wyeliminował Wojciecha Fibaka 0:6, 7:5, 6:3, natomiast 18-letni Stefan Edberg (Szwecja) wygrał z Amerykaninem Fritzem Buehningiem 7:6, 6:1.

5 Mars 1984

Fibak éliminé à Roland-Garros

Une leçon merveilleuse de légèreté et de subtilité tactique où le « maître » épuise toute la gamme de ses coups les plus techniques. Fibak a retrouvé tout son tennis après avoir plongé dans les profondeurs du classement mondial pour s'être plus inquiété des intérêts de Lendl que des siens. Retours de service au cordeau, revers coupés, amorties de rêve, balles calculées au millimètre, volées tranchantes, tout y passe et Jarryd est sur le point de trépasser.

La première manche est un petit chef-d'œuvre d'élégance et de raffinement. Pour le plus grand plaisir de tous dans un temps où la force prime l'intelligence. De tous sauf de Jarryd, qui n'apprécie pas de paraître ridicule. 6-0 la première manche, l'addition est sévère.

Sur sa lancée, Fibak file à 3-1. Mais quelques ratés, quelques

Fibak s'applique, mais le rêve est passé. Il doit subir la loi du plus jeune, qui enlève la deuxième manche. Dureté de la jeunesse, Jarryd inflige aussi à son adversaire une roue de bicyclette dans la manche décisive. Un moment de poésie a survolé Forest-National.

Avec Johan Kriek, qui lui succède, c'est un peu de folie qui pénètre dans l'arène. On dit généralement de l'ancien Sud-Africain qu'il a une araignée dans le plafond. Capable de battre John McEnroe ou Jimmy Connors, il peut tout aussi bien se faire éjecter par le premier débutant venu. Tout est une question d'état d'esprit, car on ne sait jamais quel est le volcan qui couve dans son crâne.

Opposé au méticuleux Gottfried, il tenta contre son habitude tous les coups insensés, voire les plus inutiles. Simplement parce

RESULTATS

Premier tour : Hank Pfister (E.-U.) bat Brian Teacher (E.-U.), 6-2, 7-5; Heinz Gunthardt (Sse) bat Mel Purcell (E.-U.), 6-0, 0-6, 6-1; Henrik Sundstroem (Suède) bat Bill Scanlon (E.-U.), 7-6, (7-3), 2-6, 7-6 (10-8); Robert Van 't Hof (E.-U.) bat **Karel Demuynck** (B.), 4-6, 6-1, 6-4; Jarryd (Suède) bat Fibak (Pol.), 0-6, 6-4, 6-0; Kriek bat Gottfried, 6-3, 3-6, 6-4.

Le programme de mardi

A **10 heures :** Jarryd - H. Simonsson c. Dyke - Frawley; suivi de Amaya - Gottfried c. Fromm - Maister; suivi de Delatte - Kriek c. Slozil - Smid; suivi de Van Langendonck - Hogstedt.

A **17 heures :** Boileau - Curren; suivi de Gerulaitis - Dowdeswell; suivi de Leconte - Gil Mayer; suivi de Boileau - Gerulaitis c. Davis - Teacher.

Fibak elfie
Tennis de France

Solomon et Teltscher, il s'est incliné face à Lendl en demi-finale. De l'autre côté du tableau, c'est un surprenant Fibak que l'on a retrouvé en demi-finale alors qu'en double, Noah et Leconte réalisaient une belle performance en se qualifiant pour la finale où ils ne furent battus que par Fleming-McEnroe.

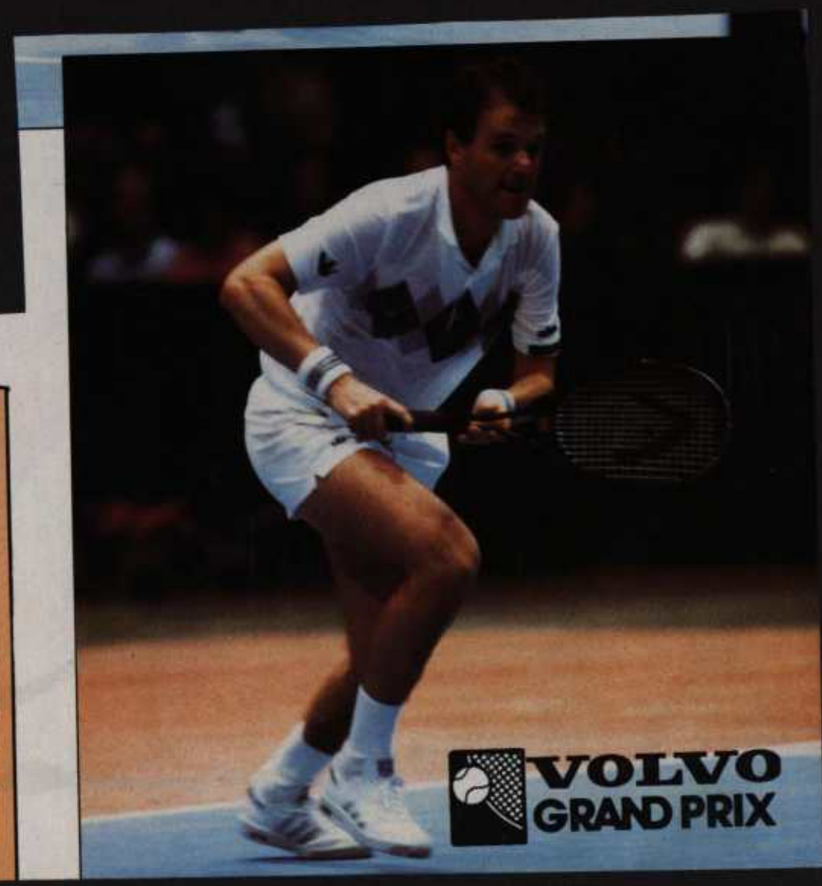

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

sztandar ludu

DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

BIAŁA PODLASKA ◆ CHEŁM ◆ LUBLIN ◆ ZAMOSC

SOBOTA, NIEDZIELA, 3, 4.III.1984 R.

PREZES POLSKIEGO ZWIĄZKU TENISA O WOJCIECHU FIBAKU

W związku z niedawnym wywiadem prasowym Wojciecha Fibaka prezes Polskiego Związku Tenisowego Roman Garbaczewski oświadczył w rozmowie z dziennikarzem PAP:

„Zarząd PZT z satysfakcją przyjął wiadomość, iż Wojciech Fibak chciałby powrócić do reprezentacji i ponownie wystąpić w Pucharze Davisa.

Chciałbym tu dodać, że Wojciech Fibak nigdy nie był zdyskwalifikowany przez PZT. W ub. roku PZT ogłosił komunikat, iż rezygnuje z jego usług jako reprezentanta, ponieważ nie stawił się na mecz pucharowy z Belgią i nie wywiązał z przyjętych wcześniej zobowiązań.

Jesienią ub. roku otrzymaliśmy od niego list, w którym deklaruje chęć nawiązania ponownie współpracy. W odpowiedzi napisaliśmy, iż uważamy za niezbędne przeprowadzenie bezpośrednich rozmów w celu ustalenia jej zasad. Załatwienie tych spraw drogą korespondencyjną lub przez osoby trzecie byłoby niemożliwe". (PAP)

JANUSZ KŁOSOWSKI, POZNAŃ: — Pełen tekst wywiadu red. Zbigniewa Chmielewskiego (PAP) z Wojciechem Fibakiem ukazał się m. in. na łamach „Życia Warszawy", „Sztandaru Młodych", „Rzeczypospolitej". Rozmawialiśmy na ten temat z sekretariatem Polskiego Związku Tenisowego. Istotnie dopiero w ostatnich dniach zapadła ostateczna decyzja na temat miejsca rozegrania meczu o Puchar Davisa z Grecją. Odbędzie się on na centralnym korcie WKS Legia w Warszawie. Czy Fibak wystąpi w składzie polskiej drużyny? Odpowiedź poznamy dopiero później.

Wszyscy są za...

W związku z niedawnym wywiadem prasowym **Wojciecha Fibaka** prezes Polskiego Związku Tenisowego **R. Garbaczewski** oświadczył w rozmowie z dziennikarzem PAP:

— Zarząd PZT z satysfakcją przyjął wiadomość, iż Wojciech Fibak chciałby powrócić do reprezentacji i ponownie wystąpić w Pucharze Davisa. Chciałbym tu dodać, że Wojciech Fibak nigdy nie był zdyskwalifikowany przez PZT. W ub. roku PZT ogłosił komunikat, iż rezygnuje z jego usług jako reprezentanta, ponieważ nie stawił się na mecz pucharowy z Belgią i nie wywiązał z przyjętych wcześniej zobowiązań. Jesienią ub. roku otrzymaliśmy od niego list, w którym deklaruje chęć nawiązania ponownie współpracy. W odpowiedzi napisaliśmy, iż uważamy za niezbędne przeprowadzenie bezpośrednich rozmów w celu ustalenia jej zasad. Załatwienie tych spraw drogą korespondencyjną lub przez osoby trzecie byłoby niemożliwe.

FIBAK PRAWDOPODOBNIE W PUCHARZE DAVISA

W ZWIĄZKU z niedawnym wywiadem prasowym **Wojciecha Fibaka**, prezes Polskiego Związku Tenisowego, **Roman Garbaczewski**, oświadczył w rozmowie z dziennikarzem PAP:

„Zarząd PZT z satysfakcją przyjął wiadomość, iż Wojciech Fibak chciałby powrócić do reprezentacji i ponownie wystąpić w Pucharze Davisa. Chciałbym tu dodać, że Wojciech Fibak nigdy nie był zdyskwalifikowany przez PZT. W ub. roku PZT ogłosił komunikat, iż rezygnuje z jego usług jako reprezentanta, ponieważ nie stawił się na mecz pucharowy z Belgią i nie wywiązał się z przyjętych wcześniej zobowiązań.

Jesienią ub. roku otrzymaliśmy od niego list, w którym deklaruje chęć nawiązania ponownie współpracy. W odpowiedzi napisaliśmy, iż uważamy za niezbędne przeprowadzenie bezpośrednich rozmów w celu ustalenia jej zasad. Załatwienie tych spraw drogą korespondencyjną lub przez osoby trzecie byłoby niemożliwe".

FIBAK W WARSZAWIE?

NOWY JORK. „Planuję przyjazd do Polski i udział w meczu z Grecją o Puchar Davisa" — powiedział nowojorskiemu korespondentowi PAP Wojciech Fibak. Mecz odbędzie się w Warszawie w dniach 1—6 maja 1984. Wojciech Fibak wystartuje w najbliższych dniach w halowym turnieju Grand Prix w Luksemburgu (9—15.4), a następnie weźmie udział w turnieju na kortach ziemnych w Monte Carlo, który odbędzie się w dniach 16—22. 4. „Dużo wcześniej poinformowałem

Przed Pucharem Davisa

Skład na Grecję poznamy po sparingach

Przy pięknej słonecznej pogodzie tenisiści przygotowujący się do meczu o Puchar Davisa z Grecją przeprowadzili wczoraj przed południem kolejny trening na kortach Legii w Warszawie. Na godziny popołudniowe wyznaczono następne tego dnia zajęcie.

Waldemar Rogowski i **Lech Bieńkowski** ćwiczyli pod kierunkiem trenera kadry, Witolda **Meresa**. **Tomasz Maliszewski** i **Romuald Szczepanik** pod wodzą kapitana sportowego reprezentacji, Henryka **Hofmana**.

Przy okazji zapytaliśmy Henryka HOFMANA, którzy ze wspomnianej czwórki wystąpią w meczu przeciwko Grecji?

— Dziś jeszcze nie można ustalić składu — stwierdził nasz rozmówca — uczynimy to po towarzyskim meczu z Węgrami, wyznaczonym na piątek, sobotę i niedzielę oraz po wewnętrznych grach sparingowych, które przeprowadzimy na początku przyszłego tygodnia. Chcemy, aby w go usług jako reprezentanta, ponieważ nie stawił się na mecz pucharowy z Belgią i nie wywiązał się z przyjętych wcześniej zobowiązań.

Jesienią ub. roku otrzymaliśmy od niego list, w którym deklaruje chęć nawiązania ponownie współpracy. W odpowiedzi napisaliśmy, iż uważamy za niezbędne przeprowadzenie bezpośrednich rozmów w celu ustalenia jej zasad. Załatwienie tych spraw drogą korespondencyjną lub przez osoby trzecie byłoby niemożliwe".

Francji, były bardzo pożyteczne — oświadczył Waldek. — Graliśmy bardzo dużo, z tym, że we Francji byli znacznie silniejsi przeciwnicy. Jesteśmy już dobrze ograni, a ja osobiście czuję, że jestem w o wiele lepszej formie niż rok temu. Chciałbym jeszcze dodać — a dotyczy to nie tylko mnie, ale i moich kolegów — że udział w takich turniejach jak we Francji dodaje otuchy i pewności siebie, zwłaszcza jeśli odniesie się kilka zwycięstw, a my coś tam jednak „ograliśmy".

Rogowski mówi skromnie, ale przypomnijmy, że w jednym z tych francuskich turniejów był on w półfinale.

Jak wiadomo, o start w meczu z Grecją ubiega się Wojciech Fibak, o czym zresztą już w „Sporcie" pisaliśmy. We wczorajszym numerze „Sztandaru Młodych" (25.4.) głos w tej sprawie zabiera Andrzej Martynkin w felietonie pt. „Po co Fibak?". Wyliczając racje sportowe, przemawiające za startem

WOJCIECH FIBAK:

Chciałbym znów wystąpić w reprezentacji Polski

W rozmowie telefonicznej z dziennikarzem PAP Wojciech Fibak poinformował, iż podjął starania by ponownie wystąpić w drużynie daviscupowej. Jak wiadomo, przed rokiem został zawieszony przez PZT, ponieważ nie stawił się na mecz z Belgią.

— Chciałbym ponownie zagrać w Pucharze Davisa — powiedział W. FIBAK. *Wysłałem w tej sprawie list do PZT i mam nadzieję, że wyjaśnione zostaną wszystkie sporne kwestie, m. in. moja zeszłoroczna absencja w meczu z Belgią, a zasady współpracy z PZT — uregulowane.*

— *Jeśli propozycja zostanie zaakceptowana przez zarząd Polskiego Związku Tenisowego, przyjechałbym do Warszawy w pierwszych dniach maja i mógłbym wziąć udział w spotkaniu z Grecją. Wzorem lat poprzednich chciałbym również zorganizować w Polsce turniej pokazowy z udziałem czołowych tenisistów zagranicznych. Impreza ta mogłaby się odbyć jesienią br., a pod uwagę brane są: Poznań, Warszawa, Katowice i Gdańsk.*

● W ubiegłym roku rozeszła się pogłoska, iż kończy pan karierę zawodniczą...

— *Tak, to prawda — sezon 1983 był słaby. Doznałem kontuzji łokcia i poniosłem kilka nieoczekiwanych porażek. Zaczęto mówić, iż Fibak może być już tylko menadżerem. Tym niemniej postanowiłem jeszcze raz spróbować szczęścia na korcie. Wraz z rodziną wyjechałem do ośrodka tenisowego i trenowałem tam intensywnie przez 3 tygodnie. Biegałem, dźwigałem ciężary — grałem spotkania sparringowe z braćmi Gulliksonami i Gottfriedem. Ten trening przyniósł efekty i udało mi się przełamać kryzys. Zaczęło się dla mnie nowe sportowe życie i od stycznia gram już jak za najlepszych lat. Pokonałem Wilandera 7:5, 7:5, Ariasa 6:3, 6:1, Vilasa 4:6, 6:2, 7:5, a ponadto Gene Mayera i Mayotte, stoczyłem wyrównane mecze z Noahem, Lecomtem i McEnroe. Obecnie rozpoczynam tournée europejskie i będę występował w Madrycie, Brukseli, Rotterdamie, Mediolanie i Luksemburgu. Pierwszy turniej na kortach ziemnych czeka mnie w dniach 16—22 kwietnia w Monte Carlo. Potem w kalendarzu międzynarodowym jest przerwa na mecze daviscupowe. I właśnie wówczas chciałbym przyjechać do kraju.*

● A kto będzie pana partnerem deblowym?

— *Od czasu Toma Okkera nie mam stałego partnera, wskutek czego i wyniki są słabsze. Debliści muszą przecież stale wspólnie trenować, razem jeździć na turnieje. W tegorocznym sezonie grać będę z Ivanem Lendlem, chociaż zdarza się, że czasami występujemy w różnych imprezach. Najważniejsze, że jesteśmy ze sobą zżyci i łączy nas przyjaźń. Mamy już za sobą kilka dobrych spotkań m. in. zwycięstwo nad Gulliksonami, a przyszłość pokaże czy mamy szanse w wielkich turniejach deblowych. Chciałbym tu dodać, że to ostatnio okresie poziom czołówki światowej bardzo się wyrównał a konkurencja jest coraz ostrzejsza. Z każdym rokiem przybywa wielu nowych utalentowanych graczy i przebrnąć przez eliminacje jest sprawą nie łatwą. Tym niemniej chciałbym jeszcze raz spróbować sił i wystąpić w turniejach Roland Garros, Wimbledon i Flushing Meadow.*

Rozmawiał:

ZBIGNIEW CHMIELEWSKI

● Fibak veut rempiler

VARSOVIE. — Le tennisman polonais Wojtek Fibak envisage de reprendre du service dans l'équipe de Pologne pour affronter la Grèce en Coupe Davis en mai prochain à

„Zarząd PZT z satysfakcją przyjął wiadomość, iż Wojciech Fibak chciałby powrócić do reprezentacji i ponownie wystąpić w Pucharze Davisa.

Chciałbym tu dodać, że Wojciech Fibak nigdy nie był zdyskwalifikowany przez PZT. W ub. roku PZT ogłosił komunikat, iż rezygnuje z jego usług jako reprezentanta, ponieważ nie stawił się na mecz pucharowy z Belgią i nie wywiązał z przyjętych wcześniej zobowiązań.

Jesienią ub. roku otrzymaliśmy od niego list, w którym deklaruje chęć nawiązania ponownie współpracy. W odpowiedzi napisaliśmy, iż uważamy za niezbędne przeprowadzenie bezpośrednich rozmów w celu ustalenia jej zasad. Załatwienie tych spraw drogą korespondencyjną lub przez osoby trzecie byłoby niemożliwe". (PAP)

JANUSZ KŁOSOWSKI, POZNAŃ: — Pełen tekst wywiadu red. Zbigniewa Chmielewskiego (PAP) z Wojciechem Fibakiem ukazał się m. in. na łamach „Życia Warszawy", „Sztandaru Młodych", „Rzeczypospolitej". Rozmawialiśmy na ten temat z sekretariatem Polskiego Związku Tenisowego. Istotnie dopiero w ostatnich dniach zapadła wiążąca decyzja na temat miejsca rozegrania meczu o Puchar Davisa z Grecją. Odbędzie się on na centralnym korcie WKS Legia w Warszawie. Czy Fibak wystąpi w składzie polskiej drużyny? Odpowiedź poznamy dopiero później.

Wszyscy są za...

W związku z niedawnym wywiadem prasowym **Wojciecha Fibaka** prezes Polskiego Związku Tenisowego **R. Garbaczewski** oświadczył w rozmowie z dziennikarzem PAP:

— **Zarząd PZT z satysfakcją przyjął wiadomość, iż Wojciech Fibak chciałby powrócić do reprezentacji i ponownie wystąpić w Pucharze Davisa.** Chciałbym tu dodać, że Wojciech Fibak nigdy nie był zdyskwalifikowany przez PZT. W ub. roku PZT ogłosił komunikat, iż rezygnuje z jego usług jako reprezentanta, ponieważ nie stawił się na mecz pucharowy z Belgią i nie wywiązał z przyjętych wcześniej zobowiązań. Jesienią ub. roku otrzymaliśmy od niego list, w którym deklaruje chęć nawiązania ponownie współpracy. W odpowiedzi napisaliśmy, iż uważamy za niezbędne przeprowadzenie bezpośrednich rozmów w celu ustalenia jej zasad. Załatwienie tych spraw drogą korespondencyjną lub przez osoby trzecie byłoby niemożliwe.

FIBAK PRAWDOPODOBNIE W PUCHARZE DAVISA

W ZWIĄZKU z niedawnym wywiadem prasowym **Wojciecha Fibaka**, prezes Polskiego Związku Tenisowego, **Roman Garbaczewski**, oświadczył w rozmowie z dziennikarzem PAP:

„Zarząd PZT z satysfakcją przyjął wiadomość, iż Wojciech Fibak chciałby powrócić do reprezentacji i ponownie wystąpić w Pucharze Davisa.

Chciałbym tu dodać, że Wojciech Fibak nigdy nie był zdyskwalifikowany przez PZT. W ub. roku PZT ogłosił komunikat, iż rezygnuje z jego usług jako reprezentanta, ponieważ nie stawił się na mecz pucharowy z Belgią i nie wywiązał się z przyjętych wcześniej zobowiązań.

Jesienią ub. roku otrzymaliśmy od niego list, w którym deklaruje chęć nawiązania ponownie współpracy. W odpowiedzi napisaliśmy, iż uważamy za niezbędne przeprowadzenie bezpośrednich rozmów w celu ustalenia jej zasad. Załatwienie tych spraw drogą korespondencyjną lub przez osoby trzecie byłoby niemożliwe".

Przed Pucharem Davisa

Skład na Grecję poznamy po sparingach

Przy pięknej słonecznej pogodzie tenisiści przygotowujący się do meczu o Puchar Davisa z Grecją przeprowadzili wczoraj przed południem kolejny trening na kortach Legii w Warszawie. Na godziny popołudniowe wyznaczono następne tego dnia zajęcie.

Waldemar Rogowski i **Lech Bieńkowski** ćwiczyli pod kierunkiem trenera kadry, Witolda **Meresa**, **Tomasz Maliszewski** i **Romuald Szczepanik** pod wodzą kapitana sportowego reprezentacji, Henryka **Hofmana**.

Przy okazji zapytaliśmy Henryka HOFMANA, którzy ze wspomnianej czwórki wystąpią w meczu przeciwko Grecji?

— Dziś jeszcze nie można ustalić składu — stwierdził nasz rozmówca — uczynimy to po towarzyskim meczu z Węgrami, wyznaczonym na piątek, sobotę i niedzielę oraz po wewnętrznych grach sparingowych, które przeprowadzimy na początku przyszłego tygodnia. Chcemy, aby w meczu z Węgrami wystąpiła cała czwórka naszych zawodników i myślę, że goście zgodzą się na to, "bo będzie to przecież mecz towarzyski. A skoro już o nim mówimy, to Węgrzy zaawizowali czteroosobowy skład, w którym znajdują się: Guti, Zentai, Kisa i Banhidi, a więc zawodnicy na ogół znani.

Po treningu zwróciłem się do Waldemara ROGOWSKIEGO z pytaniem o to, jak dotychczasowy przebieg przygotowań do meczu wpływa na jego formę.

— Oba wyjazdy, na Kubę i do Francji, były bardzo pożyteczne — oświadczył Waldek. — Graliśmy bardzo dużo, z tym, że we Francji byli znacznie silniejsi przeciwnicy. Jesteśmy już dobrze ograni, a ja osobiście czuję, że jestem w o wiele lepszej formie niż rok temu. Chciałbym jeszcze dodać — a dotyczy to nie tylko mnie, ale i moich kolegów — że udział w takich turniejach jak we Francji dodaje otuchy i pewności siebie, zwłaszcza jeśli odniesie się kilka zwycięstw, a my coś tam jednak „ugraliśmy".

Rogowski mówi skromnie, ale przypomnijmy, że w jednym z tych francuskich turniejów był on w półfinale.

Jak wiadomo, o start w meczu z Grecją ubiega się Wojciech Fibak, o czym zresztą już w „Sporcie" pisaliśmy. We wczorajszym numerze „Sztandaru Młodych" (23.4.) głos w tej sprawie zabiera Andrzej Martynkin w felietonie pt. „Po co Fibak?". Wyliczając racje sportowe, przemawiające za startem naszych młodych zawodników w drużynie daviscupowej, autor stwierdza w zakończeniu: „Zastanawia mnie jedno: można okazać się niegodnym reprezentowania klubu, zostać wykluczonym, ale być godnym reprezentowania barw kraju. Bo PZT Fibaka nie zdyskwalifikował. Uważał, że może być jeszcze potrzebny. Na cóż liczą działacze PZT?".

Do sprawy tej powrócimy w oddzielnym komentarzu.

CZESŁAW LUDWICZEK

FIBAK W WARSZAWIE?

NOWY JORK. „Planuję przyjazd do Polski i udział w meczu z Grecją o Puchar Davisa" — powiedział nowojorskiemu korespondentowi PAP Wojciech Fibak. Mecz odbędzie się w Warszawie w dniach 3—4 maja 1984. Wojciech Fibak wystartuje w najbliższych dniach w halowym turnieju Grand Prix w Luksemburgu (9—18.4), a następnie weźmie udział w turnieju na kortach ziemnych w Monte Carlo, który odbędzie się w dniach 16—22. 4. „Dużo wcześniej poinformowałem głównego organizatora turnieju Forest Hills Llamara Hunta, że zamierzam bronić barw narodowych w meczu Polska — Grecja i nie wystąpię w tym turnieju" — powiedział W. Fibak. Wojciech Fibak zamierza przyjechać kilka dni wcześniej przed meczem, aby wspólnie z kolegami z drużyny przygotować się do spotkania.

— *Jeśli propozycja zostanie zaakceptowana przez zarząd Polskiego Związku Tenisowego, przyjechałbym do Warszawy w pierwszych dniach maja i mógłbym wziąć udział w spotkaniu z Grecją. Wzorem lat poprzednich chciałbym również zorganizować w Polsce turniej pokazowy z udziałem czołowych tenisistów zagranicznych. Impreza ta mogłaby się odbyć jesienią br., a pod uwagę brane są: Poznań, Warszawa, Katowice i Gdańsk.*

● **W ubiegłym roku rozeszła się pogłoska, iż kończy pan karierę zawodniczą...**

— *Tak, to prawda — sezon 1983 był słaby. Doznałem kontuzji łokcia i poniosłem kilka nieoczekiwanych porażek. Zaczęto mówić, iż Fibak może być już tylko menadżerem. Tym niemniej postanowiłem jeszcze raz spróbować szczęścia na korcie. Wraz z rodziną wróciłem do ośrodka tenisowego i trenowałem tam intensywnie przez 3 tygodnie. Biegałem, dźwigałem ciężary — grałem spotkania sparingowe z braćmi Gulliksonami i Gottfriedem. Ten trening przyniósł efekty i udało mi się przełamać kryzys. Zaczęło się dla mnie nowe sportowe życie i od stycznia gram już jak za najlepszych lat. Pokonałem Wilandera 7:5, 7:5, Ariasa 6:3, 6:1, Vilasa 4:6, 6:2, 7:5, a ponadto Gene Mayera i Mayotte, stoczyłem wyrównane mecze z Noahem, Lecomtem i McEnroe. Obecnie rozpoczynam tournée europejskie i będę występował w Madrycie, Brukseli, Rotterdamie, Mediolanie i Luksemburgu. Pierwszy turniej na kortach ziemnych czeka mnie w dniach 16—22 kwietnia w Monte Carlo. Potem w kalendarzu międzynarodowym jest przerwa na mecze daviscupowe. I właśnie wówczas chciałbym przyjechać do kraju.*

● **A kto będzie pana partnerem deblowym?**

— *Od czasu Toma Okkera nie mam stałego partnera, wskutek czego i wyniki są słabsze. Debliści muszą przecież stale wspólnie trenować, razem jeździć na turnieje. W tegorocznym sezonie grać będę z Ivanem Lendlem, chociaż zdarza się, że czasami występujemy w różnych imprezach. Najważniejsze, że jesteśmy ze sobą zżyci i łączy nas przyjaźń. Mamy już za sobą kilka dobrych spotkań m. in. zwycięstwo nad Gulliksonami, a przyszłość pokaże czy mamy szanse w wielkich turniejach deblowych. Chciałbym tu dodać, że w ostatnim okresie poziom czołówki światowej bardzo się wyrównał a konkurencja jest coraz ostrzejsza. Z każdym rokiem przybywa wielu nowych utalentowanych graczy i przebrnąć przez eliminacje jest sprawą nie łatwą. Tym niemniej chciałbym jeszcze raz spróbować sił i wystąpić w turniejach Roland Garros, Wimbledon i Flushing Meadow.*

Rozmawiał:

ZBIGNIEW CHMIELEWSKI

WOJCIECH FIBAK:

Chciałbym znów wystąpić w reprezentacji Polski

W rozmowie telefonicznej z dziennikarzem PAP Wojciech Fibak poinformował, iż podjął starania by ponownie wystąpić w drużynie daviscupowej. Jak wiadomo, przed rokiem został zawieszony przez PZT, ponieważ nie stawił się na mecz z Belgią.

● Fibak veut rempiler

VARSOVIE. — Le tennisman polonais Wojtek Fibak envisage de reprendre du service dans l'équipe de Pologne pour affronter la Grèce en Coupe Davis en mai prochain à Varsovie. Fibak aurait adressé une lettre à la fédération lui faisant part de son désir de défendre de nouveau les couleurs nationales en Coupe Davis.

CHICAGO SUN-TIMES THURSDAY, JANUARY 5, 1984 PAGE 112

Sports

Iowa loses
Michigan State defeats Iowa 73-72 in the opener of the Big Ten basketball season.
Page 110

Tennis
Connors, Fibak and Noah post victories in the Challenge of Champions.
Page 111

Additional practice paid off for Poland's Wojtek Fibak, who upset Mats Wilander of Sweden 7-6, 7-5 in the Challenge of Champions tournament in Chicago. "I'm happy I won," said Fibak. "I've been practicing very hard and running to stay in shape. I have played good matches the last few months, but I haven't been winning the big one. This was a big one." In another match, Jimmy Connors had little trouble disposing of Andres Gomez of Ecuador 6-3, 6-4.

'Oldsters' Connors, Fibak win

By Len Ziehm

The two oldest players in the field ruled the second night of the Sun-Times' Lite Challenge of Champions Wednesday.

Wojtek Fibak and Jimmy Connors, both 31, scored victories before a crowd of 4,561 at the Rosemont Horizon.

Poland's Fibak, two days older than Connors and ranked only 38th in the world, upset 19-year-old Mats Wilander, the youngest of the Challenge's eight players, 7-6 (7-5), 7-5. Then Connors knocked off the opening night upset-producer, Andres Gomez of Ecuador, 6-3, 6-4.

In the late match France's Yannick Noah bounced back from his surprise loss to Gomez Tuesday to beat Gene Mayer 6-3, 6-2 in 50 minutes, the shortest match in this year's Challenge.

Noah was so pleased, he even revealed some secrets about his elaborate braided hairstyle. There are 300 braids, he said, and one styling takes about five hours and costs $60-$70. Noah says he has it done every five-six months. He finds the style easy for washing, but difficult for drying. "But it's worth it," he said.

The hairy aspects of Wednesday night's matches, however, were limited to the Fibak-Wilander match, in which Wilander lost a tie-breaker in the first set and double-faulted away at a key moment in the second.

A hectic schedule and Fibak's improved play caught up to Wilander, ranked fourth in the world this week.

Wilander had the most recent competition of the eight Challenge entries when he won a Davis Cup match for Sweden Dec. 28 in Melbourne.

After four days of rest in Fiji, he headed for Chicago. That's a 24-hour trip, and his schedule at the Challenge has been no less demanding.

Tuesday Wilander won the night's last match and the first three-setter of this year's Challenge by wearing down New Yorker Jimmy Arias 6-2, 3-6, 6-3. Wednesday Wilander had the night's *first* match and Fibak was ready for him.

"I played like I did in my first match," said Wilander. "I'm just not feeling the ball very good. A few more practice hours and one more match and I think I will improve."

His next match, however, is against defending champion Ivan Lendl Thursday, and Wilander must pull off an upset of his own to make Saturday's semifinals. Lendl, by comparison, had little trouble beating Fibak, his best friend and business manager, Tuesday.

Gomez was coming off an upset of Noah Tuesday night, but he was no match for Connors.

"He was 10 times faster [than Noah]," said Gomez. "The first six games I was just trying to put the ball back in play. I couldn't do anything."

Connors was satisfied with his first 1984 win, but revealed he was going to cut back his playing schedule to spend more time at home and "start doing things I've wanted to do."

He plays Mayer Thursday, but the night's other two matches are more significant.

Arias and Fibak, both with 1-1 records in Group A, decide a berth in the semifinals in the night's first match.

After Connors meets Mayer, Lendl and Wilander collide in the nightcap. Wilander needs a win to avoid elimination.

NOTES: Ivan Lendl watched **Wojtek Fibak** upset **Mats Wilander**, then headed for the Black Hawks' game. . . . Fibak said he and Lendl were happy to rejoin the Association of Tennis Professionals. "We didn't like what the ATP had done in the conflict with World Championship Tennis," he said. "We left until the problem was solved, and now it appears the problem has been solved. We're not against the ATP, just against the policies of its leaders." . . . Win or lose, Fibak says it is always a pleasure for him to play Wilander. "Mats is always ready with a smile and he's very fair," said Fibak. "He is one of the gentlemen of the game." . . . **Jimmy Connors** said he was winded in his first 1984 match but not because he was tired. "I was winded because of nervous energy," he said. "You can practice as much as you want, but matches are best for me now. Tonight got me in shape." . . . While tournament organizers report steady ticket sales for the remaining four nights of the Challenge, there are no sellouts yet. Last year the Friday, Saturday and Sunday sessions were sold out.

Challenge of Champions

WEDNESDAY'S RESULTS
Wojtek Fibak def. Mats Wilander 7-6 (7-5), 7-5
Jimmy Connors def. Andres Gomez 6-3, 6-4
Yannick Noah def. Gene Mayer 6-3, 6-2

THURSDAY'S MATCHES
(Starting at 6:30 p.m.)
Jimmy Arias vs. Fibak
Connors vs. Mayer
Ivan Lendl vs. Wilander

E A COURT

ALLÔ, DOCTEUR FREUD

Non, la famille Fibak ne pose pas pour le photographe dans une quelconque église gothique, Wojtek est tout simplement chez lui. Est-ce parce que les joueurs sont toujours en balade qu'ils ont besoin de grandes maisons, plus fantastiques les unes que les autres ? Allô, docteur Freud !

PHOTO GAMMA

'Oldsters' Connors, Fibak win

By Len Ziehm

The two oldest players in the field ruled the second night of the Sun-Times' Lite Challenge of Champions Wednesday.

Wojtek Fibak and Jimmy Connors, both 31, scored victories before a crowd of 4,561 at the Rosemont Horizon.

Poland's Fibak, two days older than Connors and ranked only 38th in the world, upset 19-year-old Mats Wilander, the youngest of the Challenge's eight players, 7-6 (7-5), 7-5. Then Connors knocked off the opening night upset-producer, Andres Gomez of Ecuador, 6-3, 6-4.

In the late match France's Yannick Noah bounced back from his surprise loss to Gomez Tuesday to beat Gene Mayer 6-3, 6-2 in 50 minutes, the shortest match in this year's Challenge.

Noah was so pleased, he even revealed some secrets about his elaborate braided hairstyle. There are 300 braids, he said, and one styling takes about five hours and costs $60-$70. Noah says he has it done every five-six months. He finds the style easy for washing, but difficult for drying. "But it's worth it," he said.

The hairy aspects of Wednesday night's matches, however, were limited to the Fibak-Wilander match, in which Wilander lost a tie-breaker in the first set and double-faulted away at a key moment in the second.

A hectic schedule and Fibak's improved play caught up to Wilander, ranked fourth in the world this week.

Wilander had the most recent competition of the eight Challenge entries when he won a Davis Cup match for Sweden Dec. 28 in Melbourne.

After four days of rest in Fiji, he headed for Chicago. That's a 24-hour trip, and his schedule at the Challenge has been no less demanding.

Tuesday Wilander won the night's last match and the first three-setter of this year's Challenge by wearing down New Yorker Jimmy Arias 6-2, 3-6, 6-3. Wednesday Wilander had the night's *first* match and Fibak was ready for him.

"I played like I did in my first match," said Wilander. "I'm just not feeling the ball very good. A few more practice hours and one more match and I think I will improve."

His next match, however, is against defending champion Ivan Lendl Thursday, and Wilander must pull off an upset of his own to make Saturday's semifinals. Lendl, by comparison, had little trouble beating Fibak, his best friend and business manager, Tuesday.

Gomez was coming off an upset of Noah Tuesday night, but he was no match for Connors.

"He was 10 times faster [than Noah]," said Gomez. "The first six games I was just trying to put the ball back in play. I couldn't do anything."

Connors was satisfied with his first 1984 win, but revealed he was going to cut back his playing schedule to spend more time at home and "start doing things I've wanted to do."

He plays Mayer Thursday, but the night's other two matches are more significant.

Arias and Fibak, both with 1-1 records in Group A, decide a berth in the semifinals in the night's first match.

After Connors meets Mayer, Lendl and Wilander collide in the nightcap. Wilander needs a win to avoid elimination.

NOTES: Ivan Lendl watched **Wojtek Fibak** upset **Mats Wilander,** then headed for the Black Hawks' game . . . Fibak said he and Lendl were happy to rejoin the Association of Tennis Professionals. "We didn't like what the ATP had done in the conflict with World Championship Tennis," he said. "We left until the problem was solved, and now it appears the problem has been solved. We're not against the ATP, just against the policies of its leaders." . . . Win or lose, Fibak says it is always a pleasure for him to play Wilander. "Mats is always ready with a smile and he's very fair," said Fibak. "He is one of the gentlemen of the game." . . . **Jimmy Connors** said he was winded in his first 1984 match but not because he was tired. "I was winded because of nervous energy," he said. "You can practice as much as you want, but matches are best for me now. Tonight got me in shape." . . . While tournament organizers report steady ticket sales for the remaining four nights of the Challenge, there are no sellouts yet. Last year the Friday, Saturday and Sunday sessions were sold out.

Challenge of Champions

WEDNESDAY'S RESULTS

Wojtek Fibak def. Mats Wilander 7-6 (7-5), 7-5
Jimmy Connors def. Andres Gomez 6-3, 6-4
Yannick Noah def. Gene Mayer 6-3, 6-2

THURSDAY'S MATCHES
(Starting at 6:30 p.m.)

Jimmy Arias vs. Fibak
Connors vs. Mayer
Ivan Lendl vs. Wilander

E A COURT

ALLÔ, DOCTEUR FREUD

Non, la famille Fibak ne pose pas pour le photographe dans une quelconque église gothique, Wojtek est tout simplement chez lui. Est-ce parce que les joueurs sont toujours en balade qu'ils ont besoin de grandes maisons, plus fantastiques les unes que les autres ? Allô, docteur Freud !

PHOTO GAMMA

Bomb scare past, Kevin Curren and Wojtek Fibak appear pleased that they stuck around and won the doubles final.

INTERNATIONAL TENNIS WEEKLY, April 6, 1984

Rotterdam

The San Juan Star
Sports
Friday, January 20, 1984

Gigi wins; Ernie Fernandez falls in Guaynabo

By CONNIE LEPORE
Of The STAR Staff

Wojtek Fibak, a real character on the courts, took Ernie Fernández's downfall at Mets Pavilion lying down.

Gigi Fernández didn't need any consolation--genuine or feigned--from Kathleen Horvath. The local gal won in straight sets, 6-4, 6-2, Thursday night in an exhibition that served as a prelude to today's start of the $200,000 Bacardí Rum Governor's Cup tennis tournament.

The headliners today in Guaynabo are Ivan Lendl of Czechoslovakia, rated No. 1 in the world; No. 3-rated Jimmy Connors, No. 5 man Yannick Noah and Gene Mayer, who is 11th.

The first match is at 6 p.m. The order of play is to be announced this morning at a news conference. Saturday's session starts at 2 p.m., and is scheduled to be televised live by WAPA-TV (Channel 4).

Noah, the French hero, and Connors were both in town Thursday, Mayer was due at 9 p.m. and Lendl is to arrive at 11 a.m.

Despite the presence of the cocky Connors, who always seems to have his number, the hard-hitting Lendl is the favorite to take the $80,000 winner's check.

"Do you want to play mixed doubles?" the impish Fibak asked Fernández with a straight face after the island champion, now sneakerless, got to his feet, a 7-6, 5-7, 3-1 loser. "No, I don't think you should," added Fibak." Fernández agreed, almost enjoying his conqueror's comedic touch.

The finish of what had been terrific tennis theater was not so sudden as it appeared. Fibak saw it coming. Fernández was praying the cramps would leave him alone for another 15 minutes.

"I told him to stop two games ago," commented Fibak. "I told him if I wanted to win I could play dinks and all that. He said he wanted to take a chance (and continue)."

As Fernández rushed the net in the fourth game of the final set, he crashed to the Supreme Court surface, clutching his right calf and writhing in pain. Fibak, who had carried on throughout the match to the enjoyment of about 1,500 fans, was soon at Fernández' side--literally. He eased himself onto the rubbery surface, and relaxed his head on his arms.

"I don't know," said Fernández about the cramps. "It was weird. It started with my thumb." The attacks are old hat for him, the wiry athlete explained.

The charming Fibak, No. 34 in the world, took the tie-breaker, 7-2, and was in cool control early in the second set, breaking to 4-2. Fernández got even at four, went ahead on another break in the 11th game and closed it out without further ado.

The cramps were clearly a factor thereafter. He pulled

(See TENNIS, Page 42)

INDEX: Baseball P.43 Tennis P.42 Super Bowl P.41 San Blas P.40 Horse racing P.40 Hoop P.39 Olympics P.38

STAR photos by Jose Feliciano
WOJTEK FIBAK
...easy winner

Gigi, Ernie duel with Horvath, Fibak tonight

By CONNIE LEPORE
Of The STAR Staff

Gigi Fernández may be right in wondering who her *real* friends are. This match tonight is being played in Puerto Rico, no?

Yes, at Mets Pavilion in Guaynabo, and you can bet hard-earned cash that Kathleen Horvath, her rival, hasn't seen the joint before. Most tennis players who hail from New York haven't. Fernández' roots are not far from the arena they'll be playing in at 7 p.m.

All that considered, and not forgetting that Horvath favors slow-as-molasses surfaces while Fernández' forte is the serve-and-volley game, shouldn't the stage they'll be facing each other across be tailored more to the local lass's liking?

Who ordered the Supreme Court, anyway?

Beats Fernández. "I don't know, but they got the wrong stuff!"

Actually, the "tacky" court may make for more enjoyment, conducive as it is to longer rallies. That is especially true in the case of the men, Ernie Fernández and Wojtek Fibak, who will take their turn on the exhibition program later in the night.

The two matches are the preliminaries for Friday and Saturday, when international greats Ivan Lendl, Jimmy Connors, Yannick Noah and Gene Mayer compete in the $200,000 Bacardí Rum Governor's Cup.

"The surface is not so fast as I thought it would be," commented Miss Fernández after a 2½-hour workout Wednesday morning. She returned Tuesday from training sessions in Florida with Harry Hopman and Joe Brandi.

"This one is extremely slow. The points are going to be very long."

In her last appearance, she bowed in straight sets to France's Marie Calleja in a Ginny tournament in Pittsburgh.

Horvath, 15th in the world among women, is one of the few players to own a victory over Martina Navratilova, having closed the Grand Slam door on the naturalized U.S. citizen in the French Open last year.

In Fibak, Ernie Fernandez will be facing the 34th-ranked player in the world, one who recently shot down Swede Mats Wilander, winner of eight tournaments in 1983.

On the surface, the island men's champion, who upended countryman Francis González several weeks back, doesn't stand much of a chance against the Polish ace because of the slow surface. But he's got a strong serve and 11 years on his opponent.

Fibak, in turn, has a world of experience to fall back on.

Tickets are on sale at the Puerto Rico Tennis Association, the González Padín store in Plaza Las Americas and at the Pavilion.

Philadelphia 23-25 1 84

GENTLEMEN'S SINGLES

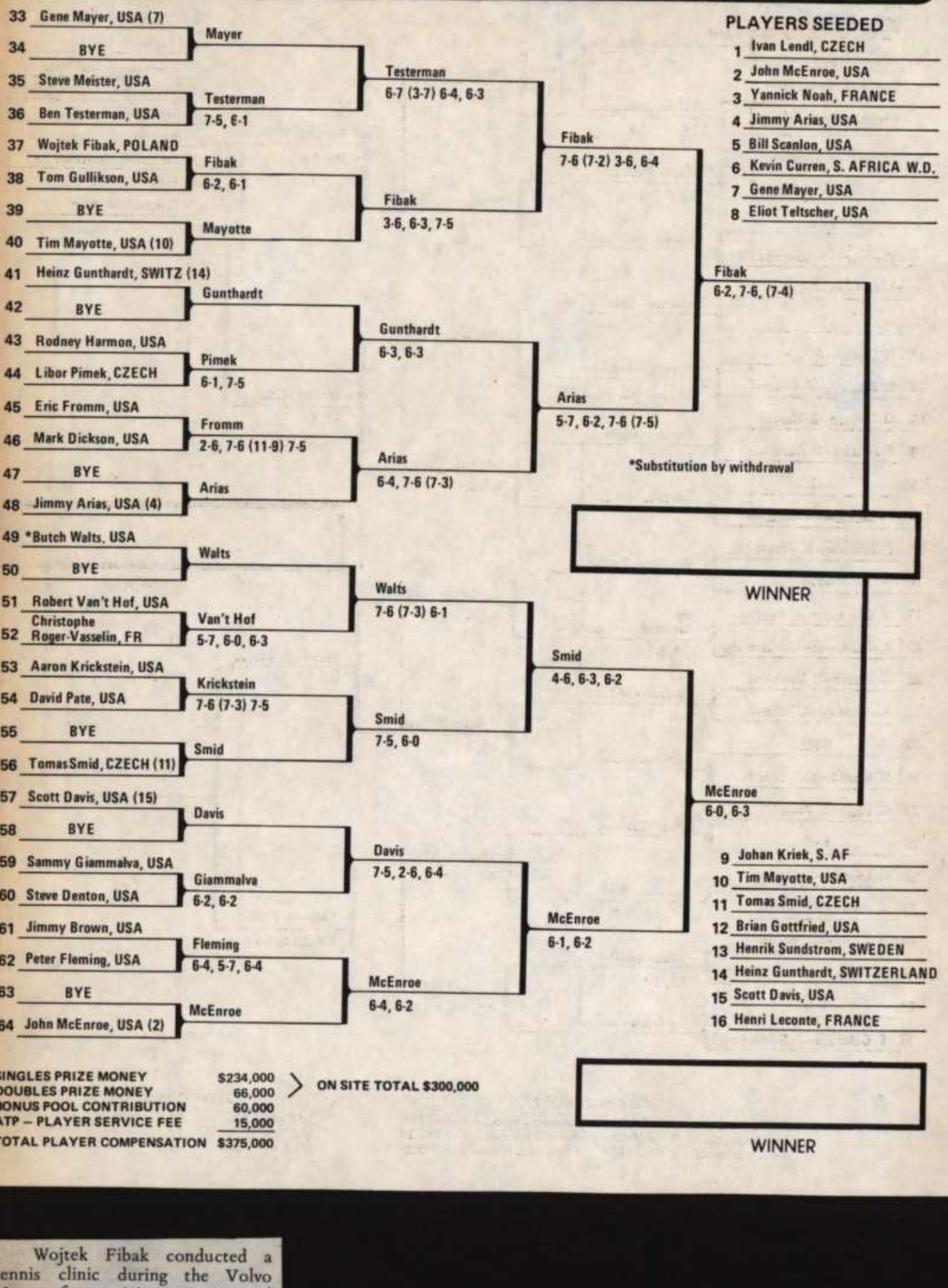

PLAYERS SEEDED

1 Ivan Lendl, CZECH
2 John McEnroe, USA
3 Yannick Noah, FRANCE
4 Jimmy Arias, USA
5 Bill Scanlon, USA
6 Kevin Curren, S. AFRICA W.D.
7 Gene Mayer, USA
8 Eliot Teltscher, USA
9 Johan Kriek, S. AF
10 Tim Mayotte, USA
11 Tomas Smid, CZECH
12 Brian Gottfried, USA
13 Henrik Sundstrom, SWEDEN
14 Heinz Gunthardt, SWITZERLAND
15 Scott Davis, USA
16 Henri Leconte, FRANCE

*Substitution by withdrawal

SINGLES PRIZE MONEY	$234,000
DOUBLES PRIZE MONEY	66,000
BONUS POOL CONTRIBUTION	60,000
ATP – PLAYER SERVICE FEE	15,000
TOTAL PLAYER COMPENSATION	$375,000

ON SITE TOTAL $300,000

Wojtek Fibak conducted a tennis clinic during the Volvo Masters for participants in Special

TIMES TENNIS

Scanlon not up to his seeding

28.1.84

Philadelphia (Agencies) – Brad Gilbert, the conqueror of Britain's John Lloyd in the first round, caused the major upset on Tuesday in the second round of the United States professional indoor championship here at the Spectrum. In a day which saw the departure of four seeded players, Gilbert defeated Bill Scanlon, a fellow American and seeded No 5, 6-4, 6-2.

Wojtek Fibak, the 1981 runner-up, recovered from 3-1 down in the final set to put out the tenth seed, Tim Mayotte, 3-6, 6-3, 7-5 and Ben Testerman beat the seventh seed, Gene Mayer, 6-7, 6-4, 6-3 in an all American match.

Eric Korita, whose powerful service had taken him to victory over Stefan Edberg, winner of the junior grand slam last year, eliminated Edberg's Swedish countryman, Henrik Sundstrom, 6-3, 6-1.

Gilbert's sound driving and volleying took him through against Scanlon who was the highest ranked player to fall. He took the first four games but Scanlon briefly showed his resistance when he saved three set points to recover at 4-5. But Scanlon netted a service return on the fourth set point and, in the second set, he had on answer to Gilbert's passing shots

Fibak: more competitive

Fibak truimphed after an unbalanced deciding set in which he trailed 3-1, led 5-4 then lost service to love for 5-5. He said later that he would be more competitive this year.

Sundström, the thirteenth seed, was on the receiving end of Korita's thundering service and was unable to get into his stride. Testerman's victory was less easily achieved. The qualifier lost the first set but prolonged the contest for two hours and a half and won the final game against service.

FIRST ROUND: H Solomon (US) bt M Bauer (US), 6-4, 6-1; L Pimek (Cz) bt R Harmon (US), 6-1, 7-6.

SECOND ROUND: B Gilbert (US) bt W Scanlon (US), 6-4, 6-2; E Korita (US) bt H Sundström (Swe), 6-3, 6-1; E Teltscher (US) bt G Michibata (Can), 6-4, 6-1; J Kriek (US) bt V Van Patten (US), 6-4, 6-4; S Davis (US) bt S Giammalva (US), 7-5, 2-6, 6-4; H Leconte (Fr) bt N Odizor (Nigeria) 6-1, 6-1; B Testerman (US) bt G Mayer (US) 6-7, 6-4, 6-3; W Fibak (Pol) bt T Mayotte (US), 3-6, 6-3, 7-6.

By BILL CONLIN
Daily News Sports Writer

Ivan Lendl calls Wojtek Fibak, "The Boss."

And why not? For more than a year the erudite 32-year-old Pole has served as the 23-year-old Czech's coach, manager and surrogate father. They are doubles partners and Ivan lives with Fibak and his wife in Greenwich, Conn., whenever the schedule permits. It is hardly a coincidence that Lendl has loosened up both on and off the court since expanding what was always a warm friendship with Poland's finest good will ambassador since Tadeusz Kosciuszko.

But Fibak will go above and beyond the call of coachly duty this afternoon at the Spectrum. He will supply his protege with the most up close and personal scouting report on John McEnroe possible under the circumstances.

Fibak will meet McEnroe, a player he has beaten just once in eight attempts, in the afternoon semifinal of the U.S. Pro Indoor Tennis tourney at the Spectrum.

In the evening semifinal, No. 1 seed Lendl, who survived a scare by 1,000-1 shot Brad Gilbert, will play No. 3 seed Yannick Noah, who had an equally difficult three set quarterfinal match with Eliot Teltscher.

Should Fibak upset McEnroe and Lendl outstroke Noah, they would meet in tomorrow afternoon's final. Neither man cares to think what effect that would have on their multi-level relationship.

Here's another not-so-off-the-wall possibility: McEnroe and Noah could wind up opposing each other tomorrow in both finals. McEnroe and Peter Fleming will play Peter Rennert and Butch Walts in the afternoon doubles semifinal. Noah and Henri Leconte will meet Heinz Gunthardt and Tomas Smid in the evening semi.

Meanwhile, Lendl seemed more

Wojtek Fibak, who ousted Ilie Nastase Tuesday night after the tournament host had thrown a temper tantrum, returned to the court — although so tardily that some figured that he might have skipped town — and dropped five set points in the second set of a 6-2, 7-6 (9-7) loss to 19-year-old Jimmy Arias.

Fibak attributed his lateness to traffic on a trip from Boca Raton and said, not entirely convincingly, that "I think I forgot about last night last night."

Yes, he concurred, it had occurred to him not to return. "But I felt because someone is not all the way professional doesn't mean I have reason to be the same," he

McEnroe Reaches Pro Indoor Final

Special to The New York Times

PHILADELPHIA, Jan. 28 — Playing what his opponent described as "near-flawless" tennis, John McEnroe reached the final of the United States Pro Indoor championships today by defeating Wojtek Fibak of Poland, 6-2, 7-6.

McEnroe's victory moved him into the final Sunday against the winner of the Ivan Lendl-Yannick Noah semifinal match tonight.

McEnroe eased through the first set after breaking Fibak on his first service game. "I don't remember anyone serving or volleying against me like that in my career," said Fibak, who has defeated McEnroe only once in 10 matches.

The left-handed McEnroe, who has won the United States Indoor title the last two years, was in command by 5-3 in the second set but lost his concentration, he said, because of crowd noise. Fibak broke his service in the

"I didn't serve badly," said McEnroe. "I served my second serve pretty well, except that one game. I went 0 for 6 on first serve. I lost concentration totally in that game. I allowed him to get back into it."

McEnroe used three aces, including one on the deciding point, to take the tiebreaker, 7-5. He had five aces over all, but won a good deal of his points directly off his serves. Fibak managed only 8 points off McEnroe's serve, losing 25 straight in one stretch.

The match lasted 1 hour 27 minutes. After defeating his doubles partner, Peter Fleming, earlier in the week by 6-4, 6-2, McEnroe had needed only 63 and 60 minutes to eliminate both Scott Davis (6-1, 6-2) and Tomas Smid (6-0, 6-3). He has yet to lose a set. Fibak, a finalist here in 1981, had eliminated Tim Mayotte and Jimmy Arias.

Fibak is a voice in the wilderness of the pro tour

Wojtek Fibak speaks six languages — Polish, English, Russian, French, German and Czech.

Yesterday at the Spectrum, among other things, he said:

"Tennis players today feel like they have to be mad, angry, tough. If you don't scream, you're a loser.

"The game has become purely individual. When I first came on the tour, there was a different atmosphere. Players did things together. They were friendly, they gave advice, they applauded their opponents when they made a good shot.

"Now when an opponent makes a good shot, all you see are angry faces. They believe that is the winning attitude. Maybe they think mine is a losing attitude. But I see no respect out there, and I see no joy, either."

It was a withering and welcome indictment of the traveling zoo that passes itself off as the men's professional tennis tour these days.

It is doubtful that Fibak's astute analysis will have much impact on the current generation of malcontents, hostiles and temperamentalists who have distorted what began as a gentleman's game into a shameful, tiresome exercise in obscenities, snarls and histrionics.

By BILL LYON

Indeed, Fibak might as well have been speaking in one of the other languages he has mastered. It is obvious that he speaks in at least three other tongues that are foreign to today's unmannerly boors; namely, reason, common sense and humanity.

Still, it was refreshing to hear the sad state of the game addressed by one of its more intelligent and compassionate practitioners.

Fibak unburdened himself of these sentiments after having succumbed to John McEnroe, the tour's most tortured tempest, in the semifinals of the U.S. Pro Indoor tennis championships. But there was nothing accusatory in his comments. His voice was not choked with passion. He was as emotionless as though he were presenting a classroom recitation, reading a favorite passage from great literature.

He did not sound like a man on a crusade, though the sport sorely needs reform.

He simply sat in the front of the interview room and, with neither clenched fists nor rising oratory, assessed the shabby deportment of male tennis players as calmly as he might analyze one of the pieces of art in his considerable private collection.

Fibak is 31, with 10 years on the tour. Behind him are 15 singles championships, as well as his best playing days. There is certainly no shame in that. Age is inevitable and excusable; pseudo-aggression and manufactured hostility are not.

McEnroe was sawing his way through Fibak yesterday with precision and ease, winning the first set, 6-2, leading the second, 5-3, and serving. Then, inexplicably, for the first and only time in the match, McEnroe lost control of his serve. Shortly thereafter, he lost control of himself.

A suspect line call infuriated him. He wound up nose-to-nose with the linesman, berating him, and it struck you as a perverted sort of role reversal, with a child lecturing a parent.

McEnroe began to question several calls. He fidgeted. He asked the umpire to order quiet up in the second tier of the Spectrum. His game, once so precise and pristine, suddenly began to unravel. He missed six consecutive first serves. A match that seemed simply a formality suddenly was extended to a tiebreaker.

"He had been playing brilliantly, flawlessly, perfectly," Fibak said. "He had served and volleyed against me for an hour better than anyone ever had in my career. I was just checking the clock, happy to survive. He had been winning so easily, then it was just as though he gave me a chance. It certainly wasn't because of anything I had done."

To his credit, McEnroe blamed only himself for his sudden lapse.

"I lost concentration totally," he said. "I didn't put the match away like I should have. It was totally my fault."

It was almost as though the entire week had been too easy for him and he was becoming bored. McEnroe had breezed through his first three matches in a total elapsed time of not quite 3½ hours. And now here he was, on his way to another effortless conquest.

You suspected that he needed something to kindle his interest. If nothing was forthcoming to rouse him, maybe he needed to invent it. Perhaps, subconsciously, that is why he became suddenly slovenly in his play. Even perfectionists may find perfection to be, on occasion, less than inspiring.

Whatever the cause, McEnroe is so skilled a player, possessed of such undeniable talent, that he can give away bushels of points and still turn his game back on.

But at times you feel that he is not completely comfortable until he is backed into a corner. So he backed himself into one, worked up a rage against some lines calls, and only then, with a target for his anger, could he channel that anger into his game.

"I like to bear down in the tiebreakers, keep the pressure on the other guy," he said.

Accordingly, he fired three aces at Fibak in the tiebreaker, including the winner in a 7-5 triumph that earned him a spot in today's finals.

John McEnroe clearly can make anger work for him.

But at what price?

You keep remembering Wojtek Fibak saying: "All you see are angry faces. I see no respect out there, and I see no joy, either."

Wojtek Fibak
Sees 'no respect, no joy'

It's McEnroe vs. Lendl for the title

TENNIS, from 1-E

McEnroe's win over Fibak earlier, and Fibak found himself looking at the clock on the Spectrum scoreboard.

"When it got to 26 minutes [into the match], I thought, 'OK,' at 38 minutes, 'Good,' and when I saw it was 1 hour, I said, 'Well done!' " said Fibak.

"At 5-5, I said, 'That's magnificent.' "

With the way McEnroe played, the loser had every right to give himself credit for keeping McEnroe out there longer (87 minutes) than any other player this week in the tournament.

Fibak also won as many games in the second set as any player took from McEnroe in an entire match this week. The loser, however, was properly awed.

"I don't remember anyone serving and volleying this way against me in my career," Fibak said.

If Lendl is to defeat McEnroe in the final, Fibak predicted that his friend and business protege would have to change his strategy. After last year's final here, McEnroe went on to win three of his four encounters with the Czech, including the Masters two

Fibak, Noah gain Philly semifinals

UNSEEDED **Wojtek Fibak** of Poland upset fourth-seeded **Jimmy Arias** 6-2, 7-6 (7-4), and No. 3 **Yannick Noah** defeated No. 8 **Eliot Teltscher** 6-3, 1-6, 6-2 to reach the semifinals of the $375,000 U.S. Pro Indoor Tennis Championships yesterday at the Spectrum.

Top-seeded Ivan Lendl and second-seeded John McEnroe played their quarterfinal matches last night.

Fibak, 31, a native of Poland who lost in the 1981 finals of this tournament, got the jump on Arias, 19, right from the start, breaking his serve three times for a 5-0 lead. Arias managed only five points in the first five games, losing 14 of 15 points during one stretch.

Arias found his game in the second set when, from 0-2, he took the next four games and was leading 30-0 on his own

...RY 31, 1984 nowy dziennik

...RT • SPORT • SPORT

McENROE TRIUMFUJE

Fibak gra coraz lepiej

Filadelfia, Pa. *(Inf. własna)* — W finale turnieju zakończonego w tę niedzielę w Filadelfii, najpoważniejszych halowych potyczek tenisowych świata, John McEnroe pokonał Ivana Lendla 6:3, 3:6, 6:3, 7:6. Zawodnik z Czechosłowacji stawiał bardziej zacięty opór niż w finale turnieju Volvo Masters przed dwoma tygodniami, ale znowu musiał uznać wyższość nowojorczyka.

W turnieju tym, w którym komputerowej) 6:2, 7:6, doszedł do półfinału. Tu spotkał się z McEnroe, z którym grał wyśmienicie. W drugim secie (pierwszego przegrał 2:6) stawiał zacięty opór, mimo przewagi Amerykanina 5:3, w gemach doprowadził do tiebreaku, przegrywając minimalnie 6:7. Już znalezienie się w czwórce półfinalistów (druga para: Yannick Noah - Ivan Lendl) świadczy o zwyżce formy Polaka, co po dwóch mniej

A quarter-hour later he was waiting to deliver the loser's speech.

final here, McEnroe went on to win three of his four encounters with the Czech, including the Masters two weeks ago.

"Ivan has to play a different way," said Fibak, who has beaten McEnroe only once in 10 matches. "If John is playing well, Ivan cannot allow John to take the incentive and wait for him to miss.

"John wasn't missing [yesterday]," Fibak said. "I was thinking, 'Will he continue for 20 minutes more with this concerto, or will he stop?' "

"Ivan can play a different way, and he has to do something," said Fibak.

When asked about Fibak's remarks, Lendl was noncommittal. "I will listen to what everybody says, and then I will go over it in my head and decide if it [the advice] is good or not," Lendl said.

"I hope he's not playing as well as he did in the Masters," added Lendl.

McEnroe, who has continued here the excellent play he showed in the Masters, said that he expected Lendl to be highly motivated in wanting to avenge that defeat. "He'll also want to win because I turned it around here last year," said McEnroe.

Both players seemed more eager about the match and more complimentary about one another now that their long-standing feud has ebbed. The bad feelings were soothed last fall during a car ride that McEnroe shared with Lendl from Luxembourg to Antwerp, Belgium.

"It was a hell of a ride," McEnroe said of the snowy conditions and the Czech's affection for driving fast.

"Maybe when they were risking their lives together, it brought them closer," joked Fibak.

McEnroe, who will be 25 in two weeks, stopped the concerto Fibak was listening to just long enough to allow his opponent to get into the second set.

Up to that point, the New Yorker had been awesome, losing a total of two points on his own serve in the first set and breaking Fibak's serve twice.

Fibak served better the second set and stayed even with his rival, even as McEnroe played flawless serve-and-volley tennis to continue a winning streak of 24 straight points on serve in front of the 10,344 fans at the afternoon session.

Aided by two net-cord shots that dropped his way, McEnroe broke Fibak's serve in the eighth game and served for the match at 5-3.

But McEnroe missed six straight first serves that game and, as he said later, "completely lost my concentration." Fibak was able to return serve and keep the ball in play until he had a chance.

McEnroe finally missed a backhand volley wide to give Fibak his first (and only) break point of the match. A volley placement by Fibak won the game. It was only the second time in the tournament that McEnroe had lost a service game.

"I was angry at myself," McEnroe said later. "The score could easily have been 6-2, 6-2. I had break points the first two times he served in the second set.

"I wasn't hitting the ball as well in the second set, and he played smarter, keeping the ball low," said McEnroe. "He knows how to get the most out of his game."

After both players held serve to 6-6, Fibak's guts and guile ran out in the tiebreaker as McEnroe came back from an 0-2 deficit with two aces and a Fibak error for 3-2 and a lead he never yielded. Still, it was Fibak, game to the last, fending off two match points before McEnroe closed him out with his fifth ace of the contest.

In all, counting the tiebreaker, McEnroe lost eight points on serve the whole match, with four of those coming in the only game he lost. Fibak, 31, who has seen many great players, said there is no one who can match McEnroe's serve and volley.

"There are some great servers and some great volleyers, but they don't have the combination of the two," said Fibak. "You have to guess where his serve is going — he's a lefthander and he uses a lot of spin. Then he believes he can follow up any return. I was coming up with good returns and he was just putting the ball right or left, short or long. I didn't know where the ball is coming."

Fibak beat the clock at the Spectrum yesterday, but a win over McEnroe must wait for another time.

Philadelphia Inquirer / NICK KELSH

Lendl on his way to his semifinal victory over Noah, 6-3, 6-4

from 0-2, he took the next four games and was leading 30-0 on his own serve in the seventh game. But he dropped the next four points to lose his serve and the set eventually went to a tiebreaker. Fibak won the tiebreaker 7-4, capturing the match when he hit a forehand down the line that Arias couldn't handle.

Noah, 23, the world's fifth-ranked player, re-

znowu musiał uznać nowojorczyka.

W turnieju tym, w spotkało się 48 najle graczy, świetnie radzi Wojciech Fibak, nie zalic rozstawionej szes Pokonując m.in. T. Ma (4:6, 6:3, 7:5) rozstawionego z nume Jimmy'ego (klasyfikowanego aktua szóstym miejscu

YESTERDAY'S RESULTS

Singles

Semifinals — John McEnroe d. Wojtek Fibak, 6-2, 7-6 (7-5); Ivan Lendl d. Yannick Noah, 6-3, 6-4.

Doubles

Semifinals — John McEnroe-Peter Fleming d. Peter Rennert-Butch Walts, 6-2, 6-4; Henri Leconte-Yannick Noah d. Fritz Buehning-Ferdi Taygan, 6-7 (6-8), 6-4, 6-4.

TODAY'S MATCHES

1 p.m. — McEnroe vs. Lendl, followed by McEnroe-Fleming vs. Leconte-Noah.

PICK AND CHOOSE UNIROYAL
WITH UNIROYAL YOU CAN'T LOSE
ALL STEEL BELTED RADIAL WHITEWALLS

FREE
FRONT END ALIGNMENT
With 4 TIRE PURCHASE
7.95 with 2 TIRE PURCHASE
Most Cars • By Appt. Only

FREE
MOUNTING
STATIC BALANCE
SAFETY VALVES

STATE INSPECTION
8.88
w/Coupon • By Appt. Only
Rising Sun Only

SIZE	P155/80R-13 $37.50 TIGER PAW 200 ALL SEASON	FASTRAK STEEL RADIALS
P185/80R-13	45.99	43.50
P185/75R-14	48.99	48.50
P195/75R-14	52.99	49.50
P205/75R-14	54.99	50.50
P205/75R-15	56.99	51.50
P215/75R-15	58.99	53.50
P225/75R-15	60.99	54.50
P235/75R-15	64.99	55.50

ALLEN RUBBER CO.
6301 RISING SUN AVE.
PHILA., PA. 19111
742-7205
M-F 8:30-5
Sat. 8:30-2

ALLEN TIRE & RUBBER CO.
161 ROCK HILL RD.
BALA CYNWYD, PA. 19004
664-8330
M-F 8:30-5
Sat. 8:30-2

NATIONAL ACCOUNTS WELCOME
THE NAME YOU'VE KNOWN IN TIRES FOR OVER 50 YEARS

JANUARY 28, 1984

Sports News

Fibak Tops Arias In U.S. Pro Match

PHILADELPHIA, Jan. 27 (AP) — Unseeded Wojtek Fibak of Poland upset the fourth-seeded player, Jimmy Arias, 6-2, 7-6, in the quarterfinals of the $375,000 U.S. Pro Indoor Tennis Championships today.

Fibak, No. 42 in the world computer rankings, needed only 25 minutes to win the first set. The match was over in 1 hour 16 minutes.

He broke Arias's service three times to build a 5-0 lead but then drove a backhand over the baseline to hand Arias the sixth game. Arias held his service to go to 5-2.

Fibak took 4 of 5 points in the next game and won the set as Arias hit over the baseline. Arias managed only 14 points in the first set.

McEnroe aces blast Fibak

The Daily Telegraph 29.1.84

Tennis: HENRY RAVEN in Philadelphia

JOHN McENROE attempts to win the United States Professional Indoor title for the third year in succession today, after a week of sustained, high-quality tennis which suggests his form in the Masters, earlier this month, was no accident.

McEnroe beat the durable Pole, Wojtek Fibak, 6-2, 7-6 in the semi-finals and might have beaten him by a much wider margin but for a loss of concentration when he served for the match at 5-3 in the second set. Some noise from an upper gallery in the Spectrum Arena disturbed McEnroe and he missed six first serves running.

Until that stage, McEnroe's left-handed serve had been a telling weapon. Fibak salvaged only three points in the first eight service games from McEnroe and took his chance gratefully, to force a tie-break in the second set.

McEnroe served three aces in the tie-break, the last of them for the match and left no-one in any doubt that he is favourite for the title today when he plays either Ivan Lendl, the top-seeded Czech, or the French champion, Yannick Noah.

Fibak is Lendl's coach and will be able to relate, at first hand, the menace of McEnroe's serving should Lendl qualify for the final. Fibak sustained a nose injury when he ran into a wall earlier in the tournament but suffered no physical damage yesterday, simply a series of lessons from McEnroe.

McEnroe has bettered his record in Philadelphia at four other events including the US Open, Queens Club and Wembley and clearly enjoys playing here. When he had to withdraw, through illness, in 1981, he sent his entry for the following year with his apology for pulling out.

Yesterday he upset the crowd by falling out with a linesman, early in the second set but his skills brought him back into favour long before the end.

It was a year ago in this championship that McEnroe used some advice, from Don Budge, the winner of the Grand Slam in 1938, to overturn an embarrassing run of defeats by Lendl. "Serve down the middle, hit the ball straight at him in the rallies, don't give him angles," Budge had said.

McEnroe tried the strategy and it worked, ending seven straight losses to Lendl and giving McEnroe a mastery over the Czech which has allowed him to draw up to eight wins each in their rivalry.

For a time, this rivalry went beyond the normal limits, and in some matches they seemed to be using each other for target practice. Off court, they had little to do with each other, and at one point last year, McEnroe would not be photographed with Lendl.

WOMEN'S T'MENT (Marco Beach, Florida).—Qtr-finals: C. Benjamin (US) bt Z. Garrison (US) 6-3, 6-4; B. Gadusek (US) bt P. Castle (US) 6-2, 6-3; K. Horvath (US) bt I. Madruga-Osses (Argentina) 6-3, 6-4; V. Ruzici (Romania) bt L. Arraya (Peru) 6-2, 2-6, 6-1.

TENNIS, from 1-D

1980.

Apart from a mental letdown in the second set, third-seeded Yannick Noah played well in his 6-3, 1-6, 6-2 victory over Eliot Teltscher.

The McEnroe-Fibak semifinal will open today's 12:30 afternoon session at the Spectrum, with Lendl facing Noah at 7:30 in the evening session.

Just how badly did Lendl play last night?

He didn't hold serve until the eighth game of the match. He finally got rolling after breaking Gilbert's serve to go up by 4-2 in the second set. Until that point, Gilbert had belted shots baseline-to-baseline with Lendl and gotten the better of it.

"I was kind of hoping that he'd lose it instead of my winning it," Gilbert said later. "Which is why I'm ranked where I am."

Gilbert, the Californian who is ranked 62d by the Association of Tennis Professionals' computer, added that he had gone into the match thinking he could earn his first victory against Lendl in three tries.

"But in the second set, I really eased up," he said. "I was hoping he'd continue to miss."

Lendl's play was so uncharacteristically sloppy that even he was forced to laugh at himself several times.

"I was just playing lousy," he said. "I was serving badly and missing easy shots. I either was going to stop missing and win or keep missing and go home. It's as simple as that."

Last year, Lendl also played in the evening semifinal, beating Bill Scanlon before losing to McEnroe the next day. It struck him as odd that he again should be relegated to the late match, with tomorrow's final beginning at 1 p.m.

"I would prefer to play in the afternoon," Lendl said. "This happens every year, and it's not fair."

Lendl suggested that a coin flip determine the order of play. Even better, he said, would be the elimination of the evening session.

"Either way, it is not fair for one player," Lendl said.

The Lendl-Noah rivalry has been magnificent, with the Czech having won six of their 11 matches. The Frenchman gives Lendl as much trouble as either McEnroe or Jimmy Connors. Why?

"He's big, he's difficult to pass at the net, and he has good groundstrokes," was Lendl's succinct summation.

Noah was more noncommittal.

"I hope I know why," he said with a smile, "but I don't think I'm going to tell you. Maybe it's just that I know his game very well."

Having recovered his confidence here after suffering a bad loss to Smid at the Masters two weeks ago, Noah, 23, was relaxed and downright jovial. Asked again why he had cut off his dreadlocks, Noah joked that the change might enable him to go unrecognized. Or it might not.

Noah said that he was riding in an elevator with Brian Gottfried's 4-year-old son, Kevin, when the boy said to him: "I recognize you."

"Even with this hair?" Noah asked.

"Well," Kevin said, "you still have the same face."

One truly familiar face in this tournament is that of Fibak. He may hail from Poznan, Poland, and live in Greenwich, Conn., but he makes a living in Philadelphia.

"Romance," said Fibak, 31, of his affinity for Philadelphia and the Pro Indoor. "I enjoy playing here. I've been coming here for 10 years. It helps that it is the beginning of the year. One is a little fresher, I think."

He was exaggerating a bit. Fibak has played this event since 1976. In 1981, he was a finalist, losing to Roscoe Tanner. Last year, as the 12th seed, he reached the quarterfinals, losing to Lendl, his friend and business partner.

This year, Fibak, ranked 41st in the world, beat Tim Mayotte and Ben Testerman in tough three-set matches before knocking off Arias. He emerged from the second one with a bloody bruise on his nose from a concrete wall that would not give, but he refused a doctor's request that he have his nose X-rayed.

"I'm a strong boy from Poland," he said.

Strength had nothing to do with his victory over Arias; brains did. Arias, 19, likes to pound the ball until it hurts, and Fibak let him hit himself out. It was sort of tennis' version of rope-a-dope.

Fibak broke Arias' serve three times in running off the first five games of the match. By the time Arias decided to try to keep the ball in play, the first set was over.

"That could be the worst set I've played in Grand Prix history," Arias said later.

Arias changed rackets for about the fifth time after he had dropped his serve to open the second set. But he soon realized that he, not the racket, was the problem.

"I stopped hitting the ball hard and slowed it down, just so I could get some feel," he said.

The teenager from Grand Island, N.Y., a Buffalo suburb, broke Fibak's serve in the fourth game of the second set to draw even, then won the next two games for a 4-2 lead.

When Arias went up by 30-0 in the next game, he began thinking about hitting hard again and about his chances in a third set. But Fibak took the next point with a winner, and Arias overhit on the next three to lose his serve.

That game finished Arias' chances. Fibak played a smart tie-breaker, keeping the ball in play, attacking when he had an opening, but mainly letting Arias make the mistakes.

Fibak, who had lost to Arias in two recent exhibition matches, called his victory a combination of "luck and determination."

He said that he had expected a long match and that, despite the rigorous schedule of singles and doubles he had been playing the last few days, he felt fine as the match wore on.

"I could still run," he said with a smile. "I did not think I would disappoint the public in a third set."

YESTERDAY'S RESULTS

Singles

Quarterfinals — Wojtek Fibak d. Jimmy Arias, 6-2, 7-6 (7-4); Yannick Noah d. Eliot Teltscher, 6-3, 1-6, 6-2; John McEnroe d. Tomas Smid, 6-0, 6-3; Ivan Lendl d. Brad Gilbert, 3-6, 6-2, 6-1.

TODAY'S MATCHES

12:30 p.m. — Fibak vs. McEnroe, followed by Fleming-McEnroe vs. Rennert-Waltts.

7:30 p.m. — Lendl vs. Noah, followed by Buehning-Taygan vs. Leconte-Noah.

Connors, Mayotte advance in Hamptons tournament

TENNIS / *From 1F*

said.

Fibak said he had been told that Nastase, who called him everything but an illegal alien, would like to talk to him.

"I have nothing against it," he added. "I've known him for a long time, and I know he can be a different person on the court and off the court. He gets carried away, and sometimes he goes too far."

In Wednesday's other singles match, Andres Gomez eliminated 16-year-old Aaron Krickstein, 5-7, 6-4, 6-3. Play continues today with 11 a.m. and 6 p.m. sessions, the latter featuring top seed Ivan Lendl playing Brian Teacher, who cruised to a 7-6, 6-1 victory over Brian Gottfried Tuesday.

The Mayotte-Scanlon match, seen by about 200 spectators under bright sun in contrast to the 2,500 who gathered to watch Connors under the lights, proved a treat.

Mayotte had just returned from the Australian Open, in which he reached the quarterfinals before losing to Lendl. Scanlon was coming off a three-week break with another month off in the offing. What's more, this is an invitational, with no championship Grand Prix points and no bearing on the world rankings. But the intensity was there.

When it was over, Scanlon, the 27-year-old Texan who scored a stunning upset of John McEnroe in the U.S. Open, concluded: "I don't think I gave it away. I think he won it."

Wednesday's results

SINGLES: Tim Mayotte d. Bill Scanlon, 7-6 (7-1), 7-6 (7-2); Andres Gomez d. Aaron Krickstein, 5-7, 6-4, 6-3; Jimmy Arias d. Wojtek Fibak, 6-2, 7-6 (9-7); Jimmy Connors d. Brad Gilbert, 6-1, 6-2.

DOUBLES: Marty Riessen-Sherwood Stewart d. Steve Denton-Butch Walts, 6-3, 7-5.

Today's schedule

11 a.m. — Gene Mayer vs. Butch Walts; Vince Van Patten-Nels Van Patten vs. Aaron Krickstein-Robbie Weiss; Jose-Luis Clerc vs. Sandy Mayer.

6 p.m. — Balazs Taroczy vs. Shlomo Glickstein; Ivan Lendl vs. Brian Teacher; Jimmy Arias-Tim Mayotte vs. Andres Gomez-Ilie Nastase.

ORDER OF PLAY
12:30 p.m.
W. Fibak vs. J. McEnroe

rankings, needed only 25 minutes to win the first set. The match was over in 1 hour 16 minutes.

He broke Arias's service three times to build a 5-0 lead but then drove a backhand over the baseline to hand Arias the sixth game. Arias held his service to go to 5-2.

Fibak took 4 of 5 points in the next game and won the set as Arias hit over the baseline. Arias managed only 14 points in the first set.

McEnroe aces blast Fibak

The Daily Telegraph 29/8/84

Tennis: HENRY RAVEN in Philadelphia

JOHN McENROE attempts to win the United States Professional Indoor title for the third year in succession today, after a week of sustained, high-quality tennis which suggests his form in the Masters, earlier this month, was no accident.

McEnroe beat the durable Pole, Wojtek Fibak, 6-2, 7-6 in the semi-finals and might have beaten him by a much wider margin but for a loss of concentration when he served for the match at 5-3 in the second set. Some noise from an upper gallery in the Spectrum Arena disturbed McEnroe and he missed six first serves running.

Until that stage, McEnroe's left-handed serve had been a telling weapon. Fibak salvaged only three points in the first eight service games from McEnroe and took his chance gratefully, to force a tie-break in the second set.

McEnroe served three aces in the tie-break, the last of them for the match and left no-one in any doubt that he is favourite for the title today when he plays either Ivan Lendl, the top-seeded Czech, or the French champion, Yannick Noah.

Fibak is Lendl's coach and will be able to relate, at first hand, the menace of McEnroe's serving should Lendl qualify for the final. Fibak sustained a nose injury when he ran into a wall earlier in the tournament but suffered no physical damage yesterday, simply a series of lessons from McEnroe.

McEnroe has bettered his record in Philadelphia at four other events including the US Open, Queens Club and Wembley and clearly enjoys playing here. When he had to withdraw, through illness, in 1981, he sent his entry for the following year with his apology for pulling out.

Yesterday he upset the crowd by falling out with a linesman, early in the second set but his skills brought him back into favour long before the end.

It was a year ago in this championship that McEnroe used some advice, from Dou Budge, the winner of the Grand Slam in 1938, to overturn an embarrassing run of defeats by Lendl. "Serve down the middle, hit the ball straight at him in the rallies, don't give him angles," Budge had said.

McEnroe tried the strategy and it worked, ending seven straight losses to Lendl and giving McEnroe a mastery over the Czech which has allowed him to draw up to eight wins each in their rivalry.

For a time, this rivalry went beyond the normal limits, and in some matches they seemed to be using each other for target practice. Off court, they had little to do with each other, and at one point last year, McEnroe would not be photographed with Lendl.

WOMEN'S T'MENT (Marco Beach, Florida).—Qtr-finals: C. Benjamin (US) bt Z. Garrison (US) 6-3, 6-4; R. Gedweek (US) bt P. Castle (US) 6-2, 6-3; K. Horvath (US) bt I. Madruga-Osses (Argentina) 6-3, 6-4; V. Ruzici (Rumania) bt L. Arraya (Peru) 6-2, 3-6, 6-1.

McEnroe . . . into the final after a convincing win

it instead of my winning it," Gilbert said later. "Which is why I'm ranked where I am."

Gilbert, the Californian who is ranked 62d by the Association of Tennis Professionals' computer, added that he had gone into the match thinking he could earn his first victory against Lendl in three tries.

"But in the second set, I really eased up," he said. "I was hoping he'd continue to miss."

Lendl's play was so uncharacteristically sloppy that even he was forced to laugh at himself several times.

"I was just playing lousy," he said. "I was serving badly and missing easy shots. I either was going to stop missing and win or keep missing and go home. It's as simple as that."

Last year, Lendl also played in the evening semifinal, beating Bill Scanlon before losing to McEnroe the next day. It struck him as odd that he again should be relegated to the late match, with tomorrow's final beginning at 1 p.m.

"I would prefer to play in the afternoon," Lendl said. "This happens every year, and it's not fair."

Lendl suggested that a coin flip determine the order of play. Even better, he said, would be the elimination of the evening session.

"Either way, it is not fair for one player," Lendl said.

The Lendl-Noah rivalry has been magnificent, with the Czech having won six of their 11 matches. The Frenchman gives Lendl as much trouble as either McEnroe or Jimmy Connors. Why?

"He's big, he's difficult to pass at the net, and he has good groundstrokes," was Lendl's succinct summation.

Noah was more noncommittal.

"I hope I know why," he said with a smile, "but I don't think I'm going to tell you. Maybe it's just that I know his game very well."

Having recovered his confidence here after suffering a bad loss to Smid at the Masters two weeks ago, Noah, 23, was relaxed and downright jovial. Asked again why he had cut off his dreadlocks, Noah joked that the change might enable him to go unrecognized. Or it might not.

Noah said that he was riding in an elevator with Brian Gottfried's 4-year-old son, Kevin, when the boy said to him: "I recognize you."

"Even with this hair?" Noah asked.

"Well," Kevin said, "you still have the same face."

One truly familiar face in this tournament is that of Fibak. He may hail from Poznan, Poland, and live in Greenwich, Conn., but he makes a living in Philadelphia.

"Romance," said Fibak, 31, of his affinity for Philadelphia and the Pro Indoor. "I enjoy playing here. I've been coming here for 10 years. It helps that it is the beginning of the year. One is a little fresher, I think."

He was exaggerating a bit. Fibak has played this event since 1976. In 1981, he was a finalist, losing to Roscoe Tanner. Last year, as the 12th seed, he reached the quarterfinals, losing to Lendl, his friend and business partner.

This year, Fibak, ranked 41st in the world, beat Tim Mayotte and Ben Testerman in tough three-set matches before knocking off Arias. He emerged from the second one with a bloody bruise on his nose from a concrete wall that would not give, but he refused a doctor's request that

time, and I know he can be a different person on the court and off the court. He gets carried away, and sometimes he goes too far."

In Wednesday's other singles match, Andres Gomez eliminated 16-year-old Aaron Krickstein, 5-7, 6-4, 6-3. Play continues today with 11 a.m. and 6 p.m. sessions, the latter featuring top seed Ivan Lendl playing Brian Teacher, who cruised to a 7-6, 6-1 victory over Brian Gottfried Tuesday.

The Mayotte-Scanlon match, seen by about 200 spectators under bright sun in contrast to the 2,500 who gathered to watch Connors under the lights, proved a treat.

Mayotte had just returned from

there.

When it was over, Scanlon, the 27-year-old Texan who scored a stunning upset of John McEnroe in the U.S. Open, concluded: "I don't think I gave it away. I think he won it."

Wednesday's results

SINGLES: Tim Mayotte d. Bill Scanlon, 7-6 (7-1), 7-6 (7-2); Andres Gomez d. Aaron Krickstein, 5-7, 6-4, 6-3; Jimmy Arias d. Wojtek Fibak, 6-2, 7-6 (9-7); Jimmy Connors d. Brad Gilbert, 6-1, 6-2.

DOUBLES: Marty Riessen-Sherwood Stewart d. Steve Denton-Butch Walts, 6-3, 7-5.

Today's schedule

11 a.m. — Gene Mayer vs. Butch Walts; Vince Van Patten-Nels Van Patten vs. Aaron Krickstein-Robbie Weiss; Jose-Luis Clerc vs. Sandy Mayer.

6 p.m. — Balazs Taroczy vs. Shlomo Glickstein; Ivan Lendl vs. Brian Teacher; Jimmy Arias-Tim Mayotte vs. Andres Gomez-Ilie Nastase.

the fifth time after he l
his serve to open the seco
he soon realized that h
racket, was the problem.
"I stopped hitting the ba
slowed it down, just so I
some feel," he said.

The teenager from Gra
N.Y., a Buffalo suburb, bro
serve in the fourth game
ond set to draw even, the
next two games for a 4-2

When Arias went up by
next game, he began think
hitting hard again and
chances in a third set. But
the next point with a wi
Arias overhit on the next
lose his serve.

That game finished Arias'
Fibak played a smart tie
keeping the ball in play,
when he had an opening, bu
letting Arias make the mis

Fibak, who had lost to Ari
recent exhibition matches, c
victory a combination of "
determination."

He said that he had expecte
match and that, despite the
schedule of singles and do
had been playing the last fe
he felt fine as the match w

"I could still run," he said
smile. "I did not think I woul
point the public in a third

YESTERDAY'S RESULTS
Singles
Quarterfinals — Wojtek Fibak d. Jim
6-2, 7-6 (7-4); Yannick Noah d. Eliot
6-3, 1-6, 6-2; John McEnroe d. Tomas
0, 6-3; Ivan Lendl d. Brad Gilbert, 3-6,
TODAY'S MATCHES
12:30 p.m. — Fibak vs. McEnroe, fo
Fleming-McEnroe vs. Renners-Walts.
7:30 p.m. — Lendl vs. Noah, fo
Bushong-Taygan vs. Leconte-Noah.

ORDER OF PLAY
12:30 p.m.
W. Fibak vs. J. McEnroe

Sam Donnellon

Friendship not their racket

One year ago, about this time, John McEnroe and Ivan Lendl did not like each other. They did not talk to each other, or even use first names when speaking of each other. There was even one match when they smashed tennis balls at each other from close range.

This is what tennis people called a bitter rivalry. It was a new phrase for tennis people, and it really didn't seem to belong.

It doesn't belong anymore.

They are still rivals, as McEnroe's 6-3, 3-6, 6-3, 7-6 (7-3) victory over Lendl Sunday in the U.S. Pro Indoor championship showed. The pair whacked the ball away from each other for nearly three hours Sunday: Lendl using effective cross-court volleys and a surprising second serve, but McEnroe prevailing with his hard serve (good for 19 aces) and strong net play.

RIVALS YES. But the bitterness is gone.

"There was this famous ride," said Wojtek Fibak, a good friend of Lendl and a loser to McEnroe in Saturday's semifinals.

"I don't know what they said," said Fibak. "I just put them in the car and away they went."

The car trip occurred in October after the pair played an exhibition in Luxembourg. They were due in Antwerp the next day, the roads were icy and it simply made good sense to travel together.

"When they were risking their lives together," Fibak joked, "it put them a little closer."

THEY ARE still not exactly friends, but at least now they show respect toward each other.

"And that," said Fibak, "is progress right there."

McEnroe, the No.1 tennis player today, and Lendl, No.2, still did some jawing Sunday afternoon, but not at each other. Both players expressed their usual displeasure with officiating, but their personal war of words is over.

"It was just a big lack of communication on our part," McEnroe said Saturday. "I think we were bother stubborn. It just kept building and building in the press. It got to the point where we just weren't going to talk to each other."

The original dispute, as far as anyone

TORONTO STAR
Thursday,
February 2, 1984

TORONTO, Feb. 4 (AP) — Jimmy Connors, complaining about a pinched nerve in his neck, withdrew from a semifinal match against Ivan Lendl in the $250,000 Molson Light Challenge today.

Lendl, with a 3-0 record in the round-robin exhibition, will face Yannick Noah Sunday for the $100,000 first prize. Noah needed three hours to defeat Wojtek Fibak, 5-7, 7-5, 6-3, 2-6, 6-4.

Fibak put on an impressive display in the fourth set. Down by 2-1, he ran off 6 games, in 4 of which he did not allow Noah a point. However, at 4-4 in the fifth set, Noah, the French Open champion, broke serve, then served out the match. He scored a total of 13 aces.

Fibak taught too well

Continued from page F1

the beginning of my year. I've got room to improve in all areas and I let some opportunities slip away that I normally wouldn't. I appreciated a tough match like that, though, and I'm definitely happy to get through tonight."

As for the Lendl-Fibak match, Fibak now is something like a lifetime 0-for-10 against the young Czechoslovak he took under his wing in late 1979.

There was an element of coach-pupil in that relationship and Fibak also passed along business and social advice.

These days, the 31-year-old Fibak realizes he no longer is a major influence in Lendl's career, but they remain close friends. Fibak, with victories over nearly every other leading player, still is winless against Lendl.

So what would Lendl do if he was Fibak playing Lendl?

"Mentally or tactically?" Lendl asked. Er . . . both.

"Well, mentally I would try to put aside the fact that I am playing my friend. Tactically, I won't tell you."

Obviously, Lendl blocks out this friendship on court far more readily than Fibak.

"I am a pro tennis player and he is my opponent," Lendl said. "He tries to beat me and I don't like it. I don't care if it is Connors, McEnroe, my mother or Fibak.

"I wanted to beat him 6-0 badly," Lendl said. "Why? It looks better."

"Doesn't surprise me at all," Fibak said. "He wants to kill."

Good friends and pro tennis can mix, though, as proved by the entertaining Noah-Higueras match.

Noah is the sensitive young Frenchman who recently abandoned the pressures of Paris for the anonymity of New York. He plays with visible joy.

"If you asked me if I worked today, I'd say 'no'," Noah said. "The important thing is to try and share this with the crowd. It should me more than them paying their tickets to see two (players) fighting and screaming."

Noah, who plays Michibata tonight, has clipped his dreadlocks.

"My girlfriend asked me to," he said. "It's nice; a new face."

Lendl and Mayer, who meet in tonight's fourth match, are 1-0 frontrunners in what's known as the B pool. Vilas and Fibak start things at 5 p.m.

Connors, who defeated Higueras in last year's final, faces the Spaniard again in the second match.

☐ See photo/F5

RESULTS

U.S. NATIONAL INDOOR CHAMPIONSHIP

VOLVO GRAND PRIX

Memphis, Tennessee
February 6-12, 1984
Prize money: $250,000
Surface: Supreme

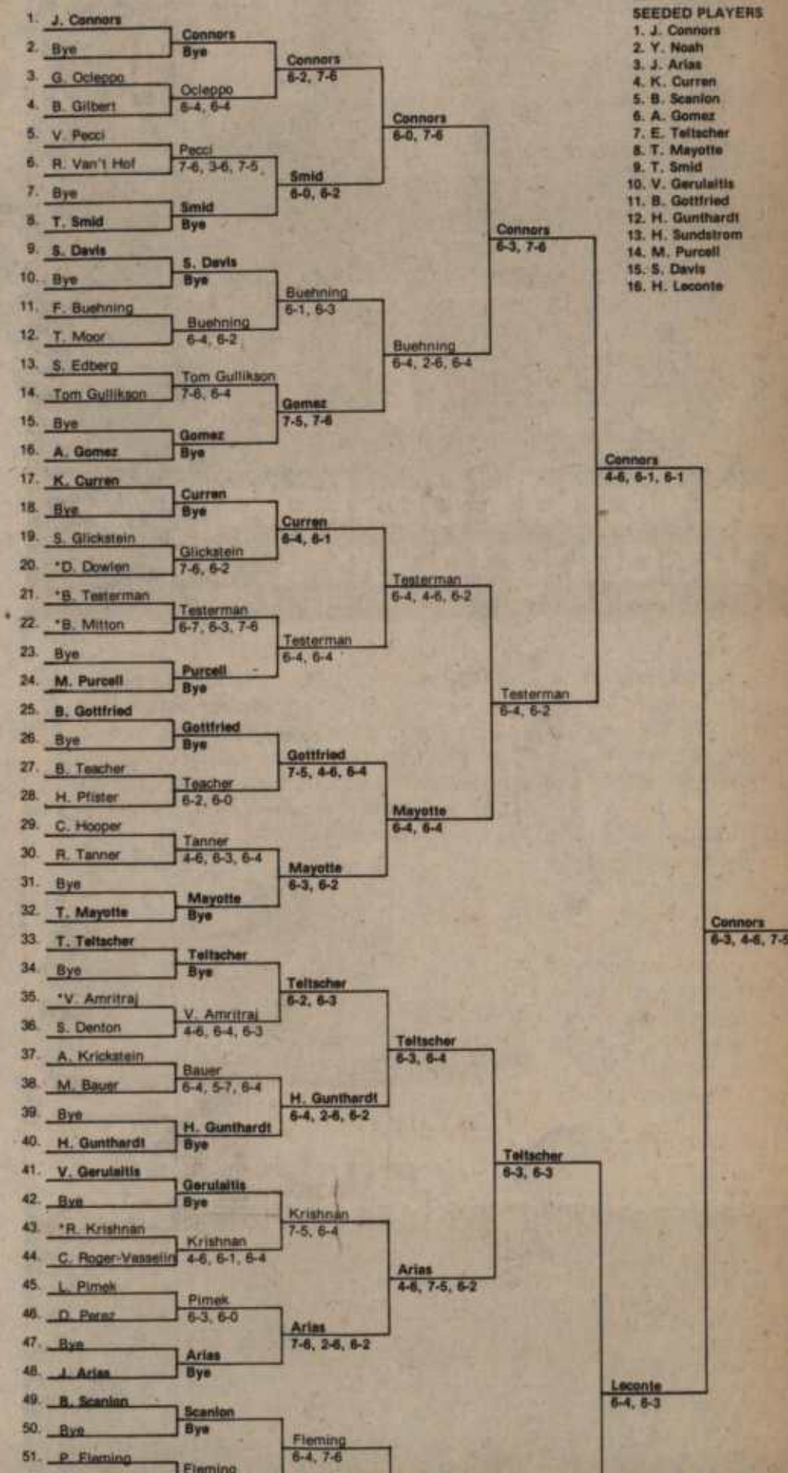

the pair played an exhibition in Luxembourg. They were due in Antwerp the next day, the roads were icy and it simply made good sense to travel together.

"When they were risking their lives together," Fibak joked, "it put them a little closer."

THEY ARE still not exactly friends, but at least now they show respect toward each other.

"And that," said Fibak, "is progress right there."

McEnroe, the No.1 tennis player today, and Lendl, No.2, still did some jawing Sunday afternoon, but not at each other. Both players expressed their usual displeasure with officiating, but their personal war of words is over.

"It was just a big lack of communication on our part," McEnroe said Saturday. "I think we were bother stubborn. It just kept building and building in the press. It got to the point where we just weren't going to talk to each other."

The original dispute, as far as anyone can remember, involved Lendl's strategy of hitting the ball at his opponent instead of trying a passing shot when bother players were close to the net. Harsh words were tossed around, on court and off, and an iciness developed between them.

"IT WAS not as bad as was reported," Lendl said Sunday. "It's not like I sat in one corner and he sat in another and we threw ice cubes at each other.

"Knives maybe, but not ice cubes."

Anyway, that was then, 1983. This is now, 1984. McEnroe is approaching his 25th birthday, Lendl is almost 24. They were just kids last year. This year they did a lot of growing up.

"It was hard on us," McEnroe said. "We wouldn't talk in the locker rooms. Now it's not like that. We are not uncomfortable in the locker room."

Now they stick to tennis, which they have turned into a two-man race. Lendl had the No.1 ATP ranking in 1983, and pulled in $1,747,128 last year. McEnroe, decimal points behind on the ATP rankings at No.2, won $1,206,844 last year, and started off the 1984 season with a nice $54,000 Sunday.

THEY WERE the tennis world's two top money winners in 1983, by a long shot. They are the two best now, and are already two of the all-time best.

Maybe, even the two all-time best. At 25 and 24, respectively, both have plenty of tennis left. They are only starting what should be a really famous ride.

"I don't know if they'll ever become close friends," Fibak said. "I would doubt it. But respect is enough."

Fibak is right, and a good thing, because respect is all we're going to get.

"When we're out there we are not friends," said McEnroe. "And for now I think it's better that we keep our relationship where we want to go out and do the best for ourselves."

And the best for those watching.

Sam Donnellon is a Times Leader sports

witness against Lendl.

So what would Lendl do if he was Fibak playing Lendl?

"Mentally or tactically?" Lendl asked. Er . . . both.

"Well, mentally I would try to put aside the fact that I am playing my friend. Tactically, I won't tell you."

Obviously, Lendl blocks out this friendship on court far more readily than Fibak.

"I am a pro tennis player and he is my opponent," Lendl said. "He

Noah, who plays Michibata tonight, has clipped his dreadlocks.

"My girlfriend asked me to," he said. "It's nice; a new face."

Lendl and Mayer, who meet in tonight's fourth match, are 1-0 frontrunners in what's known as the B pool. Vilas and Fibak start things at 5 p.m.

Connors, who defeated Higueras in last year's final, faces the Spaniard again in the second match.

☐ See photo/F5

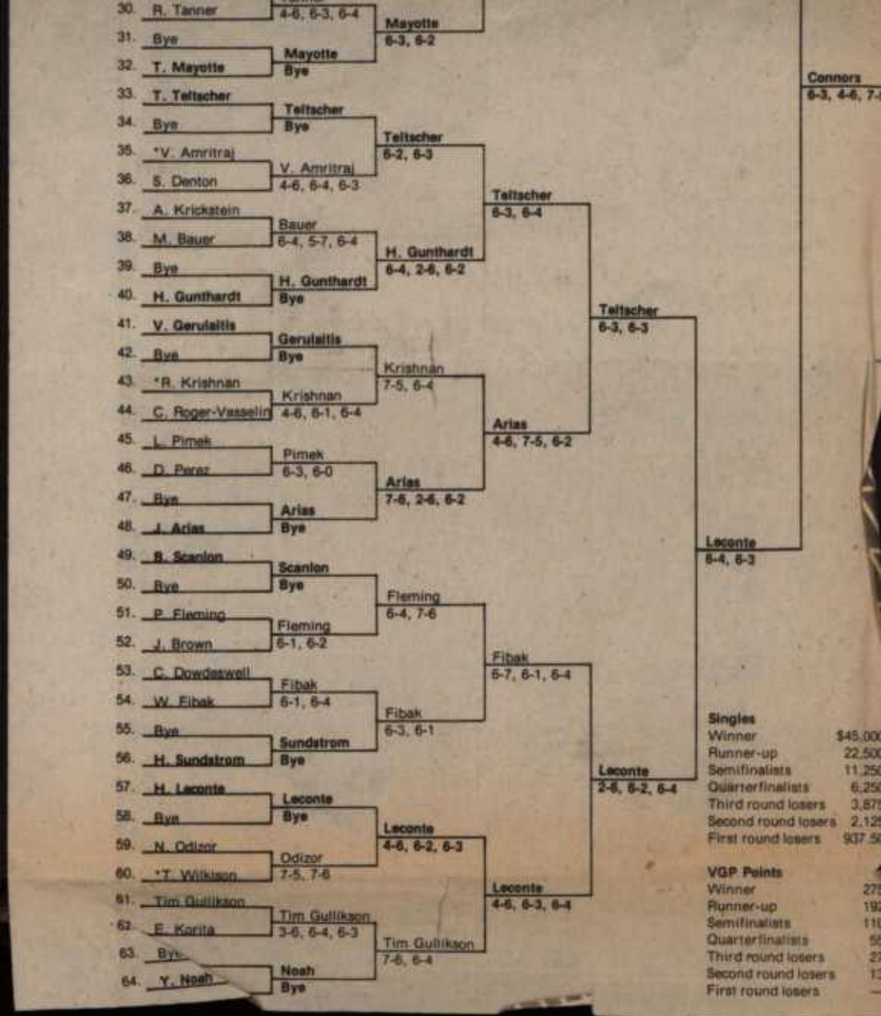

Action

SUBARU®

The stoic Swede **Bjorn Borg** made it to one U.S. Pro Indoor final, only to be turned away by the incomparable Jimmy Connors in 1976. Always a Philadelphia favorite, **James Scott Connors** has entertained the Delaware Valley since 1976 when he defeated Bjorn Borg for the title; was runner-up to **Dick Stockton** in '77; and took three consecutive championships in 1978-79-80.

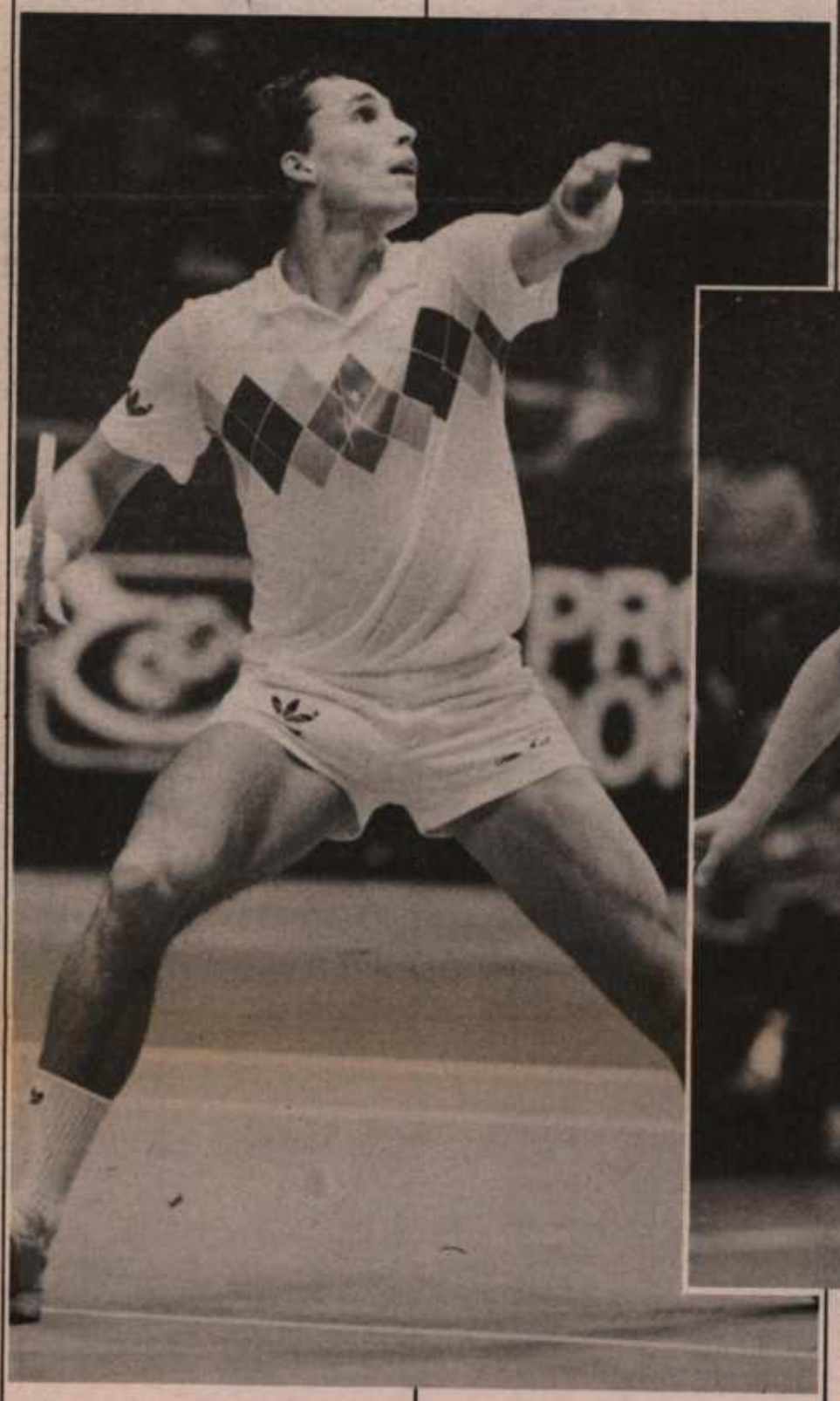

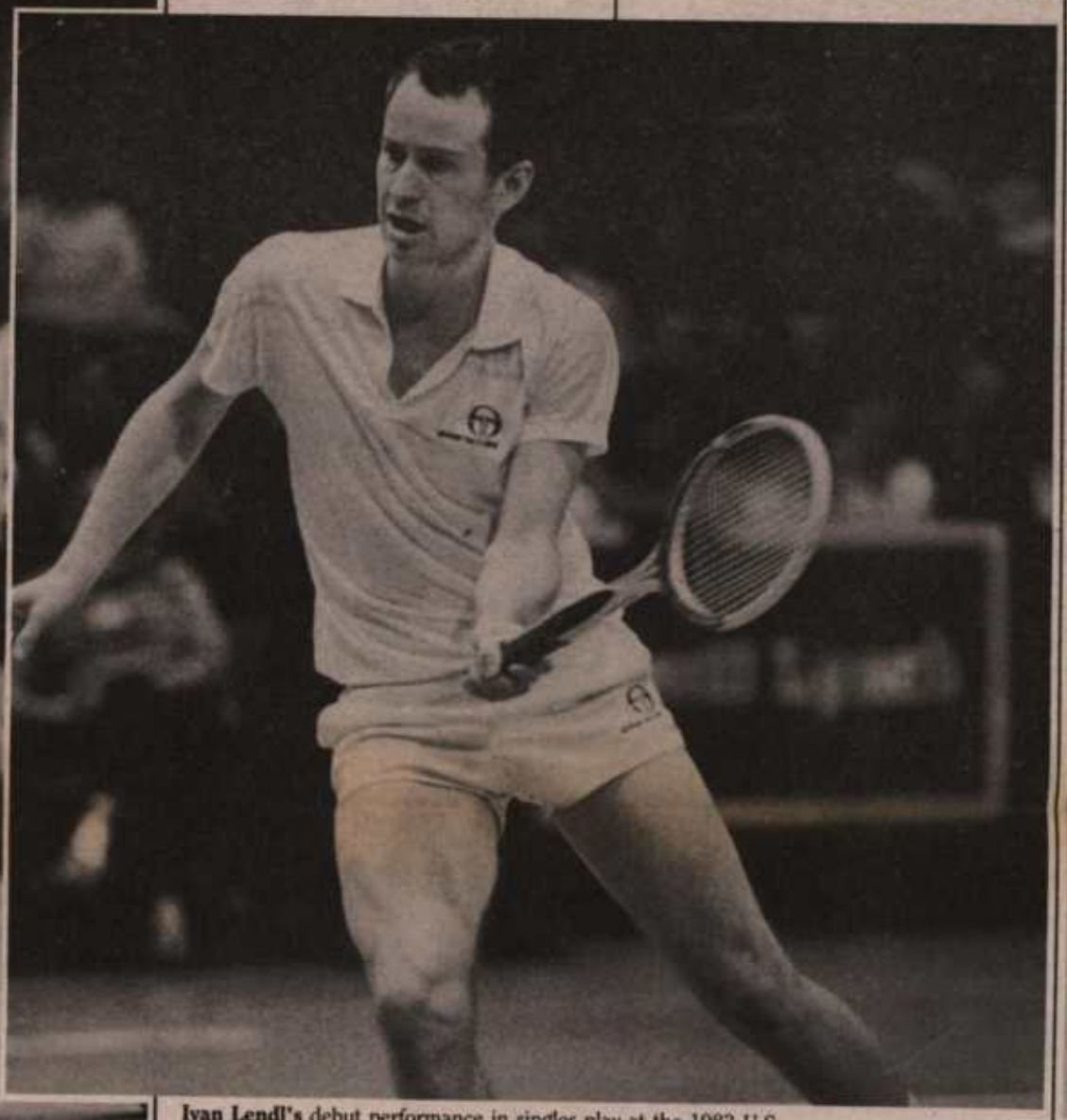

Ivan Lendl's debut performance in singles play at the 1983 U.S. Pro Indoor was a memorable one, taking him all the way to the final against Defending Champion **John McEnroe.** However Lendl's sizzling passing shots were not enough to overcome "Mac" as the Czech sensation succumbed 6-4, 6-7, 4-6, 3-6.

For
U.S.
Char
The
Phila

Vitas Gerulaitis
unknown and ma
7-5, 2-6, 7-6, 3-6

SPOTLIGHT

For The Past 23 Years, The U.S. Pro Indoor Tennis Championship Has Brought The Best of Tennis to Philadelphia...

Roscoe Tanner provided some thrills for Philly fans in 1981 when he met Poland's **Wojtek Fibak** in the final, emerging victorious after a 6-2, 7-6, 7-5 battle.

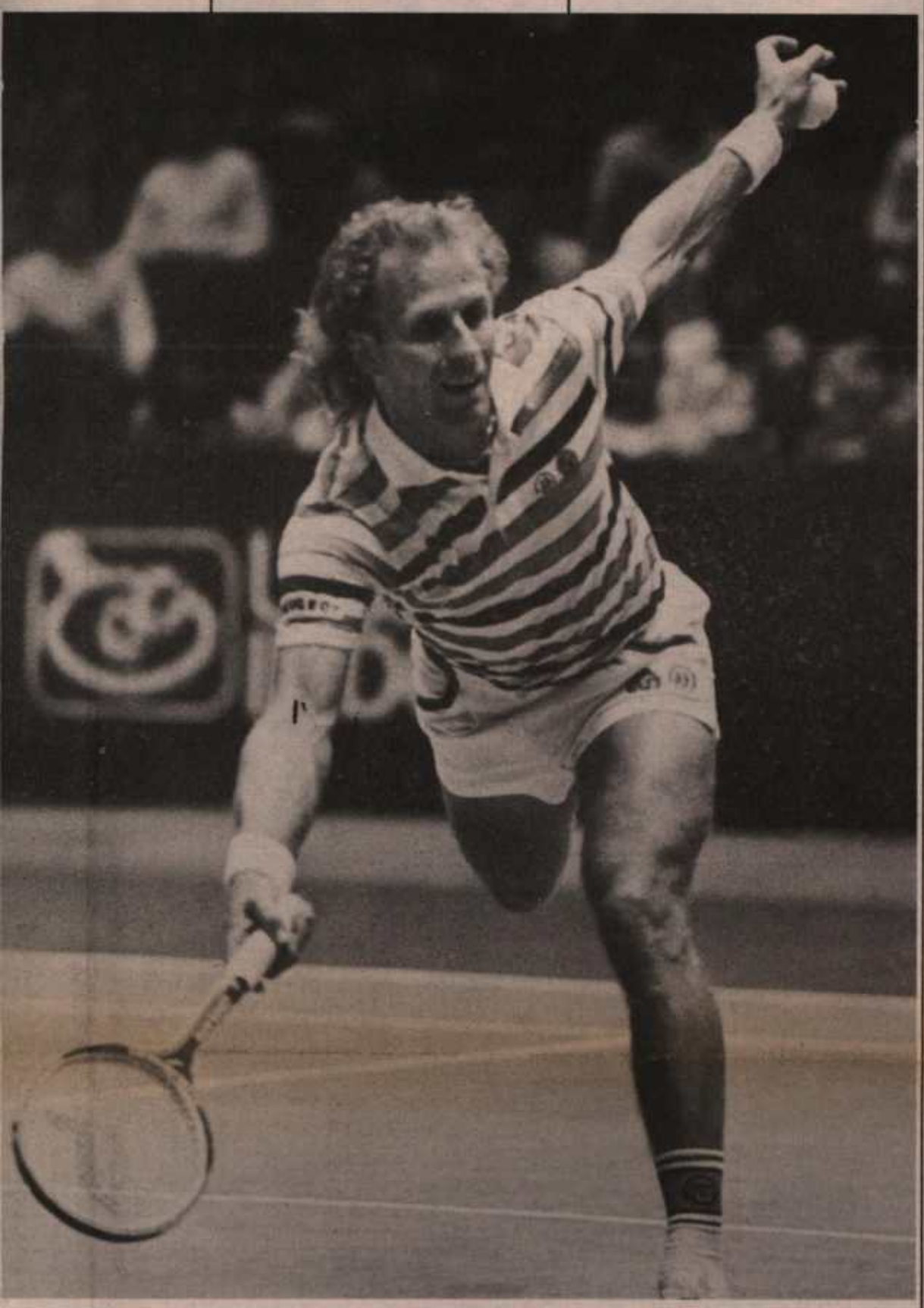

Vitas Gerulaitis launched his professional career in Philadelphia, when he entered the '75 tournament as an unknown and made it all the way to the final where he was defeated by seasoned veteran Marty Reissen 6-7, 7-5, 2-6, 7-6, 3-6.

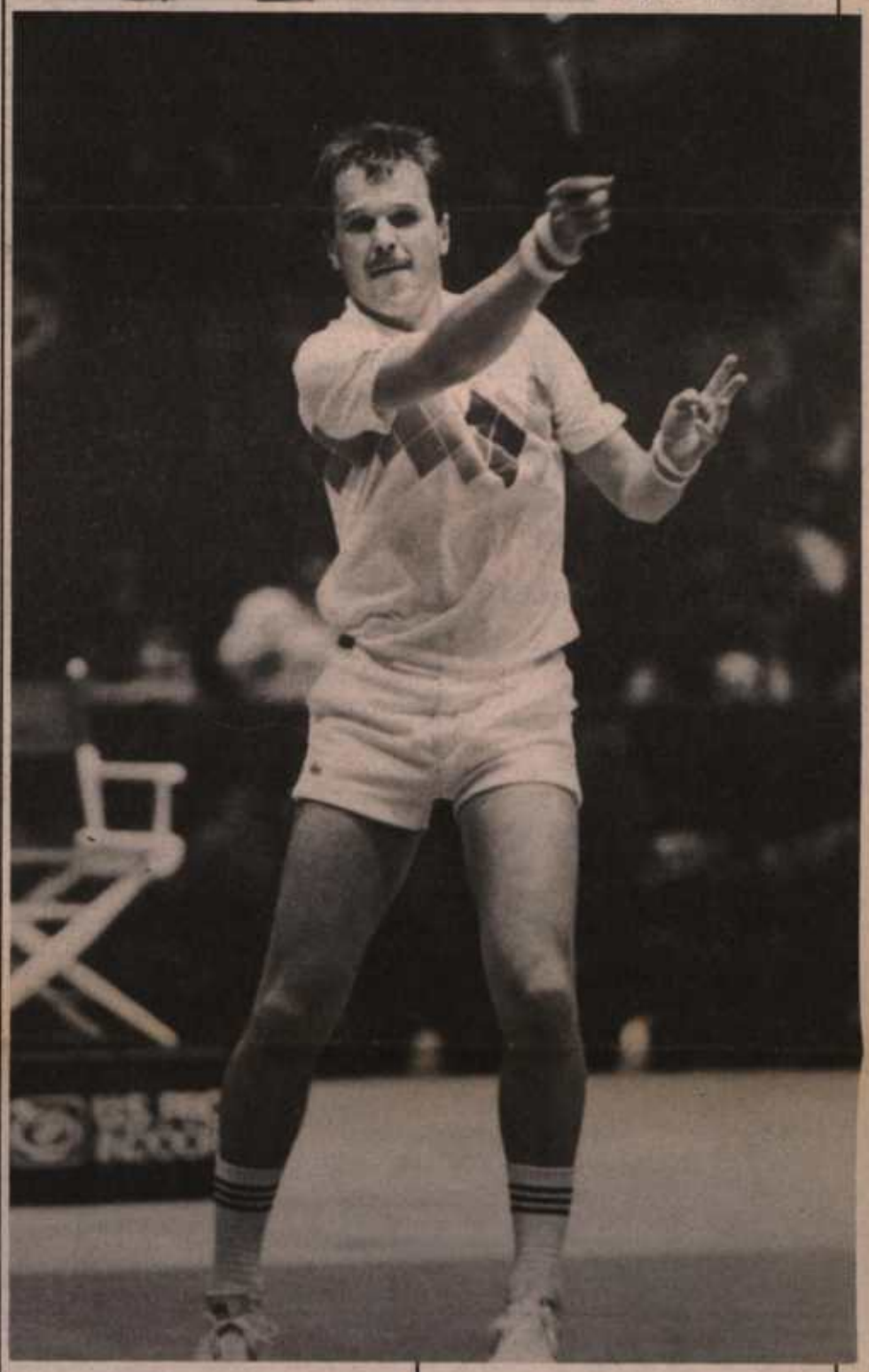

SUBARU® DIFFERENCE...
AL CAR OF THE |||| Spectrum

MOTIVATION ?

Depuis son fantastique succès contre John McEnroe à Flushing Meadow l'an passé, Bill Scanlon a accumulé les contre-performances. Ainsi a-t-il été incapable de franchir le second tour dans quatre des cinq tournois auxquels il a participé. Bill qui s'était forgé une réputation de dilletante estime que ses mauvais résultats ne sont pas dûs cette fois-ci à un manque de travail. « *Les neufs mois précédant l'US Open ont été les plus durs de ma carrière, je n'avais jamais travaillé autant mais je pense ne pas avoir varié mon rythme d'entraînement depuis* » déclara Scanlon tête de série n° 5 après sa défaite, « *mais sans une intense volonté de vaincre ça ne donne pas les mêmes résultats...* »

sienne, celle dont il tira manifestement le plus de plaisir depuis sept mois.

Un Noah souriant qui racontait l'histoire de sa rencontre dans l'ascenseur de l'hôtel avec Kevin, le fils de Brian Gottfried, âgé de 4 ans. Kevin s'écria : « *Je te reconnais* » « *Tu me reconnais encore ?* » « *Oui* » dit Kevin : « *Tu as toujours la même gueule* ».

Et cette semaine, Noah avait toujours ce style athlétique et exaltant qui lui avait si manifestement manqué face à Smid lors du premier tour du Masters.La tête de série numéro 3, qui jouait ici pour la première fois depuis 1981, écrasa Harold Solomon, puis son équipier de coupe Davis et ami Henri Leconte dans un match inégal, 7/6, 6/3, parsemé de coups superbes et d'erreurs grossières. Puis il eut une victoire plus facile que ne l'indique le score (6/3, 1/6, 6/2) sur Eliott Teltscher avant de perdre face à Lendl en demi-finale (6/3, 6/4).

Quelle différence y avait-il entre le Masters et Philadelphie cette semaine ? « *J'avais besoin de quelques matches pour être prêt. Avant je pensais trop à la technique de mes coups. Quand tout va bien, je peux penser à mes déplacements et à la stratégie* » expliqua le N° 1 français.

Le « vétéran » Fibak (31 ans) commence l'année avec panache, comme s'il voulait effacer une saison 83 décevante, entachée de blessures diverses, qui lui avaient valu de chuter à la 41e place : la plus mauvaise de sa carrière depuis 1975. Ici, il ne céda que face à McEnroe en demi-finale (2/6, 6/7) non sans avoir livré aux spectateurs un spectacle éblouissant.

Fibak n'était pas tête de série, mais il s'est toujours passé quelque chose entre Philadelphie et lui. « *Ce doit être une histoire d'amour...* » déclara Fibak à propos de ses bons résultats ici (il fut finaliste en 81, atteignit les quarts en 80 et 83). Cette boutade recouvrait peut-être une petite part de vérité puisque sa charmante femme, Ewa, était du voyage...

Plus sérieusement, Fibak précisa ensuite : « *C'est le début de*

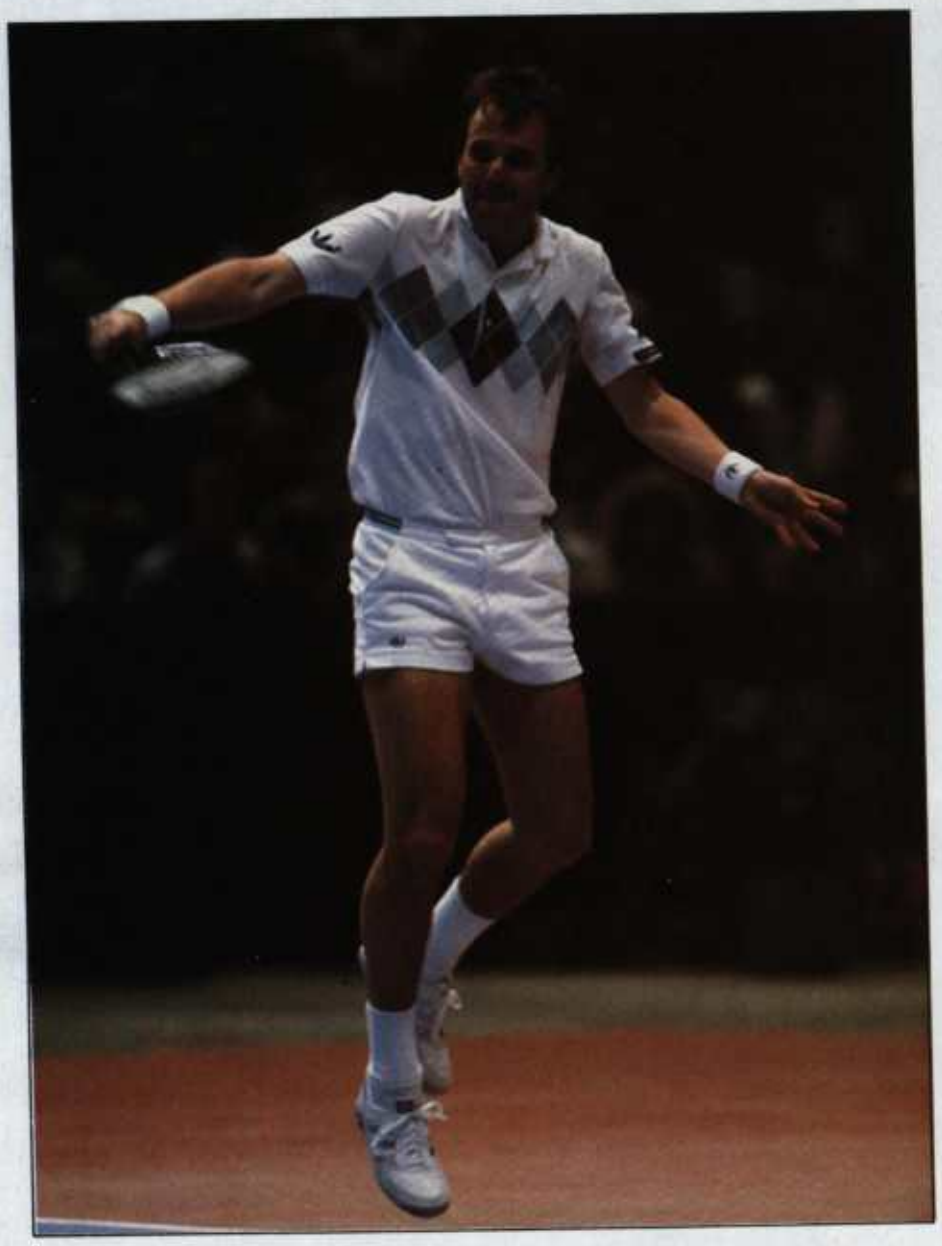

AUTOCRITIQUE

Battu par Brad Gilbert en huitième de finale, Johan Kriek s'est livré à un exercice périlleux d'autocritique devant les journalistes américains. Ecoutez plutôt : « *Je suis vidé, je pense que j'ai craqué, j'en grince des dents. Je serai toujours comme ça ! Je ferais peut-être mieux de rester chez moi six mois, le temps que mon classement tombe largement au-dessous de 100 et que je trouve quelque chose qui me stimule. Ce n'est pas la joie, j'en ai assez des voyages. Tout le monde pense que cette vie est gratifiante alors qu'elle ne l'est pas du tout* ». Et pour conclure Johan lâcha « *je vais peut-être simuler des blessures pour ne pas aller aux tournois où je suis inscrit en évitant les amendes* ». Angoisse.

What the players say about

Men's pro tennis is still feeling the reverberations of the January decision by a review panel of the Men's International Professional Tennis Council which found Guillermo Vilas guilty of accepting a $60,000 appearance fee to play the 1983 Rotterdam tournament.

The defense's case rested partly on a contention that the tournament director, Peter Bonthuis, concocted a sting operation to rip off the tournament, take the money himself and later implicate Vilas and his coach/agent, Ion Tiriac.

The review panel didn't buy that argument. "The two top guys, (Bjorn) Borg and (Jimmy) Connors, pulled out and the tournament was desperate," says former world champion Vic Seixas, who chaired the panel. "But the pullout and the attempt to get Vilas only happened within a few hours. Bonthuis would have had to dream up the sting almost instantaneously."

Was it plausible that Vilas never solicited the money, but was given $60,000 as a gratuity for helping the tournament out of a tight spot? Maybe. But how do you explain a taped telephone conversation in which Bonthuis told Tiriac: "All we can raise is $50,000. Will you accept it?" Are those the words of a man in gratitude or a man being squeezed? The panel decided that Bonthuis was being squeezed.

Seixas reasons that "I don't think people who run tournaments say, 'You're such a nice guy, here's $50,000. Will you accept it?' and then end up paying $60,000."

The panel, however, considered that Vilas may have had no knowledge of the transaction. But under the rules, he would still be guilty if his agent solicited and accepted the money. Vilas was found guilty, fined $20,000 and his one-year suspension was terminated.

Was the handling of the case and

Fibak: "I don't like the r

the decision fair? Most o players say, "No." Here a their comments:

John McEnroe: "It loo like a pretty big cop-ou pretty amazing that peop found guilty with zer proof. I thought this was States of America. You d someone does it: you' *prove* he did it....I'm s everyone thought he was fore....That's wh unbelievable.

"I know Vilas pretty feel the case really affec can tell you that withou We played in some (right after the decision) a played a lot better than playing in some time... him, I'd sue. I'd sue fo because I don't think he

, celle dont il tira manifeste-
e plus de plaisir depuis sept

Noah souriant qui racontait
re de sa rencontre dans
nseur de l'hôtel avec Kevin,
de Brian Gottfried, âgé de 4
Kevin s'écria : « *Je te recon-*
» « *Tu me reconnais*
e ? » « *Oui* » dit Kevin : « *Tu*
ours la même gueule ».
ette semaine, Noah avait tou-
ce style athlétique et exaltant
avait si manifestement man-
ce à Smid lors du premier
u Masters.La tête de série
o 3, qui jouait ici pour la
ère fois depuis 1981, écrasa
Solomon, puis son équipier
upe Davis et ami Henri
te dans un match inégal, 7/6,

6/3, parsemé de coups superbes et d'erreurs grossières. Puis il eut une victoire plus facile que ne l'indique le score (6/3, 1/6, 6/2) sur Eliott Teltscher avant de perdre face à Lendl en demi-finale (6/3, 6/4).

Quelle différence y avait-il entre le Masters et Philadelphie cette semaine ? « *J'avais besoin de quelques matches pour être prêt. Avant je pensais trop à la technique de mes coups. Quand tout va bien, je peux penser à mes déplacements et à la stratégie* » expliqua le N° 1 français.

Le « vétéran » Fibak (31 ans) commence l'année avec panache, comme s'il voulait effacer une saison 83 décevante, entachée de blessures diverses, qui lui avaient valu de chuter à la 41e place : la plus mauvaise de sa carrière depuis 1975. Ici, il ne céda que face à McEnroe en demi-finale (2/6, 6/7) non sans avoir livré aux spectateurs un spectacle éblouissant.

Fibak n'était pas tête de série, mais il s'est toujours passé quelque chose entre Philadelphie et lui. « *Ce doit être une histoire d'amour...* » déclara Fibak à propos de ses bons résultats ici (il fut finaliste en 81, atteignit les quarts en 80 et 83). Cette boutade recouvrait peut-être une petite part de vérité puisque sa charmante femme, Ewa, était du voyage...

Plus sérieusement, Fibak précisa ensuite : « *C'est le début de*

AUTOCRITIQUE

Battu par Brad Gilbert en huitième de finale, Johan Kriek s'est livré à un exercice périlleux d'autocritique devant les journalistes américains. Ecoutez plutôt : « *Je suis vidé, je pense que j'ai craqué, j'en grince des dents. Je serai toujours comme ça ! Je ferais peut-être mieux de rester chez moi six mois, le temps que mon classement tombe largement au-dessous de 100 et que je trouve quelque chose qui me stimule. Ce n'est pas la joie, j'en ai assez des voyages. Tout le monde pense que cette vie est gratifiante alors qu'elle ne l'est pas du tout* ». Et pour conclure Johan lâcha « *je vais peut-être simuler des blessures pour ne pas aller aux tournois où je suis inscrit en évitant les amendes* ». Angoisse.

What the players say about the Vilas decision

Men's pro tennis is still feeling the reverberations of the January decision by a review panel of the Men's International Professional Tennis Council which found Guillermo Vilas guilty of accepting a $60,000 appearance fee to play the 1983 Rotterdam tournament.

The defense's case rested partly on a contention that the tournament director, Peter Bonthuis, concocted a sting operation to rip off the tournament, take the money himself and later implicate Vilas and his coach/agent, Ion Tiriac.

The review panel didn't buy that argument. "The two top guys, (Bjorn) Borg and (Jimmy) Connors, pulled out and the tournament was desperate," says former world champion Vic Seixas, who chaired the panel. "But the pullout and the attempt to get Vilas only happened within a few hours. Bonthuis would have had to dream up the sting almost instantaneously."

Was it plausible that Vilas never solicited the money, but was given $60,000 as a gratuity for helping the tournament out of a tight spot? Maybe. But how do you explain a taped telephone conversation in which Bonthuis told Tiriac: "All we can raise is $50,000. Will you accept it?" Are those the words of a man in gratitude or a man being squeezed? The panel decided that Bonthuis was being squeezed.

Seixas reasons that "I don't think people who run tournaments say, 'You're such a nice guy, here's $50,000. Will you accept it?' and then end up paying $60,000."

The panel, however, considered that Vilas may have had no knowledge of the transaction. But under the rules, he would still be guilty if his agent solicited and accepted the money. Vilas was found guilty, fined $20,000 and his one-year suspension was terminated.

Was the handling of the case and

ALBERT EVANS/RAA PHOTO FEATURES

Fibak: "I don't like the rule."

the decision fair? Most of the men players say, "No." Here are some of their comments:

John McEnroe: "It looks to me like a pretty big cop-out. I find it pretty amazing that people can be found guilty with zero percent proof. I thought this was the United States of America. You don't *think* someone does it: you've got to *prove* he did it....I'm sure almost everyone thought he was guilty before....That's what's so unbelievable.

"I know Vilas pretty well and I feel the case really affected him. I can tell you that without a doubt. We played in some exhibitions (right after the decision) and the guy played a lot better than he'd been playing in some time....If I was him, I'd sue. I'd sue for damages because I don't think he was fairly treated."

Peter Rennert: "The decision was not fair and the handling was terrible. I think Guillermo was right when he said they took the word of two people who ran the tournament and just said he was guilty, then invoked a fine and suspension and later took the whole thing to trial. So he was guilty for nine months."

Jimmy Arias: "I guess the decision was fair because he suffered enough already. He hasn't been able to play well since the announcement. I'm happy for him that he's able to get his mind back on tennis and start playing again....How much was he supposed to have taken? Well, I would have probably fined him $60,000 and not given him any suspension."

Yannick Noah: "It wasn't fair."

Ivan Lendl: "I don't think the handling of it was fair because it took too long. I don't know if the decision was fair because I'm not familiar with the facts."

Wojtek Fibak: "I didn't like the rule (against guarantees) from the beginning. To me, it is always impossible to police what is a guarantee and what is not a guarantee."

Tomas Smid: "I think in tennis, the top guys, I think they're all taking guarantees. So I don't know why they picked on Vilas."

Mark Vines: "Yeah, it was fair. I don't think appearance money is bad, but if there is a law, you have to follow it. It's a shame that he was the one who was singled out."

Guillermo Vilas: "...I was found guilty before the investigation even began....The evidence at the hearing was overwhelming that the charge is false.

"I have suffered from this false charge for nine months. It has shattered my career....I will consider all available legal options to reverse this ruling."

JOHN McENROE

« LE ROI DU SERVICE-VOLEE »

Par Wojtek Fibak.

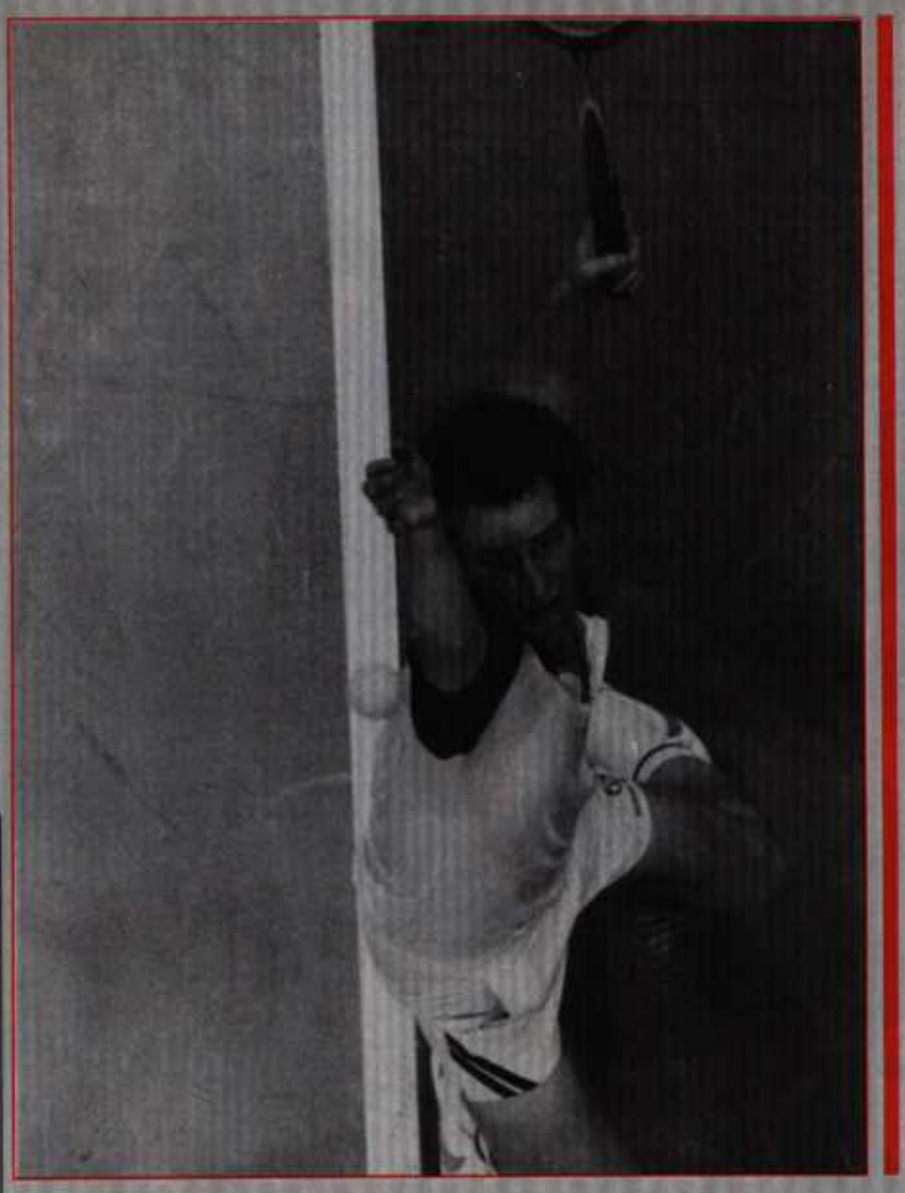

J'ai vu John McEnroe jouer pour la première fois lors de la phase finale du circuit WCT à Dallas, alors qu'il était encore junior, et j'ai immédiatement été impressionné par sa coordination et son talent.

Aujourd'hui, John sert et volleye comme personne ne l'a jamais fait dans l'histoire du tennis. Sa puissance, associée à sa précision, sa vitesse pour monter au filet, ses réflexes, ses volées et le fait qu'il soit gaucher, font de lui le meilleur spécialiste du monde du jeu service-volée.

Il est assez surprenant que John possède l'un des meilleurs services au monde, car il ne fait pas partie des joueurs les plus puissants. Mais son mouvement est très particulier : sa préparation est très longue avant son service, il fait pivoter son corps de côté davantage que les autres joueurs, fléchit profondément les genoux, regarde la balle qu'il vient de lancer, et jette tout son poids, tout son corps dans son service. Puis, sachant que sa balle sera très rapide, il peut la suivre au filet. On ne devinerait pas que John possède un service très redoutable, mais c'est pourtant le cas, et il a eu beaucoup de mal à s'habituer à cette idée à ses débuts : il a dû faire un gros effort psychologique pour arriver à croire que son service était suffisamment efficace pour lui permettre de monter au filet sans crainte.

Le fait d'être gaucher est un atout, et son cordage très peu tendu l'aide également au service. Je ne pense pas qu'il ait besoin d'une tension aussi basse sur ses autres coups, mais c'est un avantage au service, car il n'est pas vraiment puissant.

John possède une précision vraiment stupéfiante. Quand il joue en confiance, s'il est mené 15-30 ou 30-40 par l'un des cinq meilleurs joueurs mondiaux, il place sa première ou sa seconde balle exactement où il le veut. De droite à gauche, il sert une balle liftée sur le coup droit du droitier, et je connais peu d'autres gauchers qui soient capables de suivre un service de ce genre au filet. Il peut servir sur l'adversaire, sur son coup droit ou sur son revers, et les joueurs se laissent souvent surprendre, car ils ne savent pas à quel service s'attendre.

John possède également le service typique de gaucher, très slicé sur le revers des droitiers, mais, dernièrement, il a apporté à son jeu une modification intéressante. Ces dernières semaines, sur les points importants, John a changé de tactique, et il lui arrive de plus en plus souvent d'utiliser un service lifté sur l'adversaire.

Je pense avoir joué un bon tournoi à Philadelphie, mais dans le premier set contre John, j'ai dû marquer en tout et pour tout trois points sur son service. Le fait qu'il ait réussi cela contre moi, qui suis sensé être un relanceur correct et qui connais son jeu, prouve toute l'efficacité de son service. Dès que je

(suite p. 72)

FIBAK : COPAIN MAIS PAS COACH

Wojtek Fibak était à Rotterdam en même temps que Lendl. Nous en avons profité pour lui demander quels étaient maintenant ses rapports avec le champion tchèque.

« Je n'ai jamais été son coach officiel », nous a précisé Wojtek, « je me suis simplement occupé de lui quand il manquait encore d'expérience. Mais je n'ai par exemple jamais établi mon programme de la saison en fonction du sien. Par contre, quand nous nous trouvons dans les mêmes tournois, nous nous entraînons ensemble et je regarde ses matches. Mais j'insiste sur le fait que Ivan est totalement indépendant.

« Le coach est celui qui s'occupe de tout, qui porte les raquettes, qui s'occupe des billets d'avion, des réservations d'hôtels et des courts d'entraînement. Je n'ai jamais été avec lui un Tiriac ou un Rodriguez. La seule fois où je me suis vraiment occupé de la préparation d'Ivan pour un tournoi, c'était l'année dernière avant Roland-Garros. En dix jours, il m'a tué. Nous avons travaillé cinq heures par jour au minimum. Il fallait que je pense à la fois aux problèmes d'Ivan et aux miens. Résultat, j'ai été battu par Fritz au premier tour alors qu'en sept ans de participation j'avais toujours passé au moins quatre tours.

« Sur le plan du business, j'ai également décidé de réduire presque complètement mon rôle de conseiller. Maintenant, c'est Jerry Solomon de chez Proserv qui a repris les choses en main. C'est maintenant surtout ma femme qui rend service à Ivan en prenant en charge ses problèmes quotidiens : régler les factures d'électricité, de téléphone, les assurances de voiture, s'occuper des différents problèmes d'intendance, etc. Comme nous sommes voisins dans le Connecticut, ce n'est pas difficile. Pour le reste, donc, je ne fais plus rien et ce qui est drôle, c'est de voir la tête que font les gens à qui je parle de ma décision de ne plus m'occuper des affaires d'Ivan. Ils me disent : « Mais tu es fou, tu as avec toi le numéro deux mondial et tu le laisse filer ! » Ils ne comprennent pas que je veux vivre aussi pour moi et terminer ma carrière le mieux possible.

« Ne croyez pas non plus que j'ai pris mes distances vis à vis d'Ivan parce que notre amitié est moins forte qu'avant. Ivan est toujours mon ami et s'il a un jour un problème, je serai là pour l'aider ».

OU LENDL DIT TOUT LENDL DIT TOUT

JOHN McENROE

(suite de la p. 69)

prenais un risque en anticipant d'un côté, il devinait mes intentions et servait de l'autre côté.

Par ailleurs, je pense qu'il n'existe pas de meilleur volleyeur que John actuellement. Certains joueurs ne partagent pas mon avis, mais je pense qu'il est le joueur le plus redoutable au filet, et celui qui marque le plus de points à la volée. Il possède un toucher de balle et un contrôle vraiment étonnants. Il est capable de réussir des volées amorties, qui sont vraiment amorties, de n'importe quel endroit du court, sans vous laisser la moindre chance. Même si vous parvenez à courir sur la balle, vous ne pouvez rien faire. Si vous vous contentez de la relever, il conclut le point sur le coup suivant.

Ses réflexes sont fantastiques. Il réussit à reprendre de volée certaines balles incroyables. Son anticipation et ses réflexes font de lui le joueur le plus difficile à passer.

John se tient si près du filet pour exécuter sa deuxième et sa troisième volées que certains pensent qu'il faut jouer davantage de lobs contre lui. Arthur Ashe était parvenu à revenir dans une finale du Masters contre lui il y a quelques années en réussissant de bons lobs. Mais John s'est amélioré depuis. Il est plus rapide, son anticipation est meilleure et il est si vif que votre lob doit être parfait pour le battre. Mais on ne peut pas gagner un match contre lui grâce aux lobs.

Par ailleurs, John ne manque pas ses volées, du moins dans les matches importants. Parfois, s'il n'affronte pas les meilleurs joueurs, il lui arrive de commettre une ou deux erreurs en volée de coup droit, mais c'est seulement parce qu'il ne se concentre pas suffisamment ou qu'il peut se permettre un petit relâchement.

Le cordage très peu tendu qu'utilise John le gêne sur son coup droit. Il ne parvient pas toujours à donner une bonne puissance à ce coup, à rentrer dans la balle pour l'accélérer. C'est pourquoi il masque légèrement son coup droit, en le frappant un peu en retard et en faisant pivoter son corps à ce point. Sans la position parfaite de son bras, on pourrait dire que son coup droit n'est pas très bon. John pourrait améliorer son coup droit, en utilisant des raquettes plus tendues et en frappant davantage ; ce serait utile, notamment sur terre battue.

John n'aime pas jouer ses coups d'approche en coup droit, mais il est très précis et ce coup lui permet de s'ouvrir le court, de déplacer son adversaire, pour pouvoir préparer son revers et le suivre au filet. John est moins efficace sur les coups droits joués en appui que sur ceux qu'il exécute en pleine course. Il lui arrive de réussir des passing-shots extraordinaires en coup droit et en pleine course, car ses jambes sont toujours parfaitement placées.

IL FAIT CE QU'IL VEUT EN REVERS

Son revers est beaucoup plus varié. C'est un coup aussi classique que le revers de Laver, tout en toucher, ou tout en puissance. Il peut réussir des demi-volées gagnantes, des coups liftés puissants, des amorties, des coups d'approche des deux côtés ou des revers croisés gagnants absolument extraordinaires. Son cordage peu tendu l'aide sur son revers, car il lui permet de retenir la balle plus longtemps pour la contrôler, ce qui explique en particulier l'efficacité de ses revers slicés. C'est un coup parfait, merveilleux à regarder.

Il a confiance en son revers et maintenant quand Ivan Lendl joue des coups droits sur le revers de John, John frappe la balle de toutes ses forces et accepte l'échange avec Ivan. Il est capable d'exécuter quatre revers liftés croisés, puis brusquement un coup slicé le long de la ligne qu'il suit au filet.

John possède un poignet très solide ; le tie-break que nous avons joué à Philadelphie en est la preuve. Je menais 2-0, le point suivant était très important pour moi. J'ai donc servi sur lui, en pensant qu'il jouerait une balle courte qui me permettrait d'attaquer. J'ai bien obtenu une balle courte et j'ai frappé un coup droit très puissant, mais, d'un coup de poignet, il m'a passé le long de la ligne par une demi-volée de revers. Je ne pense pas qu'un autre joueur au monde soit capable d'exécuter un tel coup.

Le smash de John est la preuve que sans être ni très fort, ni très grand, on peut être efficace. Avec son service et sa volée, il n'a d'ailleurs pas besoin d'avoir un smash exceptionnel. John possède bien sûr un toucher extraordinaire sur ses lobs. Il est l'un des rares gauchers capables d'exécuter un lob lifté d'attaque en revers à une main. John est également l'un des meilleurs relanceurs du monde. Il perçoit la balle très tôt et la centre parfaitement dans sa raquette ; grâce à sa rapidité, il n'est jamais surpris par un service. John possède une coordination exceptionnelle, qui résume à elle seule tout son talent. Il est très difficile de suivre un service au filet face à lui. Il ne cherche pas toujours à gagner le point sur son retour, qu'il joue plutôt de manière tactique. Mais s'il gagne si souvent contre Lendl maintenant, c'est qu'il retourne parfaitement les seconds services. Il sait juger la balle, la contrôler, la placer où il veut et attaquer quand il veut. C'est là qu'il est à son meilleur.

Il ne fait aucun doute que John est un battant et un grand professionnel. Le fait qu'il dispute le simple et le double dans chaque tournoi et qu'il soit en tête dans ces deux disciplines est extraordinaire. Cela lui vaut d'être très respecté par les autres joueurs.

A ses débuts, il possèdait un talent naturel : vitesse, réflexes, précision ; puis il a ajouté à celà la puissance, ce qui est très difficile. Enfin, il a acquis la résistance. John peut jouer des heures et des heures de la même manière. Prenons l'exemple de l'US Open 1981 : le jeudi soir, il joua quatre sets contre Lendl. Le vendredi, il disputa la finale du double, en cinq sets. Le samedi, il battit Connors, en cinq sets. Et le dimanche, il battit Borg en cinq sets. C'était incroyable. Je n'ai jamais vu un joueur capable de réussir à s'imposer malgré un programme aussi chargé.

Je ne l'ai vu s'effondrer qu'une fois : l'an dernier, sur la terre battue de Roland-Garros, face à Wilander. C'est simplement la preuve qu'il est humain, mais ce fut une surprise de le découvrir. Je pense que c'est pour cela que McEnroe est unique : il est capable de jouer au meilleur niveau pas seulement l'espace d'une heure, ou d'un match, mais pendant trois heures et demie chaque jour. ■

FIBAK : COPAIN MAIS PAS COACH

Wojtek Fibak était à Rotterdam en même temps que Lendl. Nous en avons profité pour lui demander quels étaient maintenant ses rapports avec le champion tchèque.

« Je n'ai jamais été son coach officiel », nous a précisé Wojtek, « je me suis simplement occupé de lui quand il manquait encore d'expérience. Mais je n'ai par exemple jamais établi mon programme de la saison en fonction du sien. Par contre, quand nous nous trouvons dans les mêmes tournois, nous nous entraînons ensemble et je regarde ses matches. Mais j'insiste sur le fait que Ivan est totalement indépendant.

« Le coach est celui qui s'occupe de tout, qui porte les raquettes, qui s'occupe des billets d'avion, des réservations d'hôtels et des courts d'entraînement. Je n'ai jamais été avec lui un Tiriac ou un Rodriguez. La seule fois où je me suis vraiment occupé de la préparation d'Ivan pour un tournoi, c'était l'année dernière avant Roland-Garros. En dix jours, il m'a tué. Nous avons travaillé cinq heures par jour au minimum. Il fallait que je pense à la fois aux problèmes d'Ivan et aux miens. Résultat, j'ai été battu par Fritz au premier tour alors qu'en sept ans de participation j'avais toujours passé au moins quatre tours.

« Sur le plan du business, j'ai également décidé de réduire presque complètement mon rôle de conseiller. Maintenant, c'est Jerry Solomon de chez Proserv qui a repris les choses en main. C'est maintenant surtout ma femme qui rend service à Ivan en prenant en charge ses problèmes quotidiens : régler les factures d'électricité, de téléphone, les assurances de voiture, s'occuper des différents problèmes d'intendance, etc. Comme nous sommes voisins dans le Connecticut, ce n'est pas difficile. Pour le reste, donc, je ne fais plus rien et ce qui est drôle, c'est de voir la tête que font les gens à qui je parle de ma décision de ne plus m'occuper des affaires d'Ivan. Ils me disent : « Mais tu es fou, tu as avec toi le numéro deux mondial et tu le laisse filer ! » Ils ne comprennent pas que je veux vivre aussi pour moi et terminer ma carrière le mieux possible.

« Ne croyez pas non plus que j'ai pris mes distances vis à vis d'Ivan parce que notre amitié est moins forte qu'avant. Ivan est toujours mon ami et s'il a un jour un problème, je serai là pour l'aider ».

27
KWIETNIA
1984 R.

Kto udaje Greka?

Wynikj tenisowego test-meczu Warszawa — Budapeszt nie pozwalają na optymizm. Trzeciorzędny garnitur Madziarów obnażył braki przereklamowanych kandydatów do reprezentacji na mecz daviscupowy z Grecją.

Jak grają przeciwnicy? Jedne- z nich dobrze zna W. Fibak d czterech dni trenujący w oznaniu. Co więcej — grał już Bavelasem i nie była to łatwa artia. Słowem pokonywanie grec ej przeszkody (mecz odbędzie ę na kortach Legii od piątku niedzieli) może okazać się nacznie trudniejszy ż sądzili niektórzy działacze ZT.

Ogłoszenie oficjalnego składu ą nastąpić w najbliższych go- inach, ale układ par mamy bę ie dopiero w czwartek.

Fibakiem z ramienia PZT o- iekuje się inż. H. Golimowski. odbyte treningi odsyłają się kortach AZS, piłkami „Dun- op". Najczęściej partnerami Fi aka (na zdjęciu) są M. Klatt (O- mpia) i R. Józefowicz (AZS). istrz egzaminował także junio- w. (Oczywiście jest to gra „do dnej bramki", ale chłopcy bar o sobie chwalą tego rodzaju róby.

Klatt powiedział: — „Jeden ta trening daje więcej, niż mie ąc odbijania piłki z równymi rtnerami. Gra Rogowskiego, te e więcej niż 20 procent tego. umie Fibak. Podziwiam jego rwis i wolej".

Wołosek oczywisty. Szkoda, że sza młodzież tak rzadko gry-

Klasyczny bekhend w wy- onaniu W. Fibaka.

wa z tenisistami światowej klasy.

Nie udało się polskim tenisistom wygrać ani jednego meczu podczas drugiego dnia spotkania Warszawa — Budapeszt. W singlu Rogowski nie miał nic do powiedzenia, przegrywając z Gutim 5:7, 3:6, 0:6.

W emocjonującej, trwającej blisko 4 godziny grze deblowej para Bieńkowski i Maliszewski uległa Gutiemu i Kissowi 8:11, 8:6, 8:6, 1:6, 8:10.

W spotkaniach sparringowych, Polacy także nie odnieśli zwycięstw. Szczepanik przegrał z Banhidi 6:6, 2:6, 1:6, a para Szczepanik — Rogowski uległa z kortu pokonana przez Zentai i Banhidi 6:4, 8:11, 6:1, 6:8. Zachowanie zawodników — skandaliczne.

Na kortach Olimpii wyłoniono już mistrzynię wśród dziewcząt do lat 16. I Wasiutyńska AZS pokonała w finale J. Mierkiewicza (Olimpia) 6:2, 6:1.

Na kortach akademickich doszło do niespodzianki. J. Ziarkowski (Olimpia) wygrał z pierwszoligowcem Bydgoszczy P. Jachnikiem 5:7, 7:6 5:4. Przy meczowej piłce reprezentant Polonii dał drapaka z kortu. Wstyd! W innych grach M. Kiąk (Olimpia) pokonał 6:0, 6:3 Lubańskiego (AZS), zaś R. Józefowicz (AZS) zwyciężył 6:1, 6:3 L. Maćkowiaka z Gopanii.

Dziś dalsze gry.

ST. GARCZARCZYK

W. FIBAK GRA NA KORTACH AZS

DECYZJA ZAPADNIE W PONIEDZIAŁEK

Na wszystkich poznańskich kortach trwają przygotowania do tradycyjnych turniejów pierwszomajowych. Seniorzy zmierzą się na kortach AZS przy ul. Nowowiejskiego. Właśnie ten turniej mieć będzie wyjątkową atrakcję.

Od dwóch dni na akademickich, znakomicie przygotowanych placach, trenuje dwukrotny mistrz świata w debiu najlepszy zawodnik w historii polskiego tenisa, czyli sam Wojciech Fibak. Wczoraj spędził na korcie cztery godziny mając za sparring — partnerów Michała Kiaka z Olimpii, Marka Nowaka z Polonii Bydgoszcz oraz Romualda Józefowicza, Janusza i Grzegorza Przybylskich, Grzegorza Garczyńskiego z AZS. Niestety nie mógł się zmierzyć z mistrzem utalentowany Sławomir Kerber, który narzeka na ból ręki.

Pobyt Fibaka w Polsce wiąże się z zbliżającym się terminem daviscupowego meczu Polska — Grecja (Warszawa 4—6 maja). Już od kilku tygodni w prasie centralnej sporo się pisze o wzmocnieniu narodowej reprezentacji. „Przegląd Sportowy" wręcz stwierdził: „Sposób na Greków ma na imię Wojciech". Równocześnie prezes PZT Roman Garbaczewski umówił się w imieniu zarządu w siedzibie związku na dzień 30 kwietnia. W poniedziałek zapadnie ostateczna decyzja co do ostatecznego składu na mecz z Grecją oraz przykrych stosunków na linii PZT — W. Fibak.

Na razie dawno nieoglądany tenisista egzaminuje poznańską młodzież. (S.G.)

W. Fibak w Poznaniu

Od kilku dni gości w Poznaniu nasz czołowy tenisista, **Wojciech Fibak, który na kortach AZS-u przeprowadzał codziennie intensywne treningi, trwające przeciętnie po 4 godziny.** Partnerami jego byli **Michał Kiak z Olimpii i Romuald Józefowicz z AZS-u.** Dziś rano Fibak udał się do Warszawy, gdzie weźmie udział **w zebraniu zarządu Polskiego Związku tenisowego, poświęconemu zbliżającemu się spotkaniu daviscupowemu z Grecją.** Zapewne na tym zebraniu zapadnie decyzja, czy Fibak znajdzie się w składzie polskiej drużyny.

Fibak oglądał też turniej tenisowy, który zakończy się 1 maja po południu. **W finale singla spotkają się M. Kiak i zwycięzca pojedynku Józefowicz AZS, Wiśniewski Polonia Bydgoszcz a w deblu Józefowicz, Kowalski AZS z Kiakiem i Knoffem Olimpia (m)**

KOMUNIKAT PZT

Zarząd PZT w dniu 30 kwietnia br. przeprowadził rozmowy z Wojciechem Fibakiem w sprawie jego startów w imprezach tenisowych i współpracy ze Związkiem.

Zarząd PZT przyjął wyjaśnienie i usprawiedliwienie Wojciecha Fibaka dotyczące niestawienia się na ubiegłoroczne spotkanie Pucharu Davisa. Równocześnie Wojciech Fibak przeprasza polską społeczność tenisową za powyższy fakt.

Zarząd PZT powołał Wojciecha Fibaka do składu reprezentacji na mecz Polska — Grecja w Pucharze Davisa.

Wojciech Fibak zasygnalizował istotne wsparcie w zakresie zaopatrzenia związku w sprzęt tenisowy, pomocy w szkoleniu czołowych juniorów za granicą oraz zabezpieczenia startów kolegom z reprezentacji narodowej w turniejach międzynarodowych.

Zarząd PZT przyjął oświadczenie Wojciecha Fibaka, które zostało wzięte w porozumienie pisemne.

POTRÓJNY MISTRZ WĘGIER EGZAMINATOREM POLSKICH TENISISTÓW

LOSOWANIE, które odbyło się w czwartek w domku klubowym na kortach CWKS Legia, wyznaczyło następujący porządek gier meczu tenisowego Warszawa — Budapeszt:

PIĄTEK

drużyny A: Lech Bieńkowski, Sandor Kiss; Waldemar Rogowski — Janos Gutl; **drużyny B:** Tomasz Maliszewski — Ferenc Zentai; Romuald Szczepanik — Karoly Banhidi.

SOBOTA:

drużyny A: Maliszewski, Szczepanik — Gutl, Kiss; drużyny B: Bieńkowski, Rogowski — Banhidi, Zentai.

NIEDZIELA:

drużyny A: Rogowski — Kiss; Bieńkowski — Gutl; drużyny B: Maliszewski — Banhidi; Szczepanik — Zentai (kapitanowie obu drużyn zastrzegli sobie prawo do poczynienia zmian w programie gier drużyn B).

Rozgrywki będą się zaczynać w piątek i niedzielę o godzinie 13.30, zaś w sobotę o godzinie 15.00

Mecz reprezentacji tenisowych stolic obu krajów ma dla nas ogromne znaczenie jako sprawdzian gotowości przed mającym się odbyć za tydzień, na tym samym centralnym korcie warszawskiej Legii, meczu o Puchar Davisa z Grecją. Dla naszych gości jest on cenny jako jeden z etapów poszukiwania partnera dla Balazsa Taroczy'ego. Zresztą wydaje się, że i dla strony polskiej nabrał on tego samego znaczenia. W czwartek rano przybył do Poznania Wojciech Fibak i wszystko wskazuje, że zagra w meczu z Grecją. Nasz tenisista, po załatwieniu w rodzinnym mieście najbardziej pilnych spraw przyjedzie do Warszawy. Niewykluczone, że zjawi się na kortach Legii już w sobotę, aby zobaczyć „przy robocie" ewentualnego partnera deblowego (opinia Fibaka będzie zapewne miała również wpływ na to, kto nim zostanie).

Węgrzy są zawsze dla naszych tenisistów surowymi egzaminatorami. Przypomnijmy, że w zeszłym roku w podobnej sytuacji przegraliśmy z nimi 0:5. Teraz również cieszyć nas będzie każdy wygrany punkt, nie mówiąc już o ewentualnym zwycięstwie w całym meczu.

Asem drużyny gości jest Sandor Kiss, potrójny mistrz Węgier (w singlu, deblu z Gutim i mikście). Jako drugi singlista w pierwszej reprezentacji Budapesztu wystąpi Janos Gutl.

ACH

Po co Fibak

MIESZKAJĄCY od paru lat w tzw. lepszym, dolarowym świecie Wojciech Fibak przypomniał sobie o kraju. Chce wystąpić w meczu o Puchar Davisa z Grecją w Warszawie w dniach 4—6 maja br. Ten sam Fibak, którego żadną siłą ani perswazją i odwoływaniem się do patriotycznych uczuć nie można było ściągnąć na parę meczów pucharowych w ostatnim czasie. Zawsze coś mu stawało na przeszkodzie...

Niemal dokładnie rok temu, mimo wcześniejszych zapowiedzi i deklarowanej chęci przyjazdu na mecz z Belgią w Warszawie nie zjawił się. Za pośrednictwem niektórych gazet informował, jak to był zdenerwowany na nowojorskim korcie, przegrał z Amerykaninem McCoinem (bardzo nisko notowanym), bo cały czas myślał o... występie na Legii. „Prosto z kortu razem z żoną — cytuję jego ubiegłoroczne słowa — pojechaliśmy na lotnisko Kennedy'ego. Niestety okazało się, że wcześniej zarezerwowane bilety są już nieaktualne. Bardzo mi przykro, ale nie wystąpię w Warszawie..."

WYKRĘT. W felietonie pt. „Dla chcącego..." napisałem po sprawdzeniu w biurach linii lotniczych ile miał możliwości przelotu do Europy i że to nie było nic trudnego. Tylko trzeba było chcieć. Nie chciał Fibak, a tylko szukał pretekstu. Korespondowało to z jego wcześniejszymi publicznymi wypowiedziami, że na mecz z Belgią nie przyjedzie. Znamy dalszy ciąg tej sprawy. Klub macierzysty poznańska Olimpia wykluczył go z grona członków. Minął rok, sprawa przycichła i pan Fibak znów wyraża chęć przyjazdu do Warszawy. Prowadził w tej sprawie rozmowy z prezesem PZT.

Niewątpliwie dla sympatyków tenisa występ Fibaka byłby atrakcyjniejszy niż oglądanie gry pozostałych reprezentantów Polski. Choć to już nie ten sam Fibak sprzed paru lat, ostatnio z reguły odpada w silniej obsadzonych turniejach w pierwszej rundzie, to wciąż jest najlepiej grającym Polakiem. Tylko — pytam — jaką mieć będzie z jego występu przeciw Grecji korzyść polski tenis? Nawet jeśli mecz zostanie wygrany i zespół zakwalifikuje się do dalszych rozgrywek? Dochowaliśmy się kilku utalentowanych zawodników, zebrali niejedną pochwałę — niech grają. To z nimi oraz innymi, jeszcze młodszymi możemy wiązać nadzieje na lepsze jutro polskiego tenisa, nie z Fibakiem, choćby w życiowej formie. I z tego przede wszystkim względu widziałbym ich w reprezentacji przeciw Grecji. Przeciwnik niewysokiego lotu co nie znaczy, że do ograna. Niech się uczą, zdobywają doświadczenie.

W całej tej Fibakowej sprawie zastanawia mnie jedno: można okazać się niegodnym reprezentowania klubu, zostać wykluczonym, ale być godnym reprezentowania barw kraju, do PZT Fibaka nie zdyskwalifikował. Uważał, że może być jeszcze potrzebny. Na cóż liczą działacze PZT?

ANDRZEJ MARTYNKIN

SPOSÓ
MA
WO

(DO

Co ma Puchar Gale
visa? Ano, w tym
na warszawski mecz
w ubiegłym roku na
i Rogowski to dwaj p
Lewandowskiego zajm
muald Szczepanik. W
zwisko Bavelas.

Poza tym, znanym
Warszawy przyjadą je
i George Kalovelonis.
razie tak było w zesz
wandowski przypomin
strzostw Europy amat
nosem Benyikiem, po
chała, bardzo solidny.

Tak wyglądały spra
zmieniły układ sił ryw

Mówi Witold Meres

— Byliśmy ostatnio
Bieńkowski, Tomek M
rownik. To były imp
dopuszczano także ud
ciekawe organizacyjni
Najsłabsi (francuski s
pozwala dzielić zawod
si, później stopniowo
że trwać i miesiąc. My
ni tak wysoko, że przy
koniec ostatniego tyg
pokonał Francuza Del
dzo dobrej grze pokon
W meczach o wejście
7:6, 6:4, a Leszek Bo
zagrał tym razem To
możliwości, toteż gład

Waldek kontynuow
Oberera 6:4, 6:4. W pó
zwycięsko, jednak bra
ważniejszych moment
10:12. Tenże Bardot wy

W Montpellier pozo
gody, świetnych waru
łych gospodarzy skalk

Następny turniej od
miejscowości Chambo
go cyklu i startowało
jak Devet (rozstawion

W. FIBAK GRA NA KORTACH AZS

DECYZJA ZAPADNIE W PONIEDZIAŁEK

Na wszystkich poznańskich kortach trwają przygotowania do tradycyjnych turniejów pierwszomajowych. Seniorzy zmierzą się na kortach AZS przy ul. Nowowiejskiego. Właśnie ten turniej mieć będzie wyjątkową atrakcję.

Od dwóch dni na akademickich, znakomicie przygotowanych placach, trenuje dwukrotny mistrz świata w debiu najlepszy zawodnik w historii polskiego tenisa, czyli sam Wojciech Fibak. Wczoraj spędził na korcie cztery godziny mając za sparring — par tnerów Michała Kiaka z Olimpii, Marka Nowaka z Polonii Bydgoszcz oraz Romualda Józefowicza, Janusza i Grzegorza Przybylskich, Grzegorza Garczyńskiego z AZS. Niestety nie mógł się zmierzyć z mistrzem utalentowany Sławomir Kerber, który narzeka na ból ręki.

Pobyt Fibaka w Polsce wiąże się ze zbliżającym się terminem daviscupowego meczu Polska — Grecja (Warszawa 4—6 maja). Już od kilku tygodni w prasie centralnej sporo się pisze o wzmocnieniu narodowej reprezentacji. „Przegląd Sportowy" wręcz stwierdził: „Sposób na Greków ma na imię Wojciech". Równocześnie prezes PZT Roman Garbaczewski umówił się w imieniu zarządu w siedzibie związku na dzień 30 kwietnia. W poniedziałek zapadnie ostateczna decyzja co do ostatecznego składu na mecz z Grecją oraz przyszłych stosunków na linii PZT — W. Fibak.

Na razie dawno nieoglądany tenisista egzaminuje poznańską młodzież. (S.G.)

SPOSÓB NA GREKÓW MA NA IMIĘ WOJCIECH

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

Co ma Puchar Galea, powie ktoś, wspólnego z Pucharem Davisa? Ano, w tym wypadku akurat, ma. Reprezentacja Polski na warszawski mecz jest bowiem niemal identyczną z tą, która w ubiegłym roku na Węgrzech przegrała z Grekami. Bieńkowski i Rogowski to dwaj potencjalni singliści, miejsce kontuzjowanego Lewandowskiego zajmie natomiast Tomasz Maliszewski lub Romuald Szczepanik. W składzie ekipy greckiej wyczytaliśmy nazwisko Bavelas.

Poza tym, znanym nam już, pogromcą tenisistów polskich, do Warszawy przyjadą jeszcze Constantinos Efremoglu, Fotis Vazeos i George Kalovelonis. Ten ostatni jest w tej chwili (a w każdym razie tak było w zeszłym roku) rakietą nr 1 Grecji. Michał Lewandowski przypomina sobie, że w zeszłym roku, podczas mistrzostw Europy amatorów, Kalovelonis przegrał z Węgrem Janosem Benyikiem, po dość wyrównanej walce. To, zdaniem Michała, bardzo solidny, regularny gracz.

Tak wyglądały sprawy w ubiegłym roku. Czy minione miesiące zmieniły układ sił rywali?

Mówi Witold Meres, kapitan i trener reprezentacji:

— Byliśmy ostatnio na dwóch turniejach we Francji — Leszek Bieńkowski, Tomek Maliszewski, Waldek Rogowski i ja jako kierownik. To były imprezy właściwie wewnętrzne, francuskie, ale dopuszczano także udział gości z zagranicy. Są to turnieje bardzo ciekawe organizacyjnie. Może w nich startować kto tylko chce. Najsłabsi (francuski system klasyfikacyjny jest bardzo precyzyjny, pozwala dzielić zawodników na wiele klas) zaczynają jako pierwsi, później stopniowo włączają się inni. W sumie taka impreza może trwać i miesiąc. My, jako goście z zagranicy, zostaliśmy ocenieni tak wysoko, że przystąpiliśmy do rozgrywek w Montpellier pod koniec ostatniego tygodnia. Tomek, jako pierwszy w 1/32 finału, pokonał Francuza Delafonta 6:3, 7:6. W następnej rundzie po bardzo dobrej grze pokonał Cometa 6:4, 6:2, a Waldek Serviera 7:6, 6:2. W meczach o wejście do ćwierćfinału Waldek pokonał Chaputa 7:6, 6:4, a Leszek Beauforta 6:2, 6:4. Bardzo słabiutko natomiast zagrał tym razem Tomek Maliszewski, może na 20 procent swoich możliwości, toteż gładko przegrał z Reboulem 3:6, 0:6.

Waldek kontynuował dobrą serię, zwyciężając w ćwierćfinale Oberera 6:4, 6:4. W półfinale miał wiele szans, żeby wyjść z walki zwycięsko, jednak brak zdecydowania i odrobiny szczęścia w najważniejszych momentach sprawił, że uległ Bardotowi 6:1, 1:6, 10:12. Tenże Bardot wyeliminował wcześniej Bieńkowskiego 6:4, 6:3.

W Montpellier pozostaliśmy do środy, korzystając z pięknej pogody, świetnych warunków treningowych i przystępnie przez miłych gospodarzy skalkulowanych kosztach utrzymania.

Następny turniej odbywał się w hali (6 kortów) w podparyskiej miejscowości Chambourcy. Był to turniej najwyższej kategorii tego cyklu i startowało w nim już sporo tenisistów zagranicznych, jak Devet (rozstawiony z nr. 1) czy Sandberg, a także kilku dość znanych graczy francuskich, choćby Pottier, Torrez, Sido, Ferrier.

Tym razem, jako pierwszy z naszych wystartował Bieńkowski, w dobrym stylu zwyciężając Museona 6:4, 6:3. Równie dobrze rozpoczął mecz z Paquetem, ale nie wytrzymał kondycyjnie i od połowy drugiego seta oddał inicjatywę przeciwnikowi (6:1, 3:6, 2:6). Wygrali natomiast Rogowski z Cotardem 6:4, 6:2 i Maliszewski z Polettim 7:5, 6:4. Niestety, nie udało się żadnemu z nich wejść do ćwierćfinału. Maliszewski, po bardzo równej, nawet w pierwszym secie, walce przegrał z Tournantem 0:6, 6:7. Rogowski uległ Haliotowi 4:6, 4:6, grając w sposób daleki od przeciętnego poziomu, psując niezwykle, jak na niego, dużo piłek z głębi kortu.

Wypada teraz powiedzieć, w świetle turniejów francuskich czy jesteśmy już przygotowani do meczu o Puchar Davisa. Odpowiedź brzmi — częściowo tak, częściowo nie!

Spotkania we Francji wykazały, że stać nas na dobrą grę, ale forma nie jest ustabilizowana i zdarzają się mecze zdecydowanie słabe, jak np. Maliszewskiego z Reboulem, czy Rogowskiego z Haliotem. Jestem zdania, że pewność i opanowanie w grze mogą nasi reprezentanci zdobyć tylko przez udział w międzynarodowych turniejach, takich właśnie jak w Montpellier czy Chambourcy — nie za mocno obsadzonych, ale dających okazję do konfrontacji z przeciwnikami grającymi w różny sposób. Cenne jest też, że sami zawodnicy przekonali się do tego i zamierzają — jeśli związek wyrazi zgodę, a mam nadzieję, że tak będzie — częściej, na swój już koszt, grać w podobnych turniejach. A jest ich we Francji i innych krajach europejskich, bardzo dużo.

Tyle Witold Meres. Wszystko to jednak nie daje odpowiedzi na pytanie, czy zdołamy pokonać Greków. Mało — zdaje się wręcz świadczyć o tym, że jest to dla naszych tenisistów zadanie bardzo trudne, żeby nie powiedzieć, przerastające ich siły. Wprawdzie do meczu jest jeszcze trochę czasu i nasi tenisiści nie zamierzają go zmarnować (od wtorku, 24 kwietnia, zbierają się na kortach Legii w Warszawie, a 27 bm. rozpoczynają mecz sparingowy z Węgrami), ale czy to wystarczy, by uzyskać formę zapewniającą zwycięstwo?

Jest jednak sposób na to, by Greków pokonać na pewno! Tym „sposobem" jest udział w meczu zapomnianego jakby ostatnio polskiego tenisisty, Wojciecha Fibaka. Aby rozstrzygnąć związane z tym wątpliwości, zwróciliśmy się do prezesa Polskiego Związku Tenisowego, **Romana Garbaczewskiego.**

— Panie prezesie, agencje donoszą, że Fibak chce wystąpić w reprezentacji Polski. Czy panu coś o tym wiadomo?

— Tak. Wojciech Fibak dzwonił do mnie i to kilkakrotnie, deklarując chęć gry w pucharowym meczu z Grecją, a również, w razie zwycięstwa, w meczu następnej rundy, z Izraelem.

— Czy wobec dyskwalifikacji Fibaka jako reprezentanta, może on teraz, ot tak, znów wystąpić w drużynie narodowej?

— Fibak nie był przez PZT zdyskwalifikowany. W komunikacie specjalnym powiedzieliśmy przed rokiem wyraźnie, że rezerwujemy sobie decyzję w sprawie występów Fibaka w reprezentacji na przyszłość.

— I jaka będzie to decyzja?

— Umówiłem się w imieniu zarządu PZT z Fibakiem w siedzibie związku w dniu 30 kwietnia. Tam zapadnie ostateczna decyzja w sprawie jego gry w Pucharze Davisa, jak i przyszłych jego stosunków z Polskim Związkiem Tenisowym. Chcemy jasno i bez niedomówień sprecyzować wzajemne prawa i obowiązki. Jest to konieczne, choćby po to, żeby uniknąć na przyszłość kwasów i nieporozumień podobnych do tych, jakie miały miejsce ostatnio.

— A więc możemy powiedzieć kibicom, bo to ich najbardziej interesuje, że w dniach 4—6 maja w Warszawie Wojciech Fibak zagra w meczu z Grecją?

— O ile na coś można w życiu liczyć, to tak. Dla wszelkiej pewności jednak wstrzymajmy się z kategoryczną odpowiedzią

Greka?

dapeszt
Ma-
ydatów

ej kla-

tenisis-
meczu
notkania
W sin-
nic do
z Gu-

ącej bli
wej pa-
wski u-
:11, 8:8.

gowych,
ll zwy-
grał z
para

Szczepanik — Rogowski zeszła z kortu pokonana przez Zentala i Banhidi 6:4, 8:11, 6:1, 6:8. Zachowanie zawodników — skandaliczne.

Na kortach Olimpii wyłoniono już mistrzynię wśród dziewcząt do lat 16 I Wasiutyńska AZS pokonała w finale J. Mierkiewicza (Olimpia) 6:2, 6:1.

Na kortach akademickich doszło do niespodzianki J. Ziarkowski (Olimpia) wygrał z pierwszoligowcem Bydgoszczy P. Jachnikiem 5:7, 7:6 5:4. Przy meczowej piłce reprezentant Polonii dał drapaka z kortu. Wstyd! W innych grach M. Kiak (Olimpia) pokonał 6:0, 6:2 Lubańskiego (AZS), zaś R. Józefowicz (AZS) zwyciężył 6:1, 6:3 L. Maćkowiaka z Olimpii.

Dziś dalsze gry.

ST. GARCZARCZYK

W. Fibak w Poznaniu

Od kilku dni gości w Poznaniu nasz czołowy tenisista, **Wojciech Fibak, który na kortach AZS-u przeprowadzał codziennie intensywne treningi, trwające przeciętnie po 4 godziny.** Partnerami jego byli **Michał Kiak z Olimpii i Romuald Józefowicz z AZS-u.** Dziś rano Fibak udał się do Warszawy, gdzie weźmie udział w zebraniu zarządu Polskiego Związku tenisowego, poświęconemu zbliżającemu się spotkaniu daviscupowemu z Grecją. Zapewne na tym zebraniu zapadnie decyzja, czy Fibak znajdzie się w składzie polskiej drużyny.

Fibak oglądał też turniej tenisowy, który zakończy się 1 maja po południu. W finale singla spotkają się M. Kiak i zwycięzca pojedynku Józefowicz AZS, Wiśniewski Polonia Bydgoszcz a w deblu Józefowicz, Kowalski AZS z Kiakiem i Knoffem Olimpia (m)

KOMUNIKAT PZT

Zarząd PZT w dniu 30 kwietnia br. przeprowadził rozmowy z Wojciechem Fibakiem w sprawie jego starów w imprezach tenisowych i współpracy ze Związkiem.

Zarząd PZT przyjął wyjaśnienie i usprawiedliwienie Wojciecha Fibaka dotyczące niestawienia się na ubiegłoroczne spotkanie Pucharu Davisa. Równocześnie Wojciech Fibak przeprasza polską społeczność tenisową, za powyższy fakt.

Zarząd PZT powołał Wojciecha Fibaka do składu reprezentacji na mecz Polska — Grecja w Pucharze Davisa.

Wojciech Fibak zasygnalizował istotne wsparcie w zakresie zaopatrzenia związku w sprzęt tenisowy, pomocy w szkoleniu czołowych juniorów za granicą oraz zabezpieczenia startów kolegom z reprezentacji narodowej w turniejach międzynarodowych.

Zarząd PZT przyjął oświadczenie Wojciecha Fibaka, które zostało wzięte w porozumienie pisemne.

RÓJNY
Z WĘGIER
TOREM
ISISTÓW

odbyło się w
klubowym na
wyznaczyło
mecru te-
Budapeszt:

ieńkowski
r Rogowski —
: Tomasz Ma-
ntal; Romuald
Banhidi.

ki, Szczepanik
B: Bieńkow-
idi, Zental.

— Klub: Bień-
r B: Maliszew-
nik — Zental
ym zastrzegli
ienia zmian w
B).

ę zaczynać w
odzinie 13.30,
le 15.00

enisowych sto-
nas ogromne
mian gotowości
yć za tydzień.
alnym korcie
ecru o Puchar
naszych gości
eden z etapów
a dla Balazsa
ydaje się, że i
ahrał on tego
czwartek rano
Wojciech Fibak
e zagra w me-
ministra, po za-
n miejscie naj-
raw przyjedzie
uczone, że zła-
t już w sobotę.
obotę" gwentu-
ego fopinia Fi-
miasta również
n zostanie).

la naszych te-
zgaminatorami.
eszłym roku w
egraliśmy z ni-
eć cieszyć nas
ny punkt, nie
alnym zwycię-

diet jest Sandor
Wegier (w sin-
miejscie). Jako
wszet reprezen-
apt Janos Guti.

ACH

Po co Fibak

MIESZKAJĄCY od paru lat w tzw. lepszym, dolarowym świecie Wojciech Fibak przypomniał sobie o kraju. Chce wystąpić w meczu o Puchar Davisa z Grecją w Warszawie w dniach 4—6 maja br. Ten sam Fibak, którego żadną siłą ani perswazją i odwoływaniem się do patriotycznych uczuć nie można było ściągnąć na parę meczów pucharowych w ostatnim czasie. Zawsze coś mu stawało na przeszkodzie...

Niemal dokładnie rok temu, mimo wcześniejszych zapowiedzi i deklarowanej chęci przyjazdu na mecz z Belgią w Warszawie nie zjawił się. Za pośrednictwem niektórych gazet informował, jak to był zdenerwowany na nowojorskim korcie, przegrał z Amerykaninem McCoinem (bardzo nisko notowanym), bo cały czas myślał o... występie na Legii. „Prosto z kortu razem z żoną — cytuję jego ubiegłoroczne słowa — pojechaliśmy na lotnisko Kennedy'ego. Niestety okazało się, że wcześniej zarezerwowane bilety są już nieaktualne. Bardzo mi przykro, ale nie wystąpię w Warszawie..."

WYKRĘT. W felietonie pt. „Dla chcącego..." napisałem po sprawdzeniu w biurach linii lotniczych ile miał możliwości przelotu do Europy i że to nie było nic trudnego. Tylko trzeba było chcieć. Nie chciał Fibak, a tylko szukał pretekstu. Korespondowało to z jego wcześniejszymi publicznymi wypowiedziami, że na mecz z Belgią nie przyjedzie. Znamy dalszy ciąg tej sprawy. Klub macierzysty poznańska Olimpia wykluczył go z grona członków. Minął rok, sprawa przycichła i pan Fibak znów wyraża chęć przyjazdu do Warszawy. Prowadził w tej sprawie rozmowy z prezesem PZT.

Niewątpliwie dla sympatyków tenisa występ Fibaka byłby atrakcyjniejszy niż oglądanie gry pozostałych reprezentantów Polski. Choć to już nie ten sam Fibak sprzed paru lat, ostatnio z reguły odpada w silniej obsadzonych turniejach w pierwszej rundzie, to wciąż jest najlepiej grającym Polakiem. Tylko — pytam — jaką miec będzie z jego występu przeciw Grecji korzyść polski tenis? Nawet jeśli mecz zostanie wygrany i zespół zakwalifikuje się do dalszych rozgrywek? Dochowaliśmy się kilku utalentowanych zawodników, zebrali niejedną pochwałę — niech grają. To z nimi oraz innymi, jeszcze młodszymi możemy wiązać nadzieje na lepsze jutro polskiego tenisa, nie z Fibakiem, choćby w życiowej formie. I z tego przede wszystkim względu widziałbym ich w reprezentacji przeciw Grecji. Przeciwnik niewysokiego lotu co nie znaczy, że do ograna. Niech się uczą, zdobywają doświadczenie.

W całej tej Fibakowej sprawie zastanawia mnie jedno: można okazać się niegodnym reprezentowania klubu, zostać wykluczonym, ale być godnym reprezentowania barw kraju, bo PZT Fibaka nie zdyskwalifikował. Uważał, że może być jeszcze potrzebny. Na cóż liczą działacze PZT?

ANDRZEJ MARTYNKIN

SŁOWO o sporcie

Komunikat PZT

Fibak zagra z Grecją

Zarząd PZT w dniu 30 kwietnia br. przeprowadził rozmowy z **Wojciechem Fibakiem** w sprawie jego startów w imprezach tenisowych i współpracy ze związkiem.

Zarząd PZT przyjął wyjaśnienie i usprawiedliwienie Wojciecha Fibaka dotyczące nie stawienia się na ubiegłoroczne spotkanie Pucharu Davisa. Równocześnie Wojciech Fibak przeprasza polską społeczność tenisową za powyższy fakt.

Zarząd PZT powołał Wojciecha Fibaka do składu reprezentacji na mecz Polska — Grecja w Pucharze Davisa.

Wojciech Fibak zaofiarował istotne wsparcie w zakresie zaopatrzenia związku w sprzęt tenisowy, pomocy w szkoleniu czołowych juniorów za granicą oraz zabezpieczenia startów kolegom z reprezentacji narodowej w turniejach międzynarodowych.

Zarząd PZT przyjął oświadczenie Wojciecha Fibaka, które zostało ujęte w porozumienie pisemne.

Stefa Polowczyk

Z SOBOTY NA NIEDZIELĘ

O piątku do niedzieli mamy na kortach Legii w Warszawie znowu interesujący tenis w meczu o Puchar Davisa pomiędzy reprezentacjami Polski i Grecji. Mecz byłby z całą pewnością nie do wygrania — mimo własnego terenu — gdyby nie Wojciech Fibak, który ani przez chwilę nie udając Greka, to znaczy człowieka czyniącego pozory, że rzekomo nie wie o co chodzi, stawił się z dalekiego świata reprezentacji Polski do dyspozycji, a Zarządowi Polskiego Związku Tenisowego pod pręgierz. Stawił się odważnie, podejmując ryzyko pomyślnego zakończenia sporu z Polskim Związkiem Tenisowym, w sytuacji gdy Polski Związek Tenisowy do ostatka wcale nie dawał do zrozumienia, że tak łatwo da się przeprosić.

Pamiętamy od czego się zaczęło i o co szło. Przez całe tygodnie, kto chciał bawił się, trochę jak w kabarecie „Frico", gdy dwaj panowie — to jest Prezes PZT i Tenisista rozmawiali ze sobą wyłącznie na odległość za pośrednictwem komunikatów agencji prasowej. Wszakże dopiero ostatni komunikat (sprzed trzech dni) zapowiedział po męsku zakończenie sprawy. „...zarząd PZT przyjął usprawiedliwienie i przeprosiny. Powołał Wojciecha Fibaka do składu drużyny narodowej na mecz z Grecją. Wojciech Fibak zaofiarował istotne wsparcie w zakresie zaopatrzenia Związku w sprzęt tenisowy, pomocy w szkoleniu za granicą czołowych juniorów oraz zabezpieczenia startów kolegom z reprezentacji narodowej w turniejach międzynarodowych".

Wszystko zatem, jak w kinie, a nie koniecznie na korcie, kończy się happy endem.

Dla nas wszakże, którzy również nie mamy zamiaru udawać Greków, nie jest ważne w końcu jakim kosztem doszło do obopólnego porozumienia. Najistotniejsze, że znowu mamy dobry mecz, a dzięki Fibakowi z szansami na zwycięstwo.

Proszę nas również nigdy więcej w tej sprawie nie rozśmieszać dodatkowymi wyjaśnieniami komunikatowymi, gdyż jakiekolwiek jeszcze następne słowo którejś ze stron mogłoby się okazać już zdecydowanie niestrawne.

Wystarczy, że zapamiętamy z tego, co dotychczas, iż Wojciech Fibak stawił się w Warszawie, został powołany do reprezentacji, zgodził się (nie po raz pierwszy) znaczną część niemałych obecnie swoich zarobków przeznaczyć na podtrzymanie rozwoju polskiego tenisa wyczynowego.

Po tym wszystkim na dzień przed meczem z Grecją w kapitanacie PZT nadal dają do zrozumienia półoficjalnie, że „Wojciech Fibak jest postacią kontrowersyjną". Aby nie było nieporozumień i aby po trosze pozostać przy swoim, przytoczę swój tekst wydrukowany identycznie w tym samym miejscu dokładnie 23 kwietnia 1975 roku — a więc przed dziesięciu laty:

„Wojciech Fibak jest postacią wielce kontrowersyjną w polskim sporcie: ostatnio postawił na swoim i w dodatku miał rację, choć został za to ukarany za przyczyna czyjejś głupoty i trochę czyjegoś tchórzostwa. Zbliżał się mecz z Danią i Polski Związek Tenisowy zamierzał właśnie zwoływać zgrupowanie treningowe do Raciborza, gdy Fibak akurat wyjechał prywatnie do Barcelony. Pozostali gracze naszej tenisowej czołówki w sposób wysoce zdyscyplinowany trenowali we własnym sosie w raciborskiej hali, kiedy w Barcelonie padł jeden z najbardziej sensacyjnych wyników w historii polskiego tenisa: Fibak wygrał w ćwierćfinale z Ashem, piąta aktualnie rakietą świata. Oficjalna reakcja działaczy tenisowych nie była trudna do odgadnięcia — Fibaka zdyskwalifikowano (z zawieszeniem — bo niby za co?), a samą decyzję podjęto raczej na wszelki wypadek niż z przekonania: ci sami działacze prywatnie i z osobna byli po stronie tenisisty. Żeby dojść do wysokiej klasy, trzeba przecież grać, grać i jeszcze raz grać z najlepszymi, gdzie się da i ile się da. Przedtem jeszcze należy się przebić przez masę przeciętniaków i zacząć być samemu zapraszanym na te wszystkie turnieje, w których bierze udział tenisowa elita.

Dla Fibaka paszportem do światowego tenisa stało się zwycięstwo nad Ashem. Szkoda, że w związku z tym spotkała naszego debiutanta dyskwalifikacja. Mamy z tego skonkretyzowane czyjeś racje, ale i gładko przegrany mecz z Danią. Fibak, w wysokiej formie, mimo karkołomnej podróży by stawić się do dyspozycji kapitana, nie został dopuszczony do spotkania z Danią. Polska drużyna została wyeliminowana. Owe wspomniane już raciborskie treningi pozostałych, bardziej od Fibaka zdyscyplinowanych naszych graczy, okazały się jałowym trudem, jak i jałowe są wszystkie ostatnie lata naszego tenisa".

Teraz, dokładnie po dziesięciu latach i dalszych doświadczeniach z PZT, mogę jedynie podziwiać odwagę Fibaka, że jednak przyjechał i stawił się. I bardzo dobrze, że tym razem zagra. Poza tym wszystkim na Łazienkowskiej w tych dniach będzie trochę niezłego tenisa: Polska — Grecja w Pucharze Davisa.

KRZYSZTOF SOTOWSKI

Fibak nie udaje Greka

Pierwsza odsłona

Z tajemniczym przeciwko G

Cóż to za tajemniczy tenisista? który po kilku latach nieobecnoś wspomóc naszą reprezentację w d Grekom.

Dlaczego tajemniczy?

Z bardzo prostej przyczyny. Tak wielkiej ilości sprzecznych informacji, plotek, mitów, niedopowiedzeń i insynuacji, jakie wypowiedziano w ostatnich miesiącach o Fibaku — mógłby mu pozazdrościć niejeden (dbający o publicity w myśl hasła — nieważne jak, byleby mówili) aktor filmowy. Czy przyjedzie do Polski? A jeżeli, to czy potem wyjedzie? Dogada się z PZT? Nie dogada? Czy „capnie" go urząd skarbowy? Itede, itepe... Pytań było wiele, odpowiedzi jeszcze więcej.

Na koniec wiemy, że: Fibak przyjechał, wystąpi w meczu z Grekami, zadeklarował pomoc materialną dla polskiego tenisa, będzie występował w spotkaniach daviscupowych oraz, być może, może w niektórych turniejach w kraju.

O reszcie — być może w najbliższych dniach.

Udział mieszkającego od kilku lat w Stanach Zjednoczonych polskiego tenisisty daje naszej reprezentacji spore szanse w meczu z Grekami. Spotkanie, które odbędzie się w dniach 4—6 maja na kortach warszawskiej Legii, jest dla polskich tenisistów początkiem eliminacji w europejskiej grupie A. W przy-

FIBAK — BAVELAS W PIERWSZEJ PARZE MECZU POLSKA - GRECJA

W CZWARTEK po południu w domku klubowym na kortach warszawskiej Legii odbyło się losowanie kolejności gier meczu o tenisowy Puchar Davisa, Polska — Grecja. Drużyny wystąpią w takich składach jak przewidywaliśmy:

Grecja — Tasos Bavelas i George Kalovelonis w singlach oraz Konstantinos Efremoglou i Kalovelonis w deblu.

Polska — Wojciech Fibak i Waldemar Rogowski w singlach oraz Fibak i Wojciech Kowalski w deblu (składy par deblowych kapitanowie drużyn mają prawo zmienić jeszcze na godzinę przed rozpoczęciem sobotniego spotkania).

Losowanie dało następującą kolejność spotkań:

PIĄTEK (początek o godzinie 13.00): Wojciech Fibak — Tasos Bavelas; Waldemar Rogowski — George Kalovelonis.

SOBOTA (początek o godzinie 15.00): debel i ewentualnie gra pokazowa w której wystąpią zawodnicy rezerwowi, Lech Bieńkowski — Fotis Vazeos.

NIEDZIELA (początek o godzinie 11.30): Fibak — Kalovelonis; Rogowski — Bavelas.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

KONIEC CZARNEJ SERII?

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

Losowanie odbyło się pod przewodnictwem sędziego neutralnego meczu, Jugosłowianina Fredi Reichera, który też z kapitanami obu reprezentacji ustalił wszystkie szczegóły regulaminowe dotyczące meczu. Przypomnijmy, że pan Reicher pełnił tę samą funkcję w zeszłym roku podczas meczu Polska — Belgia i nie okazał się dla nas „fartowny", bowiem przegraliśmy 0:5. Może tym razem będzie inaczej.

Kapitan reprezentacji Polski, Henryk Hofman i trener, Witold Mores, są z wyników losowania raczej zadowoleni, uważają bowiem, że ze naszej drużyny, Wojciech Fibak, wywalczy dla reprezentacji Polski prowadzenie, co postawi nas w korzystnej psychologicznie sytuacji.

Ciekawe, że trener reprezentacji Grecji, Bułgar Luben Genow, również nie uznał takiego wyniku losowania za zły. Zresztą jego zdaniem, nie miało ono większego znaczenia, bowiem mecz wygra i tak ta drużyna, która zdobędzie punkt w deblu.

Pogląd ten podziela wielu znawców, ale np. Witold Mores sądzi, że Rogowskiego stać na zdobycie jednego punktu w grze pojedynczej, co rzecz jasna — o ile w sporcie może być coś jasne z góry — przesądziłoby wynik meczu.

Nikt jak widać nie dopuszcza myśli, żeby Wojciech Fibak mógł przegrać z którymś z greckich singlistów. On sam jednak daleki jest od lekceważenia swoich przeciwników. Na wiadomość, że pierwszy mecz rozegra z Bavelasem, zaczął wypytywać, czy nie znajdzie się u nas jeworecki tenisista, z którym mógłby w piątek przed południem przeprowadzić trening, aby przećwiczyć returny. Trzeba bowiem wiedzieć, że serwisy mańkutów są zwykle trudne do odbioru. Wierzymy, że trener reprezentacji jakoś sobie z tym poradzi, mimo iż do Warszawy nie przybył mający właśnie w tym celu wziąć udział w zgrupowaniu, jeworecki Roman Wedrocha.

Miejmy nadzieję, że tenisowej reprezentacji Polski, występującej tym razem w najsilniejszym składzie, uda się przerwać czarną serię porażek w I rundzie pucharowych rozgrywek i to z przeciwnikami mierzonej — łagodnie mówiąc — klasy: z Finlandią 0:5, Monaco 2:3, Marokiem 3:2 i z Belgią 0:5.

ACH

Wojciech Fibak na korcie Legii

W dniach 4 — 6 maja na kortach warszawskiej Legii reprezentacja Polski w tenisie rozegra mecz o Puchar Davisa. Przeciwnikiem naszych tenisistów będzie drużyna Grecji. Polacy którzy od 1939 roku nie wygrali w Pucharze, mają tym razem dużą szansę. Już od kilku dni, razem z kolegami trenuje Wojciech Fibak. Fibak powinien wygrać obydwa single, a na trzeci punkt można liczyć w deblu, lub pozostałych grach singlowych.

Na mecz z Grecją oprócz W. Fibaka powołani zostali: Lech Bieńkowski, Wojciech Kowalski oraz Waldemar Rogowski.

Wojciech Fibak w czasie treningu na kortach Legii
Fot. CAF — L. Radkiewicz

...OBOTY
...EDZIELĘ

...tku do niedzieli ma-
...a kortach Legii w
...awie znowu inte-
...nis w meczu o Pu-
...pomiędzy repre-
... Polski i Grecji.
... z całą pewnością
...rania — mimo wła-
...u — gdyby nie
...bak, który ani przez
...udając Greka, to
...owieka czyniącego
...rzekomo nie wie o
...tawił się z dalekie-
...eprezentacji Polski
...ji, a Zarządowi Pol-
...ku Tenisowego pod
...awił się odważnie,
... ryzyko pomyślnego
... sporu z Polskim
... Tenisowym, w sy-
...Polski Związek Te-
...ostatka wcale nie
...rozumienia, że tak
... przeprosić.
...y od czego się za-
...szło. Przez całe ty-
...chciał bawił się,
... kabarecie „Frico",
...anowie — to jest
... i Tenisista rozma-
...ą wyłącznie na od-
...ośrednictwem ko-
... agencji prasowej.
...iero ostatni komu-
...l trzech dni) zapo-
...męsku zakończenie
...rząd PZT przy-
...dliwienie i prze-
...połat Wojciecha Fi-
...adu drużyny naro-
...ecz z Grecją. Woj-
...zaofiarował istotne
...zakresie zaopatrze-
... sprzęt tenisо-
... w szkoleniu za
...łowych juniorów
...eczenia startów ko-

legom z reprezentacji narodowej w turniejach międzynarodowych".

Wszystko zatem, jak w kinie, a nie koniecznie na korcie, kończy się happy endem.

Dla nas wszakże, którzy również nie mamy zamiaru udawać Greków, nie jest ważne w końcu jakim kosztem doszło do obopólnego porozumienia. Najistotniejsze, że znowu mamy dobry mecz, a dzięki Fibakowi z szansami na zwycięstwo.

Proszę nas również nigdy więcej w tej sprawie nie rozśmieszać dodatkowymi wyjaśnieniami komunikatowymi,

Fibak nie udaje Greka

gdyż jakiekolwiek jeszcze następne słowo którejś ze stron mogłoby się okazać już zdecydowanie niestrawne.

Wystarczy, że zapamiętamy z tego, co dotychczas, iż Wojciech Fibak stawił się w Warszawie, został powołany do reprezentacji, zgodził się (nie po raz pierwszy) znaczną część niemałych obecnie swoich zarobków przeznaczyć na podtrzymanie rozwoju polskiego tenisa wyczynowego.

Po tym wszystkim na dzień przed meczem z Grecją w kapitanacie PZT nadal dają do zrozumienia półoficjalnie, że „Wojciech Fibak jest postacią kontrowersyjną". Aby nie było nieporozumień i aby po trosze pozostać przy swoim, przytoczę swój tekst wydrukowany identycznie w tym samym miejscu dokładnie 23 kwietnia 1975 roku — a więc przed dziesięciu laty:

„Wojciech Fibak jest postacią wielce kontrowersyjną w polskim sporcie: ostatnio postawił na swoim i w dodatku miał rację, choć został za to ukarany za przyczyna czyjejś głupoty i trochę czyjegoś tchórzostwa. Zbliżał się mecz z Danią i Polski Związek Tenisowy zamierzał właśnie zwoływać zgrupowanie treningowe do Jarocina, gdy Fibak akurat wyjechał prywatnie do Barcelony. Pozostali gracze naszej tenisowej czołówki w sposób wysoce zdyscyplinowany trenowali we własnym gronie w zacisznej hali, kiedy w Barcelonie nadł jeden z najbardziej sensacyjnych wyników w historii polskiego tenisa: Fibak wygrał w ćwierćfinale z Ashem, piąta aktualnie rakieta świata. Oficjalna reakcja działaczy tenisowych nie była trudna do odgadnięcia — Fibaka zdyskwalifikowano (z zawieszeniem — bo niby za co?), a samą decyzję podjęto zresztą na wszelki wypadek nie z przekonania: ci sami działacze prywatnie i z osobna byli bowiem po stronie tenisisty. Żeby dojść do wysokiej klasy, trzeba przecież grać, grać i jeszcze raz grać z najlepszymi, gdzie się da i ile się da. Przedtem jeszcze należy się przebić przez masę przeciętniaków i zacząć być samemu zapraszanym na te wszystkie turnieje, w których bierze udział tenisowa elita.

Dla Fibaka paszportem do światowego tenisa stało się zwycięstwo nad Ashem. Szkoda, że w związku z tym spotkała naszego debiutanta dyskwalifikacja. Mamy z tego skonkretyzowane czyjeś racje, ale i gładko przegrany mecz z Danią. Fibak, w wysokiej formie, mimo karkołomnej podróży by stawić się do dyspozycji kapitana, nie został dopuszczony do spotkania z Danią. Polska drużyna została wyeliminowana. Owe wspomniane już raciborskie treningi pozostałych, bardziej od Fibaka zdyscyplinowanych naszych graczy, okazały się jałowym trudem, jak i jałowe są wszystkie ostatnie lata naszego tenisa".

Teraz, dokładnie po dziesięciu latach i dalszych doświadczeniach z PZT, mogę jedynie podziwiać odwagę Fibaka, że jednak przyjechał i stawił się. I bardzo dobrze, że tym razem zagra. Poza tym wszystkim na Łazienkowskiej w tych dniach będzie trochę niezłego tenisa: Polska — Grecja w Pucharze Davisa.

KRZYSZTOF SOTOWSKI

Pierwsza odsłona Pucharu Davisa

Z tajemniczym tenisistą zza oceanu przeciwko Grekom

Cóż to za tajemniczy tenisista? Oczywiście, Wojciech Fibak który po kilku latach nieobecności przybył do Polski, by wspomóc naszą reprezentację w daviscupowym meczu przeciwko Grekom.

Dlaczego tajemniczy?

Z bardzo prostej przyczyny. Tak wielkiej ilości sprzecznych informacji, plotek, mitów, niedopowiedzeń i insynuacji, jakie wypowiedziano w ostatnich miesiącach o Fibaku — mógłby mu pozazdrościć niejeden (dbający o publicity w myśl hasła — nieważne jak, byleby mówili) aktor filmowy. Czy przyjedzie do Polski? A jeżeli, to czy potem wyjedzie? Dogada się z PZT? Nie dogada? Czy „capnie" go urząd skarbowy? Itede, itepe... Pytań było wiele, odpowiedzi jeszcze więcej.

Na koniec wiemy, że: Fibak przyjechał, wystąpi w meczu z Grekami, zadeklarował pomoc materialną dla polskiego tenisa, będzie występował w spotkaniach daviscupowych oraz, być może, może w niektórych turniejach w kraju.

O reszcie — być może w najbliższych dniach.

Udział mieszkającego od kilku lat w Stanach Zjednoczonych polskiego tenisisty daje naszej reprezentacji spore szanse w meczu z Grekami. Spotkanie, które odbędzie się w dniach 4—6 maja na kortach warszawskiej Legii, jest dla polskich tenisistów początkiem eliminacji w europejskiej grupie A. W przypadku zwycięstwa kolejnym przeciwnikiem będzie reprezentacja Izraela, a mecz zostanie rozegrany na kortach rywali w dniach 15—17 czerwca. Jeśli i w drugiej rundzie byłby sukces, w półfinale Polacy zmierzą się u siebie najprawdopodobniej ze Szwajcarią (13—15 lipca).

Od kilku lat polscy tenisiści odpadali w pierwszej rundzie Pucharu Davisa. W ubiegłym roku na kortach Legii przegraliśmy z Belgią 0:5. W grach singlowych bronili wówczas naszych barw **Waldemar Rogowski** i **Lech Bieńkowski.** Ci dwaj tenisiści, obok **Fibaka** i utalentowanego juniora **Wojciecha Kowalskiego,** znaleźli się ponownie w ekipie daviscupowej. Kto będzie drugim singlistą i partnerem Fibaka w deblu — przekonamy się w przeddzień meczu.

Grecy przybyli do Warszawy w składzie: **George Kalovelonis Tasos Bavelas, Konstantinos Efremoglou** i **Totis Vazeos.** I choć nazwiska te niewiele mówią kibicom tenisa — wiadomo, że Kalovelonis to rakieta nr 1 Grecji, a Bavelas to najbardziej utalentowany junior w tym kraju, mający już na swoim koncie zwycięstwa z Rogowskim i Bieńkowskim.

Oficjalne otwarcie meczu Polska—Grecja odbędzie się w piątek o godzinie 13. Zaraz po nim rozpocznie się pierwsza gra singlowa. W sobotę o godzinie 15 — gra podwójna, a w niedzielę — od 13.30 — następne gry pojedyncze.

I jeszcze dwie informacje — dobra i zła. Dobra — dla mieszkańców Warszawy: przedsprzedaż biletów odbywa się w kasach przy kortach Legii. Zła — dla miłośników tenisa spoza stolicy: telewizja będzie nadawała jedynie migawki z tego meczu. Biały sport nie jest w łasce najpotężniejszego z mediów...

(gw)

...ZEJ PARZE
...RECJA

...na kortach war-
...ar meczu o teni-
...wystąpią w takich

...ch oraz Konstan-

...giach oraz Fibak
...pitanowie drużyn
...ęciem sobotniego

... Tasos Bavelas;

...nie gra pokazowa
...wski — Totis Va-

...onis; Rogowski —

KONIEC CZARNEJ SERII?

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

Losowanie odbyło się pod przewodnictwem sędziego neutralnego meczu, Jugosłowianina Fredi Reichera, który też z kapitanami obu reprezentacji ustalił wszystkie szczegóły regulaminowe dotyczące meczu. Przypomnijmy, że pan Reicher pełnił tę samą funkcję w zeszłym roku podczas meczu Polska — Belgia i nie okazał się dla nas „fartowny", bowiem przegraliśmy 0:5. Może tym razem będzie inaczej.

Kapitan reprezentacji Polski, Henryk Hofman i trener, Witold Mercs, są z wyników losowania raczej zadowoleni, uważają bowiem, że za naszej drużyny, Wojciech Fibak, wywalczy dla reprezentacji Polski prowadzenie, co postawi nas w korzystnej psychologicznie sytuacji.

Ciekawe, że trener reprezentacji Grecji, Bułgar Luben Genow, również nie uznał takiego wyniku losowania za zły. Zresztą jego zdaniem, nie miało ono większego znaczenia, bowiem mecz wygra i tak ta drużyna, która zdobędzie punkt w deblu.

Pogląd ten podziela wielu znawców, ale np. Witold Mercs sądzi, że Rogowskiego stać na zdobycie jednego punktu w grze pojedynczej, co rzecz jasna — o ile w sporcie może być coś jasne z góry — przesądziłoby wynik meczu.

Nikt jak widać nie dopuszcza myśli, żeby Wojciech Fibak mógł przegrać z którymś z greckich singlistów. On sam jednak daleki jest od lekceważenia swoich przeciwników. Na wiadomość, że pierwszy mecz rozegra z Bavelasem, zaczął wypytywać, czy nie znajdzie się u nas jeworęki tenisista, z którym mógłby w piątek przed południem przeprowadzić trening, aby przećwiczyć returny. Trzeba bowiem wiedzieć, że serwisy mańkutów są zwykle trudne do odbioru. Wierzymy, że trener reprezentacji jakoś sobie z tym poradzi, mimo iż do Warszawy nie przybył mający właśnie w tym celu wziąć udział w zgrupowaniu, jeworęki Roman Wedrocha.

Miejmy nadzieję, że tenisowej reprezentacji Polski, występującej tym razem w najsilniejszym składzie, uda się przerwać czarną serię porażek w I rundzie pucharowych rozgrywek i to z przeciwnikami mierzej — łagodnie mówiąc — klasy: z Finlandią 0:5, Monaco 2:3, Marokiem 3:2 i z Belgią 0:5.

ACH

Wojciech Fibak na korcie Legii

W dniach 4 — 6 maja na kortach warszawskiej Legii reprezentacja Polski w tenisie rozegra mecz o Puchar Davisa. Przeciwnikiem naszych tenisistów będzie drużyna Grecji. Polacy którzy od 1979 roku nie wygrali w Pucharze, mają tym razem dużą szansę. Już od kilku dni, razem z kolegami trenuje Wojciech Fibak. Fibak powinien wygrać obydwa single, a na trzeci punkt można liczyć w deblu, lub pozostałych grach singlowych.

Na mecz z Grecją oprócz W. Fibaka powołani zostali: Lech Bieńkowski, Wojciech Kowalski oraz Waldemar Rogowski (fot)

Wojciech Fibak w czasie treningu na kortach Legii
Fot. CAF — L. Radkiewicz

Dziś mecz tenisowy Polska - Grecja
Będzie trudniej niż 50 lat temu

(W) Z Grekami grali polscy tenisiści równo 50 lat temu. W 1934 roku nasza drużyna pokonała grecką reprezentację gładko, bo 5:0. W polskim zespole występowali wtedy Hebda, I. Tłoczyński, Tarłowski i Bratek. We wszystkich singlach i w deblu nasi gracze nie stracili nawet seta.

Minęło pół wieku i Grecy znów przyjechali do Warszawy. W zbliżającym się jednak meczu (4—6 maja na kortach Legii) na gładkie zwycięstwo Polaków wcale się nie zanosi. W naszej drużynie wystąpi wprawdzie Wojciech Fibak, ale on sam więcej niż 2 punkty nie zdobędzie. A do wygranej potrzebne są przecież trzy. O wszystkim zadecyduje więc prawdopodobnie spotkanie deblowe. Chyba że drugi nasz singlista, Waldemar Rogowski zagra o niebo lepiej niż ostatnio przeciw Węgrom i dorzuci swój punkt do dwóch Fibakowych.

W czwartek po południu ustalono kolejność gier. W piątek o godz. 13.30 (uroczyste otwarcie meczu nastąpi pół godziny wcześniej) wyjdą na kort Wojciech Fibak i Anastasis Bavelas. Po nich grać będą Waldemar Rogowski i George Kalovelonis. W sobotę o godz. 15 rozegrane zostanie spotkanie debli. Ze strony polskiej wystąpią prawdopodobnie dwaj Wojciechowie — Fibak i Kowalski, ze strony greckiej — Kalovelonis i Constantis Efremoglou. Ostateczne składy obu par zostaną jednak podane dopiero godzinę przed meczem. I wreszcie w niedzielę o godz. 13.30 Fibak spotka się z Kalovelonisem, a Rogowski z Bavelasem.

Długo szukaliśmy w swoim archiwum jakichkolwiek informacji o greckich tenisistach. Nie należą oni do europejskiej czołówki, nie grają w turniejach Grand Prix, nie ma ich też w pierwszej dwusetce komputerowego rankingu ATP. W zeszłym jednak roku wygrali z Polakami w Pucharze Galea. Bavelas pokonał zarówno Bieńkowskiego, jak i Rogowskiego. Trzeba wiedzieć, że tenże Bavelas, gracz leworęczny, ma dopiero 18 i pół roku, a w ostatnich mistrzostwach Europy amatorów doszedł do półfinału turnieju dla zawodników poniżej 21 lat, przegrywając z późniejszym zwycięzcą, Czechosłowakiem Novaczkiem. Podobny sukces odniósł w tej imprezie nasz Rogowski, ale przecież jest on aż o 4 lata starszy od Greka. Bavelas uczestniczył też w mistrzostwach Europy juniorów i w turnieju dla graczy do lat 18 awansował do półfinału. Startowali tam dwaj nasi najzdolniejsi tenisiści, Kowalski i Jamroz. Obaj odpadli już w I rundzie.

Drugi grecki singlista, George Kalovelonis ma 24 lata. W ub. roku stoczył wyrównany pojedynek z Fibakiem, przegrywając z nim w II rundzie turnieju w Gstaad. Wcześniej Grek odniósł sukces nie lada, wygrał bowiem z byłym mistrzem Wimbledonu, 40-letnim Australijczykiem Royem Emersonem. Za największe swoje osiągnięcie uważa jednak zwycięstwo nad Amerykaninem Sammym Giammalvą, klasyfikowanym w pierwszej setce listy ATP. Rok temu w Pucharze Davisa, w meczu ze Szwajcarią, który Grecy przegrali 0:5, Kalovelonis uległ gładko zarówno H. Guenthardtowi, jak i Stadlerowi.

Czy to, że Grecy nie należą do tuzów światowego tenisa, musi oznaczać, iż mecz na kortach Legii nie będzie zbyt interesujący? Wręcz przeciwnie. Rywalizacja obu Greków z drugim naszym singlistą, Waldemarem Rogowskim, powinna być tym bardziej emocjonująca. No i debel — kluczowa chyba gra całego meczu. (A.F.)

A KTO DRUGIM SINGLISTĄ?

TEAM WOJCIECHÓW PRZECIWKO GRECJI

JUŻ PRAWIE wszystko wiadomo o meczu z Grecją o tenisowy Puchar Davisa. Trener gości, były mistrz Bułgarii, Luben Genow, potwierdził nasze przypuszczenia, że w grach pojedynczych Grecję reprezentować będą **George Kalovelonis** i **Tasos Bavelas**, a w deblu — obok Kalovelonisa — wystąpi **Konstantinos Efremoglou**. Udało się nam zebrać nieco więcej informacji o naszych gościach. Kalovelonis kilkanaście dni temu, podczas turnieju „Penn" w USA, pokonał dobrego gracza amerykańskiego Sammy Giammalvę, znajdującego się na 58 miejscu w rankingu ATP. Jeśli dodamy to do poprzedniej informacji o dzielnym oporze, jaki Kalovelonis stawił w zeszłym roku Fibakowi w Gstaad (przegrał 5:7 w decydującym secie), okaże się, że 24-letni Grek z pewnością nie jest tenisistą, którego można by lekceważyć, nawet jeśli się należy do grona wysoko notowanych graczy. Drugiego z greckich singlistów już przedstawiliśmy, przypomnijmy więc tylko, że 16-letni Bavelas uważany jest za jednego z najbardziej utalentowanych młodych tenisistów na świecie; w ubiegłym roku w Pucharze Galea pokonał znacznie starszych od siebie, Waldemara Rogowskiego i Lecha Bieńkowskiego; był głównym autorem zwycięstwa Greków w deblu (nad Lewandowskim i Rogowskim), słowem, że sam praktycznie ograł naszą reprezentację — niemal tę samą, która broni teraz naszych barw w Pucharze Davisa, oczywiście poza Wojciechem Fibakiem.

Skoro o Fibaku mowa, pora przejść do naszych tenisistów. As reprezentacji Polski odbył w środę trening deblowy, mając za partnera Wojciecha Kowalskiego i wszystko wskazuje na to, że para Wojciechów będzie nas reprezentować w meczu z Grecją. Kapitan sportowy PZT, Henryk Hofman, postanowił włączyć do reprezentacji 16-letniego juniora z Inowrocławia, choć ten nie przechodził cyklu przygotowań z kadrą daviscupową. Grał jednak ostatnio w dwóch turniejach młodzieżowych w ZSRR i to grał dobrze (finał w Tbilisi). Kowalski występuje w deblu po stronie bekhendowej, więc powinien dobrze uzupełniać bylego mistrza świata, zdecydowanie lepiej czującego się po prawej stronie. Takie połączenie doświadczenia, wysokiej techniki, z młodzieńczym impetem, często daje w deblu dobre rezultaty. Oby tak się stało, bowiem Kalovelonis i Efremoglou stanowią chyba niezły team, skoro zdobyli mistrzostwo Bałkanów.

Wiemy więc, że Fibak w singlach, on wraz z Kowalskim w grze podwójnej... a kto będzie naszym drugim singlistą?

Po meczu z Węgrami więcej szans na wyjście zdawał się mieć Lech Bieńkowski, szczególnie dlatego, że Waldemar Rogowski wypadł w nim blado, zwłaszcza w pojedynku z Janosem Gutim. W środę jednak, podczas treningowej gry z Fibakiem, Rogowski pokazał się ze znacznie lepszej strony. Początkowo wprawdzie przegrywał gładko, ale kiedy opanował zdenerwowanie, pokazał znane walory (liftowane crossowe uderzenia z obu stron) i okresami nawiązywał niemal równą grę z renomowanym partnerem. O dziwo, świeżo upieczony mistrz Polski (halowy) tym razem również dobrze poruszał się po korcie, a zwłaszcza deblegał do dropsów, z czym — jak zapewne zauważyli obserwatorzy meczu z Węgrami — poprzednio zupełnie nie umiał sobie poradzić. Dodajmy, że skróty grane były przez Fibaka bardzo dobrze, z pewnością nie gorzej, niż te, które Gutimu przyniosły punkty za punktem.

(DOKOŃCZENIE NA

TEAM WOJCIECHÓW

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

Ostatnia zagadka, jaką jest obsada pozycji drugiego singlisty, zostanie rozstrzygnięta być może dopiero w czwartek po południu, podczas losowania, które odbędzie się w domku klubowym na kortach Legii. W każdym razie to, co oglądaliśmy w środę, pozwala stwierdzić, że szale obu kandydatów się wyrównały, być może nawet przechyliły się lekko na stronę Rogowskiego.

ACH

Bavelas - Fibak na początek

(Inf. wł.). Od pamiętnego meczu z Włochami żadne spotkanie polskich tenisistów nie wywołało takiego zainteresowania, jak zbliżający się mecz z Grecją. Mimo słonych cen za bilety (600 zł) na trybunach warszawskiej Legii zasiądzie zapewne komplet widzów, tak przynajmniej sądzą organizatorzy. Stało się to za sprawą Wojciecha Fibaka, który ku sporemu zaskoczeniu zgodził się wreszcie po kilku latach przerwy wystąpić w barwach drużyny narodowej.

Chociaż dzisiejszy Fibak to już nie ten sam, który przed kilkoma sezonami zaliczany był do czołówki światowej, jest w dalszym ciągu najlepszym polskim tenisistą. W tej sytuacji istnieje pewna szansa pokonania nie liczących się w Europie Greków, z którymi bez udziału Fibaka jego młodzi następcy nie mieliby większych szans.

W czwartek na kortach Legii odbyło się losowanie gier. Mecz rozpocznie Fibak z dwukrotnie młodszym od siebie Bavelasem. Jak o-

Przed meczem o Puchar Davisa

Grecy i... Fibak już w Warszawie

W dniach 4—6 maja — jak już informowaliśmy — na centralnym korcie Legii w Warszawie odbędzie się mecz tenisowy o Puchar Davisa pomiędzy reprezentacjami Polski i Grecji. Tam też od ubiegłego tygodnia trwa zgrupowanie naszych zawodników, którzy pilnie trenują przed czekającym ich egzaminem. W ramach owego zgrupowania przeprowadzono mecz treningowy z drużyną Węgier, w którym nasi zawodnicy nie wypadli najlepiej. Honor polskich barw podratował jedynie Waldemar Rogowski, potwierdzając jeszcze raz, że z całej czwórki zawodników, którzy od połowy marca przygotowują się do spotkania pucharowego jest on najlepszy. Mamy nadzieje, że Polacy znacznie lepiej spiszą się w meczu z Grecją.

(CIĄG DALSZY NA STR. 4)

Wojtek, z kim zagrasz?

(W) Wojciech Fibak nie grał w Polsce od 1979 roku. Nic więc dziwnego, że 16-letni chłopak, obserwujący na kortach Legii trening naszej tenisowej reprezentacji, co chwila pyta: „Tato, a który to jest Fibak?".

Najlepszy polski tenisista, po 5 latach (a jest to, trzeba wiedzieć, połowa trwającej od 1971 roku światowej kariery tego zawodnika) uznał, że trzeba się krajowym kibicom przypomnieć. Jeszcze w marcu zgłosił gotowość udziału w meczu o Puchar Davisa przeciw Grecji. Przed tygodniem przyjechał do kraju, a w poniedziałek zjawił się w Warszawie, gdzie najpierw, niczym ayn marnotrawny, stanął oko w oko z Zarządem Polskiego Związku Tenisowego.

Jak głosi komunikat PAP, zarząd przyjął wyjaśnienia zawodnika, dotyczące niestawienia się na ubiegłoroczne spotkanie o Puchar Davisa z Belgią. Fibak — pisze agencja — przeprosił jednocześnie polską publiczność tenisową za swoją nieobecność na wspomnianym meczu. Obiecał poza tym polskiemu tenisowi pomoc sprzętową i szkoleniową. I został powołany do reprezentacji...

Znów więc, tak jak przed pięcioma laty i wcześniej, tenisowy mecz stał się wydarzeniem nie tylko sportowym, ale i towarzyskim. Podczas czwartkowego treningu na trybunce prasowej kortu Legii ścisk był ogromny. Wymieniano ukłony i uśmiechy. To, co się działo na placu gry, nie było aż tak ważne.

A na korcie tymczasem obowiązywał pełny luz. Fibak uśmiechnięty, odprężony, od czasu do czasu rzucał jakąś uwagę pod adresem jednego z młodszych kolegów. Bieńkowski, Kowalski, Maliszewski i Rogowski też starali się utrzymać ten styl, ale tego, co mówił Fibak (do którego zresztą zwracali się per pan), zawsze wysłuchiwali z wielką uwagą.

Nie wiadomo na razie, kto obok Fibaka wystąpi przeciw Grekom w grze pojedyńczej. Nie wyznaczono jeszcze jeszcze deblowego partnera naszego asa. Jeden ze śmielszych kibiców głośno krzyczał z trybun: „Wojtek, z kim zagrasz"?, ale odpowiedzi na swoje pytanie nie otrzymał. Na czwartkowym treningu Fibak grał w parze z Kowalskim przeciw Bieńkowskiemu i Maliszewskiemu. Kto wie zatem, czy mistrz nie wybierze do siebie swojego imiennika — 16-letniego Kowalskiego?

Skład obu drużyn podany zostanie w czwartek po południu. Mecz natomiast rozpocznie się w piątek o godz. 13. Biletów jest chyba jeszcze sporo, gdyż pod kasą przy kortach nie widać było nikogo. Może ludzi odstrasza wysoka cena — 600 zł za 3-dniowe spotkanie? To fakt, że bilety na Borga, Mailera i Panatię kosztowały znacznie mniej. Ale kiedy to było?

Wojciech Fibak w klubie „Park"

W czwartek (3.V) o godz. 20 Wojciech Fibak będzie gościem akademickiego klubu „Park" (Al. Niepodległości 196). Dla studentów — wstęp wolny.

TENIS

Grecy i... Fibak już w Warszawie

(CIĄG DALSZY ZE STR. 1)

Tymczasem wczoraj przyleciała do Warszawy ekipa grecka. W jej składzie znajdują się 4 zawodników. Oto ich krótkie charakterystyki: **George Kalovelonis** sklasyfikowany jest na pierwszym miejscu listy greckiej. Jest on także aktualnym mistrzem swego kraju w singlu. Ma już dość duże doświadczenie w bojach pucharowych, bowiem w Pucharze Davisa reprezentował swój kraj 7 razy. Drugim zawodnikiem greckim jest **Anastasias Bavelas** sklasyfikowany na 4 miejscu listy seniorów i na 1 miejscu listy juniorów. Mimo młodego wieku (17 lat) dwa razy występował już w barwach swego kraju w Pucharze

Zarząd PZT z tym tenisistą, po których wydano następujący komunikat:

Zarząd PZT w dniu 30 kwietnia br. przeprowadził rozmowy z Wojciechem Fibakiem w sprawie jego startów w imprezach tenisowych i współpracy ze związkiem.

Zarząd PZT przyjął wyjaśnienie i usprawiedliwienie Wojciecha Fibaka dotyczące nie stawienia się na ubiegłorocznie spotkanie Pucharu Davisa. Równocześnie Wojciech Fibak przeprasza polską społeczność tenisową za powyższy fakt.

Zarząd PZT powołał Wojciecha Fibaka do składu reprezentacji na mecz Polska — Grecja w Pucharze Davisa.

Wojciech Fibak zaplanował mach prasy. Nie można też zapomnieć, że Fibak przez kilka lat nie odpowiadał na listy i monity PZT i że w ubiegłym roku obiecywał — co prawda tylko przez pośredników, ale jednak — że na spotkanie z Belgią do Warszawy przyleci. Gdyby z góry oświadczył, że w owym meczu nie wystąpi sprawa byłaby jasna, bo przecież w latach 80—82 w Pucharze Davisa nie występował a PZT z tego powodu krokodylich łez nie wylewał i tak samo byłoby zapewne w ub. r. Natomiast utrzymywanie do końca zarządu związku i sympatyków tenisa w niepewności następnie kreci musiało wypaść wspomnianą reakcję. Pobiała ją otoczka typu politycznego wywołana z kolei insynuacjami Wojciecha Fibaka z prasy zagranicznej, w któ- ch wypowiadał — jak to wcześniej napisałem — „niejasne nam teksty w dodatku nie mające nic wspólnego z rzeczywistością i odpowiedzialnością". Ten element i z jeszcze podnoszą niektóre ety, zapytując nawet czy wodnik, który za owe teksty unięty został z macierzysteklubu, może występować w prezentacji.

Myślę, że pytanie jest zbyt leko idące. Przeżyliśmy i rzeżywamy trudne czasy, w órych polaryzowały się poądy i postawy Polaków, ale przecież dążymy do jedności, wspólnego działania na rzecz czyzny. Przedstawiciele najższych władz niejednokrotnie podkreślali, że dla każdego ywatela dobrej woli, niezależnie od jego poglądów, jest miejsce — formalne czy też eformalne — w Patriotycznym Ruchu Odrodzenia Narowego. Fibak swą dobrą wolę pokazał, sam zgłosił gotowość artu w reprezentacji kraju, m o miejsce w niej zabiegał, więc dlaczego uniemożliwiać u powrót do drużyny narowej? Wracając do Komunikatu PZT, zauważmy, że Wojciech Fibak przeprosił społeczność tenisową za ubiegłoroczy niewypał sportowy. Od siebie natomiast dodam — bo jako członek Zarządu PZT uczestniczyłem w poniedziałkowych rozmowach — że w sprawie wypowiedzi do prasy zagranicznej Wojciech Fibak złożył oświadczenie „wyjaśniające — jak o oświadczył prezes PZT — wyjaśnienie". Biorąc to wszystko pod uwagę, redakcja „Sportu" uważa, że działając na zasadzie dobrej wiary, należy umożliwić Wojciechowi Fibakowi starty w reprezentacji kraju.

* * *

Od poniedziałkowego późnego popołudnia Wojciech Fibak bierze udział w zgrupowaniu kadry daviscupowej i nie uprzedzając faktów, można przypuszczać, że będzie pierwszym singlistą w meczu z Grecją.

CZESŁAW LUDWICZEK

O Puchar Davisa

Wszyscy grają

„Davis Cup by NEC, Polska—Grecja". Tablica z tą informacją o sponsorze rozgrywek (japoński koncern od produkcji radarów) i parze rywali, leży sobie jeszcze w kącie. Tenisiści trenują. Z kortu schodzi właśnie **Waldemar Rogowski, „Zmęczyłeś się?"** — pyta go kapitan daviscupa, **H. Hoffman**. Prosty test prawdy. Rogowski rozpina bluzę dresu, na koszulce nie ma prawie wcale potu. A trochę jednak pobiegał od rogu do rogu, bo grał z **Wojciechem Fibakiem, „Gra nieprawdopodobnie „dokładnie" — rzucił pod adresem sparringpartnera.**

Następna para: Lech Bieńkowski — Fibak. Grają na punkty. Bieńkowski znów zaczyna efektownie. W porywach gra tak, że entuzjaści tenisa wołają: Wimbledon, McEnroe... Po do-

W. Fibak na kortach „Legii". Fot. CAF — I. Radkiewicz

brych piłkach, seria złych. Jest nierówny. Inaczej Rogowski. On akurat gra zwykle równo, ale narobił sobie nie wiedzieć czemu wrogów monotonią swojej gry. Niektórzy widzą w nim drugiego Gąsiorka. Ma jednak inny niezaprzeczalny atut — potrafi wygrywać mecze.

Na ławce obok kortu siedzą **Wojciech Kowalski** i **Tomasz Maliszewski**. Pierwszy z nich, chociaż nie trenował w ostatnim czasie z grupą na Puchar Davisa, wybiegał powołanie na mecz doskonałą grą na halowych mistrzostwach Polski (junior gromił seniorów) i w ostatnich turniejach, podczas pobytu na południu ZSRR. Tomek Maliszewski, choć był w kadrze, tym razem nie wystąpi na korcie. Nic dziwnego, że siedział dość smętny, obracając w rękach puszkę pełną piłek. Może zagra następnym kompletem?

Bieńkowski (momentami McEnroe), **Rogowski** (młody Gąsiorek), **Kowalski** — junior bez kompleksów i oczywiście **Fibak**, to nasz skład na mecz z Grecją. Jak gra Fibak mogli się już przekonać liczni widzowie na treningach. Zdaje się, że zarówno będąc w formie jak i bez, plasuje on piłki między McEnroe, a Clerkiem, czyli na miarę pierwszej dwudziestki świata.

O Grekach wiemy niewiele, lecz tyle, co oni o nas. Ze wspólnej wiedzy i doświadczeń wynika, że przed rokiem w Pucharze Galea Grecy ograli nasz młody zespół. Zwycięzcy i pokonani zasilili teraz w większości szeregi drużyn daviscupowych. Ponadto dwóch tenisistów greckich, **Bavelas** i **Kalovelonis** (obok nich są jeszcze w drużynie **Efremoglu** i **Vazeos**) lubi podróżować po wielkich turniejach. Zatem grają...

Od piątku do niedzieli na kortach Legii mecz Polska — Grecja.

(new)

Fibak w reprezentacji Polski

WARSZAWA (Reuter) — Wojciech Fibak zagra w reprezentacji Polski w rozgrywkach o Puchar Davisa, z którą w dniach 4—6 maja zmierzy się na kortach Legii w Warszawie z Grecją — poinformował kapitan drużyny Henryk Hofman. Fibak, który w ubiegłym roku nie wystąpił w meczu z Belgią, przeprosił za swoje postępowanie. Hofman powiedział, że Fibak jest najlepszym polskim tenisistą i dlatego musi być członkiem.

Według tego samego źródła Fibak przyleciał w piątek do Polski. Nie podano wiadomości,

Efremoglou. Udało się nam zebrać nieco więcej informacji o naszych gościach. Kalovelonis kilkanaście dni temu, podczas turnieju „Penn" w USA, pokonał dobrego gracza amerykańskiego Sammy Giammalvę, znajdującego się na 38 miejscu w rankingu ATP. Jeśli dodamy to do poprzedniej informacji o dzielnym oporze, jaki Kalovelonis stawił w zeszłym roku Fibakowi w Gstaad (przegrał 5:7 w decydującym secie), okaże się, że 24-letni Grek z pewnością nie jest tenisistą, którego można by lekceważyć, nawet jeśli się należy do grona wysoko notowanych graczy. Drugiego z greckich singlistów już przedstawiliśmy, przypomnijmy więc tylko, że 16-letni Bavelas uważany jest za jednego z najbardziej utalentowanych młodych tenisistów na świecie; w ubiegłym roku w Pucharze Galea pokonał znacznie starszych od siebie, Waldemara Rogowskiego i Lecha Bieńkowskiego; był głównym autorem zwycięstwa Greków w deblu (nad Lewandowskim i Rogowskim), słowem, że sam praktycznie ograł naszą reprezentację — niemal tę samą, która broni teraz naszych barw w Pucharze Davisa, oczywiście poza Wojciechem Fibakiem.

Skoro o Fibaku mowa, pora przejść do naszych tenisistów. Ze reprezentacji Polski odbył w środę trening deblowy, mając za partnera Wojciecha Kowalskiego i wszystko wskazuje na to, że para Wojciechów będzie nas reprezentować w meczu z Grecją. Kapitan sportowy PZT, Henryk Hoffman, postanowił włączyć do reprezentacji 16-letniego juniora z Inowrocławia, choć ten nie przechodził cyklu przygotowań z kadrą daviscupowa. Grał jednak ostatnio w dwóch turniejach młodzieżowych w ZSRR i to grał dobrze (finał w Tbilisi). Kowalski występuje w deblu po stronie bekhendowej, więc powinien dobrze uzupełniać byłego mistrza świata, zdecydowanie lepiej czującego się po prawej stronie. Takie połączenie doświadczenia, wysokiej techniki, z młodzieńczym impetem, często daje w deblu dobre rezultaty. Oby tak się stało, bowiem Kalovelonis i Efremoglou stanowią chyba nieźły team, skoro zdobyli mistrzostwo Bałkanów.

Wiemy więc, że Fibak w singlach, on wraz z Kowalskim w grze podwójnej, a kto będzie naszym drugim singlistą?

Po meczu z Węgrami więcej szansa na występ zdawał się mieć Lech Bieńkowski, szczególnie dlatego, że Waldemar Rogowski wypadł w nim blado, zwłaszcza w pojedynku z Janosem Gulim. W środę jednak, podczas treningowej gry z Fibakiem, Rogowski pokazał się ze znacznie lepszej strony. Początkowo wprawdzie przegrywał gładko, ale kiedy opanował zdenerwowanie, pokazał znane walory (niftowane crossowe uderzenia z obu stron) i okresami nawiązywał niemal równą grę z renomowanym partnerem. O dziwo, świetnie uplasowany mistrz Polski (halowy) tym razem również dobrze poruszał się po korcie, a zwłaszcza dobierał do drop-szotów z czym — jak zapewne zauważyli obserwatorzy meczu z Węgrami — poprzednio super nie umiał sobie poradzić. Dodajmy, że skróty grane były przez Fibaka bardzo dobrze, z pewnością nie gorsze, niż te, które Gulimu przyniosły punkty za punktem.

(DOKOŃCZENIE NA

TEAM WOJCIECHÓW

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

Ostatnia zagadka, jaką jest obsada pozycji drugiego singlisty, zostanie rozstrzygnięta być może dopiero w czwartek po południu, podczas losowania, które odbędzie się w domku klubowym na kortach Legii. W każdym razie to, co oglądaliśmy w środę, pozwala stwierdzić, że szale obu kandydatów się wyrównały, być może nawet przechyliły się lekko na stronę Rogowskiego.

ACH

Bavelas - Fibak na początek

(Inf. wł.). Od pamiętnego meczu z Włochami żadne spotkanie polskich tenisistów nie wywołało takiego zainteresowania, jak zbliżający się mecz z Grecją. Mimo słonych cen za bilety (600 zł) na trybunach warszawskiej Legii zasiądzie zapewne komplet widzów, tak przynajmniej sądzą organizatorzy. Stało się to za sprawą Wojciecha Fibaka, który ku sporemu zaskoczeniu zgodził się wreszcie po kilku latach przerwy wystąpić w barwach drużyny narodowej.

Chociaż dzisiejszy Fibak to już nie ten sam, który przed kilkoma sezonami zaliczany był do czołówki światowej, jest w dalszym ciągu najlepszym polskim tenisistą. W tej sytuacji istnieje pewna szansa pokonania nie liczących się w Europie Greków, z którymi bez udziału Fibaka jego młodzi następcy nie mieliby większych szans.

W czwartek na kortach Legii odbyło się losowanie gier. Mecz rozpocznie Fibak z dwukrotnie młodszym od siebie **Bavelasem**. Jak oświadczył bowiem kapitan gości, Bavelas liczy sobie nie mniej ni więcej tylko 15,5 roku. Niektórzy przyjęli tę informację z lekkim przymrużeniem oka. Nie ukrywał żadnej wątpli-

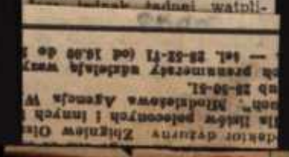

— tel. 28-52-71 (od 18.30 do

Wojtek, z kim zagrasz?

(W) Wojciech Fibak nie grał w Polsce od 1979 roku. Nic więc dziwnego, że 16-letni chłopak, obserwujący na kortach Legii trening naszej tenisowej reprezentacji, co chwila pyta: „Tato, a który to jest Fibak?".

Najlepszy polski tenisista, po 5 latach (a jest to, trzeba wiedzieć, połowa trwającej od 1971 roku światowej kariery tego zawodnika) uznał, że trzeba się krajowym kibicom przypomnieć. Jeszcze w marcu zgłosił gotowość udziału w meczu o Puchar Davisa przeciw Grecji. Przed tygodniem przyjechał do kraju, a w poniedziałek zjawił się w Warszawie, gdzie najpierw, niczym syn marnotrawny, stanął oko w oko z Zarządem Polskiego Związku Tenisowego.

Jak głosi komunikat PAP, zarząd przyjął wyjaśnienia zawodnika, dotyczące niestawienia się na ubiegłoroczne spotkanie o Puchar Davisa z Belgią. Fibak — pisze agencja — przeprosił jednocześnie polską publiczność tenisową za swoją nieobecność na wspomnianym meczu. Obiecał poza tym polskiemu tenisowi pomoc sprzętową i szkoleniową. I został powołany do reprezentacji...

Znów więc, tak jak przed pięcioma laty i wcześniej, tenisowy mecz stał się wydarzeniem nie tylko sportowym, ale i towarzyskim. Podczas czwartkowego treningu na trybunce prasowej kortu Legii ścisk był ogromny. Wymieniano ukłony i uśmiechy. To, co się działo na placu gry, nie było aż tak ważne.

A na korcie tymczasem obowiązywał pełny luz. Fibak uśmiechnięty, odprężony, od czasu do czasu rzucał jakąś uwagę pod adresem jednego z młodszych kolegów. Bieńkowski, Kowalski, Maliszewski i Rogowski też starali się utrzymać ten styl, ale tego, co mówił Fibak (do którego zresztą zwracali się per pan), zawsze wysłuchiwali z wielką uwagą.

Nie wiadomo na razie, kto obok Fibaka wystąpi przeciw Grekom w grze pojedynczej. Nie wyznaczono też jeszcze deblowego partnera naszego asa. Jeden ze śmielszych kibiców głośno krzyczał z trybun: „Wojtek, z kim zagrasz"?, ale odpowiedzi na swoje pytania nie otrzymał. Na czwartkowym treningu Fibak grał w parze z Kowalskim przeciw Bieńkowskiemu i Maliszewskiemu. Kto wie zatem, czy mistrz nie wybierze do siebie swojego imiennika — 16-letniego Kowalskiego?

Skład obu drużyn podany zostanie w czwartek po południu. Mecz natomiast rozpocznie się w piątek o godz. 13. Biletów jest chyba jeszcze sporo, gdyż pod kasą przy kortach nie widać było nikogo. Może ludzi odstrasza wysoka cena — 600 zł za 3-dniowe spotkanie? To fakt, że bilety na Borga, Mailera i Panattę kosztowały znacznie mniej. Ale kiedy to było?

Wojciech Fibak w klubie „Park"

W czwartek (3.V) o godz. 20 Wojciech Fibak będzie gościem akademickiego klubu „Park" (Al. Niepodległości 196). Dla studentów — wstęp wolny.

(CIĄG DALSZY NA STR. 4)

O Puchar Davisa

Wszyscy grają

„Davis Cup by NEC, Polska—Grecja". Tablica z ową informacją o sponsorze rozgrywek (japoński koncern od produkcji radarów) i parze rywali, leży sobie jeszcze w kącie. Tenisiści trenują. Z kortu schodzi właśnie **Waldemar Rogowski. „Zmęczyłeś się?"** — pyta go kapitan daviscupa, **H. Hoffman.** Prosty test prawdy. Rogowski rozpina bluzę dresu, na koszulce nie ma prawie wcale potu. A trochę jednak pobiegał od rogu do rogu, bo grał z **Wojciechem Fibakiem. „Gra nieprawdopodobnie „dokładnie" — rzucił pod adresem sparringpartnera.**

Następna para: Lech Bieńkowski — Fibak. Grają na punkty. Bieńkowski znów zaczyna efektownie. W porywach gra tak, że entuzjaści tenisa wołają: Wimbledon, McEnroe... Po dobrych piłkach, seria złych. Jest nierówny. Inaczej Rogowski. On akurat gra zwykle równo, ale narobił sobie nie wiedzieć czemu wrogów monotonią swojej gry. Niektórzy widzą w nim drugiego Gasiorka. Ma jednak inny niezaprzeczalny atut — potrafi wygrywać mecze.

W. Fibak na kortach „Legii". Fot. CAF — I. Radkiewicz

Na ławce obok kortu siedzą **Wojciech Kowalski** i **Tomasz Maliszewski.** Pierwszy z nich, chociaż nie trenował w ostatnim czasie z grupą na Puchar Davisa, wybiegał powołanie na mecz doskonałą grą na halowych mistrzostwach Polski (junior gromił seniorów) i w ostatnich turniejach, podczas pobytu na południu ZSRR. Tomek Maliszewski, choć był w kadrze, tym razem nie wystąpi na korcie. Nic dziwnego, że siedział dość smętny, obracając w rękach puszkę pełną piłek. Może zagra następnym kompletem?

Bieńkowski (momentami McEnroe), **Rogowski** (młody Gasiorek), **Kowalski** — junior bez kompleksów i oczywiście **Fibak,** to nasz skład na mecz z Grecją. Jak gra Fibak mogli się już przekonać liczni widzowie na treningach. Zdaje się, że zarówno będąc w formie jak i bez, plasuje on piłki między McEnroe, a Clerkiem, czyli na miarę pierwszej dwudziestki świata.

O Grekach wiemy niewiele, lecz tyle, co oni o nas. Ze wspólnej wiedzy i doświadczeń wynika, że przed rokiem w Pucharze Galea Grecy ograli nasz młody zespół. Zwycięzcy i pokonani zasilili teraz w większości szeregi drużyn daviscupowych. Ponadto dwóch tenisistów greckich, Bavelas i Kalovelonis (obok nich są jeszcze w drużynie Efremoglu i Vazeos) lubi podróżować po wielkich turniejach. Zatem grają...

Od piątku do niedzieli na kortach Legii mecz Polska — Grecja.

(new)

Fibak w reprezentacji Polski

WARSZAWA (Reuter) — Wojciech Fibak zagra w reprezentacji Polski w rozgrywkach o Puchar Davisa. Wiadomość tę potwierdziły w piątek polskie władze sportowe.

W ubiegłym roku Fibak ostro skrytykował wprowadzenie stanu wojennego. Reakcją władz było zawieszenie go w prawach zawodnika poznańskiego klubu "Olimpia", którego był członkiem.

Według tego samego źródła Fibak przyleciał w piątek do Polski. Nie podano wiadomości, czy przyjechała również jego najbliższa rodzina.

Od kilku lat Fibak wraz z żoną Ewą oraz córkami mieszkają w Greenwich, Connecticut.

W reprezentacji Polski Fibak nie grał od 1981 roku.

...ciech Fibak przeprasza polską społeczność tenisową za powyższy fakt.

Zarząd PZT powołał Wojciecha Fibaka do składu reprezentacji na mecz Polska — Grecja w Pucharze Davisa.

Wojciech Fibak zrezygnował ...cież w latach 80—82 w Pucharze Davisa nie występował z PZT z tego powodu krokodyli... Natomiast utrzymywanie do końca zarządu związku i zwłaszcza tenisa w niepewności następnie kreci musiało wywołać wspomnianą reakcję. Pobiała ją otoczka typu politycznego wywołana z kolei ...acjami Wiecha Fibaka ...prasy zagranicznej, w któ... wypowiadał — jak to ...wczas napisałem — „niejasne nam teksty w dodatku nie mające nic wspólnego z rzeczywistością i odpowiedzialnością". Ten element i ...jeszcze podnoszą niektóre ...sety, zapytując nawet czy ...odnik który za owe teksty ...unięty został z macierzystego klubu, może występować w ...rezentacji.

Myślę, że pytanie jest zbyt ...leko idące. Przeżyliśmy i ...eżywamy trudne czasy, w ...órych polaryzowały się po...dy i postawy Polaków, ale ...cież dążymy do jedności, ...wspólnego działania na rzecz ...zyzny. Przedstawiciele najwyższych władz niejednokrotnie podkreślali, że dla każdego ...watela dobrej woli, niezależnie od jego poglądów, jest ...ejsce — formalne czy też ...eformalne — w Patriotycznym Ruchu Odrodzenia Narodowego. Fibak ową dobrą wolę ...kazał, sam zgłosił gotowość ...rtu w reprezentacji kraju, ...m o miejsce w niej zabiegał, ...ięc dlaczego uniemożliwiać ...u powrót do drużyny narodowej? Wracając do Komunikatu PZT, zauważmy, że Wojciech Fibak przeprosił społeczność tenisową za ubiegłoroczny niewypał sportowy. Od siebie natomiast dodam — bo jako członek Zarządu PZT uczestniczyłem w poniedziałkowych ...mowaniach — że w sprawie ...powiedzi do prasy zagranicznej Wojciech Fibak złożył ...adzom „wystarczające — jak ...oświadczył prezes PZT — ...yjaśnienie". Biorąc to wszystko pod uwagę, redakcja „Sportu" uważa, że działając ...a zasadzie dobrej wiary, należy umożliwić Wojciechowi Fibakowi starty w reprezentacji kraju.

* * *

Od poniedziałkowego późnego popołudnia Wojciech Fibak bierze udział w zgrupowaniu kadry daviscupowej i nie uprzedzając faktów, można przypuszczać, że będzie pierwszym singlistą w meczu z Grecją.

CZESŁAW LUDWICZEK

WOJCIECH FIBAK I GRECY JUŻ NA KORTACH LEGII

MECZ Polska — Grecja o Puchar Davisa odbędzie się w dniach 4—6 maja, ale już we wtorek po południu na kortach Legii zebrali się reprezentanci obu krajów w komplecie. W treningu wziął udział także Wojciech Fibak. Nasz najlepszy tenisista zagrał kilkanaście gemów debla w parze z Tomaszem Maliszewskim przeciwko Lechowi Bieńkowskiemu i Wojciechowi Kowalskiemu, który właśnie wrócił z udanych startów w ZSRR (był finalista turnieju w Tbilisi). Maliszewski, typowany na deblowego partnera Fibaka w meczu z Grecją, sprawiał wrażenie mocno speszonego faktem gry obok byłego mistrza świata, dobrze że ma jeszcze czas żeby oswoić się z tą sytuacją.

Grecy przybyli do Warszawy w zapowiedzianym składzie: **Tasos Bavelas, Konstantinos Efremoglou, George Kalovelonis, Totis Vazeos.** 24-letni Kalovelonis jest pierwszą rakietą swojego kraju i zapewne wystąpi w trzech spotkaniach. Na liście ATP znajduje się on dopiero w trzeciej setce, ale jego wartość jest większa niżby wskazywał ranking. Przypomnijmy, że podczas zeszłorocznych międzynarodowych mistrzostw Szwajcarii w Gstaad przegrał on z Wojciechem Fibakiem po zaciętej walce, 5:7 w decydującym secie. Może więc i w Warszawie okazać się groźnym przeciwnikiem dla asa reprezentacji Polski.

Drugim singlistą greckim będzie — tak przynajmniej twierdzi trener Luben Genow — zajmujący 4 miejsce na liście krajowej **Tasos Bavelas.** Ten 16-letni tenisista uważany jest za wielki talent. W zeszłym roku w rozgrywkach Pucharu Galea (do 20 lat) pokonał właściwie sam reprezentację Polski, w której grali Waldemar Rogowski, Lech Bieńkowski oraz Michał Lewandowski z Rogowskim w deblu. Podczas wtorkowego treningu można było zauważyć, że niewysoki, leworęki Grek znakomicie operuje mocnymi liftowanymi uderzeniami z głębi kortu. Z pewnością i on nie pozwoli się zjeść w kaszy bez walki.

Jak więc widać warszawski mecz zapowiada się bardzo ciekawie i być może o jego wyniku rozstrzygnie gra podwójna.

ACH

Fibak i koledzy trenują w Warszawie

Wojciech Fibak trenuje w Warszawie.

CAF — Radkiewicz

PO pięciu latach niepowodzeń mamy wreszcie szansę odniesienia zwycięstwa w rozgrywkach tenisowych o Puchar Davisa. W rozpoczynającym się w piątek na kortach warszawskiej Legii meczu Polska — Grecja wystąpi bowiem **Wojciech Fibak.**

Warto przypomnieć, że od pamiętnego zwycięstwa z RFN w Warszawie nasi tenisiści nie odnieśli w pucharowych spotkaniach żadnych triumfów. W 1969 r. ulegliśmy Finlandii 0:5, w 1981 — Monako 2:3, w 1982 — Maroku — 2:3 i w poprzednim sezonie Belgom 0:5. A przecież wszyscy wymienieni rywale należą w tym sporcie do kopciuszków...

Obecność Wojtka w Warszawie stwarza realną możliwość przełamania fatalnej passy. Tylko czy sam Fibak zdoła wygrać mecz? Jego partnerami w kadrze są Lech Bieńkowski, Wojciech Kowalski i Waldemar Rogowski.

Wiele wskazuje na to, że o ostatecznym rezultacie może zadecydować debel. Na razie nie wiadomo jeszcze

Polska – Grecja 4:1 w tenisie

Nareszcie zwycięstwo

(Obsługa własna)

Z przedmeczowych rozważań i spekulacji wynikało jasno: o wyniku spotkania z Grecją zadecyduje gra podwójna. Jeżeli wygrają Polacy to właśnie oni powinni po kilku latach awansować do drugiej rundy Pucharu Davisa, w co nawet najwierniejsi sympatycy tenisa z wolna zaczęli wątpić. W sobotnim spotkaniu z komplikacjami, przeciągnym na dwie godziny przez burzę, dwóch Wojtków: Fibak i dwukrotnie młodszy Kowalski wygrali w trzech setach z greckimi rywalami. A mimo to losy spotkania, mimo wysokiego zwycięstwa Polski, ważyły się do niemal ostatniej piłki w spotkaniu Fibaka z Kalovelonisem.

W niedzielę w słoneczne popołudnie ponad dwa tysiące widzów, które przybyły na korty warszawskiej Legii, były w bardzo dobrych humorach. Przyszli po prostu ponastrzeć na dobry tenis w wykonaniu Wojciecha Fibaka, który dość niechętnie zaglądał w ostatnich latach do rodzinnego kraju.

Dwa pierwsze sety jej pojedynku zdawały się potwierdzać powszechny pogląd, że będzie to typowa pokazówka. Fibak wygrał dwa pierwsze sety po 6:2. Tymczasem w trzecim role się odmieniły. Kilka nieudanych zagrań Fibaka i Grek poczuł swą szansę. Fibak z minuty na minutę zaczął grać coraz gorzej, Grek wręcz przeciwnie. Z łatwego spotkania zrobił się prawdziwy „dreszczowiec" zakończony dopiero po ponad trzygodzinnej morderczej pięciosetowej walce. Wygrał ostatecznie Fibak, który był chyba w sumie minimalnie lepszy a co ważniejsze, w kilku sytuacjach miał po prostu więcej szczęścia.

Przy stanie 3:1 na kort wszedł Waldemar Rogowski, który w bezbarwnym pojedynku pokonał w dwóch setach nieco młodszego od siebie Bavelasa, z trzeciego za zgodą kierowników obydwu zespołów zrezygnowano.

Kilka słów warto poświęcić sobotniemu deblowi. Partnerem Fibaka był liczący niewiele ponad 16 lat Wojciech Kowalski. Obawialiśmy się poważnie o występ tego tenisisty u boku utytułowanego kolegi. Trzeba powiedzieć, że Kowalski zaskoczył swą znakomitą grą. W niektórych momentach w ogóle nie ustępował Fibakowi, a nawet go przewyższał. Grał bez żadnych kompleksów, demonstrując w wielu sytuacjach uderzenia, jakich nie powstydziliby się mistrzowie kortów.

Opinia wszystkich jest zgodna — z tego chłopca powinni być ludzie. Ma bez wątpienia zadatki na gracza dużego formatu. Zadatki to jednak zbyt mało, by stać się wielkim tenisistą. By się to spełniło, musi Kowalski grać w silnie obsadzonych turniejach, bo inaczej zginie w polskiej tenisowej przeciętności. By grać musi jednak wyjeżdżać. Wiadomo, że na początek nie będzie, bo nie może wygrywać. Na to trzeba czasu, a więc cierpliwości, a przede wszystkim pieniędzy. Kto w niego zainwestuje? I to jest w tej chwili najważniejsze pytanie, jakie nasunęło mi się po wygranym przez polską reprezentację spotkaniu z Grecją, drużyną zaliczaną do europejskich średnich, albo jeszcze gorzej.

Gdyby nie występ w zespole Wojciecha Fibaka śmiem twierdzić, że to spotkanie jak te w latach poprzednich z Belgią, Marokiem czy Monakiem zakończyłoby się naszą porażką. Jak długo można jednak liczyć na Fibaka i czy z jego osobą można i należy wiązać przyszłość polskiego tenisa? Odpowiedź na to pytanie jest jedna. Na pewno nie.

JANUSZ ŻWAN

Fot. CAF

Kurier Sportowy

Czy zobaczymy duet Wojtków?

W Polskim Związku Tenisowym odbyła się męska rozmowa. Uczestniczyli w niej z jednej strony działacze, a z drugiej nasz najlepszy tenisista Wojciech Fibak. Efektem był komunikat znany chyba wszystkim kibicom białego sportu. Nasz as złożył wyjaśnienia dotyczące absencji podczas ubiegłorocznego meczu Pucharu Davisa z Belgami, ale zaoferował także wsparcie i pomoc w szkoleniu czołowych juniorów oraz w zaopatrzeniu Związku w sprzęt tenisowy. Tyle fakty. Należy mieć tylko nadzieję, że pisemne porozumienie między PZT i Wojciechem Fibakiem tym razem będzie owocne.

Występ Wojciecha Fibaka będzie zapewne dla miłośników tenisa prawdziwą ucztą

Fot. CAF

Wojciech Fibak włączony został do składu reprezentacji na mecz Pucharu Davisa z Grecją i uczestniczył już w kilku treningach. Miło było patrzeć na grę Fibaka, który nadal prezentuje wysoki poziom. Fibak trenował ze wszystkimi pozostałymi zawodnikami reprezentacji, a więc Lechem Bieńkowskim, Waldemarem Rogowskim, Tomaszem Maliszewskim, Romualdem Szczepanikiem, a także z młodziutkim Wojtkiem Kowalskim, który w poniedziałek wrócił z turnieju w Tbilisi. (przegrał tam dopiero w finale).

Ciekawe były próby zestawienia debla. Fibak miał na przemian jako partnerów Maliszewskiego, Bieńkowskiego, Szczepanika i Kowalskiego. Interesująco wyglądała gra duetu Fibak — Kowalski i być może ta dwójka zagra przeciwko Grekom.

Do Warszawy dotarli także Grecy, którzy są również po pierwszych treningach. Najlepszym zawodnikiem jest **George Kalovelonis** — aktualny mistrz Grecji. Ten 25-letni tenisista już 7 razy reprezentował barwy swego kraju w meczach Pucharu Davisa. Chociaż jego nazwisko nie pojawia się w końcowych fazach najpoważniejszych turniejów, jest on zawodnikiem bardzo niebezpiecznym. Nie tak dawno walczył z nim Wojciech Fibak i zwyciężył w dwóch ciężkich setach 7:6, 7:6.

Naszym gościom znany jest **Tasos Bavelas** — nr 1 wśród juniorów Grecji. Podczas ubiegłorocznego Pucharu Galea w Budapeszcie grali z nim zarówno Bieńkowski jak i Rogowski i obydwaj zeszli z kortu pokonani. Pozostali zawodnicy Grecji to **Fotis Vazeos i Konstantin Efrenoglou.**

Poprosiliśmy o rozmowę kapitana naszej daviscupowej reprezentacji — **HENRYKA HOFFMANA.**

● **Jak zawodnicy przyjęli Wojciecha Fibaka, który przecież „wyeliminował" ze składu na mecz z Grecją jednego z nich?**

— Chłopcy powitali go po koleżeńsku i nie należy się wcale temu dziwić. Fibak jest tenisistą od którego mogą się jeszcze bardzo dużo nauczyć, a że jego stosunek do młodszych kolegów jest bardzo serdeczny współpraca układa się bez zarzutu. Chcę też dodać że korzystamy z rad Wojciecha Fibaka jeżeli chodzi o ustalenie składu przeciwko Grekom.

● **Fibak nie nocuje jednak razem z kolegami z reprezentacji.**

— To fakt. Wraz z żoną mieszka w „Victorii", ale większość dnia spędza razem z nami, nie tylko na korcie. W hotelu „Solec" gdzie mieszkamy jemy np. razem obiady i kolacje.

● **Kiedy poznamy skład daviscupowej reprezentacji?**

— W czwartek o godzinie 17 na konferencji technicznej.

Rozmawiał:

ZBIGNIEW WESELI

NERWY 16-LATKA ZADECYDUJĄ

(TELEFONEM Z WARSZAWY)

Blisko 3 tysiące entuzjastów białego sportu zjawiło się wczoraj na kortach warszawskiej Legii. Mecze o Puchar Davisa zawsze mają siłę magnesu. Tym razem dodatkową atrakcją był występ nie widzianego od 3 lat w Polsce Wojciecha Fibaka.

Wojtek pokazał bardzo urozmaicony na światowym poziomie tenis i zwyciężył Bevalosa w sposób nie podlegający dyskusji 6:1, 6:3, 6:2. Po szczególne akcje były gorąco oklaskiwane, a najwięcej braw zbierał poznaniak za voleje z backhandu oraz precyzyjne skróty. Niespełna 16-letni Grek po meczu mówił z najwyższym szacunkiem o kla sie Fibaka.

Sam Fibak w gronie zaprzyjaźnionych dziennikarzy zwierzył się, że oszczędzał siły z myślą o dzisiejszym deblu. Jego partnerem będzie zaledwie 17-letni Wojciech Kowalski. Wiele wskazuje na to, że właśnie ta partia rozstrzygnie o losach całego meczu.

W drugim piątkowym singlu G. Kalovelonis rozgromił bez większego wysiłku W. Rogowskiego 6:2, 6:3, 6:4. Tak więc po pierwszym dniu meczu Polska — Grecja wynik jest 1:1 i szanse awansu (w perspektywie mecz przeciwko Izraelowi) są niemal równe dla obydwu zespołów.

Wśród licznie zebranej na kortach Legii publiczności znalazło się ponad 100 kibiców z Poznania, którzy dziś będą dopingować Lecha w ligowym meczu przeciwko Legii. Warto też dodać, że piłkarze obydwu zespołów wybierają się dziś na korty, by obserwować debla.

St. GARCZARCZYK

ale już we wtorek po południu na kortach Legii zebrali się reprezentanci obu krajów w komplecie. W treningu wziął udział także Wojciech Fibak. Nasz najlepszy tenisista zagrał kilkanaście gemów debla w parze z Tomaszem Maliszewskim przeciwko Lechowi Bieńkowskiemu i Wojciechowi Kowalskiemu, który właśnie wrócił z udanych startów w ZSRR (był finalistą turnieju w Tbilisi). Maliszewski, typowany na deblowego partnera Fibaka w meczu z Grecją, sprawiał wrażenie mocno speszonego faktem gry obok byłego mistrza świata, dobrze że ma jeszcze czas żeby oswoić się z tą sytuacją.

nos Efremoglou, George Kalovelonis, Totis Vazeos. 24-letni Kalovelonis jest pierwszą rakietą swojego kraju i zapewne wystąpi w trzech spotkaniach. Na liście ATP znajduje się on dopiero w trzeciej setce, ale jego wartość jest większa niżby wskazywał ranking. Przypomnijmy, że podczas zeszłorocznych międzynarodowych mistrzostw Szwajcarii w Gstaad przegrał on z Wojciechem Fibakiem po zaciętej walce, 5:7 w decydującym secie. Może więc i w Warszawie okazać się groźnym przeciwnikiem dla asa reprezentacji Polski.

Drugim singlistą greckim będzie — tak przynajmniej twierdzi trener Luben Genow —

jest za wielki talent. W zeszłym roku w rozgrywkach Pucharu Galea (do 20 lat) pokonał właściwie sam reprezentację Polski, w której grali Waldemar Rogowski, Lech Bieńkowski oraz Michał Lewandowski z Rogowskim w deblu. Podczas wtorkowego treningu można było zauważyć, że niewysoki, leworęki Grek znakomicie operuje mocnymi liftowanymi uderzeniami z głębi kortu. Z pewnością i on nie pozwoli się zjeść w kaszy bez walki.

Jak więc widać warszawski mecz zapowiada się bardzo ciekawie i być może o jego wyniku rozstrzygnie gra podwójna.

ACH

duet Wojtków?

W Polskim Związku Tenisowym odbyła się męska rozmowa. Uczestniczyli w niej z jednej strony działacze, a z drugiej nasz najlepszy tenisista Wojciech Fibak. Efektem był komunikat znany chyba wszystkim kibicom białego sportu. Nasz as złożył wyjaśnienia dotyczące absencji podczas ubiegłorocznego meczu Pucharu Davisa z Belgami, ale zaoferował także wsparcie i pomoc w szkoleniu czołowych juniorów oraz w zaopatrzeniu Związku w sprzęt tenisowy. Tyle fakty. Należy mieć tylko nadzieję, że pisemne porozumienie między PZT i Wojciechem Fibakiem tym razem będzie owocne.

Występ Wojciecha Fibaka będzie zapewne dla miłośników tenisa prawdziwą ucztą

Fot. CAF

Poprosiliśmy o rozmowę kapitana naszej daviscupowej reprezentacji — **HENRYKA HOFFMANA.**

● **Jak zawodnicy przyjęli Wojciecha Fibaka, który przecież „wyeliminował" ze składu na mecz z Grecją jednego z nich?**

— Chłopcy powitali go po kolei tenisku i nie należy się wcale temu dziwić. Fibak jest tenisistą od którego mogą się jeszcze bardzo dużo nauczyć, a że jego stosunek do młodszych kolegów jest bardzo serdeczny współpraca układa się bez zarzutu. Chcę też dodać że korzystamy z rad Wojciecha Fibaka jeżeli chodzi o ustalenie składu przeciwko Grekom.

● **Fibak nie mocuje jednak razem z kolegami z reprezentacji.**

— To fakt. Wraz z żoną mieszka w „Victorii" ale większość dnia spędza razem z nami, nie tylko na korcie. W hotelu „Solec" gdzie mieszkamy jemy np. razem obiady i kolacje.

● **Kiedy poznamy skład daviscupowej reprezentacji?**

— W czwartek o godzinie 17 na konferencji technicznej.

Rozmawiał:

ZBIGNIEW WESELI

Wojciech Fibak włączony został do składu reprezentacji na mecz Pucharu Davisa z Grecją i uczestniczył już w kilku treningach. Miło było patrzeć na grę Fibaka, który nadal prezentuje wysoki poziom. Fibak trenował ze wszystkimi pozostałymi zawodnikami reprezentacji, a więc Lechem Bieńkowskim, Waldemarem Rogowskim, Tomaszem Maliszewskim Romualdem Szczepanikiem, a także z młodziutkim Wojtkiem Kowalskim, który w poniedziałek wrócił z turnieju w Tbilisi. (przegrał tam dopiero w finale).

Ciekawe były próby zestawienia debla. Fibak miał na przemian jako partnerów Maliszewskiego, Bieńkowskiego, Szczepanika i Kowalskiego. Interesująco wyglądała gra duetu Fibak — Kowalski i być może ta dwójka zagra przeciwko Grekom.

Do Warszawy dotarli także Grecy, którzy są również po pierwszych treningach. Najlepszym zawodnikiem jest **George Kalovelonis** — aktualny mistrz Grecji. Ten 25-letni tenisista już 7 razy reprezentował barwy swego kraju w meczach Pucharu Davisa. Chociaż jego nazwiska nie pojawia się w końcowych fazach najpoważniejszych turniejów, jest on zawodnikiem bardzo niebezpiecznym. Nie tak dawno walczył z nim Wojciech Fibak i zwyciężył w dwóch ciężkich setach 7:6, 7:6.

Naszym graczom znany jest **Tasos Bavelas** — nr 1 wśród juniorów Grecji. Podczas ubiegłorocznego Pucharu Galea w Budapeszcie grali z nim zarówno Bieńkowski jak i Rogowski i obydwaj zeszli z kortu pokonani. Pozostali zawodnicy Grecji to **Fotis Vazeos i Konstantin Efrenoglou.**

Fibak i koledzy trenują w Warszawie

Wojciech Fibak trenuje w Warszawie.

CAF — Radkiewicz

PO pięciu latach niepowodzeń mamy wreszcie szansę odniesienia zwycięstwa w rozgrywkach tenisowych o Puchar Davisa. W rozpoczynającym się w piątek na kortach warszawskiej Legii meczu Polska — Grecja wystąpi bowiem **Wojciech Fibak.**

Warto przypomnieć, że od pamiętnego zwycięstwa z RFN w Warszawie nasi tenisiści nie odnieśli w pucharowych spotkaniach żadnych triumfów. W 1980 r. uległiśmy Finlandii 0:5, w 1981 — Monako 2:3, w 1982 — Maroku — 2:3 i w poprzednim sezonie Belgom 0:5. A przecież wszyscy wymienieni rywale należą w tym sporcie do kopciuszków...

Obecność Wojtka w Warszawie stwarza realną możliwość przełamania fatalnej passy. Tylko czy sam Fibak zdoła wygrać mecz? Jego partnerami w kadrze są Lech Bieńkowski, Wojciech Kowalski i Waldemar Rogowski.

Wiele wskazuje na to, że o ostatecznym rezultacie może zadecydować debel. Na razie nie wiadomo jeszcze kto będzie partnerem naszego asa. Naszym zdaniem powinien o tym zadecydować sam Fibak.

Wszyscy wymienieni zawodnicy trenują na kortach Legii. Przyjechali także już nasi rywale. W ich składzie znajdują się: Anastasis Bavelas, Constantinos Efremoglou, George Kalovelonis i Fotis Vazeos. Trenerem ekipy greckiej jest Luben Genow.

Polska – Grecja 4:1 w tenisie

Nareszcie zwycięstwo

(Obsługa własna)

Z przedmeczowych rozważań i spekulacji wynikało jasno: o wyniku spotkania z Grecją zadecyduje gra podwójna. Jeżeli wygrają Polacy to właśnie oni powinni po kilku latach awansować do drugiej rundy Pucharu Davisa, w co nawet najwierniejsi sympatycy tenisa z wolna zaczęli wątpić. W sobotnim spotkaniu z komplikacjami, przewianym na dwie godziny przez burzę, dwóch Wojtków: Fibak i dwukrotnie młodszy Kowalski wygrali w trzech setach z greckimi rywalami. A mimo to losy spotkania, mimo wysokiego zwycięstwa Polski, ważyły się do niemal ostatniej piłki w spotkaniu Fibaka z Kalovelonisem.

W niedzielę w słoneczne popołudnie ponad dwa tysiące widzów, które przybyły na korty warszawskiej Legii, były w bardzo dobrych humorach. Przyszli po prostu popatrzeć na dobry tenis w wykonaniu Wojciecha Fibaka, który dość niechętnie zaglądał w ostatnich latach do rodzinnego kraju.

Dwa pierwsze sety ich pojedynku zdawały się potwierdzać powszechny pogląd, że będzie to typowa pokazówka. Fibak wygrał dwa pierwsze sety po 6:2. Tymczasem w trzecim role się odmieniły. Kilka nieudanych zagrań Fibaka i Grek poczuł swą szansę. Fibak z minuty na minutę zaczął grać coraz gorzej, Grek wręcz przeciwnie. Z łatwego spotkania zrobił się prawdziwy „dreszczowiec" zakończony dopiero po ponad trzygodzinnej morderczej pięciosetowej walce. Wygrał ostatecznie Fibak, który był chyba w sumie minimalnie lepszy a co ważniejsze, w kilku sytuacjach miał po prostu więcej szczęścia.

Przy stanie 3:1 na kort wszedł Waldemar Rogowski, który w bezbarwnym pojedynku pokonał w dwóch setach nieco młodszego od siebie Bavelasa, z trzeciego za zgodą kierowników obydwu zespołów zrezygnowano.

Kilka słów warto poświęcić sobotniemu deblowi. Partnerem Fibaka był liczący niewiele ponad 16 lat Wojciech Kowalski. Obawialiśmy się poważnie o występ tego tenisisty u boku utytułowanego kolegi. Trzeba powiedzieć, że „Kowalski zaskoczył swą znakomitą grą. W niektórych momentach w ogóle nie ustępował Fibakowi, a nawet go przewyższał. Grał bez żadnych kompleksów, demonstrując w wielu sytuacjach uderzenia, jakich nie powstydziliby się mistrzowie kortów.

Opinia wszystkich jest zgodna — z tego chłopca powinni być ludzie. Ma bez wątpienia zadatki na gracza dużego formatu. Zadatki to jednak zbyt mało, by stać się wielkim tenisistą. By się to spełniło, musi Kowalski grać w silnie obsadzonych turniejach, bo inaczej zginie w polskiej tenisowej przeciętności. By grać musi jednak wyjeżdżać. Wiadomo, że na początek nie będzie, bo nie może wygrywać. Na to trzeba czasu, a więc cierpliwości, a przede wszystkim pieniędzy. Kto w niego zainwestuje? I to jest w tej chwili najważniejsze pytanie, jakie nasunęło mi się po wygranym przez polską reprezentację spotkaniu z Grecją, drużyną zaliczaną do europejskich średnich, albo jeszcze gorzej.

Gdyby nie występ w zespole Wojciecha Fibaka śmiem twierdzić, że to spotkanie jak te w latach poprzednich z Belgią, Marokiem czy Monakiem zakończyłoby się naszą porażką. Jak długo można jednak liczyć na Fibaka i czy z jego osobą można i należy wiązać przyszłość polskiego tenisa? Odpowiedź na to pytanie jest jedna. Na pewno nie.

JANUSZ ŻWAN

Fot. CAF

NERWY 16-LATKA ZADECYDUJĄ

(TELEFONEM Z WARSZAWY)

Blisko 3 tysiące entuzjastów białego sportu zjawiło się wczoraj na kortach warszawskiej Legii. Mecze o Puchar Davisa zawsze mają siłę magnesu. Tym razem dodatkową atrakcją był występ nie widzianego od 3 lat w Polsce Wojciecha Fibaka.

Wojtek pokazał bardzo urozmaicony na światowym poziomie tenis i zwyciężył Bevalosa w sposób nie podlegający dyskusji 6:1, 6:3, 6:2. Poszczególne akcje były gorąco oklaskiwane, a najwięcej braw zbierał poznaniak za woleje z backhandu oraz precyzyjne skróty. Niespełna 16-letni Grek po meczu mówił z najwyższym szacunkiem o kliencie Fibaka.

Sam Fibak w gronie zaprzyjaźnionych dziennikarzy zwierzył się, że oszczędzał siły z myślą o dzisiejszym deblu. Jego partnerem będzie zaledwie 17-letni Wojciech Kowalski. Wiele wskazuje na to, że właśnie ta partia rozstrzygnie o losach całego meczu.

W drugim piątkowym singlu G. Kalovelonis rozgromił bez większego wysiłku W. Rogowskiego 6:2, 6:3, 6:4. Tak więc po pierwszym dniu meczu Polska — Grecja wynik jest 1:1 i szanse awansu (w perspektywie mecz przeciwko Izraelowi) są niemal równe dla obydwu zespołów.

Wśród licznie zebranej na kortach Legii publiczności znalazło się ponad 100 kibiców z Poznania, którzy dziś będą dopingować Lecha w ligowym meczu przeciwko Legii. Warto też dodać, że piłkarze obydwu zespołów wybierają się dziś na korty, by obserwować debla.

St. GARCZARCZYK

4 PIĄTEK

5 SOBOTA

6 NIEDZIELA

RZECZPOSPOLITA

SPORT • SPORT • SPORT

Po pierwszym dniu jakby zgodnie z planem. Jedna wygrana, jedna przegrana.
Fot. CAF — I. Radkiewicz

O Puchar Davisa

Piękne skróty

Najpierw był chaos, znaczy wszyscy się przemieszali: Grecy, ubrani w eleganckie, ciemne marynarki i tenisowe szorty (niepowtarzalny pucharowy zestaw), działacze ubrani w garnitury, sędziowie w pomarańczowych szturmówkach („odstawili się jak na mróz"), chłopcy do podawania piłek w bluzkach Lacosty z firmowym krokodylem (dużo było tych krokodylków), wreszcie nasza drużyna, rgulaminowo w dresach Adidasa, choć i marynarki np. „Vistuli" czy ZPO Bytom byłyby na miejscu.

Potem przy dźwiękach marsza, w porządku kolorów i ubiorów, wszyscy udali się do swoich pucharowych zajęć. Jedni na kort, drudzy do biura zawodów i na ławę, która w porównaniu z rokiem ubiegłym, gdy siedziało tam opatulonych w jesionki parę osób, znacznie się wydłużyła. Zjawiła się też telewizja ABC „News" w poszukiwaniu „newsa" do programu. Był też operator naszej telewizji, choć nie rozpieszcza ona miłośników tenisa, przedkładając nad taktykę gry McEnroe i kompanii, taktykę jazdy Prosta czy Rosberga na torach formuły I.

● **W. Fibak — T. Bavelas 6:1, 6:3, 6:2.**
● **W. Rogowski — G. Kalovelonis 2:6, 3:6, 4:6.**

Na korcie **T. Bevelas i W. Fibak.** Grek jest leworęczny, co jak dowodzi historia nie tylko tenisa, znamionuje ludzi utalentowanych. Wygląda na to, że Bevelas wcale nie przejmuje się tym, że gra z zawodnikiem ze światowego rankingu. Na rozgrzewkę urywa Fibakowi gema. Druga gra, którą już wygra nasz reprezentant, może służyć za przekrój całego meczu. Czyli ze strony Bevelasa szybkie liftowane w głąb kortu piłki i w odpowiedzi miękko plasowane, uderzane najczęściej slajsem z bekhendu. Do tego piękne skróty, kilka razy uderzone z takim podcięciem, że już na widowni rozlegał się szmer zawodu, iż oto piłka zderzy się z siatką, po czym jednak spadała na połowę rywala. Ten rozkładał ręce, patrzył zafrasowany na swego kapitana, kapitn zafrasowny patrzył na niego i też rozkładał ręce.

I tylko na początku drugiego seta, za sprawą pełnego poświęcenia Greka i wolniejszych obrotów Fibaka, gemy liczono na konto obu graczy.

Przerwa. Lody gaszą pragnienie. Na dwie porcje, jeden patyk-łyżka na pół. „Bo mam mało" — mówi lodziarz. Ktoś bierze trzy porcje „wygrał pan" — mówi lodziarz i do tych trzech porcji daje dwa patyczki. Przy domku klubowym zaklinanie — pocieszanie. „Uśmiechnij się" — zachęcają Rogowskiego koledzy z drużyny. Uśmiech blady...

Kalovelonis — Rogowski. Trzy gemy bardzo szybko zalicza Grek. Niepomyślne wróżby z trybun: „Czy Rogowski wygra choć gema z Grekiem, który wręcz zabija z forhandu, ściągając każdą wysoką piłkę?", „Ile on ma wzrostu?" — ktoś pyta.

Potem Grek jakby traci ochotę do gry, jest na luzie, po nieudanym zagraniu uśmiecha się do siebie, spogląda tęsknie na ławkę drużyny, osłoniętą ogromnym parasolem z napisem coca-cola. Dopiero po kilku udanych akcjach Rogowskiego bez pośpiechu zabiera się na powrót do roboty. Polak gra zbyt nieśmiało, co jeden z widzów kwituje okrzykiem. **„Nie bój się wygrać".** Kilka udanych minięć, woleyów, smeczów — to wszystko rozłożone na trzy sety, to było za mało, aby wygrać. A można było.

„Bardziej niż przegrana, martwi mnie styl w jakim Waldek przegrał" — powiedział po meczu trener **W. Meres.** **„Grał po prostu bez przekonania. Popełnił sporo niewymuszonych błędów".**

Na czym więc miał polegać ten trudny dla Greków styl gry Rogowskiego, o którym mówiono przed spotkaniem — spytałem jeszcze kapitana daviscupu **H. Hoffmana.** **„Miał trzymać Kalovelonisa w głębi kortu, grając długie liftowane piłki na przerzut. Zabrakło mu jednak szybkości, czyli argumentów..."**

W. NOWOSIELSKI

Polityka

Śmiech przez łzy

AMATORZY tenisa mieli ostatnio rzadkie powody do radości. W Pucharze Davisa Polska zwyciężyła Grecję 4:1. Tym razem Wojciech Fibak sprawił miłą niespodziankę — przyjechał, wygrał i odjechał — prawdziwe veni, vidi, vici. Mężnie walczył Rogowski, spełnił pokładane w nim wielkie nadzieje młodziutki Wojciech Kowalski. Szczególnie przyjemnie było, kiedy w grze podwójnej bronili naszych barw dwóch imienników — Wojciech i Wojtek. Nie zawiedli też nasi goście, waleczni tenisiści greccy. Nie zawiedli również sędziowie, wśród których szczególną sympatią kibiców cieszył się Bohdan Tomaszewski i były reprezentant Polski Meres.

Zawiodła natomiast publiczność i Telewizja Polska. Publiczność, bo mając tak rzadko okazję zobaczenia świetnego tenisa — nie potrafiła wypełnić trybun, choć bilet za 200 zł był tani, w porównaniu z tym, ile płacili widzowie Miss Polonii. Świadczy to o wciąż bardzo wąskiej popularności tenisa, którego amatorów jest w ponad milionowej stolicy zaledwie garstka.

Zawiodła również telewizja, ponieważ tak wiele mówi się o konieczności popularyzacji sportu, ponieważ była tak świetna i tania okazja, a okazję tę pominięto — nie nadając żadnej transmisji. Co innego, gdyby była to piłka nożna, albo boks. Czyżby pileczka tenisowa okazała się za wielka na mały ekran?

(P)

Polska — Grecja 1:1

Trzeba wygrać grę podwójną

(W) Do zwycięstwa w tenisowym meczu z Grecją potrzebny jednak będzie punkt w deblu. Pierwszego dnia bowiem Wojciech Fibak pokonał Anastasisa Bavelasa 6:1, 6:3, 6:2, ale w drugim pojedynku nie stał się cud i Waldemar Rogowski przegrał z Georgem Kalovelonisem 2:6, 3:6, 4:6. Wynik polsko-greckiego spotkania o Puchar Davisa jest więc na razie remisowy (1:1), czyli taki, jaki większość kibiców (przyszło ich na korty Legii sporo — ok. 2 tysięcy) przewidywała. Ci, którzy przepowiadali porażkę Fibaka i sukces Rogowskiego, mają się teraz z pyszna.

Mecz Fibaka z młodszym o połowę Bavelasem (Polak ma 31 lat, Grek — niespełna 16) trwał niecałe 2 godziny i wielkich emocji nie przyniósł. Nasz tenisista miał przez cały czas wyraźną przewagę i można było odnieść wrażenie, że gra „na pół gazu". Powstaje pytanie — dlaczego? Czy dlatego, że chciał zwyciężyć jak najmniejszym nakładem sił (w piątek było w Warszawie bardzo gorąco), czy też dlatego, że nie jest w najlepszej formie (w kilku ostatnich turniejach odpadał w pierwszych rundach) i w związku z tym bał się stosować zbyt ryzykowne uderzenia? Wygrał w każdym razie pewnie, choć Bevelas wychodził ze skóry, żeby coś zdziałać.

Rogowski, nasz drugi reprezentant w singlu, wyszedł na kort bardzo stremowany, nic więc dziwnego, że przegrał pierwszego seta niemal bez walki. Później robił wprawdzie, co mógł, ale — powiedzmy to sobie szczerze — mógł niewiele. Tenis halowego mistrza kraju jest, niestety, ubogi. Kolovelonisa trudno przecież zaliczyć do asów, a jednak z pokonaniem Rogowskiego nie miał on większych problemów. Tylko w trzecim secie, gdy Polak prowadził 4:2, Grek miał chwile trwogi, wygrał jednak kolejne 4 gemy i cały mecz.

W sobotę o godz. 13 rozpocznie się mecz deblowy. Z naszej strony wystąpią prawdopodobnie Fibak i Kowalski. W niedzielę (początek o godz. 13.30) rozegrane zostaną dwa ostatnie pojedynki singlowe: najpierw Fibaka z Kalovelonisem, później Rogowskiego z Bavelasem. (P)

POLSKA — GRECJA 4:1

„Sto lat" dla dzielnych Wojciechów

(OBSŁUGA WŁASNA)

Przed 50 laty polscy tenisiści: Hebda, Tłoczyński, Tarłowski i Bratek pokonali Grecję 5:0 nie tracąc ani jednego seta. Rewanż okazał się znacznie trudniejszy. Na stołecznych kortach rutynowany Wojciech FIBAK i debiutujący w Pucharze Davisa Wojciech KOWALSKI i Waldemar ROGOWSKI musieli dać z siebie wszystko, by pokonać pewnych sukcesu reprezentantów słonecznej krainy.

Relacjonując przebieg pierwszego dnia zapowiadałem, iż jczyczkiem u wagi może okazać się sobotni debel. Tak się też stało. Kapitan naszej daviscupowej reprezentacji Henryk Hoffman po dłuższej naradzie z Fibakiem podjął ryzykowną decyzję. Do decydującej partii przeciwko Kalovelonisowi i Efremoglou wyszedł 17-letni chłopak z Inowrocławia. Gdy sędziujący mecz Bohdan Tomaszewski wypowiedział zakramentalną formułę „pierwszą proszę" Kowalski uśmiechał się, ale widać było jak wielką ma tremę.

Rozpoczęli bardzo dobrze. W przeciągu kilku minut przełamali dwukrotnie serwis przeciwników, obejmując prowadzenie 3:0. Wtedy inicjatywę przejęli greccy debiści, zrobiło się 3:4. Padał już rzęsisty deszcz, gdy Fibak wicemistrz Polski rozegrał życiowy mecz. Wiele jego zagrań było długo oklaskiwanych przez przybyłą z całego kraju publiczność. Z tej pary mieć będziemy jeszcze wiele pociechy. Może już w najbliższym meczu z Izraelem w Tel Awiwie. Wynik debla 3:7, 6:1, 6:2.

Kropkę nad „i" postawił w niedzielę Wojciech Fibak. Zdobył trzeci punkt, ale napracował się bardzo. Po stosunkowo łatwym wygraniu dwóch setów z 25-letnim George Kalovelonisem (ma na swym koncie m. in. zwycięstwo nad sławnym Royem Emersonem z Australii) Polak oddał inicjatywę przeciwnikowi. Zrobiło się 2:2. Finisz mistrza okazał się bardzo skuteczny. Pozaniak zdobył rozstrzygający punkt wygrywając partię 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2. Trybuny zaczęły wreszcie żyć tenisem. Kibice zaczęli dopingować Polaka, a ten wykorzystał pierwszą piłkę meczową. Na korcie radość, na trybunach radość, a w sektorze dziennikarzy... zdziwienie. Jak to możliwe, że Fibak, który w Pucharze Davisa grał dotychczas 11 razy i 11 razy przegrywał, teraz wygrał 12 razy?

Zła passa przełamana

Wygrana z Grekami 4:1 otworzyła drogę do II rundy PD

Wielkich emocji dostarczył eliminacyjny pojedynek Pucharu Davisa, Polska — Grecja na centralnym korcie Legii. Wygrali biało-czerwoni 4:1, przełamując czarną serię porażek w tych najbardziej prestiżowych rozgrywkach tenisowych.

Po sobotnim deblu, w którym Wojciech Fibak i Wojciech Kowalski pokonali mistrzów Bałkaniady — George Kalovelonisa i Konstantinosa Efremoglou 9:7, 6:1, 6:2, nasza reprezentacja wyszła na prowadzenie w meczu 2:1 i sprawa wydawała się być przesądzona.

Początek gry deblowej był dość chaotyczny i nie wróżył nic dobrego. Na przymusową przerwę spowodowaną załamaniem się pogody rywale zeszli przy stanie 7:6 dla Greków. Druga odsłona była już zupełnie inna. Fibak umiejętnie pokierował juniorem Kowalskim i ten zaczął grać jak w transie. Był najszybszy na korcie i „mijał" przeciwników w takim stylu, że zasłużył na aplauz publiczności i samego „profesora" — eksmistrza świata w deblu.

Przy wspaniałej, słonecznej pogodzie, w niedzielę wyszli na kort Fibak i Kalovelonis. **Najpierw as naszego zespołu panował na korcie i dwie partie prędko padły jego łupem 6:2, 6:2.** W trzecim secie Polak zwolnił tempo, zdradzał objawy zmęczenia i stracił precyzję. Kalovelonis — przeciwnie. Właśnie w tym tak ważnym dla niego momencie odnalazł swoje najgroźniejsze uderzenia — potężny serwis i błyskawiczny, wyrzucający z kortu forhend. Zaczął się „tenisowy horror". Wszyscy, oprócz Kalovelonisa, myśleli, że mecz zbliża się w trzecim secie ku końcowi, a tu nagle Grek przejął inicjatywę i losy trzeciego punktu dla naszej reprezentacji znowu zaczęły się ważyć.

Stary mistrz pokazał jednak młodzieży jak należy walczyć. **Fibak to nadal arcymistrz tenisowej psychiki. W dwóch kolejnych przegranych setach 4:6, 3:6 nie oddał przeciwnikowi nic za darmo i robił co mógł, aby znaleźć sposobną chwilę do decydującego kontruderzenia.**

Kalovelonis objął w piątym secie prowadzenie 1:0 i sprawiał wrażenie znacznie mniej zmęczonego od starszego przecież o dziesięć lat Fibaka. W tenisie obowiązuje jednak również zasada — chcieć to móc! Polak walczył stanianie się na nogach, ale rozgrywał tym piękniejsze piłki im bardziej próbował go przyciśnąć wyłażący ze skóry grecki tenisista.

Końcówka była jedną z najpiękniejszych jakie dotychczas Fibak rozgrywał przed polską publicznością. **Zwycięstwo w piątym secie 6:2, chociaż równie wysokie jak w dwóch pierwszych, było tym razem dosłownie „wyrwane" przeciwnikowi.**

Przy stanie 3:1 stanęli oko w oko Waldemar Rogowski i Tasos Bavelas. Nasz mistrz halowy miał porachunki z 16-latkiem, z którym nie tak dawno przegrał w Pucharze Galea. Może pod wpływem wspaniałej postawy Fibaka, ambitny katowiczanin również poczuł wiatr w żaglach. Zagrał najlepiej jak umiał i utalentowany młodzik co chwila bezradnie rozkładał ręce. **Wygrał Rogowski 6:2, 6:4 (grano już tylko do dwóch wygranych setów), a reprezentacja Polski ostatecznie pokonała Grecję 4:1.**

W następnej rundzie nasi tenisiści zagrają na wyjeździe z Izraelem.

ANDRZEJ KÁRCZEWSKI

Reprezentanci Polski w rozgrywkach o Puchar Davisa 1925—1983

Lp.	Nazwisko	Lata gry	Udział w meczach	Rozegranych spotkań ogółem	zwycięstw	porażek
1	I. Tłoczyński	1930—39	18	43	26	17
2	W. Skonecki	1947—62	21	46	26	20
3	W. Gąsiorek	1959—72	21	49	26	23
4	W. Fibak	1973—77	12	32	24	8
5	J. Hebda	1931—47	14	30	14	16
6	A. Licis	1936—60	10	19	10	9
7	T. Nowicki	1963—81	23	45	17	28
8	J. Niedźwiedzki	1971—77	11	17	7	10
9	J. Piątek	1950—60	16	25	8	17
10	H. Drzymalski	1975—83	11	22	5	17
11	K. Tarłowski	1935—37	5	8	4	4
12	M. Stolarow	1928—32	6	13	3	10
13	J. Stolarow	1927—34	8	9	1	8
		1973—84	14	37	27	10

Po pierwszym dniu jakby zgodnie z planem. Jedna wygrana, jedna przegrana.
Fot. CAF — I Radkiewicz

O Puchar Davisa

Piękne skróty

Najpierw był chaos, znaczy wszyscy się przemieszali: Grecy, ubrani w eleganckie, ciemne marynarki i tenisowe szorty (niepowtarzalny pucharowy zestaw), działacze ubrani w garnitury, sędziowie w pomarańczowych szturmówkach („odstawili się jak na mecz"), chłopcy do podawania piłek w bluzkach Lacosty z firmowym krokodylem (dużo było tych krokodylków), wreszcie nasza drużyna, rgulaminowo w dresach Adidasa, choć i marynarki np. „Vistuli" czy ZPO Bytom byłyby na miejscu.

Potem przy dźwiękach marsza, w porządku kolorów i ubiorów, wszyscy udali się do swoich pucharowych zajęć. Jedni na kort, drudzy do biura zawodów i na loże, która w porównaniu z rokiem ubiegłym, gdy siedziało tam onatulonych w jesionki parę osób, znacznie się wydłużyła. Zjawiła się też telewizja ABC „News" w poszukiwaniu „newsa" do programu. Był też operator naszej telewizji, choć nie rozpieszcza ona miłośników tenisa, przedkładając nad taktykę gry McEnroe i kompanii, taktykę jazdy Prosta czy Rosberga na torach formuły I.

● W. Fibak — T. Bavelas 6:1, 6:3, 6:2.
● W. Rogowski — G. Kalovelonis 7:5, 3:6, 4:6.

Na korcie **T. Bevelas i W. Fibak.** Grek jest leworęczny, co jak dowodzi historia nie tylko tenisa, znamionuje ludzi utalentowanych. Wygląda na to, że Bevelas wcale nie przejmuje się tym, że gra z zawodnikiem ze światowego rankingu. Na rozgrzewkę urywa Fibakowi gema. Druga gra, którą już wygra nasz reprezentant, może służyć za przekrój całego meczu. Czyli ze strony Bevelasa szybkie liftowane w głąb kortu piłki i w odpowiedzi miękko plasowane, uderzane najczęściej slajsem z bekhendu. Do tego piękne skróty, kilka razy uderzone z takim podcięciem, że już na widowni rozlegał się szmer zawodu, iż oto piłka zderzy się z siatką, po czym jednak spadała na połowę rywala. Ten rozkładał ręce, patrzył zafrasowany na swego kapitana, kapitn zafrasowny patrzył na niego i też rozkładał ręce.

I tylko na początku drugiego seta, za sprawą pełnego poświęcenia Greka i wolniejszych obrotów Fibaka, gemy liczono na konto obu graczy.

Przerwa. Lody gaszą pragnienie. Na dwie porcje, jeden patyk-tyżka na pół. „Bo mam mało" — mówi lodziarz. Ktoś bierze trzy porcje „wygra pan" — mówi lodziarz i do tych trzech poreji daje dwa patyczki. Przy domku klubowym zaklinanie — pocieszanie. „Uśmiechnij się" — zachęcała Rogowskiego koledzy z drużyny. Uśmiech blady...

Kalovelonis — Rogowski. Trzy gemy bardzo szybko zalicza Grek. Niepomyślne wróżby z trybun: „Czy Rogowski wygra choć gema z Grekiem, który wręcz zabija z forhandu, ściągając każdą wysoką piłkę?", „Ile on ma wzrostu?" — ktoś pyta.

Potem Grek jakby traci ochotę do gry, jest na luzie, po nieudanym zagraniu uśmiecha się do siebie, spogląda tęsknie na ławkę drużyny, osłoniętą ogromnym parasolem z napisem coca-cola. Dopiero po kilku udanych akcjach Rogowskiego bez pośpiechu zabiera się na powrót do roboty. Polak gra zbyt nieśmiało, co jeden z widzów kwituje okrzykiem. **„Nie bój się wygrać".** Kilka udanych minięć, wolejów, smeczów — to wszystko rozłożone na trzy sety, to było za mało, aby wygrać. A można było. **„Bardziej niż przegrana, martwi mnie styl w jakim Waldek przegrał"** — powiedział po meczu trener **W. Meres.** **„Grał po prostu bez przekonania. Popełnił sporo niewymuszonych błędów".**

Na czym więc miał polegać ten trudny dla Greków styl gry Rogowskiego, o którym mówiono przed spotkaniem — spytałem jeszcze kapitana daviscupu **H. Hoffmana.** **„Miał trzymać Kalovelonisa w głębi kortu, grając długie liftowane piłki na przerzut. Zabrakło mu jednak szybkości, czyli argumentów..."**

W. NOWOSIELSKI

Śmiech przez łzy

AMATORZY tenisa mieli ostatnio rzadkie powody do radości. W Pucharze Davisa Polska zwyciężyła Grecję 4:1. Tym razem Wojciech Fibak sprawił miłą niespodziankę — przyjechał, wygrał i odjechał — prawdziwe veni, vidi, vici. Mężnie walczył Rogowski, spełnił pokładane w nim wielkie nadzieje młodziutki Wojciech Kowalski. Szczególnie przyjemnie było, kiedy w grze podwójnej bronili naszych barw dwóch imienników — Wojciech i Wojtek. Nie zawiedli też nasi goście, waleczni tenisiści greccy. Nie zawiedli również sędziowie, wśród których szczególną sympatią kibiców cieszył się Bohdan Tomaszewski i były reprezentant Polski Meres.

Zawiodła natomiast publiczność i Telewizja Polska. Publiczność, bo mając tak rzadko okazję zobaczenia świetnego tenisa — nie potrafiła wypełnić trybun, choć bilet za 200 zł był tani, w porównaniu z tym, ile płacili widzowie Miss Polonii. Świadczy to o wciąż bardzo wąskiej popularności tenisa, którego amatorów jest w ponad milionowej stolicy zaledwie garstka.

Zawiodła również telewizja, ponieważ tak wiele mówi się o konieczności popularyzacji sportu, ponieważ była tak świetna i tania okazja, a okazję tę pominięto — nie nadając żadnej transmisji. Co innego, gdyby była to piłka nożna, albo hokus. Czyiby pileczka tenisowa okazała się za wielka na mały ekran?

(P)

POLSKA — GRECJA 4:1

„Sto lat" dla dzielnych Wojciechów

(OBSŁUGA WŁASNA)

Przed 50 laty polscy tenisiści: Hebda, Tłoczyński, Tarłowski i Bratek pokonali Grecję 5:0 nie tracąc ani jednego seta. Rewanż okazał się znacznie trudniejszy. Na stołecznych kortach rutynowany Wojciech FIBAK i debiutujący w Pucharze Davisa Wojciech KOWALSKI i Waldemar ROGOWSKI musieli dać z siebie wszystko, by pokonać pewnych sukcesu reprezentantów słonecznej krainy.

Relacjonując przebieg pierwszego dnia zapowiadałem, iż jeżycz kiem u wagi może okazać się sobotni debel. Tak się też stało. Kapitan naszej daviscupowej reprezentacji Henryk Hoffman po dłuższej naradzie z Fibakiem podjął ryzykowną decyzję. Do decydującej partii przeciwko Kalovelonisowi i Efremoglou wyszedł 17-letni chłopak z Inowrocławia. Gdy sędziujący mecz Bohdan Tomaszewski wypowiedział zakramentalną formułę „pierwszą prosze" Kowalski uśmiechał się, ale widać było jak wielka ma tremę.

Rozpoczęli bardzo dobrze. W przeciągu kilku minut przełamali dwukrotnie serwis przeciwników, obejmując prowadzenie 3:0. Wtedy inicjatywę przejęli greccy debiści, zrobiło się 3:4. Padał już rzęsisty deszcz, gdy mecz został przerwany przy stanie 7:4 dla Greków. Po 2-godzinnej przerwie polski duet dał koncert gry. Dwaj Wojciechowie dominowali na korcie. W decydującym gemie pierwszego seta podawał Kowalski, wygrywając własny serwis pomimo prowadzenia przeciwników 40:0.

Precyzyjny, bardzo pewny return Fibaka przygotowywał większość akcji kończonych efektownymi wolejami Kowalskiego. Halowy wicemistrz Polski rozegrał życiowy mecz. Wiele jego zagrań było długo oklaskiwanych przez przybyłą z całego kraju publiczność. Z tej pary mieć będziemy jeszcze wiele pociechy. Może już w najbliższym meczu z Izraelem w Tel Awiwie. Wynik debla 9:7, 6:1, 6:2.

Kropkę nad „i" postawił w niedzielę Wojciech Fibak. Zdobył trzeci punkt, ale napracował się bardzo. Po stosunkowo łatwym wygraniu dwóch setów z 25-letnim George Kalovelonisem (ma na swym koncie m. in. zwycięstwo nad sławnym Royem Emersonem z Australii) Polak oddał inicjatywę przeciwnikowi. Zrobiło się 2:2. Finisz mistrza okazał się bardzo skuteczny. Pozaniak zdobył rozstrzygający punkt wygrywając partię 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2. Trybuny zatrzęsły się od oklasków.

Po serii pucharowych klęsk z Finlandią, Monaco, Maroko i Belgią Polska reprezentacja tenisowa odniosła wreszcie zwycięstwo. Oczywiście największa w tym zasługa wychowanka poznańskich kortów.

Mecz Polska — Grecja zakończył pojedynek pomiędzy Waldemarem Rogowskim a Tasosem Bavelasem, wygrał Polak 6:2, 6:4.

S. G.

Po sobotnim deblu, w którym Wojciech Fibak i Wojciech Kowalski pokonali mistrzów Bałkaniady — George Kalovelonisa i Konstantinosa Efremoglou 9:7, 6:1, 6:3, nasza reprezentacja wyszła na prowadzenie w meczu 2:1 i sprawa wydawała się być przesądzona.

Początek gry deblowej był dość chaotyczny i nie wróżył nic dobrego. Na przymusową przerwę spowodowaną załamaniem się pogody rywale zeszli przy stanie 7:6 dla Greków. Druga odsłona była już zupełnie inna. Fibak umiejętnie pokierował juniorem Kowalskim i ten zaczął grać jak w transie. Był najszybszy na korcie i „mijał" przeciwników w takim stylu, że zasłużył na aplauz publiczności i samego „profesora" — eksmistrza świata w deblu.

Przy wspaniałej, słonecznej pogodzie, w niedzielę wyszli na kort Fibak i Kalovelonis. **Najpierw as naszego zespołu panował na korcie i dwie partie prędko padły jego łupem 6:2, 6:2.** W trzecim secie Polak zwolnił tempo, zdradzał objawy zmęczenia i stracił precyzję. Kalovelonis — przeciwnie. Właśnie w tym tak ważnym dla niego momencie odnalazł swoje najgroźniejsze uderzenia — potężny serwis i błyskawiczny, wyrzucający z kortu forhend. Zaczął się „tenisowy horror". Wszyscy, oprócz Kalovelonisa, myśleli, że mecz zbliża się w trzecim secie ku końcowi, a tu nagle Grek przejął inicjatywę i losy trzeciego punktu dla naszej reprezentacji znowu zaczęły się ważyć.

Stary mistrz pokazał jednak młodzieży jak należy walczyć. **Fibak to nadal arcymistrz tenisowej psychiki. W dwóch kolejnych przegranych setach 4:6, 3:6 nie oddał przeciwnikowi nic za darmo i robił co mógł, aby znaleźć sposobną chwilę do decydującego kontruderzenia.**

Kalovelonis objął w piątym secie prowadzenie 1:0 i sprawiał wrażenie znacznie mniej zmęczonego od starszego przecież o dziesięć lat Fibaka. W tenisie obowiązuje jednak również zasada — chcieć to móc! Polak walczył słaniając się na nogach, ale rozgrywał tym piękniejsze piłki im bardziej próbował go przycisnąć wylatujący ze skóry grecki tenisista.

Końcówka była jedną z najpiękniejszych jakie dotychczas Fibak rozgrywał przed polską publicznością. **Zwycięstwo w piątym secie 6:2, chociaż równie wysokie jak w dwóch pierwszych, było tym razem dosłownie „wyrwane" przeciwnikowi.**

Przy stanie 3:1 stanęli oko w oko Waldemar Rogowski i Tasos Bavelas. Nasz mistrz halowy miał porachunki z 16-latkiem, z którym nie tak dawno przegrał w Pucharze Galeu. Może pod wpływem wspaniałej postawy Fibaka, ambitny katowiczanin również poczuł wiatr w żaglach. Zagrał najlepiej jak umiał i utalentowany młodzik co chwila bezradnie rozkładał ręce. **Wygrał Rogowski 6:2, 6:4 (grano już tylko do dwóch wygranych setów), a reprezentacja Polski ostatecznie pokonała Grecję 4:1.**

W następnej rundzie nasi tenisiści zagrają na wyjeździe z Izraelem.

ANDRZEJ KARCZEWSKI

Reprezentanci Polski w rozgrywkach o Puchar Davisa 1925—1983

Lp.	Nazwisko	Lata gry	Udział w meczach	Rozegranych spotkań ogółem	zwycięstw	porażek
1	I. Tłoczyński	1930—39	18	43	26	17
2	W. Skonecki	1947—62	21	46	26	20
3	W. Gąsiorek	1959—72	21	49	26	23
4	W. Fibak	1973—77	12	32	24	8
5	J. Hebda	1931—47	14	30	14	16
6	A. Licis	1936—60	10	19	10	9
7	T. Nowicki	1963—81	23	45	17	28
8	J. Niedźwiedzki	1971—77	11	17	7	10
9	J. Piątek	1950—60	16	25	8	17
10	H. Drzymalski	1975—83	11	22	5	17
11	K. Tarłowski	1935—37	5	8	4	4
12	M. Stolarow	1928—32	6	13	3	10
13	J. Stolarow	1927—34	8	9	1	8
		1973—84	14	37	27	10

Tabela uwzględnia zawodników, którzy brali udział przynajmniej w pięciu spotkaniach pucharowych. +Grecja +Izrael

Fot. CAF — I. Radkiewicz

W. Fibakowi zwycięstwa nad Grecją w Pucharze Davisa, gratulowała Miss Foto '34, Magdalena Szczepańska.

Deszcz pomógł tenisistom Express Wiecz.

W Pucharze Davisa
wzięta pierwsza przeszkoda

W niedzielę przy pięknej, słonecznej pogodzie zakończył się mecz trwający od piątku o Puchar Davisa, Polska — Grecja.

W pierwszym dniu zawodów W. Fibak zmierzył się z młodziutkim tenisistą greckim Tasosovi Bavelasem. Nasz as, przewyższał mało jeszcze znanego Greka techniką i rutyną. Po niespełna 2-godzinnej nierównej grze W. Fibak wygrał 6:1, 6:2, 6:2. Tego samego dnia wystąpił drugi nasz zawodnik W. Rogowski. Grał jak zwykle bardzo nierówno i niepewnie. Przegrał z wysoko notowanym Grekiem G. Kalovelonisem 2:6, 3:6, 4:6. Piątkowe mecze zakończyły się więc zgodnie z przewidywaniami, wygranymi faworytów.

W drugim dniu miał rozstrzygnąć się los całego meczu. Wszyscy, wytrawni kibice białego sportu czekali na to spotkanie z małą nutą niepewności. W. Fibak wystąpił w parze z W. Kowalskim. Po drugiej stronie kortu stanęli — G. Kalovelonis i C. Efremoglou. Polacy rozpoczęli bardzo dobrze. Już w pierwszym gemie przełamali serwis Greków. Kibice nie usiedli jeszcze wygodnie na ławkach, a było już 3:0 dla Polski. Od tej chwili lepiej zaczęli grać Grecy. Po wielu wspaniałych zagraniach zdołali wyrównać, po czym objęli prowadzenie 4:3.

Wielu kibiców postawiło już krzyżyk nad naszymi tenisistami, a nawet i całym tenisem. Trudno było się dziwić, skoro W. Fibak przegrał dwukrotnie swój serwis. Szczęściem w nieszczęściu zaczął padać ogromny deszcz i przy stanie 7:6 dla Greków spotkanie zostało przerwane.

Po przerwie Polacy wyrównali, a następnie objęli prowadzenie 8:7 i wygrali seta 9:7. W następnych setach Polacy śmielej atakowali, a młodziutki, „ustawiony" przez Fibaka Kowalski, grał znakomicie. Rozegrał on z pewnością życiowy mecz, a kilka jego zagrań było długo oklaskiwanych przez warszawską publiczność. Polska para pokonała grecki debel 9:7, 6:1, 6:2.

— Grało się nam rzeczywiście nieźle — powiedział W. Fibak. — Nasza gra stawała się z gema na gem pewniejsza. Do meczu wyszło dwóch singlistów, a zakończył je debel. Po przerwie, spowodowanej deszczem, postanowiłem zupełnie zmienić taktykę. Okazało się, że Wojtek potrafi znakomicie grać, jeśli jest kierowany.

Tyle W. Fibak. Po grze deblowej prowadziliśmy już 2:1. Jeśli w niedzielę Fibak wygra w pierwszym pojedynku z Kalovelonisem, spotkanie będzie rozstrzygnięte. Oczywiście wszyscy sądzili, że tak się właśnie stanie. Pierwsze dwa sety wskazywały, że W. Fibak przejdzie spacerkiem przez cały mecz. Było już 2:0. Od tej chwili Fibak zaczął popełniać wiele błędów, było to chyba następstwem zmęczenia. Grek jakby był świeższy na korcie, grał szybkie piłki, dużo biegał i bardzo szybko wyrównał na 2:2.

Rozpoczął się piąty, decydujący set. W. Fibak przypomniał sobie w tym secie najlepsze swoje lata. Prawie pieścił każdą piłkę, plasując ją w wybrane miejsce kortu. Jego backhand mógł stanowić wzór dla młodzieży. Fibak wygrał tego seta jak i całe spotkanie 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2.

W ostatnim meczu W. Rogowski pokonał C. Efremoglou 2:0 (6:2, 6:4). Końcowy wynik spotkania, Polska pokonała Grecję 4:1.

MAREK JOBDA

KURIER POLSKI

Kurier Sportowy

Dwaj panowie W. grali jak z nut

Po dwóch pierwszych setach niedzielnego meczu pomiędzy Wojciechem Fibakiem i Georgiem Kalovelonisem wydawało się, że nasza daviscupowa reprezentacja ma w kieszeni awans do następnej rundy. Fibak wygrał gładko 6:2, 6:2, ale jak się okazało, te dwa sety były tylko przygrywką do pełnego dramatyzmu 5-setowego meczu Fibak — Kalovelonis. Ostatecznie Polak pokonał rywala 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2 i nasza reprezentacja zdobyła trzeci punkt potrzebny do awansu.

Wojciech Fibak po kilkuletniej nieobecności przypomniał się kibicom i to z tej znanej wcześniej dobrej strony. Z całą pewnością można określić Fibaka jako profesora tenisa, czego dał najlepszy dowód w spotkaniu z młodziutkim Tasosem Bavelasem. W meczu z Kalovelonisem zabrakło Fibakowi trochę zdrowia, ale też nie jest on już przecież młodzieniaszkiem.

Obserwowanie gry Fibaka było dla miłośników tenisa prawdziwą ucztą. I należy się dziwić, że nie wzięła pod uwagę tego faktu nasza telewizja, która prawie całkowicie zignorowała mecz Polska – Grecja. Zresztą nie osoba Fibaka powinna tu odgrywać główną rolę. Świetnie grał przecież jego imiennik, zaledwie 17-letni Wojtek Kowalski, a także Kalovelonis. Na trybunach kortów warszawskiej Legii widziałem wielu kibiców spoza stolicy, którzy przewidzieli, że w telewizji nie będzie im dane zobaczyć tenisowego wydarzenia roku. Brawo za popularyzację tenisa będącego jedną z najzdrowszych form rekreacji. Zapewne za kilka dni na szklanym ekranie ujrzymy znów zawody jeździeckie (ile kosztowała niedawna transmisja z hali Scandinavium?) lub równie frapującą futbolową młóckę ligową.

Tego, że Wojciech Fibak grać będzie dobrze należało się spodziewać. Wielką natomiast niewiadomą był występ w deblu najlepszego naszego juniora Wojciecha Kowalskiego. Debiut wypadł znakomicie i wystawienie Kowalskiego do gry podwójnej było przysłowiowym strzałem w dziesiątkę.

Zapytałem Wojciecha Fibaka, co sądzi o swoim młodszym imienniku. Oto co mi powiedział: **„Może to, co stwierdzę, brzmieć będzie jak stereotyp, ale Wojtek Kowalski jest najprawdziwszym tenisowym talentem. Min.. młodego wieku posiada bardzo duży zasób technicznych umiejętności. Musi teraz przede wszystkim dużo grać i to w silnie obsadzonych turniejach juniorów".**

Kilka słów o naszym drugim singliście, Waldemarze Rogowskim. Halowy mistrz Polski seniorów przegrał gładko z Kalovelonisem, natomiast wygrał z Bavelasem, rewanżując się tym razem za ubiegłoroczną porażkę podczas Pucharu Galea. Niezbyt lubianego przez widzów stylu Rogowski już chyba nie zmieni i trzeba mieć tylko nadzieję, że uda mu się jeszcze wzmocnić grę na przerzut, której tak hołduje.

W sumie nasi tenisiści wygrali z Grecją 4:1 i w kolejnej rundzie spotkają się w wyjazdowym meczu z Izraelem.

Oto rezultaty meczu POLSKA — GRECJA: Fibak — Bavelas 6:1, 6:2, 6:2, Rogowski — Kalovelonis 2:6, 3:6, 4:6, Fibak — Kalovelonis 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2, Rogowski — Bavelas 6:2, 6:4 (mecz rozgrywano do dwóch wygranych setów), Fibak, Kowalski — Kalovelonis, Efremoglou 9:7, 6:1, 6:2.

ZBIGNIEW WESELI

Bekhend jest nadal najlepszym uderzeniem Wojciecha Fibaka

Fot. K. CHWIEJCZAK

Samochód Fibaka czy...?

Samochód „Porsche", który prowadził w miniony poniedziałek Wojciech Fibak, jadąc z Poznania na turniej do Hamburga, został rozbity. Tak stwierdził wysłannik jednej z gazet na Wyścig Pokoju. Rozbite auto widziano blisko granicy.

Ta wiadomość błyskawicznie dotarła do rodzinnego miasta Fibaka, Poznania, wywołując zrozumiałe poruszenie. Poprosiliśmy o wyjaśnienia w wydziałach ruchu drogowego Wojewódzkich Urzędów Spraw Wewnętrznych w Poznaniu, Zielonej Górze i Gorzowie. Sprawdzano dość długo i — ufamy — starannie, lecz w końcu otrzymaliśmy informację, że w poniedziałek żadnego wypadku ani kolizji z udziałem W. Fibaka na trasie E-8 od Poznania do granicy z NRD nie stwierdzono. Również rodzina sławnego sportowca, będąc z nim w kontakcie, żadnej wiadomości o wypadku nie otrzymała. W. Fibak przekroczył w poniedziałek granicę państwową. (AK)

'ages SATURDAY, APRIL 28,

Fibak Back in Poland

Wojtek Fibak, the Polish tennis star who has kept himself aloof from

Polska—Grecja 4:1
Tenis to ciężki kawałek chleba

(W) Ktoś, kto za kilkanaście lat spojrzy do tenisowych kronik i przy meczu Polska — Grecja zobaczy wynik 4:1, pomyśli, że nasz zespół odniósł zwycięstwo bez większego trudu. Tylko ci, którzy przez 3 dni miesięcznego tygodnia przychodzili na korty Legii w Warszawie, ci, którzy przeżyli wahania nastroju podczas pierwszego seta gry podwójnej oraz w czasie pojedynku Fibaka z Kalovelonisem, będą wiedzieli, jak było naprawdę.

A tak naprawdę to nie wiadomo, który z poszczególnych meczów był kulminacyjnym punktem polsko-greckiego spotkania. Czy debel, jak wcześniej wszyscy (niżej podpisany także) przewidywali, czy też 3-godzinny bój dwóch najlepszych graczy obu ekip.

Zacząć wypada od spotkania deblowego, które odbyło się w sobotę. Partnerem Fibaka był 17-letni Kowalski — duży talent i wielka nadzieja polskiego tenisa. Nasza para szybko objęła prowadzenie 3:0, później cztery kolejne gemy zdobyli Grecy i zaczęło się przeciągnięte liny. Punkt za punkt, gem za gem.

Goście prowadzili 7:6, gdy zaczął padać ulewny deszcz. Mecz przerwano. Po trwającej półtorej godziny przerwie Kowalski i Fibak wyszli na kort w bojowych nastrojach i od razu wygrali 2 gemy. Zdobyli też następny, setowy punkt, mimo iż rywale prowadzili już 40:0.

Przed meczem obawiano się trochę, czy Kowalski wytrzyma nerwowo i czy występ obok takiego mistrza jak Fibak bardziej mu nie zaszkodzi niż pomoże. 17-latek spisywał się jednak bez zarzutu. Fibak od czasu do czasu szeptał mu coś do ucha i za chwilę junior zdobywał punkt po znakomitym woleju lub po efektownym smeczu.

W dwóch następnych setach narady Fibaka z Kowalskim stały się coraz częstsze. Dogadali się chyba jak Wojtek z Wojtkiem, bo Grecy z biegiem czasu zdobywali coraz mniej punktów. Publiczność ze szczególną sympatią oklaskiwała popisy Kowalskiego, a wiele osób, wracając później do domu, mówiło, że junior był lepszy niż mistrz. Kowalski zagrał rzeczywiście efektownie, zaś Fibak mądrze. A ebaj po prostu dobrze. Trudno jednak powiedzieć, jak spisałby się młody Wojtek, gdyby nie miał obok siebie starszego.

Po niedzielnym meczu Fibaka z Kalovelonisem wiele osób musiało przyznać, że tenis to ciężki kawałek chleba. Mecz zaczął się tuż po południu. Było gorąco i duszno. Polak wygrał dwa pierwsze sety bez problemów i gdy wszyscy pomyśleli, że ciąg dalszy to bułka z masłem, zaczęły się chwile niepewności. Oto bowiem w trzecim secie Fibak przechodził kryzys. Robił wiele błędów, rzadziej atakował, piłka nie była już mu tak posłuszna. Grek natomiast złapał wiatr w żagle i wszystko mu się udawało: serwis, kończące woleje i ryzykowne passingszoty.

Karta się więc niespodziewanie odwróciła. Fibak wprawdzie starał się za wszelką cenę zmobilizować, ale cóż z tego, skoro mu nie szło. Dwa sety wygrał zatem Kalovelonis i wtedy właśnie pomogła naszemu tenisiście publiczność. Okrzyki „Wojtek, Wojtek!" wyraźnie go pokrzepiły. W piątym secie przełamał wreszcie opór Greka i zwyciężył po 3-godzinnym boju, w którym górę wzięła wszechstronność Fibaka, mimo fizycznej przewagi reprezentanta gości.

Wyniki: Fibak, Kowalski — Efremoglou, Kalovelonis 9:7, 6:1, 6:2; Fibak — Kalovelonis 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2; Rogowski — Bavelas 6:2, 6:4. (A. F.)

Kowalski, Jamroz, Kerber...

Zwycięstwo nad Grecją ucieszyło kibiców, lecz nie jest to radość wzbawiona odrobiny goryczy. Grecy to nie Czechosłowacy czy Australia, nie mówiąc o USA. Reprezentanci słonecznej krainy razem z Polską należą do najniżej notowanych zespołów uczestniczących w drużynowych mistrzostwach świata, czyli sławnym Pucharze Davisa.

Zwycięskie punkty, to w głównej mierze zasługa Wojciecha Fibaka. Mistrz oczarował częściej mówi o zakończeniu karlery i dlatego każdy jego trening, zarówno w Poznaniu, jak i Warszawie związany był z poszukiwaniem następcy. Fibak sprawdził umiejętności kilkunastu zawodników. W kontrakcie jaki podpisał z PZT znalazła się klauzula, że będzie popierał wyjazdy najbardziej utalentowanych. Do tego właśnie fragmentu nawiązuje jego wypowiedź zamieszczona w serwisie agencyjnym.

„Umowa jaką zawarłem z Polskim Związkiem Tenisowym przewiduje, że będę finansował starty trzech najlepszych polskich juniorów w turniejach wskazanych przez PZT. Podałby już konkretne nazwiska — najprawdopodobniej Wojciecha Kowalskiego, Wojciecha Jamroza i Sławomira Kerbera. Słyszałem głosy, że po debucie wystąpie Kowalskiego w Pucharze Davisa, to po dobrym występie Kowalskiego w ćwierć, czy półfinałach — sytuacja będzie już inna. Kowalski może na razie grać w turniejach strefowych. Są to eliminacje do eliminacji przed turniejami, które przez cały rok odbywają się na świecie. Z kilkusetosobowej grupy rywalizujących tenisistów prawo startu w turnieju głównym uzyskuje zaledwie czterech, pięciu najlepszych w każdym tygodniu a w eliminacjach tych występują czasem gracze bardzo znani. Moim zdaniem nasi najlepsi juniorzy powinni startować przede wszystkim w turniejach tej kategorii wiekowej z Wimbledonem i Roland Garros, włącznie.

Wojtek Kowalski z którym grałem debla w meczu z Grecją, już spore umie, inne błędy może na szybko wyeliminować, jednak wcale nie jestem pewien czy jeśli bym był jego ojcem postawiłbym wszystko na tenis. Trzeba przerwać naukę a gwarancji sukcesu nie ma żadnych. Przebić

Fot. CAF — I. Radkiewicz

W. Fibakowi zwycięstwa nad Grecją w Pucharze Davisa, gratulowała Miss Foto '84, Magdalena Szczepańska.

Deszcz pomógł tenisistom Express Wiecz.

W Pucharze Davisa wzięta pierwsza przeszkoda

W niedzielę przy pięknej, słonecznej pogodzie zakończył się mecz trwający od piątku o Puchar Davisa, Polska — Grecja.

W pierwszym dniu zawodów W. Fibak zmierzył się z młodziutkim tenisistą greckim Tasosovi Bavelasem. Nasz as, przewyższał mało jeszcze znanego Greka techniką i rutyną. Po niespełna 2-godzinnej nierównej grze W. Fibak wygrał 6:1, 6:3, 6:2. Tego samego dnia wystąpił drugi nasz zawodnik W. Rogowski. Grał jak zwykle bardzo nierówno i niepewnie. Przegrał z wysoko notowanym Grekiem G. Kalovelonisem 2:6, 3:6, 4:6. Piątkowe mecze zakończyły się więc zgodnie z przewidywaniami, wygranymi faworytów.

W drugim dniu miał rozstrzygnąć się los całego meczu. Wszyscy wytrawni kibice białego sportu czekali na to spotkanie z małą nutą niepewności. W. Fibak wystąpił w parze z W. Kowalskim. Po drugiej stronie kortu stanęli — G. Kalovelonis i C. Efremoglou. Polacy rozpoczęli bardzo dobrze. Już w pierwszym gemie przełamali serwis Greków. Kibice nie usiedli jeszcze wygodnie na ławkach, a było już 3:0 dla Polski. Od tej chwili lepiej zaczęli grać Grecy. Po wielu wspaniałych zagraniach zdołali wyrównać, po czym objęli prowadzenie 4:3.

Wielu kibiców postawiło już krzyżyk nad naszymi tenisistami, a nawet i całym tenisem. Trudno było się dziwić, skoro W. Fibak przegrał dwukrotnie swój serwis. Szczęściem w nieszczęściu zaczął padać ogromny deszcz i przy stanie 7:6 dla Greków spotkanie zostało przerwane.

Po przerwie Polacy wyrównali, a następnie objęli prowadzenie 8:7 i wygrali seta 9:7. W następnych setach Polacy śmielej atakowali, a młodziutki, „ustawiony" przez Fibaka Kowalski, grał znakomicie. Rozegrał on z pewnością życiowy mecz, a kilka jego zagrań było długo oklaskiwanych przez warszawską publiczność. Polska para pokonała grecki debel 9:7, 6:1, 6:2.

— Grało się nam rzeczywiście nieźle — powiedział W. Fibak. — Nasza gra stawała się z gema na gem pewniejsza. Do meczu wyszło dwóch singlistów, a zakończył je debel. Po przerwie, spowodowanej deszczem, postanowiłem zupełnie zmienić taktykę. Okazało się, że Wojtek potrafi znakomicie grać, jeśli jest kierowany.

Tyle W. Fibak. Po grze deblowej prowadziliśmy już 2:1. Jeśli w niedzielę Fibak wygra w pierwszym pojedynku z Kalovelonisem, spotkanie będzie rozstrzygnięte. Oczywiście wszyscy sądzili, że tak się właśnie stanie. Pierwsze dwa sety wskazywały, że W. Fibak przejdzie spacerkiem przez cały mecz. Było już 2:0. Od tej chwili Fibak zaczął popełniać wiele błędów, było to chyba następstwem zmęczenia. Grek jakby był świeższy na korcie, grał szybkie piłki, dużo biegał i bardzo szybko wyrównał na 2:2.

Rozpoczął się piąty, decydujący set. W. Fibak przypomniał sobie w tym secie najlepsze swoje lata. Prawie pieścił każdą piłkę, plasując ją w wybrane miejsce kortu. Jego backhand mógł stanowić wzór dla młodzieży. Fibak wygrał tego seta jak i całe spotkanie 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2.

W ostatnim meczu W. Rogowski pokonał C. Efremoglou 2:0 (6:2, 6:4). Końcowy wynik spotkania, Polska pokonała Grecję 4:1.

MAREK JOBDA

Dwaj panowie w... grali jak z nut

Po dwóch pierwszych setach niedzielnego meczu pomiędzy Wojciechem Fibakiem i Georgiem Kalovelonisem wydawało się, że nasza daviscupowa reprezentacja ma w kieszeni awans do następnej rundy. Fibak wygrał gładko 6:2, 6:2, ale jak się okazało, te dwa sety były tylko przygrywką do pełnego dramatyzmu 5-setowego meczu Fibak — Kalovelonis. Ostatecznie Polak pokonał rywala 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2 i nasza reprezentacja zdobyła trzeci punkt potrzebny do awansu.

Wojciech Fibak po kilkuletniej nieobecności przypomniał się kibicom i to z tej znanej wcześniej dobrej strony. Z całą pewnością można określić Fibaka jako profesora tenisa, czego dał najlepszy dowód w spotkaniu z młodziutkim Tasosem Bavelasem. W meczu z Kalovelonisem zabrakło Fibakowi trochę zdrowia, ale też nie jest on już przecież młodzieniaszkiem.

Obserwowanie gry Fibaka było dla miłośników tenisa prawdziwą ucztą. I należy się dziwić, że nie wzięła pod uwagę tego faktu nasza telewizja, która prawie całkowicie zignorowała mecz Polska — Grecja. Zresztą nie osoba Fibaka powinna tu odgrywać główną rolę. Świetnie grał przecież jego imiennik, zaledwie 17-letni Wojtek Kowalski, a także Kalovelonis. Na trybunach kortów warszawskiej Legii widziałem wielu kibiców spoza stolicy, którzy przewidzieli, że w telewizji nie będzie im dane zobaczyć tenisowego wydarzenia roku. Brawo za popularyzację tenisa będącego jedną z najzdrowszych form rekreacji. Zapewne za kilka dni na szklanym ekranie ujrzymy znów zawody jeździeckie (ile kosztowała niedawna transmisja z hali Scandinavium?) lub równie frapującą futbelową młóckę ligową.

Tego, że Wojciech Fibak grał będzie dobrze należało się spodziewać. Wielką natomiast niewiadomą był występ w deblu najlepszego naszego juniora Wojciecha Kowalskiego. Debiut wypadł znakomicie i wystawienie Kowalskiego do gry podwójnej było przysłowiowym strzałem w dziesiątkę.

Zapytałem Wojciecha Fibaka, co sądzi o swoim młodszym imienniku. Oto co mi powiedział: **„Może to, co stwierdzę, brzmieć będzie jak stereotyp, ale Wojtek Kowalski jest najprawdziwszym tenisowym talentem. Mimo młodego wieku posiada bardzo duży zasób technicznych umiejętności. Musi teraz przede wszystkim dużo grać i to w silnie obsadzonych turniejach juniorów".**

Kilka słów o naszym drugim singliście, Waldemarze Rogowskim. Halowy mistrz Polski seniorów przegrał gładko z Kalovelonisem, natomiast wygrał z Bavelasem, rewanżując się tym razem za ubiegłoroczną porażkę podczas Pucharu Galea. Niezbyt lubianego przez widzów stylu Rogowski już chyba nie zmieni i trzeba mieć tylko nadzieję, że uda mu się jeszcze wzmocnić grę na przerzut, której tak hołduje.

W sumie nasi tenisiści wygrali z Grecją 4:1 i w kolejnej rundzie spotkają się w wyjazdowym meczu z Izraelem.

Oto rezultaty meczu POLSKA — GRECJA: Fibak — Bavelas 6:1, 6:3, 6:2, Rogowski — Kalovelonis 3:6, 3:6, 4:6, Fibak — Kalovelonis 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2, Rogowski — Bavelas 6:2, 6:4 (mecz rozgrywano do dwóch wygranych setów), Fibak, Kowalski — Kalovelonis, Efremoglou 9:7, 6:1, 6:2.

ZBIGNIEW WESELI

Bekhend jest nadal najlepszym uderzeniem Wojciecha Fibaka

Fot. K. CHWIEJCZAK

Samochód Fibaka czy...?

Samochód „Porsche", który prowadził w miniony poniedziałek Wojciech Fibak, jadąc z Poznania na turniej do Hamburga, został rozbity. Tak stwierdził wysłannik jednej z gazet na Wyścig Pokoju. Rozbite auto widziano blisko granicy.

Ta wiadomość błyskawicznie dotarła do rodzinnego miasta Fibaka, Poznania, wywołując zrozumiałe poruszenie. Poprosiliśmy o wyjaśnienia w wydziałach ruchu drogowego Wojewódzkich Urzędów Spraw Wewnętrznych w Poznaniu, Zielonej Górze i Gorzowie. Sprawdzano dość długo i — tfamy — starannie, lecz w końcu otrzymaliśmy informacje, że w poniedziałek żadnego wypadku ani kolizji z udziałem W. Fibaka na trasie E-8 od Poznania do granicy z NRD nie stwierdzono. Również rodzina sławnego sportowca, będąc z nim w kontakcie, żadnej wiadomości o wypadku nie otrzymała. W. Fibak przekroczył w poniedziałek granicę państwową.

(AK)

Kowalski, Jamroz, Kerber...

Zwycięstwo nad Grecją ucieszyło kibiców, lecz nie jest to radość obarwiona odrobiną goryczy. Grecy to nie Czechosłowacy czy Australia, nie mówiąc o USA. Reprezentanci słonecznej krainy razem z Polską należą do najniżej notowanych zespołów uczestniczących w drużynowych mistrzostwach świata, czyli sławnym Pucharze Davisa.

Zwycięskie punkty, po w głównej mierze zasługa Wojciecha Fibaka. Mistrz coraz częściej mówi o zakończeniu kariery i dlatego każdy jego trening, zarówno w Poznaniu, jak i Warszawie związany był z poszukiwaniem następcy. Fibak sprawdził umiejętności kilkunastu zawodników w kontrolach jakie podpisał z PZT ma lada się klaumula, że będzie popierał wyjazdy najbardziej utalentowanych. Do tego właśnie tragmentu nawiązuje jego wypowiedź zamieszczona w serwisie agencyjnym.

„Umowa jaką zawarłem z Polskim Związkiem Tenisowym przewiduje, że będę finansował starty trzech najlepszych polskich juniorów w turniejach wskazanych przez PZT. Padały już konkretne nazwiska — zajmowałbym Wojciecha Kowalskiego, Wojciechs Jamroz i Slawomira Kerbera. Słyszałem głosy, że po dobrym występie Kowalskiego w deblu powinienem zabrać go ze sobą i grać w międzynarodowych turniejach. Nie jest to jednak takie proste. W poważnych turniejach Kowalski występować nie może, gdyż nie jest notowany na żadnych listach. Będę z nim grał w mniejszych turniejach, a jeśli się nam powiedzie, dojdziemy do ćwierć, czy półfinałów — sytuacja będzie już inna. Kowalski może na razie grać w turniejach strefowych. Są to eliminacje do eliminacji przed turniejami, które przez cały rok odbywają się na świecie. Z kilkusetosobowej grupy rywalizujących tenisistów prawo startu w turnieju głównym uzyskuje zaledwie ośmiu, piętu najlepszych w każdym tygodniu a w eliminacjach tych występują często gracze bardzo znani. Moim zdaniem nasi najlepsi juniorzy powinni startować przede wszystkim w turniejach tej kategorii wiekowej z Wimbledonem i Roland Garros, włącznie.

Wojtek Kowalski z którym grałem debla w meczu z Grecją, już sporo umie, inne błędy mógłby szybko wyeliminować, jednak wcale nie jestem pewien czy jeśli bym jego ojcem postarałbym wszystko na tenis. Trzeba przerwać naukę a gwarancji sukcesu nie ma żadnych. Przebić się do czołówki jest obecnie ma cmile trudniej niż wówczas, gdy ja zaczynałem. Ale próbować trzeba. Może Wojtkowi się uda!

Tyle Fibak. Życie pokaże na ile współpraca z PZT zaowocuje sukcesami młodzieży na kortach Europy i świata.

S. G.

Pages SATURDAY, APRIL 28,

Fibak Back in Poland

Wojtek Fibak, the Polish tennis star who has kept himself aloof from his nation's official sports efforts, has returned to his homeland for the first time in three years amid reports that he will soon be named to Poland's Davis Club team. Fibak, once a supporter of the now-outlawed Solidarity labor movement, paved the way for a reconciliation last year when he held a news conference in Paris to renounce politics. "It's a great feeling to be back," said Fibak from his parents' home in Poznan. "In all probability, I will play in the Davis Cup match May 4 to 6."

SPORTS BRIEFS

Fibak Leads Poland to Davis Cup Victory

WARSAW (Combined Dispatches) — Playing in his homeland for the first time in three years, Wojtek Fibak won two singles matches and teamed for a doubles victory to give Poland a 4-1 triumph Sunday in its European Zone A Davis Cup tennis competition against Greece.

Wojtek Kowalski z Wojtkiem, Fibak — Kalovelonis 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2; Rogowski — Bavelas 6:2, 6:4. (A. F.)

7 MAJA 1984 R.

NA TAKI TENIS CZEKALIŚMY CZTERY LATA

4:1 Z GREKAMI NA KORTACH LEGII

PO CZTEROLETNIEJ czarnej serii porażek polscy tenisiści wywalczyli wreszcie awans do następnej rundy rozgrywek strefy europejskiej Pucharu Davisa. **W dniach 4—6 maja na centralnym korcie warszawskiej Legii reprezentacja Polski pokonała Grecję 4:1.** Oto wynik spotkań: **Wojciech Fibak — Tasos Bavelas 6:1, 6:3, 6:2; Waldemar Rogowski — George Kalovelonis 2:6, 3:6, 4:6; Fibak, Wojciech Kowalski — Kalovelonis, Konstantinos Efremoglou 9:7, 6:1, 6:2; Fibak — Kalovelonis 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2; Rogowski — Bavelas 6:2, 6:4.**

Polscy tenisiści wygrali więc i to wyżej niż się spodziewano, ale zwycięstwo nie przyszło im łatwo. Był nawet taki moment, że w roli potencjalnych zwycięzców już występowali goście. Ale po kolei...

„TO JEST TO"

Tenisiści zajęli miejsca pod parasolami chroniącymi ich przed mocno w piątek przypiekającym słońcem. Nad fotelem Wojciecha Fibaka napis reklamowy Coca-Coli głosił: „To jest to!". I rzeczywiście to było to — tenis na jaki czekaliśmy od czterech lat.

Pierwszego gema (serwis Bavelasa) obaj tenisiści grali nerwowo. Fibak psuł jeszcze więcej niż gość, i już, już zaczęło się obawiać, czy porażki, jakich doznał w ostatnich turniejach Grand Prix, eliminujące go w pierwszej rundzie nie oznaczają, że to przestał być ten dawny Fibak. Od drugiego gema jednak wszystko potoczyło się inaczej — nasz as zaczął grać precyzyjnie jak zegarek, często i skutecznie atakował przy siatce (jego woleje z bekhendu były wręcz wzorowe), a serwis, choć nie był nigdy i nie jest dzisiaj jego mocną bronią, to jednak dzięki znakomitemu plasingowi co i raz stawiał Greka w trudnej sytuacji. Gemy poszły jak po sznurku (trzy z nich suche, jeden do 15), a zakończyło seta trzecie kolejne przełamanie serwisu rywala.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 3)

TENIS

Sukces po pięciu latach

(CIĄG DALSZY ZE STR. 1)

się więc, że trzeci set będzie przebiegał również pod dyktando Polaka. Tymczasem Grek zaczął grać coraz lepiej zwłaszcza z forhandu, częściej też udawały mu się ataki wolejowe. A Fibak jak gdyby zmęczony trochę upałem i dotychczasową grą, popełniał coraz więcej błędów. Puścił wspomniany już forhand, nie udawały mu się dropszoty i w rezultacie przegrał trzeciego i czwartego seta. Sytuacja stawała się więc dramatyczna, bowiem wszystko zależało od piątego seta. I ta właśnie partia była niesłychanie zacięta. Odnosiło się jednak wrażenie, że Fibak odzyskał siły i z większą niż poprzednio energią atakował przeciwnika. Konsekwentnie też zdobywał punkty i wygrał ewego piątego seta do dwóch gemów, co jednak nie oddaje przebiegu walki, ponieważ była ona bardzo wyrównana. Tak czy owak, w tym momencie mecz z Grecją był już wygrany.

W tej sytuacji ostatniego singla, w którym wystąpili Waldemar Rogowski i Anastasias Bavelas, postanowiono rozegrać tylko do dwóch zwycięskich setów. Rogowski, który w pierwszym dniu meczu przetrwke Kalovelonisowi był bardzo spięty, tym razem jednak pozbył się tremy i grał już na swoim normalnym poziomie. Bił mocne piłki z obu stron rakiety, trzymając przeciwnika z dalека od siatki i uniemożliwiając mu tym samym atak wolejowy. Gdy się zorientował, że przeciwnik ma słabszy backhand, posyłał mu wszystkie piłki na tę właśnie stronę. Grek był wprawdzie żywiołowy i potrafił grać w tym samym stylu co i Rogowski, ale był od niego mniej regularny. Nasz zawodnik od czasu do czasu próbował ataków wolejowych, które mu się świetnie udawały, o czym świadczy fakt, że zespół tylko jedną piłkę wolejową. Zwyciężył on w pierwszym secie do dwóch, a w dwóch do czterech gemów, rehabilitując się całkowicie za piątkową porażkę i udawadniając, że nie można go spisywać na straty.

Mecz z Grecją oglądała duża liczba widzów, co ma również niebagatelne znaczenie dla dalszej popularyzacji tenisa.

PO DWÓCH GRACH 1:1

W piątek pierwsi na kort wyszli **Wojciech Fibak i Anastasias Bavelas.** Pierwszego przedstawiać nie trzeba, natomiast drugi to młody, niespełna 16-letni zawodnik, bardzo dynamiczny i wiele już umiejący. W roku ubiegłym pokonał dwóch naszych galeowców Bieńkowskiego i Rogowskiego. Z tego względu sądzono, że może on stawić Polakowi duży opór. I jak gdyby na potwierdzenie tych słów wygrał pierwszego gema meczu. Ale Fibak jest zawodnikiem zbyt doświadczonym by owa żywiołowość i dynamika Greka mogły mu zagrozić. Szybko zorientował się w słabych stronach przeciwnika i jak profesor uczniowi — karcił go niemiłosiernie. Fibak, który pod względem technicznym nadal jest bardzo dobry, stosował szeroką gamę zagrań, ale głównym elementem przynoszącym mu największe zdobycze punktowe była gra szlajem. Po kilku wymianach piłek szukał on okazji do zagrania ostrego szlajsowanego czopa, posyłanego na backhand Bavelasa, który nie mógł z tej niskiej piłki o wstecznej rotacji zagrać nic innego jak tylko wystawkę wolejową, którą Fibak zbijał bezbłędnie. Jedynie w drugim secie Polak rozluźnił się nieco i pozwolił za stanu 3:0 dojść Bavelasowi na 3:1, ale później już cały czas kontrolował grę, pokazując od czasu do czasu publiczności fajerwerki techniczne. Po tej grze objęliśmy prowadzenie 1:0.

Następnie **Waldemar Rogowski** wyszedł do gry przeciwko najlepszemu Grekowi, aktualnemu mistrzowi swojego kraju **George Kalovelonisowi.** Oczywiście w przewidywaniach przedmeczowych zakładaliśmy porażkę Rogowskiego, bo wiadomo było, że jego przeciwnik jest zawodnikiem dobrym, który w ub.r. dwa razy grał z Fibakiem i dwa razy przegrał, ale po bardzo wyrównanej walce. Kalovelonis potwierdził w znacznej mierze tę dobrą opinię o sobie. Dysponuje on bardzo dobrym serwisem i jeszcze lepszym forhandem, z którego posyła „atomowe" uderzenia, jednakże ma znacznie słabszy backhand. W tej sytuacji można z nim było powalczyć, ale Rogowski nie wykorzystał tej szansy. Nie uniósł on odpowiedzialności za wynik. Uzyskał wprawdzie 9 gemów, ale mimo to odczuwaliśmy niedosyt, bo przy swojej normalnej grze mógł uzyskać znacznie lepszy rezultat. Po dwóch grach było więc 1:1.

BRAWA DLA DEBLA

W sobotę do gry podwójnej kapitan polskiej reprezentacji Henryk Hofman wystawił Fibaka i młodziutkiego, bo niespełna 17-letniego **Wojciecha Kowalskiego.** Ze strony greckiej Kalovelonisowi partnerował leworęki **Constantinos Efremoglou.** Ta właśnie gra deblowa dostarczyła widowni najwięcej emocji i wrażeń i ona też wywołała najwięcej brawa po raz burzę oklasków. Polacy wygrali to spotkanie w efektownym stylu. Ale trzeba stwierdzić, że przebieg tego debla był nierówny. Zaraz na początku nasi zawodnicy objęli prowadzenie 3:0. Przy tym stanie w sprawnej dotychczas polskiej maszynce deblowej coś się zacięło. Grecy wyrównali na 3:3 i od tego momentu gra była bardzo wyrównana. Fibak popełniał zbyt dużo błędów, a dynamiczny i efektowny Kowalski dostrajał się do niego. Być może na taki obrót sprawy wpłynęły warunki atmosferyczne, bowiem kropił drobny deszcz i zanosiło się na burzę.

W końcówce seta rzeczywiście zaczęło mocno padać i przy stanie 7:6 dla Greków, mecz przerwano. Po dwóch i pół godzinach został wznowiony i od tego momentu oglądaliśmy już wspaniałą polską parę, która grała w sposób prawie bezbłędny, spychając Grekow do głębokiej obrony. Fibak tym razem grał już bardzo dobrze i umiejętnie kierował swoim partnerem. Przede wszystkim Fibak pokazał, że ma świetny return i z tego uderzenia po przerwie nie zespuł ani jednej piłki. Właśnie returnami przygotowywał atak, który Kowalski kończył efektownymi wolejami bądź smeczami. To, że Fibak w tym meczu grał dobrze nie jest wielkim zaskoczeniem, ale fakt, że 17-letni Wojciech Kowalski był dla niego równorzędnym współpartnerem okazał się więcej niż budujący. Wiedzieliśmy, że Kowalski to talent dużej miary i że

GRECJA POKONANA 4:1

PRZERWALI CZARNĄ PASSĘ

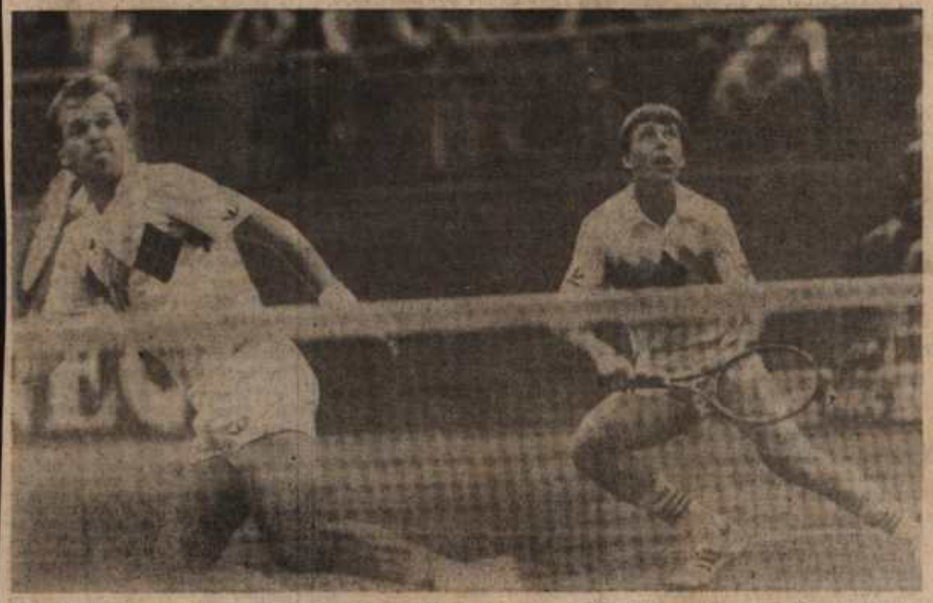

Wojciech Fibak (z lewej) i Wojciech Kowalski w „deblowym tańcu" na korcie Legii.
Fot. „PS" Mieczysław Szymkowski

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

Drugi set miał początkowo podobny obraz — świetna gra Fibaka i bezradność Greka. Od stanu 3:3 jednak coś się popsuło w idealnie pracującym mechanizmie. Polak raz po raz wyrzucał łatwe piłki z forhendu daleko w aut, zaś grecki junior (Bavelas nie ukończył jeszcze 16 lat) wnet się zorientował w słabości przeciwnika i większość piłek kierował na tę właśnie stronę.

Mówi Wojciech Fibak: — Nadwerężyłem sobie poważnie łokieć i zalecono mi grę o wiele bardziej miękkimi naciągami niż dotychczas. Nie przyzwyczaiłem się jeszcze do tego i stąd dużo błędów, szczególnie — nie wiem czemu — przy forhendzie.

Na szczęście okres depassy nie trwał długo. Fibak od stanu 3:2 wygrał kolejne 3 gemy.

W trzecim secie gra była mów „do jednej bramki". Tasos Bavelas, uważany za jednego z najbardziej utalentowanych młodych tenisistów na świecie, nic nie mógł wskórać, choć wyłaził ze skóry, uwijając się po całym korcie.

ANEMIA

To słowo w sposób, może brutalny, ale dość dokładny, oddaje grę Waldemara Rogowskiego z George Kalovelonisem. Polak ciężko poruszał się po korcie. Jego drajwy nie miały dostatecznej długości i siły, żeby wpędzić w poważniejsze kłopoty mistrza Grecji.

WART WOJCIECH WOJCIECHA

Gra podwójna — jęczyczek u wagi całego meczu. Ze strony polskiej Fibak, dawny mistrz świata i prawie dwa razy od niego młodszy Wojtek Kowalski. Baliśmy się trochę jak zaznajomiony z inowrocławia wytrzyma presję wydarzenia — występ w spotkaniu decydującym o losach całego meczu i to u boku takiej sławy. Ale okazało się, że „Mały" ma odporne nerwy i że potrafi grać w tenisa. Mieszanka rutyny, precyzji i znakomitej techniki z młodzieńczym impetem okazała się bardzo udana. Jedynie w połowie pierwszego seta, po kilku kolejnych błędach wolejowych Kowalskiego i serii słabych serwisów Fibaka, nasza para znalazła się w trudnym położeniu. Po trzynastym gemie, wygranym przez gości na sucho w ulewnym deszczu, gra została przerwana. Prawie dwugodzinny odpoczynek zrobił naszym dobrze, bowiem po wznowieniu gry istniała już tylko jedna para na korcie — Wojtkowie. Mimo przewagi Polaków oglądaliśmy wiele bardzo efektownych akcji, po których aplauz widowni zagłuszał gwizdy dochodzące z sąsiedniego stadionu, kwitujące grę piłkarzy Legii z Lechem. Fibak oczywiście był reżyserem całości. Z przyjemnością stwierdzam, że jego młody partner okazał się bardzo pojętnym wykonawcą wskazówek starszego kolegi. Kowalski nie tylko sprzątał udanie wykańczał akcje rozgrane przez Fibaka, ale niejednokrotnie też wykazał duże — jak na jego wiek i staż zawodniczy — umiejętności techniczne.

Mówi Wojciech Fibak: — Wojtek dużo już potrafi, a że jest inteligentny, więc w mig wyciąga wnioski i pojmuje wszystkie wskazówki. To niewątpliwy talent.

O KROK OD DRAMATU

Po debiu byliśmy już prawie zwycięzcami meczu, a po dwóch setach pierwszego niedzielnego singla, w którym spotkały się rakiety nr 1 obu reprezentacji, wydawało się, że sprawa została rozstrzygnięta.

Wojciech Fibak niczym profesor uczniakowi dawał przeciwnikowi lekcję gry w tenisa. To był pokaz mistrza tenisowej szkuki! Było wszystko — serwisy niezbyt mocne, ale znakomicie lokowane, po których często następował atak przy siatce, woleje raz mocne, raz miękkie, a zawsze plasowane nie tam, gdzie spodziewał się przeciwnik, świetne smecze, w których bezbłędnym wykonywaniu nie przeszkadzało Fibakowi nawet ostro świecące w oczy słońce.

Pierwszy set 6:2, po półgodzinie zaledwie. Drugi w tym samym stosunku po 40 minutach. Któż mógł wtedy przewidzieć, że w tej chwili właśnie mistrz odbywający przyjemnościowy spacerek, znalazł się o włos od porażki.

Mowi Wojciech Fibak: — Pod koniec pierwszego seta, dobiegając do jednej z trudnych piłek, poślizgnąłem się i nagle poczułem gwałtowny ból uda — to odezwał się mój stary znajomy, mięsień zwany przywodzicielem. Miałem już taką kontuzję i wiem jak potrafi być dokuczliwa. W trzecim secie więcej myślałem o tym, żeby oszczędzać nogę niż o grze. Przeszkadzało mi to zwłaszcza przy forhendzie i tak teraz u mnie niepewnym. Gdyby to był turniej, a nie mecz pucharowy reprezentacji Polski, zszedłbym z kortu. Wiele osób dziwiło się zapewne dlaczego poprosiłem o kontynuowanie gry bez przewidzianej regulaminem przerwy po trzecim secie. Sądzono być może, że jestem zmęczony i dlatego gorzej ruszam się po korcie. Nie byłem „spuchnięty", wiedziałem natomiast, że jeśli zejdę z kortu, posiedzę te 15 czy 20 minut, to później nie będę mógł już się ruszać.

Wracajmy do meczu. Po przegraniu trzeciego seta Fibak zaczął walczyć o zakończenie spotkania w piątym. Prowadził nawet 2:0 i 3:1, ale kilka błędów w ważnych momentach, a wynikłych ze złego ustawienia się, pozwoliło przeciwnikowi wygrać 3 kolejnych gemów. Trzeba jednak też powiedzieć, że Kalovelonis, nie poddawany teraz stałemu naciskowi jak w początkowych setach, zaczął grać bardzo dobrze, śmiało atakując przy każdej sposobnej okazji.

Początek decydującego seta nie wróżył nic dobrego. Fibak od razu stracił swój serwis i wydawało się, że już jest na straconej pozycji. Ale tak nie było. Fibak w trudnie, bo poprzedniej leżności i swobody, zaczął odrabiać stracony teren. Przy stanie 2:1 dopisało mu szczęście — potężnie bity wolej Greka zwinął on zawadzając o siatkę, lob zagrany przez Polaka w rozpaczliwej sytuacji trafił w linię. 3:1, 3:2, 4:2 i 5:2 po morderczej walce za czwartą przewagą. Wreszcie meczbol przy serwisie Kalovelonisa — minięcie Fibaka, spóźnionego z dobiegiem, w aut. Przewaga Greka, który wpakował jednak piłkę w siatkę. Znów przewaga Polaka — Kalovelonis zaatakował, mocno uderzył z woleja, jednak Polak wspaniale minął go z forhendu, tak — z tego „kulejącego" forhendu! Koniec meczu, zwycięstwo wywalczone z takim trudem, w tak dramatycznych okolicznościach, ale przez to tym bardziej cenne.

ODMIENIONY WALDEMAR

To spotkanie nie miało już wpływu na losy meczu, więc kapitanowie zgodzili się, aby o sukcesie decydowało wygranie dwóch setów. Przemiłą niespodziankę sprawił Waldemar Rogowski, wygrywając w dwóch setach z Tasosem Bavelasem. Drajwy Polaka były wreszcie długie i szczyste, tak że Grek nie mógł zupełnie zaatakować. O dziwo, to Rogowski kilkakrotnie z powodzeniem znalazł się przy siatce. W śledzie mistrz Polski przekonał chyba sceptyków, że potrafi grać. Nie jest to może tenis efektowny, ale w takim wykonaniu na pewno skuteczny. Brawo Waldek!

Adam Choynowski

Polska - Grecja 4:1 w PD

Sukces po pięciu latach

Po pięciu latach chudych, te- nych czeka mecz z Izraelem na pod rząd aż pięć gemów, by od-

4:1 z Grecją NA KORTACH LEGII

PO CZTEROLETNIEJ czarnej serii porażek polscy tenisiści wywalczyli wreszcie awans do następnej rundy rozgrywek strefy europejskiej Pucharu Davisa. **W dniach 4—6 maja na centralnym korcie warszawskiej Legii reprezentacja Polski pokonała Grecję 4:1.** Oto wyniki spotkań: **Wojciech Fibak — Tasos Bavelas 6:1, 6:3, 6:2; Waldemar Rogowski — George Kalovelonis 2:6, 3:6, 4:6; Fibak, Wojciech Kowalski — Kalovelonis, Konstantinos Efremoglou 9:7, 6:1, 6:2; Fibak — Kalovelonis 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2; Rogowski — Bavelas 6:2, 6:4.**

Polscy tenisiści wygrali więc i to wyżej niż się spodziewano, ale zwycięstwo nie przyszło im łatwo. Był nawet taki moment, że w roli potencjalnych zwycięzców już występowali goście. Ale po kolei...

„TO JEST TO"

Tenisiści zajęli miejsca pod parasolami chroniącymi ich przed mocno w piątek przypiekającym słońcem. Nad fotelem Wojciecha Fibaka napis reklamowy Coca-Coli głosił: „To jest to!". I rzeczywiście to było to — tenis na jaki czekaliśmy od czterech lat.

Pierwszego gema (serwis Bavelasa) obaj tenisiści grali nerwowo. Fibak psuł jeszcze więcej niż gość i już-już zaczęło się obawiać, czy porażki, jakich doznał w ostatnich turniejach Grand Prix, eliminujące go w pierwszej rundzie nie oznaczają, że to przestał być ten dawny Fibak. Od drugiego gema jednak wszystko potoczyło się inaczej — nasz as zaczął grać precyzyjnie jak zegarek, często i skutecznie atakował przy siatce (jego woleje z bekhendu były wręcz wzorowe), a serwis, choć nie był nigdy i nie jest dzisiaj jego mocną bronią, to jednak dzięki znakomitemu plasingowi co i raz stawiał Greka w trudnej sytuacji. Gemy poszły jak po sznurku (trzy z nich suche, jeden do 15), a zakończyło seta trzecie kolejne przełamanie serwisu rywala.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 3)

Wojciech Fibak (z lewej) i Wojciech Kowalski w „deblowym tańcu" na korcie Legii.
Fot. „PS" Mieczysław Szymkowski

TENIS

Sukces po pięciu latach

(CIĄG DALSZY ZE STR. 1)

się więc, że trzeci set będzie przebiegał również pod dyktando Polaka. Tymczasem Grek zaczął grać coraz lepiej zwłaszcza z forhandu, częściej też udawały mu się ataki wolejowe. A Fibak jak gdyby znużony trochę upałem i dotychczasową grą, popełniał coraz więcej błędów. Paul wspomniany już forhand, nie udawały mu się dropszoty i w rezultacie przegrał trzeciego i czwartego seta. Sytuacja stawała się więc dramatyczna, bowiem wszystko zależało od piątego seta. I ta właśnie partia była niesłychanie zacięta. Odnosiło się jednak wrażenie, że Fibak odzyskał siły i z większą niż poprzednio energią atakował przeciwnika. Konsekwentnie też zdobywał punkty i wygrał owego piątego seta do dwóch gemów co jednak nie oddaje przebiegu walki, ponieważ była ona bardzo wyrównana. Tak czy owak, w tym momencie mecz z Grecją był już wygrany.

W tej sytuacji ostatniego singla, w którym wystąpili Waldemar Rogowski i Anastasias Bavelas, postanowiono rozegrać tylko do dwóch zwycięskich setów. Rogowski, który w pierwszym dniu meczu przeciwko Kalovelonisowi był bardzo spięty, tym razem jednak pozbył się trzemy i grał już na swoim normalnym poziomie. Bił mocne piłki z obu stron rakiety, trzymając przeciwnika z daleka od siatki i uniemożliwiając mu tym samym atak wolejowy. Gdy się zorientował, że przeciwnik ma słabszy backhand, posyłał mu wszystkie piłki na tę właśnie stronę. Grek był wprawdzie żywiołowy i potrafił grać w tym samym stylu co i Rogowski, ale był od niego mniej regularny. Nasz zawodnik od czasu do czasu próbował ataków wolejowych, które mu się świetnie udawały, o czym świadczy fakt, że zepsuł tylko jedną piłkę wolejową. Zwyciężył on w pierwszym secie do dwóch, a w dwóch do czterech gemów, rehabilitując się całkowicie za piątkową porażkę i udowadniając, że nie można go spisywać na straty.

Mecz z Grecją oglądała duża liczba widzów, co ma również niebagatelne znaczenie dla dalszej popularyzacji tenisa.

PO DWÓCH GRACH 1:1

W piątek pierwsi na kort wyszli **Wojciech Fibak** i **Anastasias Bavelas.** Pierwszego przedstawiać nie trzeba, natomiast drugi to młody, niespełna 18-letni zawodnik, bardzo dynamiczny i wiele już umiejący. W roku ubiegłym pokonał dwóch naszych galeowców Bieńkowskiego i Rogowskiego. Z tego względu sądzono, że może on stawić Polakowi duży opór. I jak gdyby na potwierdzenie tych słów wygrał pierwszego gema meczu. Ale Fibak jest zawodnikiem zbyt doświadczonym by owa żywiołowość i dynamika Greka mogły mu zagrozić. Szybko zorientował się w słabych stronach przeciwnika i jak profesor ucznia — karcił go niemiłosiernie. Fibak, który pod względem technicznym nadal jest bardzo dobry, stosował szeroką gamę zagrań, ale głównym elementem przynoszącym mu największe zdobycze punktowe była gra szlajsem. Po kilku wymianach piłek szukał on okazji do zagrania ostrego szlajsowanego czopa, posyłanego na backhand Bavelasa, który nie mógł z tej niskiej piłki o wtecznej rotacji zagrać nic innego jak tylko wystawkę wolejową, którą Fibak zbijał bezbłędnie. Jedynie w drugim secie Polak rozluźnił się nieco i pozwolił za stanu 2:0 dojść Bavelasowi na 2:2, ale później już cały czas kontrolował grę, pokazując od czasu do czasu publiczności fajerwerki techniczne. Po tej grze objęliśmy prowadzenie 1:0.

Następnie **Waldemar Rogowski** wyszedł do gry przeciwko najlepszemu Grekowi, aktualnemu mistrzowi swojego kraju **George Kalovelonisowi.** Oczywiście w przewidywaniach przedmeczowych zakładaliśmy porażkę Rogowskiego, bo wiadomo było, że jego przeciwnik jest zawodnikiem dobrym, który w ub.r. dwa razy grał z Fibakiem i dwa razy przegrał, ale po bardzo wyrównanej walce. Kalovelonis potwierdził w znacznej mierze tę dobrą opinię o sobie. Dysponuje on bardzo dobrym serwisem i jeszcze lepszym forhandem, z którego posyła „atomowe" uderzenia, jednakże ma znacznie słabszy backhand. W tej sytuacji można z nim było powalczyć, ale Rogowski nie wytrzymał tego meczu pod względem psychicznym. Wyszedł na kort zdenerwowany i nie potrafił rozluźnić się do końca spotkania. Słowem, grał słabo. Serwis, który w toku tej zimy znacznie poprawił, w meczu z Grekiem miał taki sam jak niegdyś. Również siła jego uderzeń była znacznie mniejsza niż zwykle. Jego znane crossy backhandowe czy też forhandowe uderzenia po linii nie istniały. Pod względem technicznym Rogowski grał znacznie poniżej swoich możliwości. Trener naszej kadry galeowców Dariusz Kotulski powiadał, że Rogowski grał na „1½ procent swojej [illegible]

BRAWA DLA DEBLA

W sobotę do gry podwójnej kapitan polskiej reprezentacji Henryk Hofman wystawił Fibaka i młodziutkiego, bo niespełna 17-letniego **Wojciecha Kowalskiego.** Ze strony greckiej Kalovelonisowi partnerował leworęki **Constantinos Efremoglou.** Ta właśnie gra dostarczyła widowni najwięcej emocji i wrażeń i ona też wywoływała raz po raz burzę oklasków. Polacy wygrali to spotkanie w efektownym stylu. Ale trzeba stwierdzić, że przebieg tego debla był nierówny. Zaraz na początku nasi zawodnicy objęli prowadzenie 3:0. Przy tym stanie w sprawnej dotychczas polskiej maszynce deblowej coś się zacięło. Grecy wyrównali na 3:3 i od tego momentu gra była bardzo wyrównana. Fibak popełniał zbyt dużo błędów, a dynamiczny i efektowny Kowalski dostrajał się do niego. Być może na taki obrót sprawy wpłynęły warunki atmosferyczne, bowiem kropił drobny deszcz i zanosiło się na burzę.

W końcówce seta rzeczywiście zaczęło mocno padać i przy stanie 7:8 dla Greków, mecz przerwano. Po dwóch i pół godzinach został wznowiony i od tego momentu oglądaliśmy już wspaniałą polską parę, która grała w sposób prawie bezbłędny, spychając Greków do głębokiej obrony. Fibak tym razem grał już bardzo dobrze i umiejętnie kierował swoim partnerem. Przede wszystkim Fibak pokazał, że ma świetny return i z tego uderzenia po przerwie nie zepsuł ani jednej piłki. Właśnie returnami przygotowywał atak, który Kowalski kończył efektownymi wolejami bądź smeczami. To, że Fibak w tym meczu grał dobrze nie jest wielkim zaskoczeniem, ale fakt, że 17-letni Wojciech Kowalski był dla niego równorzędnym współpartnerem okazał się więcej niż budujący. Wiedzieliśmy, że Kowalski to talent dużej miary i że wiele już z tenisowej sztuki umie, ale w tym meczu wykazał jeszcze dodatkowo bojowość, odwagę, dynamikę i refleks, a przede wszystkim pewność uderzenia, co w grze podwójnej ma kapitalne znaczenie. Można powiedzieć, że w tym spotkaniu byliśmy świadkami narodzin nowego polskiego debla dużej miary. Wydaje się, że wspólnie z Fibakiem mogą w meczach o Puchar Davisa lub też innych imprezach osiągać sukcesy.

WYNIKI:
Fibak — Bavelas 6:1, 6:3, 6:2, Rogowski — Kalovelonis 2:6, 3:6, 4:6, Fibak, Kowalski — Kalovelonis, [illegible] 6:1, 6:2, Fi[illegible] 6:2, 4:6, [illegible]

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

Drugi set miał początkowo podobny obraz — świetna gra Fibaka i bezradność Greka. Od stanu 3:0 jednak coś się popsuło w idealnie pracującym mechanizmie. Polak raz po raz wyrzucał łatwe piłki z forhendu daleko w aut, zaś grecki junior (Bavelas nie ukończył jeszcze 18 lat) wnet się zorientował w słabości przeciwnika i większość piłek kierował na tę właśnie stronę.

Mówi Wojciech Fibak: — Nadwerężyłem sobie poważnie łokieć i zalecono mi grę o wiele bardziej miękkimi naciągami niż dotychczas. Nie przyzwyczaiłem się jeszcze do tego i ząd dużo błędów, szczególnie — nie wiem czemu — przy forhendzie.

Na szczęście okres depresyjny nie trwał długo. Fibak od stanu 2:3 wygrał kolejne 3 gemy.

W trzecim secie gra była znów „do jednej bramki". Tasos Bavelas, uważany za jednego z najbardziej utalentowanych młodych tenisistów na świecie, nie nie mógł wskórać, choć wylazł ze skóry, uwijając się po całym korcie.

ANEMIA

To słowo w sposób, może brutalny, ale dość dokładny, oddaje grę Waldemara Rogowskiego z George Kalovelonisem. Polak ciężko poruszał się po korcie. Jego drajwy nie miały dostatecznej długości i siły, żeby wpędzić w poważniejsze kłopoty mistrza Grecji.

WART WOJCIECH WOJCIECHA

Gra podwójna — językiem u wagi całego meczu. Ze strony polskiej Fibak, dawny mistrz świata i prawie dwa razy od niego młodszy Wojtek Kowalski. Baliśmy się trochę jak zareagują z Inowrocławia wytrzymą presję wydarzenia — występ w spotkaniu decydującym o losach całego meczu i to u boku takiej sławy. Ale okazało się, że „Mały" ma odporne nerwy i że potrafi grać w tenisa. Mieszanka rutyny, precyzji i znakomitej techniki z młodzieńczym impetem okazała się bardzo udana. Jedynie w połowie pierwszego seta, po kilku kolejnych błędach wolejowych Kowalskiego i serii słabych serwisów Fibaka, nasza para znalazła się w trudnym położeniu. Po trzynastym gemie, wygranym przez gości na sucho w ulewnym deszczu, gra została przerwana. Prawie dwugodzinny odpoczynek zrobił naszym dobrze, bowiem po wznowieniu gry istniała już tylko jedna para na korcie — Wojtkowie. Mimo przewagi Polaków oglądaliśmy wiele bardzo efektownych akcji, po których aplauz widowni zagłuszał gwizdy dochodzące z sąsiedniego stadionu, kwitujące grę piłkarzy Legii z Lechem. Fibak oczywiście był reżyserem całości. Z przyjemnością stwierdzam, że jego młody partner okazał się bardzo pojętnym wykonawcą wskazówek starszego kolegi. Kowalski nie tylko zresztą udanie wykańczał akcje rozegrane przez Fibaka, ale niejednokrotnie też wykazał duże — jak na jego wiek i staż zawodniczy — umiejętności techniczne.

Mówi Wojciech Fibak: — Wojtek dużo już potrafi, a że jest inteligentny, więc w mig wyciąga wnioski i pojmuje wszystkie wskazówki. To niewątpliwy talent.

O KROK OD DRAMATU

Po deblu byliśmy już prawie zwycięzcami meczu, a po dwóch setach pierwszego niedzielnego singla, w którym spotkały się rakiety nr 1 obu reprezentacji, wydawało się, że sprawa została rozstrzygnięta.

Wojciech Fibak niczym profesor uczniakowi dawał przeciwnikowi lekcję gry w tenisa. To był pokaz mistrza tenisowej sztuki! Było wszystko — serwisy niezbyt mocne, ale znakomicie lokowane, po których często następował atak przy siatce, woleje raz mocne, raz miękkie, a zawsze plasowane nie tam, gdzie spodziewał się przeciwnik, świetne smecze, w których bezbłędnym wykończaniu nie przeszkadzało Fibakowi nawet ostro świecące w oczy słońce.

Pierwszy set 6:2, po odgodzinie zaledwie. Drugi w tym samym stosunku po 40 minutach. Któż mógł wtedy przewidzieć, że w tej chwili właśnie mistrz odbywający przyjemnie bardzo pojętnym wykonawcą wskazówek starszego kolegi. Kowalski nie tylko zresztą udanie wykańczał akcje rozegrane przez Fibaka, ale niejednokrotnie też wykazał duże — jak na jego wiek i staż zawodniczy — umiejętności techniczne.

Mówi Wojciech Fibak: — Wojtek dużo już potrafi, a że jest inteligentny, więc w mig wyciąga wnioski i pojmuje wszystkie wskazówki. To niewątpliwy talent.

O KROK OD DRAMATU

Po deblu byliśmy już prawie zwycięzcami meczu, a po dwóch setach pierwszego niedzielnego singla, w którym spotkały się rakiety nr 1 obu reprezentacji, wydawało się, że sprawa została rozstrzygnięta.

Wojciech Fibak niczym profesor uczniakowi dawał przeciwnikowi lekcję gry w tenisa. To był pokaz mistrza tenisowej sztuki! Było wszystko — serwisy niezbyt mocne, ale znakomicie lokowane, po których często następował atak przy siatce, woleje raz mocne, raz miękkie, a zawsze plasowane nie tam, gdzie spodziewał się przeciwnik, świetne smecze, w których bezbłędnym wykończaniu nie przeszkadzało Fibakowi nawet ostro świecące w oczy słońce.

Pierwszy set 6:2, po odgodzinie zaledwie. Drugi w tym samym stosunku po 40 minutach. Któż mógł wtedy przewidzieć, że w tej chwili właśnie mistrz odbywający przyjem-

ODMIENIONY WALDEMAR

To spotkanie nie miało już wpływu na losy meczu, więc kapitanowie zgodzili się, aby o sukcesie decydowało wygranie dwóch setów. Przemiłą niespodziankę sprawił wszystkim Waldemar Rogowski, wygrywając w dwóch setach z Tasosem Bavelasem. Drajwy Polaka były wreszcie długie i soczyste, tak że Grek nie mógł zupełnie zaatakować. O dziwo, to Rogowski kilkakrotnie z powodzeniem znalazł się przy siatce. W niedzielę mistrz Polski przekonał chyba sceptyków, że potrafi grać. Nie jest to może tenis efektowny, ale w takim wykonaniu na pewno skuteczny. Brawo Waldek!

Adam Choynowski

Polska - Grecja 4:1 w PD

Sukces po pięciu latach

Po pięciu latach chudych, tenisowa reprezentacja Polski odniosła wreszcie zwycięstwo w Pucharze Davisa. W meczu I rundy pokonała na korcie Legii w Warszawie reprezentację Grecji i to aż 4:1. Punkty dla naszej drużyny zdobyli Wojciech Fibak, Waldemar Rogowski i Wojciech Kowalski. Teraz, w drugiej rundzie, biało-czerwonych czeka mecz z Izraelem na terenie przeciwnika.

Po pierwszych dwóch dniach meczu prowadziliśmy z Grecją 2:1. Dawało to doskonałą pozycję wyjściową do zwycięstwa, bowiem wszyscy liczyli, że Wojciech Fibak pokona najlepszego Greka George Kalovelonisa. Jak gdyby zgodnie z tym przekonaniem Fibak rozpoczął mecz bardzo dobrze. Wprawdzie przegrał pierwszego gema, ale następnie wygrał pod rząd aż pięć gemów, by oddać siódmego i zakończyć zwycięsko seta w ósmym. Identyczny przebieg miał drugi set. Fibak grał z dużą swobodą — przygotowując sobie atak szlajsem lub czopem i następnie zbijając piłkę precyzyjnym wolejem. Bezbłędnie również smeczował i tylko od czasu do czasu psuł piłki przy uderzeniu forhandowym, przy uderzenie z głębi kortu. Wydawało

(CIĄG DALSZY NA STR. 2)

Polska — Grecja 4:1

Chodzenie po schodach

Dobry mial pomysł **Dwight Davis**, gdy w ostatnim roku XIX wieku ufundował puchar swego imienia. Nie ważne bowiem na jakim piętrze toczą się rozgrywki. Grają drużyny narodowe i już to wszystkich elektryzuje, ożywia tenisową koniunkturę. Radio w telewizji — „Godzina dla zdrowia" oczywiście o tenisie. I nic to, że większość sprzętu w studio „made in Anglia". Na korcie też zbliżenie do tenisowego świata. Sukcesy zawodów na powitanie odczytuje pierwszą dziesiątkę rankingu ATP i nie zapomina o przedstawieniu sytuacji na froncie Grand Prix. Zaraz potem komenda sędziego, **Bohdana Tomaszewskiego**, wprawiająca miłośników tenisa w stan błogi, tenisistów w stan napięcia: **„Start to play, please"**.

● **Fibak, Kowalski — Kalovelonis, Efremoglou 9:7, 6:1, 6:2 ● Fibak — Kalevelonis 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2 ● Rogowski — Bavelas 6:2, 6:4**

Startują pary deblowe. Z naszej strony **Wojciech Fibak** i **Wojciech Kowalski**. Ubrani w jednakowe koszulki, pod kolor. Czy również ich serwisy, returny, smecze i wolleje, cztery podstawowe dania deblisty sobie harmonizowały? Zaczynają pomyślnie, choć — jak potem skomentuje Fibak — nie jest to gra na cztery ręce, lecz bardziej dwa razy po dwie. I tak do deszczowego antraktu, który na dwie godziny wpędził widzów pod trybuny, tenisistów do szatni.

Ponowne wyjście naszych graczy przypominało wyjście na scenę dyrygenta i pierwszego skrzypka. To znaczy Fibak dyktował tempo gry. (Ale szybkie — powiedział po meczu skrzypek Kowalski), natomiast Kowalski w zgodzie z partyturą i zaleceniami kończył większość piłek. **Trzy sety dla pary polskiej.** Wśród burzy oklasków obaj podali sobie serdecznie ręce, a trener **Meres** szybko napisał recenzję: **„Ale dali koncert..."**

Wojciech Kowalski. Pięknie grał w debla u boku Fibaka. Fot. CAF — Radkiewicz

„Nie myślałem w ogóle, że gram w pucharze, w tak ważnym meczu — powiedział Wojtek Kowalski. — **Gdybym zaczął o tym myśleć... mogłoby być dużo gorzej"** Nie kryl uznania dla partnera Fibak. **„Po wielu piłkach podchodził do mnie i pytał się, jak zagrał? Nawet gdy zagrał dobrze. To było sympatyczne".**

O trzeci decydujący punkt walczył Fibak. To był też punkt decydujący dla Greków. Więc z drugiej strony walczył **Kalovelonis**. Dwa pierwsze sety za bardzo jednak nie powalczył. Fibak nie dawał mu wysokich piłek jak wcześniej Rogowski, tym samym Kalovelonis nie miał okazji aby z wysokości swoich 190 centymetrów wzrostu wysłać na pole rywala zabójczą piłkę z forhandu. Miał za to od Fibaka sporo piłek na bekhand ale bekhand to na dzisiejszy nie był jego mocny punkt. I z tego w pierwszych dwóch setach korzystał odważnie Fibak gra[illegible]

Przełom nastąpił w secie trzecim. Grek zaczął coraz częściej opuszczać dotychczasowy swój szlak przy linii końcowej. **Atakował.** Był o wiele mocniejszy serwis i zaczęły się schody dla Fibaka, który swoim serwisem dalego nie mógł zadowolić, a najbardziej pewnie siebie samego. Minięcia również były mniej skuteczne i tylko wspaniałe loby stopowały trochę Kalovelonisa. **Grek doprowadził do wyrównania w setach 2:2.** Przy tym stanie pojedynku, dosyć mocno wzywali już na pomoc świętych optymiści, zaś cytowali niedawną wypowiedź Fibaka. **„Lepiej gram, gdy jestem blisko porażki".**

Piąty set. Atut dla pesymistów. Kalovelonis wygrywa pierwszego gema. I tu na szczęście schody dla Fibaka się skończyły. Znów zmusił Greka do gry z bekhandu i znów z jednej strony rutyna, z drugiej rosnące zdenerwowanie. **6:2 w tym secie. Gem, set, mecz dla Fibaka.**

Pierwszy z kortu schodzi zwycięzca, potem pokonany. Ktoś mówi po polsku do Kalovelonisa: **„Dobrze graleś"**. Pewnie nie zrozumiał, ale okiaski były dla obu graczy.

W. NOWOSIELSKI

Wiało nudą

(Obsługa własna)

W piątek na trybunach kortu warszawskiej Legii zebrał się spory tłumek. Tak na oko mniej więcej dwa tysiące ludzi. Chyba jednak mniej niż spodziewali się organizatorzy, którzy przy okazji meczu z Grecją chcieli ubić niezły interes. Wejście na trybuny kosztowało bowiem dwieście złotych. Wszakże tenis to dyscyplina uważana za elitarną i sam mecz jest bardzo często tylko przekąską.

Po prostu trzeba czasami być obecnym, pokazać się „w towarzystwie". Dodatkowego smaczku całej sprawie dodawał start po kilku latach przerwy Wojciecha Fibaka, mówiąc delikatnie, dość kontrowersyjnej postaci w polskim sporcie.

Byli więc na trybunach prawdziwi miłośnicy i znawcy tenisa. Byli również obecni snobi, odziani w modny strój obowiązkowo z rakietą pod pachą, jak gdyby właśnie przed chwilą zeszli z kortu, po rozegraniu bardzo ważnego spotkania. Ich uwagi w trakcie rozgrywania niektórych piłek bardzo często wzbudzały śmiech wśród prawdziwych znawców tego sportu.

A rzeczywiście podczas meczu dość często rozmawiano na trybunach. Bo prawdę powiedziawszy ani mecz Fibaka z młodziutkim **Bavelasem**, ani tym bardziej spotkanie **Rogowskiego** z najlepszym Grekiem **Kalovelonisem** nie były zbyt pasjonującymi wydarzeniami sportowymi. Ot, tenisowa przeciętność, okraszona od czasu do czasu zagraniami na dobrym poziomie.

Wojciech Fibak to już ale ten sam zawodnik co przed laty, kiedy należał do ścisłej czołówki. Na pewno gra ładnie dla oka, nienagannie technicznie, choć już nieco archaicznie. Jego backhand może jeszcze stanowić wzór dla tenisowej młodzieży, ale znacznie, znacznie gorzej ze skutecznością. Grając z dużo słabszym, mało doświadczonym rywalem mógł sobie pozwalać na różne sztuki. Ale i tak wiele jego uderzeń z forhandu lądowało na aucie. Cóż zrobić, jak wypadłby Fibak w spotkaniu z silniejszym od Bavelasa rywalem.

O tym, co dziś znaczy polski tenis przekonać się mogliśmy oglądając grę **Waldemara Rogowskiego**, mistrza kraju czyli innymi słowy mówiąc najlepszego gracza w Polsce. Bardzo często podczas niektórych jego zagrywek na trybunach słychać było odezwanie w tym mniej więcej stylu: **Rogowski pójdzie do siatki po zakończeniu meczu by podać rękę swemu rywalowi**, albo: **„wpierw nauczy się serwować, a później występuj w drużynie narodowej"**. Może te sformułowania nieco krzywdzą naszego zawodnika, ale jest w nich na pewno bardzo dużo prawdy.

Mecz Rogowskiego z Kalovelonisem był nudnym widowiskiem. Tenisiści grali z głębi kortu. Częściej jednak do siatki chodził Grek. O ile sam nie zepsuł piłki to czynił to Polak. I tak toczył się ten trzysetowy pojedynek, w którym punktów nie zdobywało się po własnych udanych akcjach, lecz błędach rywala. A że częściej robił je Polak, więc jako zwycięzca z kortu zszedł jego rywal.

Już pierwszy dzień spotkania z Grecją wykazał, że polski tenis znajduje się w stanie głębokiego kryzysu. Nie ma w tej chwili w kraju zawodnika, z którym wiązać można nadzieję na przyszłość. Zarówno Rogowski jak i jego koledzy w ciągu ostatniego roku nie poczynili żadnych postępów. Jak twierdzą fachowcy, grają nawet gorzej, bo prawdę powiedziawszy, na kim mają się wzorować?

W dobrych, silnie obsadzonych turniejach nie wystartują, bo nikt ich nie zaprosi. A jazda na własny koszt to, nie ukrywajmy, wyrzucanie pieniędzy w błoto. A nie ma obecnie „bogatych wujków" i trudno się zresztą temu dziwić. Koło się zamyka. I tak naprawdę nie widać żadnej drogi z tego labiryntu.

Zw

Czekoladowy cukierek na kortach Legii

Z daviscupowym meczem Polska—Grecja było trochę jak z czekoladowym cukierkiem „Bajeczny", którego smak niewielu już pamięta. Było tak, że człowiek wziął w ręce (przybył na korty Legii), włożył do ust (zasiadł na trybunach), przymknął rozkosznie oczy (jakaż dynamiczna rozgrzewka), a potem zaczął wolno, dostojnie, nie roniąc ani odrobinki, miażdżyć czekoladowy miąższ (gem, set, gem, set, gem...). Skończył, oblizał wargi (opuścił korty) i pomyślał: kiedy następnym razem trafi się taka gratka?

Właśnie — kiedy?

Z cukierkiem — nie wiem. Z meczem — wiem trochę. Otóż jeśli nasi tenisiści uporają się w drugiej rundzie z Izraelem (u nich) półfinał grać będą znów u siebie. Przeciwnik — Szwajcarzy (bracia Guenthardt, Hlasek, Stadler), a termin spotkania ustalono na 13—15 lipca. Jest więc szansa, że garstka miłośników tenisa jeszcze raz przeżyje chwile emocji. Szkoda, że tylko garstka i to wyłącznie mieszkańców Warszawy. Chyba, że telewizja zmieni zdanie co do walorów widowiskowych tenisa i „wpuści" go łaskawie na antenę. Mecz Polska — Grecja został potraktowany jak niechciane dziecko. Skończyło się na kilku migawkach, podczas gdy sobotnie wyścigi żużlowe w Gdańsku miały swoje 60 minut w programie TVP. Nie jestem przeciwnikiem żużla, lecz wrogiem dyskryminacji. Bo zu-

By pójść w ślady Fibaka, po trzy[illegible] korcie.

Ubiegłoroczny drużynowy mistrz Polski w ziemnym tenisie — krakowski Nadwiślan ma wyjątkową okazję do wzmocnienia swego składu! Relegowany bowiem z grona członków Olimpii Poznań tenisista Wojciech Fibak, otrzymując powołanie do reprezentacji daviscupowej PRL, powinien na wszelki wypadek wykazać się jednak przynależnością do jakiejś organizacji sportowej działającej w tym skrawku podzielonego świata, którego barw ma zamiar bronić... Ponieważ naszą reprezentacją kieruje ostatnio krakowianin Witold Meres, aktualny zawodnik Nadwiślanu, on w pierwszym rzędzie predestynowany jest do „zalegalizowania" występu Fibaka w koszulce z Białym Orłem. Ten bezdewizowy transfer mógłby owocować na niwie wewnątrzpolskich rozgrywek ligowych już w niedalekiej przyszłości, w miarę jak upływ czasu pogłębi proces wygrzebywania Wojtka ze światowej elity zawodowców. Wybiegając myślą nieco w przód widzę nasze radosne miny na

w chwili kiedy zamawiał telefoniczną rozmowę z prezesem Polskiego Związku Tenisa? Jak podejść do decyzji profesjonala, który w szczycie sezonu tenisowego, a więc w czasie punktowo-dolarowych żniw, podejmuje się mało intratnego zajęcia jaką jest gra w Pucharze Davisa? Jak wreszcie, pamiętając niezbyt przychylne dla polskiej racji stanu oświadczenie Fibaka, obiekty-

ambasadora PRL w Stanach Zjednoczonych — Spasowskiego. Fibak, tenisista dojrzały i odpowiedzialny, zwłaszcza jako partner deblowy, ze względu na prawie dziesięcioletnią nieobecność w kraju, niewiele wiedział co się w nim działo i stało, tak przed Sierpniem, jak i po Sierpniu, a już nie miał prawa wiedzieć czegokolwiek o realiach czasu pogrudniowego. Znalazł

PRETEKSTY

Jak powitać pierwszą rakietę?

wnie wzmacniające siłę reaganowskich smeczów bitych na polityczne pola na-

się w samym jądrze antyjaruzelskiej propagandy i w sposób bezkrytycznie

nera jest bezwzględnym przełomem dotychczasowej praktyce stosun[illegible] Fibak—Związek. Nie jest to już cz[illegible] retoryka obietnic bez pokrycia, roz[illegible] wanych niekorzystnymi rozkład[illegible] gier turniejowych bądź nie pasuj[illegible] mi połączeniami lotniczymi mi[illegible] półkulą zachodnią i wschodnią. F[illegible] do kraju przyjechał i tym samym[illegible] wiódł, że zawarte w inkryminowa[illegible] wywiadzie dla prasy zachodniej o[illegible] nie wytrzymały próby czasu. Być [illegible] staną się całkowicie nieaktualne w mo[illegible] mencie, gdy Fibak pojmie niepamiętliwość władz wyrażającą się chociażby tym, że nikt nie ruszył palcem w bucie, aby uniemożliwić mu powrót w swoje strony. W tej materii w Polsce na ogół obyczaje polityczne nie ulegają zmianie. W końcu rewidowali swe postawy nie tylko śp. tenisista Skonecki, piłkarz Banaś, ale także i pisarze Wańkowicz i Cat-Mackiewicz, o których trudno napisać jako o bojownikach ustrojowego modelu powojennej Polski. To rzekłszy wcale nie mam za-

Blokując przed laty nieopierzonego juniora poznańskiej Olimpii przed kontaktami z elitą światowego tenisa, PZT nie tylko zmusił profesora Fibaka do przejęcia opieki finansowej nad synem, ale przede wszystkim preferując rutynę Gąsiorka i Nowickiego dał wyraz swoistej zachowawczości i braku zdolności do perspektywicznego myślenia. Minęło dobrych kilkanaście lat od momentu, w którym Fibak rozpoczął wędrówkę po kortach świata, licząc na siebie i ojcowską szczodrość. Upominam się o pamiętanie

wiem na takim piętrze toczą się rozgrywki. Grają drużyny narodowe i już to wszystkich elektryzuje, ożywia tenisową koniunkturę. Radio w telewizji — „Godzina dla zdrowia" oczywiście o tenisie. I nic to, że większość sprzętu w studio „made in Jugosławica". Na korcie też zbliżenie do tenisowego świata. Sulker zawodów na powitanie odczytuje pierwszą dziesiątkę rankingu ATP i nie zapomina o przedstawieniu sytuacji na froncie Grand Prix. Zaraz potem komenda sędziego, **Bohdana Tomaszewskiego**, wprawiająca miłośników tenisa w stan błogi, tenisistów w stan napięcia: **„Start to play, please"**.

● **Fibak, Kowalski — Kalovelonis, Efremoglou 9:7, 6:1 6:2 ● Fibak — Kalevelonis 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2 ● Rogowski — Bavelas 6:2, 6:4**

Startują pary deblowe. Z naszej strony **Wojciech Fibak** i **Wojciech Kowalski**. Ubrani w jednakowe koszulki, pod kolor. Czy również ich serwisy, returny, smecze i woleje, cztery podstawowe dania deblisty, będą harmonizowały? Zaczynają pomyślnie, choć — jak to potem skomentuje Fibak — nie jest to gra na cztery ręce, lecz bardziej dwa razy po dwie. I tak do deszczowego antraktu, który na dwie godziny wpędził widzów pod trybuny, tenisistów do szatni.

Ponowne wyjście naszych graczy przypominało wyjście na scenę dyrygenta i pierwszego skrzypka. To znaczy Fibak dyktował tempo gry (Ale szybkie — powiedział po meczu skrzypek Kowalski), natomiast Kowalski w zgodzie z partyturą i zaleceniami kończył większość piłek. **Trzy sety dla pary polskiej.** Wśród burzy oklasków obaj podali sobie serdecznie ręce, a trener **Meres** szybko napisał recenzję: **„Ale dali koncert..."**

„Nie myślałem w ogóle, że gram w pucharze, w tak ważnym meczu — powiedział Wojtek Kowalski. — **Gdybym zaczął o tym myśleć... mogłoby być dużo gorzej"** Nie kryl uznania dla partnera Fibak. **„Po wielu piłkach, podchodził do mnie i pytał się, jak zagrał? Nawet gdy zagrał dobrze. To było sympatyczne".**

O trzeci decydujący punkt walczył Fibak. To był też punkt decydujący dla Greków, więc z drugiej strony walczył **Kalovelonis**. Dwa pierwsze sety za bardzo jednak nie powalczył. Fibak nie dawał mu wysokich piłek jak wcześniej Rogowski, tym samym Kalovelonis nie miał okazji aby z wysokości swoich 190 centymetrów wzrostu wysiać na pole rywala zabójcza piłkę z forhandu. Miał za to od Fibaka sporo piłek na bekhand ale bekhand to na pewno nie był jego mocny punkt. I z tego w pierwszych dwóch setach korzystał odważnie Fibak gr[illegible]

Wojciech Kowalski. Pięknie grał w debla u boku Fibaka. Fot. CAF — Radkiewicz

Przełom nastąpił w secie trzecim. Grek zaczął coraz częściej opuszczać dotychczasowy swój szlak przy linii końcowej. **Atakował**. Był o wiele mocniejszy serwis i zaczęły się schody dla Fibaka, który swoim serwisem nikogo nie mógł zadowolić, a najbardziej pewnie siebie samego. Minięcia również były mniej skuteczne i tylko wspaniałe loby stopowały trochę Kalovelonisa. **Grek doprowadził do wyrównania w setach 2:2**. Przy tym stanie pojedynku, oczywiści wzywali już na pomoc świętych, optymiści zaś cytowali niedawną wypowiedź Fibaka: **„Lepiej gram, gdy jestem blisko porażki"**.

Piąty set. Atut dla pesymistów. Kalovelonis wygrywa pierwszego gema. I tu na szczęście schody dla Fibaka się skończyły. Znów zmusił Greka do gry z bekhandu i znów z jednej strony rutyna, z drugiej rosnące zdenerwowanie. **6:2 w tym secie. Gem, set, mecz dla Fibaka.**

Pierwszy z kortu schodzi zwycięzca, potem pokonany. Ktoś mówi po polsku do Kalovelonisa: **„Dobrze grałeś"**. Pewnie nie zrozumiał, ale oklaski były dla obu graczy.

W. NOWOSIELSKI

PRETEKSTY

Jak powitać pierwszą rakietę?

Ubiegłoroczny drużynowy mistrz Polski w ziemnym tenisie — krakowski Nadwiślan ma wyjątkową okazję do wzmocnienia swego składu! Relegowany bowiem z grona członków Olimpii Poznań tenisista Wojciech Fibak, otrzymując powołanie do reprezentacji daviscupowej PRL, powinien na wszelki wypadek wykazać się jednak przynależnością do jakiejś organizacji sportowej działającej w tym skrawku podzielonego świata, którego barw ma zamiar bronić... Ponieważ naszą reprezentację kieruje ostatnio krakowianin Witold Meres, aktualny zawodnik Nadwiślanu, on w pierwszym rzędzie predestynowany jest do „zalegalizowania" występu Fibaka w koszulce z Białym Orłem. Ten bezdewizowy transfer mógłby owocować na niwie wewnątrzpolskich rozgrywek ligowych już w niedalekiej przyszłości, w miarę jak upływ czasu pogłębi proces wygrzebania Wojtka ze światowej elity zawodowców. Wybiegając myślą nieco w przód widzę nasze radosne miny na wieść o tym, że tytuł mistrzów Polski na rok 2000 zdobędą w deblu zawodnicy Nadwiślanu Fibak i Meres. Tak przedstawia się mniej więcej ocena powrotu Fibaka do reprezentacji Polski z lokalnego, krakowskiego punktu widzenia. Bo Kraków, jako twierdza także i sportowego konserwatyzmu, ma to do siebie, że ujawnia niesłychanie mocny magnetyzm przyciągający ku sobie raczej gasnące, jeśli nie zgasłe gwiazdy wyczynu.

Jak wszakże interpretować mechanizm sprawczy kierujący ręką Fibaka, w chwili kiedy zamawiał telefoniczną rozmowę z prezesem Polskiego Związku Tenisa? Jak podejść do decyzji profesjonala, który w szczycie sezonu tenisowego, a więc w czasie punktowo-dolarowych żniw, podejmuje się mało intratnego zajęcia jaką jest gra w Pucharze Davisa? Jak wreszcie, pamiętając niezbyt przychylne dla polskiej racji stanu oświadczenie Fibaka, obiektywnie wzmacniające siłę reaganowskich smeczów bitych na polityczne pola naszego kortu, oszacować dziś ochotę tego gracza do zajęcia miejsca po krytykowanej uprzednio stronie siatki?

Zacznijmy może rozpatrywanie zagadnienia od jego pozasportowych aspektów. Wprawdzie w polskim myśleniu o roli wyczynowców-reprezentantów kraju dominuje ethos ambasadorski, pogłębiony instytucjonalnie doroczną nagrodą Ministerstwa Spraw Zagranicznych za rozsławianie imienia Polski w szerokim świecie sportu, to jednak błędnym jest mniemanie o Fibaku jako spadkobiercy politycznej linii byłego ambasadora PRL w Stanach Zjednoczonych — Spasowskiego. Fibak, tenisista dojrzały i odpowiedzialny, zwłaszcza jako partner deblowy, ze względu na prawie dziesięcioletnią nieobecność w kraju, niewiele wiedział co się w nim działo i stało, tak przed Sierpniem, jak i po Sierpniu, a już nie miał prawa wiedzieć cokolwiek o realiach czasu pogrudniowego. Znalazł się w samym jądrze antyjaruzelskiej propagandy i w sposób bezkrytycznie intuicyjny przejął część jej konstatacji i argumentacji. Uświadomiłem to sobie z całą wyrazistością zupełnie niedawno, w momencie kiedy kolega, reprezentant kraju w la, świeżo przybyły z Chicago, po trzyletniej nieobecności w kraju, spytał całkiem serio, kiedy mnie wypuścili z internowania...

Z tego między innymi powodu należy sprowadzić „sprawę Fibaka" do wymiarów postawy Skoneckiego raczej, nie zaś Spasowskiego. Wola zagrania w reprezentacji Polski poparta rzeczywistym oddaniem się do dyspozycji trenera jest bezwzględnym przełomem dotychczasowej praktyce stosun[illegible] Fibak—Związek. Nie jest to już cz[illegible] retoryka obietnic bez pokrycia, roz[illegible] du na prawie dziesięcioletnią nieobecność w kraju, niewiele wiedział co się w nim działo i stało, tak przed Sierpniem, jak i po Sierpniu, a już nie miał prawa wiedzieć cokolwiek o realiach czasu pogrudniowego. Znalazł się w samym jądrze antyjaruzelskiej propagandy i w sposób bezkrytycznie intuicyjny przejął część jej konstatacji i argumentacji. Uświadomiłem to sobie z całą wyrazistością zupełnie niedawno, w momencie kiedy kolega, reprezentant kraju w la, świeżo przybyły z Chicago, po trzyletniej nieobecności w kraju, spytał całkiem serio, kiedy mnie wypuścili z internowania...

Z tego między innymi powodu należy sprowadzić „sprawę Fibaka" do wymiarów postawy Skoneckiego raczej, nie zaś Spasowskiego. Wola zagrania w reprezentacji Polski poparta rzeczywistym oddaniem się do dyspozycji trenera jest bezwzględnym przełomem dotychczasowej praktyce stosun[illegible] Fibak—Związek. Nie jest to już cz[illegible] retoryka obietnic bez pokrycia, roz[illegible] du na prawie dziesięcioletnią nieobecność w kraju, niewiele wiedział co się w nim działo i stało, tak przed Sierpniem, jak i po Sierpniu, a już nie miał prawa wiedzieć cokolwiek o realiach czasu pogrudniowego. Znalazł

Wojciech Fibak to już nie ten sam zawodnik co przed laty, kiedy należał do ścisłej czołówki. Na pewno gra ładnie dla oka, nienagannie technicznie, choć już nieco archaicznie. Jego backhand może jeszcze stanowić wzór dla tenisowej młodzieży, ale znacznie, znacznie gorzej ze skutecznością. Grając z dużo słabszym, mało doświadczonym rywalem mógł sobie pozwalać na różne sztuki. Ale i tak wiele jego uderzeń z forhandu lądowało na aucie. Ciekawe, jak wypadłby Fibak w spotkaniu z silniejszym od Bavelassa rywalem.

O tym, co dziś znaczy polski tenis przekonać się mogliśmy oglądając grę **Waldemara Rogowskiego**, mistrza kraju czyli innymi słowy mówiąc najlepszego gracza w Polsce. Bardzo często podczas niektórych jego zagrywek na trybunach słychać było odezwanie w tym mniej więcej stylu: **Rogowski pójdzie do siatki po zakończeniu meczu by podać rękę swemu rywalowi, albo: „wpierw nauczy się serwować, a później wysiępuj w drużynie narodowej"**. Może te sformułowania

Żw

Przeczytałem, że Fibak wziął w ręce (przybył na korty Legii), włożył do ust (zasiadł na trybunach), przymknął rozkosznie oczy (jakaż dynamiczna rozgrzewka), a potem zaczął wolno, dostojnie, nie roniąc ani odrobinki, miażdżyć czekoladowy miąższ (gem, set, gem, set, gem...). Skończył, oblizał wargi (opuścił korty) i pomyślał: kiedy następnym razem trafi się taka gratka?

Właśnie — kiedy?

Z cukierkiem — nie wiem. Z meczem — wiem trochę. Otóż jeśli nasi tenisiści uporają się w drugiej rundzie z Izraelem (u nich) półfinał grać będą znów u siebie. Przeciwnik — Szwajcarzy (bracia Guenthardt, Hlasek, Stadler), a termin spotkania ustalono na 13—15 lipca. Jest więc szansa, że garstka miłośników tenisa jeszcze raz przeżyje chwile emocji. Szkoda, że tylko garstka i to wyłącznie mieszkańców Warszawy. Chyba, że telewizja zmieni zdanie co do walorów widowiskowych tenisa i „wpuści" go łaskawie na antenę. Mecz Polska — Grecja został potraktowany jak niechciane dziecko. Skończyło się na kilku migawkach, podczas gdy sobotnie wyścigi żużlowe w Gdańsku miały swoje 60 minut w programie TVP. Nie jestem przeciwnikiem żużla, lecz wrogiem dyskryminacji. Bo zu-

By pójść w ślady Fibaka, potrzeb[illegible] korcie.

Blokując przed laty nieopierzonego juniora poznańskiej Olimpii przed kontaktami z elitą światowego tenisa, PZT nie tylko zmusił profesora Fibaka do przejęcia opieki finansowej nad synem, ale przede wszystkim preferując rutynę Gąsiorka i Nowickiego dał wyraz swoistej zachowawczości i braku zdolności do perspektywicznego myślenia. Minęło dobrych kilkanaście lat od momentu, w którym Fibak rozpoczął wędrówkę po kortach świata, licząc na siebie i ojcowską szczodrość. Upominam się o pamiętanie skutków tego faktu, tak jak jestem za puszczeniem w niepamięć pewnego wywiadu prasowego. W imię dobra polskiego tenisa, w imię szybszego rozwoju Rogowskich, Kowalskich, Bieńkowskich i Jamrozów, którym grozi to samo co spotkało ich nauczyciela Meresa. Jego wielki talent nie mógł się rozwinąć, bo za często odbijał piłki na kortach Nadwiślanu, za rzadko zaś na Rolland Garros i Forest Hills...

RYSZARD NIEMIEC

Wiało nudą

(Obsługa własna)

W piątek na trybunach kortu warszawskiej Legii zebrał się spory tłumek. Tak na oko mniej więcej dwa tysiące ludzi. Chyba jednak mniej niż spodziewali się organizatorzy, którzy przy okazji meczu z Grecją chcieli ubić niezły interes. Wejście na trybuny kosztowało bowiem dwieście złotych. Wszakże tenis to dyscyplina uważana za elitarną i sam mecz jest bardzo często tylko pretekstem.

Po prostu trzeba czasami być obecnym, pokazać się „w towarzystwie". Dodatkowego smaczku całej sprawie dodawał start po kilku latach przerwy Wojciecha Fibaka, mówiąc delikatnie, dość kontrowersyjnej postaci w polskim sporcie.

Byli więc na trybunach prawdziwi miłośnicy i znawcy tenisa. Byli również obecni snobi, odziani w modny strój obowiązkowo z rakietą pod pachą, jak gdyby właśnie przed chwilą zeszli z kortu, po rozegraniu bardzo ważnego spotkania. Ich uwagi w trakcie rozgrywania niektórych piłek bardzo często wzbudzały śmiech wśród prawdziwych znawców tego sportu.

A rzeczywiście podczas meczu dość często rozmawiano na trybunach. Bo prawdę powiedziawszy ani mecz **Fibaka** z młodziutkim **Bavelasem**, ani tym bardziej spotkanie **Rogowskiego** z najlepszym Grekiem **Kalovelonisem** nie były zbyt pasjonującymi wydarzeniami sportowymi. Ot, tenisowa przeciętność, okraszona od czasu do czasu zagraniami na dobrym poziomie.

Wojciech Fibak to już nie ten sam zawodnik co przed laty, kiedy należał do ścisłej czołówki. Na pewno gra ładnie dla oka, nienagannie technicznie, choć już nieco archaicznie. Jego backhand może jeszcze stanowić wzór dla tenisowej młodzieży, ale znacznie, znacznie gorzej ze skutecznością. Grając z dużo słabszym, mało doświadczonym rywalem mógł sobie pozwalać na różne sztuki. Ale i tak wiele jego uderzeń z forhandu lądowało na aucie. Ciekawe, jak wypadłby Fibak w spotkaniu z silniejszym od Bavelasa rywalem.

O tym, co dziś znaczy polski tenis przekonać się mogliśmy oglądając grę **Waldemara Rogowskiego**, mistrza kraju czyli innymi słowy mówiąc najlepszego gracza w Polsce. Bardzo często podczas niektórych jego zagrywek na trybunach słychać było odezwanie w tym mniej więcej stylu: **Rogowski pójdzie do siatki po zakończeniu meczu by podać rękę swemu rywalowi, albo: „wpierw nauczy się serwować, a później wystąpi w drużynie narodowej".** Może to sformułowania nieco krzywdzą naszego zawodnika, ale jest w nich na pewno bardzo dużo prawdy.

Mecz Rogowskiego z Kalovelonisem był nudnym widowiskiem. Tenisiści grali z głębi kortu. Częściej jednak do siatki chodził Grek. O ile sam nie zepsuł piłki to czynił to Polak. I tak toczył się ten trzysetowy pojedynek, w którym punktów nie zdobywało się po własnych udanych akcjach, lecz błędach rywala. A że częściej robił je Polak, więc jako zwycięzca z kortu zszedł jego rywal.

Już pierwszy dzień spotkania z Grecją wykazał, że polski tenis znajduje się w stanie głębokiego kryzysu. Nie ma w tej chwili w kraju zawodnika, z którym wiązać można nadzieję na przyszłość. Zarówno Rogowski jak i jego koledzy w ciągu ostatniego roku nie poczynili żadnych postępów. Jak twierdzą fachowcy grają nawet gorzej, bo prawdę powiedziawszy, na kim mają się wzorować?

W dobrych, silnie obsadzonych turniejach nie wystartują, bo nikt ich nie zaprosi. A jazda na własny koszt to, nie ukrywajmy, wyrzucanie pieniędzy w błoto. A nie ma obecnie „bogatych wujków" i trudno się zresztą temu dziwić. Koło się zamyka i tak naprawdę nie widać żadnej drogi z tego labiryntu.

Zw

Czekoladowy cukierek na kortach Legii

Z daviscupowym meczem Polska—Grecja było trochę jak z czekoladowym cukierkiem „Bajeczny", którego smak niewielu już pamięta. Było tak, że człowiek wziął w ręce (przybył na korty Legii), włożył do ust (zasiadł na trybunach), przymknął rozkosznie oczy (jakaż dynamiczna rozgrzewka), a potem zaczął wolno, dostojnie, nie roniąc ani odrobinki, miażdżyć czekoladowy miąższ (gem, set, gem, set, gem...). Skończył, oblizał wargi (opuścił korty) i pomyślał: kiedy następnym razem trafi się taka gratka?

Właśnie — kiedy?

Z cukierkiem — nie wiem. Z meczem — wiem trochę. Otóż jeśli nasi tenisiści uporają się w drugiej rundzie z Izraelem (u nich) półfinał grać będą znów u siebie. Przeciwnik — Szwajcarzy (bracia Guenthardt, Hlasek, Stadler), a termin spotkania ustalono na 13—15 lipca. Jest więc szansa, że garstka miłośników tenisa jeszcze raz przeżyje chwile emocji. Szkoda, że tylko garstka i to wyłącznie mieszkańców Warszawy. Chyba, że telewizja zmieni zdanie co do walorów widowiskowych tenisa i „upuści" go łaskawie na antenę. Mecz Polska — Grecja został potraktowany jak niechciane dziecko. Skończyło się na kilku migawkach, podczas gdy sobotnie wyścigi żużlowe w Gdańsku miały swoje 60 minut w programie TVP. Nie jestem przeciwnikiem żużla, lecz wrogiem dyskryminacji. Bo zupełnie nie chce mi się wierzyć, że na 60 kibiców — 60 opowiedziałoby się za żużlem. Te 60 minut można było chyba sprawiedliwiej podzielić.

Podobno powodem niechęci był występ Wojciecha Fibaka. Kto wie...

Przyjazd do Polski jedynego w tej chwili naszego tenisowego internacjonała przypomniał smutną prawdę o peryferyjności polskiego tenisa. Zresztą nie tylko naszego. Nawet taka potęga wśród krajów socjalistycznych jak Czechosłowacja niby ma wielkich tenisistów, a praktycznie ich nie widzi. No bo jak często gra tam Lendl, Složil, Smid, jak często grał Kodeš? Sporadycznie — w Pucharze Davisa, czasami w krajowych mistrzostwach. Wielki tenis, od lat związany z nieco innymi systemami walutowymi, to wielki biznes, którego rozkręcenie byłoby nawet ponad siły największych naszych firm polonijnych.

W głębi ducha życzymy Rogowskiemu, Kowalskiemu, Bieńkowskiemu i innym zdolnym tenisistom, by poszli śladami Fibaka. O ile do czegoś dojdą — zostaną niechybnie „wessani" przez potężną machinę WCT, Grand Prix, itd. itp...

I bardzo dobrze. Rozwiną się, okrzepną, pociągną za sobą innych i czasami przyjadą do Polski, by wystąpić w Pucharze Davisa. Im bardziej im się powiedzie w świecie — tym częściej będą wygrywać w Polsce, zaś my, kibice, będziemy częściej podziwiać wielki tenis.

A póki co — niech telewizja nie zapomina o meczu ze Szwajcarią.

GRZEGORZ WASYLKOWSKI

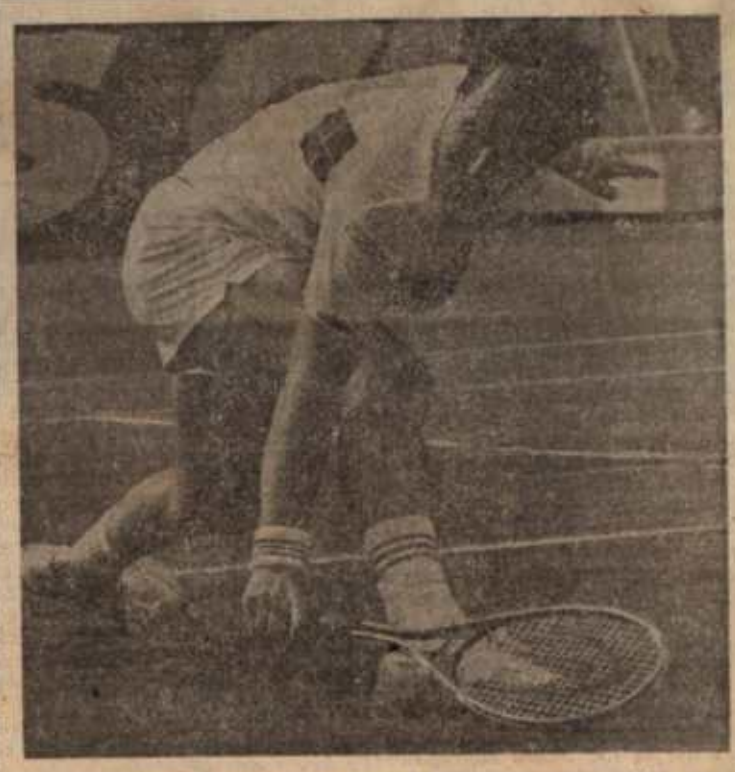

By pójść w ślady Fibaka, potrzeba zdolności nie tylko na korcie.
Fot. CEZARY SŁOMIŃSKI

...o schodach

...ci. Pięknie grał w deblu u boku Fibaka.
Fot. CAF — Radkiewicz

...iej. Wśród ...naj podali ...ce, a tre... napisał re... koncert..."

...e ogóle, że ...w tak wzi... ...dział Woj... ...dybym za... ...mogłoby ...e kryć uz... ...Finak „Po ...chodził do ...jak zagrał? ...obrze. To

...ący punkt ...To był też ... dla Gre... ...ej strony ...nis. Dwa ...bardzo jed... Fibak nie ... piłek jak ...i tym sa... ...nie miał o... ...ości swoich ...zrostu wy... ...la zabójcza ...Miał za to ...ek na bek... ...to na pew... ...ony punkt ...ych dwóch ...ważnie Fi...

Przełom nastąpił w secie trzecim. Grek zaczął coraz częściej opuszczać dość chaotyczny swój szlak przy linii końcowej. **Afakowal** był o wiele mocniejszy serwis i zaczęły się schody dla Fibaka, który swoim serwisem dalego nie mógł zadowolić, a najbardziej pewnie siebie samego. Mniejsza również były mniej skuteczne i tylko wspaniałe loby stopowały trochę Kalovelonisa. **Grek doprowadził do wyrównania w setach 2:2.** Przy tym stanie pojedynku, pesymiści wzywali już na pomoc świętych, optymiści zaś cytowali niedawną wypowiedź Fibaka: **„Lepiej gram, gdy jestem bliski porażki".**

Piąty set. Atut dla pesymistów. Kalovelonis wygrywa pierwszego gema. I tu na szczęście schody dla Fibaka się skończyły. Znów zmusił Greka do gry z bekhandu i znów z jednej strony rutyna, z drugiej rosnące zdenerwowanie. **6:2 w tym secie, Gem, set, mecz dla Fibaka.**

Pierwszy z kortu schodzi zwycięzca, potem pokonany. Ktoś mówi po polsku do Kalovelonisa: **„Dobrze grałeś".** Pewnie nie zrozumiał, ale oklaski były dla obu graczy.

W. NOWOSIELSKI

PRETEKSTY

Jak powitać pierwszą rakietę?

proczny drużynowy mistrz Pol... ziemnym tenisie — krakow... adwiślan ma wyjątkową oka... zmocnienia swego składu! Re... bowiem z grona członków Poznań tenisista Wojciech Fi... ymując powołanie do repre... daviscupowej PRL, powinien ki wypadek wykazać się je... ynależnością do jakiejś orga... portowej działającej w tym podzielonego świata, którego zamiar bronić... Ponieważ na... zentacją kieruje ostatnio kra... Witold Merez, aktualny za... Nadwiślanu, on w pierwszym redestynowany jest do „zale... zia" występu Fibaka w koszul... ym Orlem. Ten bezdewizowy mógłby owocować na niwie polskich rozgrywek ligowych niedalekiej przyszłości, w mia... pływ czasu pogłębi proces wy... Wojtka ze światowej elity za... w. Wybiegając myślą nieco w idzę nasze radosne miny na ym, że tytuł mistrzów Polski 000 zdobędą w deblu zawodni... iślanu Fibak i Meres. Tak ...ia się mniej więcej ocena po... baka do reprezentacji Polski z ..., krakowskiego punktu wi... ...o Kraków, jako twierdzą tak... towego konserwatyzmu, ma to ..., że ujawnia nieszychanie mo... netyzm przyciągający ku so... ej gaszące, jeśli nie zgasło wyczynu.

...szakże interpretować mecha... rawczy kierujący ręką Fibaka, w chwili kiedy zamawiał telefoniczną rozmowę z prezesem Polskiego Związku Tenisa? Jak podejść do decyzji profesjonala, który w szczycie sezonu tenisowego, a więc w czasie punktowo-dolarowych żniw, podejmuje się mało intratnego zajęcia jaką jest gra w Pucharze Davisa? Jak wreszcie, pamiętając niezbyt przychylne dla polskiej racji stanu oświadczenie Fibaka, obiekty... wnie wzmacniające siłę reaganowskich zmeczów bitych na polityczne pola naszego kortu, oszacować dziś ochotę tego gracza do zajęcia miejsca po krytykowanej uprzednio stronie siatki?

Zacznijmy może rozpatrywanie zagadnienia od jego pozasportowych aspektów. Wprawdzie w polskim myśleniu o roli wyczynowców-reprezentantów kraju dominuje ethos ambasadorski, pogłębiony instytucjonalnie doroczną nagrodą Ministerstwa Spraw Zagranicznych za rozsławianie imienia Polski w szerokim świecie sportu, to jednak błędnym jest mniemanie o Fibaku jako spadkobiercy politycznej linii byłego ambasadora PRL w Stanach Zjednoczonych — Spasowskiego. Fibak, tenisista dojrzały i odpowiedzialny, zwłaszcza jako partner deblowy, ze względu na prawie dziesięcioletnią nieobecność w kraju, niewiele wiedział co się w nim działo i stało, tak przed Sierpniem, jak i po Sierpniu, a już nie miał prawa wiedzieć czegokolwiek o realiach czasu pogrudniowego. Znalazł się w samym jądrze antyjaruzelskiej propagandy i w sposób bezkrytycznie intuicyjny przejął część jej konstatacji i argumentacji. Uświadomiłem to sobie z całą wyrazistością zupełnie niedawno, w momencie kiedy kolega, reprezentant kraju w la, świeżo przybyły z Chicago, po trzyletniej nieobecności w kraju, spytał całkiem serio, kiedy mnie wypuścili z internowania...

Z tego między innymi powodu należy sprowadzić „sprawę Fibaka" do wymiarów postawy Skoneckiego raczej, nie zaś Spasowskiego. Wola zagrania w reprezentacji Polski poparta rzeczywistym oddaniem się do dyspozycji tre... nera... daty... Fiba... reto... wani... gier... mi... półki... do k... wiód... wyw... nie t... stan... men... wość... tym,... cie,... swoj... na ogół odbiegają politycznie nie uległą zmianie. W końcu rewidowali su... postawy nie tylko śp. tenisista Skonec... ki, piłkarz Banaś, ale także i pisarz... Wańkowicz i Cat-Mackiewicz, o któ... rych trudno napisać jako o bojowni... kach ustrojowego modelu powojenne... Polski. To rzekłszy wcale nie mam za... miaru rewidować własnoręcznie ułożo... nej listy antybohaterów sportowego roku 1983, na której znalazł się Fibak, umieszczony w niej za unikanie występów w barwach narodowych, tłumaczone urazami natury politycznej.

A teraz o aspekcie czysto sportowym. Źle poniekąd czyni pion szkoleniowy Polskiego Związku Tenisa z góry przesądzając prawo Fibaka do miana pierwszej rakiety Rzeczypospolitej. Od kilku dobrych lat nikt z naszych szkoleniowców, w tym także trener Meres nie widział Wojtka w akcji. Przyzwo... rodzaj ...ch mo... wdę nie ...mogą... ...n nico... ...apriorycznie ma ...wić py... ...upowej Nawe... ...potencjalnie ...ograniczenie ...lokując ...ra po... ...tami z ...e tylko ...rzejęcia przede ...ąsiorka ...zachodnich ...perspektywicznych ...którym ...kortach ...cowską ...ięcie ...tem za ...go wy... ...a pol... ...rozwo... ...nkowe... ...to sa... Meres ...ię roz... ...lki na ...zaś na

...MIEC

tempo

NR 55 (2681) SOBOTA 5 V 1984 ROK XXXVII CENA 7 ZŁ

★ OPINIE ★ DYSKUSJE ★

Teksty i konteksty
EDWARD ZYMAN

"SPRAWA" FIBAKA

Dzwoni do mnie znajomy:

–Czytałeś? Fibak zgodził się wystąpić w reprezentacji Polski!

–Czytałem.

–No i co?

–No i nic, jego sprawa.

–Jak to jego?

–I kilkudziesięciu milionów Polaków oczywiście.

–Nie rozumiemy się, przecież on w ten sposób popiera reżim!

–Nie sądzę.

W odpowiedzi usłyszałem głuchy dźwięk odkładanej słuchawki. Mimo wszystko–nie sądzę. A nawet więcej: uważam, że jest dokładnie odwrotnie. Jeśli Wojciech Fibak, człowiek znany z charakteru, odwagi i poczucia godności zgodził się to znaczy, że ktoś go o to poprosił. Jest wszakże grubym nieporozumieniem mniemać, że najlepszy polski tenisista odpowiadając „tak"–wyszedł naprzeciw oczekiwaniom władców PRL. Takie myślenie jest chore. Mniej istotne jest w nim to, że upraszcza i trywalizuje, bardziej, że utożsamia interes obecnej (tzn. tej, która przejęła bezprawnie władzę w Polsce w latach ostatniej wojny) ekipy, czy raczej partii z Polską jako taką. Z jej historią i tradycją. Z trzydziestoma sześcioma milionami obywateli zamieszkującymi na obszarze między Odrą i Bugiem. Z ich potrzebami duchowymi. Jest w tym myśleniu coś podwójnie upokarzającego: dla Polaków jako narodu i dla Fibaka jako jednostki. Ani naród zmagający się od dziesięcioleci z usiłującym zniewolić go systemem komunistycznej dyktatury, ani Wojciech Fibak cieszący się sympatią całej sportowej Polski (i nie tylko) na tego typu zarzuty nie zasługują.

Antykomunizm jest postawą potrzebną i pożądaną. Zwłaszcza na Zachodzie, który do niedawna *zdawał się rozumieć w tej kwestii niewiele, a może nawet nic zgoła.* Krwawe doświadczenie węgierskie z roku 1956, inwazja na Czechosłowację w roku 1968, brutalny, trwający do chwili obecnej napad na Afganistan oraz ostentacyjnie pilotowany przez Moskwę stan wojenny w Polsce, nie mówiąc o tragicznych kartach budownictwa komunistycznego w samej Rosji, połączone w logiczną całość, poczynają spełniać długo oczekiwaną funkcję: ostrzegają! Ukazują właściwe oblicze wspartego na bagnetach i tajnej policji systemu dyktatury proletariatu.

Późno bo późno, ale lepiej niż wcale.

Zrozumienie zagrożenia, jakie niesie z sobą komunizm, nie znaczy jeszcze–okazuje się–uświadomienia sobie całej specyfiki egzystencji w tym najszczęśliwszym z skoro tak–wyciągnijmy płynące stąd wnioski.

Obnażajmy nieprawości tego systemu, napiętnujmy jego zbrodnie, nie odwracajmy się od ludzi, którzy doświadczają tych nieprawości i zbrodni na co dzień. Starajmy się widzieć rzeczy i sprawy w ich rzeczywistym skomplikowaniu. Stereotyp i slogan, choćby najszlachetniejszy w treści, nie zastąpi niezbędnej rozwagi i samodzielnego myślenia.

Można – i trzeba! – odrzucić uzurpatorską władzę i realizowaną przez nią politykę. Nie można i nie należy obrażać się na naród.

W swoim czasie, przed laty, część pisarzy emigracyjnych podjęła uchwałę o niepublikowaniu swoich książek w wydawnictwach krajowych, znajdujących się pod kontrolą komunistycznego państwa. W owej decyzji, której intencje zamanifestowania przez emigracyjną społeczność pisarską niechęci wobec siłą Polsce narzucanego systemu jest oczywista, kryje się jeden poważny błąd. Polega on właśnie na utożsamieniu władzy ze społeczeństwem. Podejmując tę uchwałę zapomniano, czy też nie pomyślano o tym, że interesy obu tych stron w warunkach PRL są z oczywistych względów całkowicie rozbieżne. A jeśli tak–a tak!–to podejmowanie podobnych decyzji nie wydaje się być zabiegiem najsłuszniejszym.

Wracam do tej odległej sprawy, gdyż– natrafiłem na nią przeglądając stare roczniki paryskiej „Kultury", na łamach której toczyła się ongiś ożywiona na ten temat duskusja. Powiedziano w niej wszystko, co trzeba i co można zarówno na tak, jak i na nie. Z perspektywy lat widać, że rację mieli ci, którzy wspomnianej uchwale odmawiali słuszności.

Polska nie jest własnością PZPR. Nie jest nią także kultura i w ogóle wewnętrzne, duchowe życie Polaków. O wielkości i znaczeniu Gombrowicza, Miłosza i Wierzyńskiego, Herberta, Różewicza czy Andrzejewskiego nie decyduje–na szczęście–Biuro Polityczne tej partii. To, co w kraju nad Wisłą wrażliwe i myślące nie ma nic wspólnego z komunizmem. Argumentów przemawiających za słusznością tak sformułowanej tezy dostarcza każdy dzień.

Ten naród się nie poddał. Podjął walkę heroiczną i żmudną. Przeżywa chwile wahnięć i załamań, to prawda. Niekiedy ogarnia go apatia. Bywa zmęczony. Ale też jego sytuacja jest nie do pozazdroszczenia. Zaspokojenie najbardziej elementarnych potrzeb jest poważnym problemem. Myślę, że te niekomfortowe

RZECZPOSPOLITA 7.5.84

SPORT • SPORT •

Polska – Grecja 4:1

Dyrygent i skrzypek

Dobry miał pomysł **Dwight Davis**, gdy w ostatnim roku XIX wieku ufundował puchar swego imienia. Nie ważne bowiem na jakim piętrze toczą się rozgrywki. Grają drużyny narodowe i już to wszystkich elektryzuje, ożywia tenisową koniunkturę. Rano w telewizji — „Godzina dla zdrowia" oczywiście o tenisie. I nic to, że większość sprzętu w studio „made in zagranica". Na korcie też zbliżenie do tenisowego świata. Spiker zawodów na powitanie odczytuje pierwszą dziesiątkę rankingu ATP, i nie zapomina o przedstawieniu sytuacji na froncie Grand Prix. Zaraz potem komenda sędziego, **Bohdana Tomaszewskiego**, wprawiająca miłośników tenisa w stan błogi, tenisistów w stan napięcia: **„Start to play, please"**.

● **Fibak, Kowalski — Kalovelonis, Efremoglou 9:7, 6:1, 6:2** ● **Fibak — Kalevelonis 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2** ● **Rogowski — Bavelas 6:2, 6:4**

Startują pary deblowe. Z naszej strony **Wojciech Fibak** i **Wojciech Kowalski**. Ubrani w jednakowe koszulki, pod kolor. Czy również ich serwisy, returny, smecze i woleje, cztery podstawowe dania deblisty, będą harmonizowały? Zaczynają pomyślnie, choć — jak to potem skomentuje Fibak — nie jest to gra na cztery ręce, lecz bardziej dwa razy po dwie. I tak do deszczowego antraktu, który na dwie godziny wpędził widzów pod trybuny, tenisistów do szatni.

Ponowne wyjście naszych graczy przypominało wyjście na scenę dyrygenta i pierwszego skrzypka. To znaczy Fibak dyktował tempo gry. (Ale, szybkie — powiedział po meczu skrzypek Kowalski), natomiast Kowalski w zgodzie z partyturą i zaleceniami kończył większość piłek. **Trzy sety dla pary polskiej.** Wśród burzy oklasków obaj podali sobie serdecznie ręce, a trener **Meres** szybko napisał recenzję: **„Ale dali koncert..."**

„Nie myślałem w ogóle, że gram w pucharze, w tak ważnym meczu — powiedział Wojtek Kowalski. — **Gdybym zaczął o tym myśleć... mogłoby być dużo gorzej".** Nie krył uznania dla partnera Fibak: **„Po wielu piłkach, podchodził do mnie i pytał się, jak zagrał? Nawet gdy zagrał dobrze. To było sympatyczne".**

O trzeci decydujący punkt walczył Fibak. To był też punkt decydujący dla Greków, więc z drugiej strony walczył **Kalovelonis.** Dwa pierwsze sety za bardzo jednak nie powalczył. Fibak nie dawał mu wysokich piłek, jak wcześniej Rogowski, tym samym Kalovelonis nie miał okazji, aby z wysokości swoich 190 centymetrów wzrostu wysłać na pole rywala zabójczą piłkę z forhandu. Miał za to od Fibaka sporo piłek na bekhand, ale bekhand to na pewno nie był jego mocny punkt. I z tego w pierwszych dwóch setach korzystał odważnie Fibak, grając przy siatce.

Przełom nastąpił w secie trzecim. Grek zaczął coraz częściej opuszczać dotychczasowy swój szlak przy linii końcowej. **Atakował**, bił o wiele mocniej serwis. I zaczęły się schody dla Fibaka, który swoim serwisem nikogo nie mógł zadowolić, a najbardziej pewnie siebie samego. Minięcia również były mniej skuteczne i tylko wspaniałe loby stopowały trochę Kalovelonisa. **Grek doprowadził do wyrównania w setach 2:2. Przy tym stanie pojedynku,** pesymiści wzywali już na pomoc świętych, optymiści zaś cytowali niedawną wypowiedź Fibaka: **„Lepiej gram, gdy jestem blisko porażki".**

Piąty set. Atut dla pesymistów. Kalovelonis wygrywa pierwszego gema. I tu na szczęście schody dla Fibaka się skończyły. Znów zmusił Greka do gry z bekhandu i znów z jednej strony rutyna, z drugiej rosnące zdenerwowanie. **6:2 w tym secie. Gem, set, mecz dla Fibaka.**

Pierwszy z kortu schodzi zwycięzca, potem pokonany. Ktoś mówi po polsku do Kalovelonisa: **„Dobrze grałeś".** Pewnie nie zrozumiał, ale oklaski były dla obu graczy.

W. NOWOSIELSKI

dyscyplinie sportowej i własnym obietnicom, nie stawił się w zeszłym roku na rozgrywki w Pucharze Davisa między Polską a Belgią. Indagowany w tej sprawie stwierdził, że „były wówczas inne, ważniejsze niż sport sprawy". **Cóż jest dla sportowca ważniejsze od obrony barw narodowych?** Pan Fibak traktuje problem aluzyjnie. Robiąc niejako „oko" do widowni powiada: „Dopiero po wizycie Ojca Świętego pomyślałem, że i ja mogę przyjechać". Proszę, proszę! Tej roli papieża nie znaliśmy dotąd **Jan Paweł II jako osoba torująca Fibakowi drogę do ojczyzny.** Nikt inny by nie wystarczył...

Idol?

Trybuna Lu

CO prawda już w zeszłym roku p. Fibak był bardziej bezpośredni w wypowiedziach dla prasy zachodniej. Udzielał wówczas licznych wywiadów, m. in. dla „Frankfurter Allgemeine Zeitung" i dla „Tennis du Monde", których **treść sprawiła, że macierzysty klub p. Fibaka, GKS Olimpia z Poznania, uznał za konieczne wykluczyć go, gdyż „w sposób nieprawdziwy i oszczerczy ocenił sytuację polityczną w Polsce".** Członkowie zarządu klubu jednomyślnie potępili postawę Wojciecha Fibaka, jako Polaka i zawodnika.

Jednakże i to nie jest jeszcze całą prawdą. **Wojciech Fibak zachował się wówczas, powiedzmy, nieszczerze. Kręcił.** Składając wspomniane oświadczenia prasie zachodniej (od tego akcje idą w górę) tłumaczył się je-

...empo

681) SOBOTA 5 V 1984 ROK XXXVII CENA 7 ZŁ

...KUSJE ★

...wyciągnijmy płynące

...y nieprawości tego
...piętnujmy jego zbrod-
...racajmy się od ludzi,
...iadczają tych niepra-
...dni na co dzień. Sta-
...dzieć rzeczy i sprawy
...zywistym skomplikо-
...otyp i slogan, choćby
...ejszy w treści, nie
...ędnej rozwagi i samo-
...ślenia.
...trzeba! — odrzucić
...władzę i realizowa-
...politykę. Nie można i
...rażać się na naród.
...czasie, przed laty,
...y emigracyjnych pod-
...ę o niepublikowaniu
...ek w wydawnictwach
...znajdujących się pod
...munistycznego pańs-
...decyzji, której inten-
...estowania przez emi-
...łeczność pisarską nie-
...ec siłą Polsce narzu-
...emu jest oczywista,
...eden poważny błąd,
...właśnie na utożsamie-
...ze społeczeństwem.
...tę uchwałę zapom-
...też nie pomyślano o
...resy obu tych stron w
...PRL są z oczywistych
...całkowicie rozbieżne.
...a tak! — to podejmo-

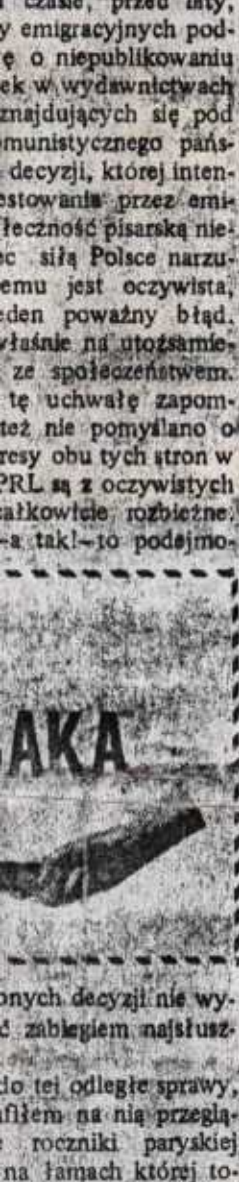

...onych decyzji nie wy-
...ć zabiegiem najsłusz-
...do tej odległe sprawy,
...fliem na nią przeglą-
...roczniki paryskiej
...na łamach której to-
...ngiś ożywiona na ten
...usja. Powiedziano w
...co, co trzeba i co moż-
...na tak, jak i na nie. Z
...y lat widać, że rację
...rzy wspomnianej uch-
...iali słuszności.
...nie jest własnością
...jest nią także kultura
...wewnętrzne, duchowe
...ów. O wielkości i zna-
...mbrowicza, Miłosza i
...go, Herberta, Różewi-
...ndrzejewskiego nie de-
...szczęście — Biuro Poli-
...partii. To, co w kraju
...wrażliwe i myślące
...wspólnego z komuni-
...umentów przemawia
...łusznością tak sformu-
...uszy dostarcza każdy

...ród się nie poddał.
...kę heroiczną i żmudną,
...chwile wahnięć i zała-
...wdą. Niekiedy ogarnia
...Bywa zmęczony. Ale
...tuacja jest nie do po-
...enia. Zaspokojenie naj-
...lementarnych potrzeb
...nym problemem. Myś-
...eskomplikowana prze-

RZECZPOSPOLITA 7.5.84

SPORT • SPORT •

Polska — Grecja 4:1

Dyrygent i skrzypek

Dobry miał pomysł **Dwight Davis**, gdy w ostatnim roku XIX wieku ufundował puchar swego imienia. Nie ważne bowiem na jakim piętrze toczą się rozgrywki. Grają drużyny narodowe i już to wszystkich elektryzuje, ożywia tenisową koniunkturę. Rano w telewizji — „Godzina dla zdrowia" oczywiście o tenisie. I nic to, że większość sprzętu w studio „made in ...granica". Na korcie też zbliżenie do tenisowego świata. Spiker zawodów na powitanie odczytuje pierwszą dziesiątkę rankingu ATP, i nie zapomina o przedstawieniu sytuacji na froncie Grand Prix. Zaraz potem komenda sędziego, **Bohdana Tomaszewskiego**, wprawiająca miłośników tenisa w stan błogi, tenisistów w stan napięcia: **„Start to play, please"**.

● Fibak, Kowalski — Kalovelonis, Efremoglou 9:7, 6:1, 6:2 ● Fibak — Kalevelonis 6:2, 6:2, 4:6, 3:6, 6:2 ● Rogowski — Bavelas 6:2, 6:4

Startują pary deblowe. Z naszej strony **Wojciech Fibak** i **Wojciech Kowalski**. Ubrani w jednakowe koszulki, pod kolor. Czy również ich serwisy, returny, smecze i woleje, cztery podstawowe dania deblisty, będą harmonizowały? Zaczynają pomyślnie, choć — jak to potem skomentuje Fibak — nie jest to gra na cztery ręce, lecz bardziej dwa razy po dwie. I tak do deszczowego antraktu, który na dwie godziny wpędził widzów pod trybuny, tenisistów do szatni.

Ponowne wyjście naszych graczy przypominało wyjście na scenę dyrygenta i pierwszego skrzypka. To znaczy Fibak dyktował tempo gry. (Ale, szybkie — powiedział po meczu skrzypek Kowalski), natomiast Kowalski w zgodzie z partyturą i zaleceniami kończył większość piłek. **Trzy sety dla pary polskiej.** Wśród burzy oklasków obaj podali sobie serdecznie ręce, a trener **Meres** szybko napisał recenzję: **„Ale dali koncert..."**

„Nie myślałem w ogóle, że gram w pucharze, w tak ważnym meczu — powiedział Wojtek Kowalski. — **Gdybym zaczął o tym myśleć... mogłoby być dużo gorzej"**. Nie krył uznania dla partnera Fibak: **„Po wielu piłkach, podchodził do mnie i pytał się, jak zagrał? Nawet gdy zagrał dobrze. To było sympatyczne"**.

O trzeci decydujący punkt walczył Fibak. To był też punkt decydujący dla Greków, więc z drugiej strony walczył **Kalovelonis**. Dwa pierwsze sety za bardzo jednak nie powalczył. Fibak nie dawał mu wysokich piłek, jak wcześniej Rogowski, tym samym Kalovelonis nie miał okazji, aby z wysokości swoich 190 centymetrów wzrostu wysłać na pole rywala zabójczą piłkę z forhandu. Miał za to od Fibaka sporo piłek na bekhand, ale bekhand to na pewno nie był jego mocny punkt. I z tego w pierwszych dwóch setach korzystał odważnie Fibak, grając przy siatce.

Przełom nastąpił w secie trzecim. Grek zaczął coraz częściej opuszczać dotychczasowy swój szlak przy linii końcowej. **Atakował.** Bił o wiele mocniej serwis. I zaczęły się schody dla Fibaka, który swoim serwisem nikogo nie mógł zadowolić, a najbardziej pewnie siebie samego. Minięcia również były mniej skuteczne i tylko wspaniałe loby stopowały trochę Kalovelonisa. **Grek doprowadził do wyrównania w setach. 2:2. Przy tym stanie pojedynku, pesymiści wzywali już na pomoc świętych, optymiści zaś cytowali niedawną wypowiedź Fibaka: „Lepiej gram, gdy jestem bliski porażki".**

Piąty set. Atut dla pesymistów. Kalovelonis wygrywa pierwszego gema. I tu na szczęście schody dla Fibaka się skończyły. Znów zmusił Greka do gry z bekhandu i znów z jednej strony rutyna, z drugiej rosnące zdenerwowanie. **8:2 w tym secie. Gem, set, mecz dla Fibaka.**

Pierwszy z kortu schodzi zwycięzca, potem pokonany. Ktoś mówi po polsku do Kalovelonisa: **„Dobrze graleś"**. Pewnie nie zrozumiał, ale oklaski były dla obu graczy.

W. NOWOSIELSKI

Wojciech Fibak nie miał większych kłopotów z odniesieniem zwycięstwa nad Anastasisem Bavelasem w pierwszym dniu meczu o Puchar Davisa Polska — Grecja. Fot. CAF

Idol? Czyj?

Trybuna dudu

CO prawda już w zeszłym roku p. Fibak był bardziej bezpośredni w wypowiedziach dla prasy zachodniej. Udzielał wówczas licznych wywiadów, m. in. dla „Frankfurter Allgemeine Zeitung" i dla „Tennis du Monde", których **treść sprawiła, że macierzysty klub p. Fibaka, GKS Olimpia z Poznania, uznał za konieczne wykluczyć go, gdyż „w sposób nieprawdziwy i oszczerczy ocenił sytuację polityczną w Polsce"**. Członkowie zarządu klubu jednomyślnie potępili postawę Wojciecha Fibaka, jako Polaka i zawodnika.

Jednakże i to nie jest jeszcze całą prawdą. **Wojciech Fibak zachował się wówczas, powiedzmy, nieszczerze. Kręcił.** Składając wspomniane oświadczenia prasie zachodniej (od tego akcje idą w górę) tłumaczył się jednocześnie przed polskimi władzami sportowymi, twierdząc, że... spóźnił się na samolot. I nie dostał się na żaden inny. Chociaż wiadomo, że codziennie dziesiątki samolotów różnych linii lotniczych przemierzają trasy nadatlantyckie, a towarzystwa lotnicze lamentują nad rosnącą z powodu kryzysu ilością wolnych miejsc w maszynach...

Dzisiaj p. Fibak zmienił postawę. Zagrał w meczu z Grecją. **Czy tylko ze względu na wizytę papieża?** A może decyzję tłumaczy inny fragment jego wypowiedzi: „Lata lecą i to już nie te ręce i nie te nogi"? Trzeba więc sobie przygotować grunt w ojczyźnie, która — ponoć — jak kochająca matka — wszystko wybaczy...

JEST i drugi aspekt tej sprawy. Dobrym graczem można zostać dzięki własnemu talentowi i wytrwałości. (Choć i w tej sprawie, wbrew Wojciechowi Fibakowi, który najchętniej dziękuje pieniądzom tatusia, znawcy podkreślają opiekę nad początkującym Fibakiem, opiekę, w wyniku której pękła w pewnym momencie dewizowa kasa PZT). Słyszy się jednak, że sport to nie tylko pogoń za wyczynem. To przede wszystkim postawa życiowa. A więc sportowiec-idol to nie tylko doskonale sprawny facet. **To nie tylko „ręce i nogi"**. To coś więcej, również etyka.

Sportowiec — idol, to wzorzec, osoba akceptowana w tym charakterze przez świat zewnętrzny. **Składa się na tę rolę zarówno postawa własna, jak i upowszechnianie jej przez różne środki.** Powstaje więc pytanie. Czy np. Wojciech Fibak dobry gracz, jak widać też dobry businesman, ale człowiek, dla którego istnieją **„ważniejsze sprawy" od obrony barw narodowych** (niekoniecznie nawet, jak dziś sugeruje, polityczne. Znawcy twierdzą, że występowanie w krajowej reprezentacji finansowo „nie opłaca się"), otóż czy Wojciech Fibak nadaje się na idola? **Jakie prezentuje walory wychowawcze?**

DZIWI trochę w tej sprawie chór cmokierów. Dziwi jeszcze bardziej, że w chórze tym znalazł się materiał w „Polityce", która chce być przecież pismem poważnym... **Co więcej, podejmując temat autor „Polityki" uciekał się do pewnego** — powiedzmy delikatnie — **poprawiania rzeczywistości.** Napisał o wręczeniu gościowi „legitymacji honorowego członka klubu jako wzorowemu Polakowi"... Faktycznie — jak informują w sekcji tenisa TKKF „Horyzont" — Fibak otrzymał legitymację członka wspierającego, a określono go, jako „wspaniałego sportowca polskiego". Może i to za dużo (patrz uchwała macierzystego klubu) A poza tym, jako się rzekło, dobry gracz, to jeszcze niekoniecznie wspaniały sportowiec. **W każdym razie rzeczywistość była skromniejsza od tekstu w „Polityce".** Ten ostatni został „ufryzowany" w kierunku „robienia idola".

Czy aby nie da się tu strawestować znanego powiedzenia i stwierdzić: **„Pokaż mi swego idola, a powiem ci kim jesteś"?**

JERZY LOBMAN

DEBEL USYPIAŁ MI SINGLA

Wojciech FIBAK w studenckim klubie „Park": *Po wizycie Ojca Świętego pomyślałem, że i ja mogę przyjechać*
Fot. Tadeusz POZNIAK

WOJCIECH MARKIEWICZ

TUŻ przed godz. 20, w czwartek, 3 maja pod bramę studenckiego klubu „Park" w Warszawie zajechał butelkowy — jak szybko stwierdzili znawcy — Porsche 928 „S". Wysiadł z niego Wojciech Fibak, żona Ewa, przyjaciel pana Wojciecha oraz długonogi i cienki pies — jak szybko stwierdzili znawcy — rasy Greyhound. Samochodu nie można było obejrzeć ani sprawdzić jakości resorów, gdyż zamknięto go za bramą. Psa rasy Greyhound natomiast można było oglądać przez najbliższe dwie godziny, gdyż wyglądał od czasu do czasu spoza zaimprowizowanej kulisy i smutnym wzrokiem spoglądał na publiczność.

Przy nabitej sali i błyskach fleszów młody człowiek (dżinsy i kapcie) zadał na początek kilka wprowadzających pytań (Kto z młodych ma szansę?). Wojciech Fibak (32 lata, szary garnitur, biała koszula, wąski krawat, czarne buty) odpowiadał swobodnie. Wówczas padło pytanie o tenis zawodowy:

— Ukazała się książka Michela Mewshawa „Krótkie spięcie", gdzie mowa jest o tym, że zawodnicy umawiają się co do wyników meczów, żądają gwarancji finansowych za udział w turniejach, używają narkotyków. Co pan o tym sądzi?

— Ludzie zawsze są żądni sensacji. Cóż mogę powiedzieć? Wydaje mi się, że autor, jak to się mówi w Polsce, działał z chęci zysku. Bo po prostu tak nie jest.

— Także i to nie jest prawdą, że zawodnicy żądają gwarancji?

— Z wyjątkiem gwarancji, wszystko to nie jest prawdą. Ani umawianie wyników, ani narkotyki. Sądzę jednak, że nie jest to temat godny naszego spotkania, naszego czasu.

Ku zadowoleniu części publiczności, a rozżaleniu innych padło pytanie o indywidualności. Czy największą był Nastase i czy to prawda, że Villas pisze wiersze?

— Po dziesięciu latach dowcipy Nastase stały się już nudne. Dowcip naturalny reprezentował Tom Okker. Był to humor sytuacyjny, świeży. Villas rzeczywiście pisze wiersze, interesuje się muzyką współczesną. W ogóle my, tenisiści cieszymy się, jeśli ktoś z nas w ogóle czyta, nie mówiąc już o pisaniu. Ale poetę, może na szczęście, mamy tylko jednego.

— Z kim panu się najlepiej grało?

— Z Meyerem i Okkerem. Nie tylko najlepiej się grało, ale wspólne występy przekształciły się w prawdziwe przyjaźnie.

Pytanie z sali: **— Czy dziesięć lat temu, kiedy rozpisywał pan scenariusz swojego życia, widział je pan wówczas takim jakie jest ono dzisiaj?**

— 10—12 lat temu, ani ja, ani Ewa, wówczas jeszcze moja narzeczona, ani ojciec nie wiedzieliśmy co będzie. Kiedyś chciałem być reżyserem filmowym. I zastanawiałem się: szkoła w Łodzi, czy prawo, czy tenis? Postrzegałem na całego — grać w tenisa. Ale wówczas widziałem siebie, góra w pierwszej „150". Bardzo pomógł mi ojciec, finansował moje wojaże. Dzisiaj jednak nikomu bym nie radził wchodzić w ten kierat. Dzisiaj trzeba kilka miesięcy brać udział w turniejach preeliminacyjnych. Najlepsi trafiają stąd do turniejów eliminacyjnych. Z tych z kolei, po następnych miesiącach, czterech, sześciu zawodników zdobywa prawo gry w dalszych turniejach. Bardzo to ciężka i kosztowna droga. Czy w takim razie czarno widzę przyszłość polskiego tenisa? Nie wiem. Ale wszyscy nasi trenerzy wyjechali za granicę. A np. w Czechosłowacji są trenerzy, są korty, jest sprzęt, jest masówka, której u nas nie ma. Czy to wystarczy?

— Gdyby zaczynał pan raz jeszcze swoją karierę, co by pan zmienił?

— W 1977 roku, kluczowym dla mojej kariery, ograniczyłbym liczbę startów. Nie jest jednak prawdą, że wówczas goniłem z turnieju na turniej, żeby zarobić. Dochody z kortu, to tylko część zarobków tenisisty, ustalonych w bardzo skomplikowanych kontraktach. Może zrezygnowałbym z debla, gdyż debel usypiał mi single. Czasem rezygnowałem z jakiegoś turnieju indywidualnego, bo gdzie indziej był finał debla. A te dwie rzeczy trudno pogodzić. Teraz McEnroe, jako jedyny potrafi to robić — zwyciężać i w singlu i w deblu.

— Pytanie Fibak a sprawa Polska: dlaczego nie grał pan z Belgią i jak układają się pańskie stosunki z Polskim Związkiem Tenisowym?

— Na mecz z Belgią w ramach Pucharu Davisa nie stawiłem się, gdyż były wówczas inne, ważniejsze niż sport sprawy. Dopiero po wizycie Ojca Świętego pomyślałem, że i ja mogę przyjechać. Co do stosunków z PZT, to spotkaliśmy się. Oni byli bardzo mili, ja byłem miły, więc sądzę, iż jesteśmy na dobrej drodze. Z tym, że tenis zawodowy nigdy nie pasował do żadnej szufladki w Związku, więc sprawy te są bardzo skomplikowane i nie chciałbym ich tutaj rozwijać.

— Czy spotkał się pan z papieżem?

— Tak, kilka razy.

— Co pan zamierza robić po zakończeniu kariery?

— Jak długo się da i dopóki będzie mi to sprawiało przyjemność — chcę grać. Później więcej czasu będę mógł poświęcić rodzinie i moim pasjom.

— Jakie to są pasje?

— Przede wszystkim żona i córki, ostatnio obrazy.

— Co to za obrazy?

(Pytanie to wywołało ogólny śmiech, gdyż „obrazy" skojarzyły się publiczności z wizerunkami prezydentów Stanów Zjednoczonych).

— Głównie malarstwo polskie z początków XX wieku, tzw. szkoła paryska. Artyści może mniej znani, ale jest to malarstwo ambitne. Maknes, Gotlieb, Zak. A także Waliszewski, Pankiewicz, Boznańska, Cybis.

— Czy ma pan w swojej kolekcji Nikifora?

— Tak. Często kupujemy obrazy, które nas nie interesują. Ludzie widzą, że przychodzą Fibakowie, więc starają się sprzedać coś, co niekoniecznie nas interesuje, na zasadzie transakcji wiązanej.

— Mieszkacie państwo pod Nowym Jorkiem. W jakim środowisku żyjecie. Polonii?

— Jest to środowisko bardzo zróżnicowane. Tenisiści, ludzie ze świata sztuki — muzycy, literaci, ze świata show-businessu, a także rodzin królewskich, domów panujących. Oczywiście mamy też kontakty z Polonią.

— Które zwycięstwo ceni pan sobie najbardziej?

— Nad Connorsem, trzy lata temu w Filadelfii.

— Ucieka pan od tematów, a my chcielibyśmy, aby powiedział pan więcej o sobie, żeby się pan odblokował, odkrył...

(Głos z sali: **— Niech pan zdejmie marynarkę!**)

— Pytanie jest bardzo ogólne. Cóż mogę powiedzieć. Najważniejsze dla mnie jest to, że lubię grać. A poza tym — interesuje mnie wszystko. Spotkam się np. z Olbrychskim, to chcę się jak najwięcej dowiedzieć. O aktorstwie, graniu. Spotkam się z architektem — o domach, nowych prądach w architekturze.

— Pana pozycja na listach jest wyższa niż wskazywałyby na to wyniki. Jak to się dzieje?

— Jeśli chodzi o kwestię, nazwijmy ją dolarową, wymieniano mnie w pierwszej piątce, a na listach rankingowych — w pierwszej trzydziestce. Bierze się to stąd, że grałem singla i debla. I gdyby policzyć te rzeczy łącznie dałoby mi to trzecie miejsce.

— Niezupełnie o to chodzi. Mianowicie jest pan uznanym, cenionym bardzo wysoko przez kolegów teoretykiem, co nie ma odzwierciedlenia w wynikach.

— Może dlatego, że pisuję artykuły do czołowych pism amerykańskich, tłumaczone następnie dla prasy europejskiej. A co do mojej gry — powiedziano tu, że uzyskuję „trochę gorsze wyniki". To bardzo miłe i dziękuję za kurtuazję, za to „trochę". Cóż, lata lecą i to już nie te ręce i nie te nogi.

— Co pan w sobie ceni najbardziej?

— Jako w tenisiście — wszechstronność, to że potrafię grać na różnych nawierzchniach.

— A w człowieku?

— Pracowitość, wiarę w siebie, upór...

Redaktor Andrzej Roman z „Kuriera Polskiego":

— Niezręcznie jest to panu Wojtkowi powiedzieć o sobie, ale fachowcy podkreślając najistotniejszą cechę każdego tenisisty zawsze piszą o p. Wojtku: inteligencja w grze. Dlatego wygrywał.

Na zakończenie spotkania prezes Klubu Tenisowego RSW „Prasa—Książka—Ruch" wręczył gościowi proporczyk i legitymację honorowego członka Klubu *„jako wzorowemu Polakowi i w dowód uznania za osiągnięcia sportowe"*.

Dziękując Wojciech Fibak powiedział:

— Jeśli prasa twierdzi, że jestem wzorowym Polakiem, to jest mi bardzo miło.

Kwadrans później Porsche 928 „S" odjechał żegnany przez najwytrwalszych miłośników tenisa.

P.S. W rozegranym w Warszawie 4—6 maja meczu I rundy Pucharu Davisa reprezentacja Polski wygrała z Grecją 4:1. Wojciech Fibak wygrał wszystkie swoje pojedynki.

W jego przyjazd powątpiewano dość długo. Sceptyków przekonała dopiero informacja, że jest już w kraju i trenuje z młodszymi partnerami. Sympatycy tenisa wiedzą już zapewne, że chodzi o Wojciecha Fibaka i jego udział w meczu o Puchar Davisa Polska — Grecja. Dla ludzi stojących nieco z boku, lecz zorientowanych w tematyce, towarzyszące tej wizycie komentarze, komunikat władz tenisowych, ogłoszony przy okazji powrotu „syna marnotrawnego", a także atmosfera w części środków masowego przekazu zdziwiły i ubawiły, prowadząc do konstatacji, że nawet w sporcie spraw trudniejszych nie potrafimy załatwiać po męsku.

Wojciech Fibak:

Przybyłem, zwyciężyłem i...

Fibak został pierwszym polskim sportowcem, któremu oficjalna propaganda przyznała status zawodowca, acz początkowo z pewnym kamuflażem — vide: próba zgłoszenia poznaniaka do składu ekipy na Uniwersjadę w Sofii. Zawodnik ten, jako jedyny do tej pory Polak, dostał się na tenisowy Olimp, odnosząc znaczące sukcesy sportowe i nieodłączne im — finansowe. Pozwoliło mu to stać się człowiekiem, który w ciągu roku mieszka w kilkunastu czy kilkudziesięciu krajach i którego stać na znaczną niezależność.

Światowiec pamięta oczywiście o swej ojczyźnie, lecz rozliczne obowiązki ograniczają jego związki z krajem praktycznie do sfery duchowej i rodzinnej. Tak przynajmniej było w przypadku naszego mistrza rakiety. Po awansie do światowej czołówki grywał w Polsce bardzo rzadko, nie częściej niż raz w roku, a nikt ze znajomych nie był mi w stanie przypomnieć, kiedy po raz ostatni bronił barw macierzystego klubu, Olimpii Poznań. Zalowano co prawda, że tak rzadko zagląda na krajowe korty, lecz miłośnicy tenisa ze zrozumieniem podchodzili do sprawy — ich rodak grał bez przerwy o największą stawkę i nie miał czasu. Krajowa publiczność oglądała go po raz ostatni w 1979 r., w meczu z Włochami.

W okresie minionych pięciu lat okazji do reprezentacyjnych występów było kilka. Kibice pogodzili się z nieobecnością najlepszego polskiego tenisisty i z porażkami daviscupowej ekipy. Polski Związek Tenisowy jakby również. I nie byłoby zapewne sprawy, gdyby nie dwa wydarzenia. Przed rokiem z Nowego Jorku nadeszła wiadomość, że Fibak rozważa możliwość przyjazdu do Warszawy i wzięcia udziału w grach o Puchar Davisa. Ponieważ w Stanach Zjednoczonych, na zaproszenie tenisisty, przebywał wówczas jeden z polskich dziennikarzy, niemal każdego dnia nadchodziły wieści z frontu walki Fibaka z własnymi myślami na temat tego przyjazdu. Wychodziło na to, że przyjedzie.

Nie przyjechał, a w prasie pojawiło się tłumaczenie o skomplikowanych połączeniach lotniczych. Dolecieć do Warszawy jednak można było, co jeden z dziennikarzy udowodnił, a więc zadecydowały inne przyczyny.

W tym mniej więcej okresie, a nawet nieco wcześniej, w jednym z francuskich magazynów tenisowych zamieszczono wywiad z Fibakiem. Polak zawsze stanowił atrakcję dla „wywiadowców", gdyż odpowiadał w sposób niekonwencjonalny dla sportowca, a przede wszystkim można było z nim rozmawiać na każdy niemal temat. W rozmowie Fibak, zapytany, co myśli o swym kraju i władzy, odpowiedział co myśli. Ponieważ poglądy te różniły się w sposób zasadniczy od naszych krajowych realiów, sytuacja zrobiła się niezręczna.

Kiedy Fibak wystawił do wiatru — tak to przynajmniej z prasowych relacji wynikało — działaczy PZT przed meczem z Belgią uznano, że pora przestać się bawić w dyplomację. Klub Olimpia Poznań wyrzucił tenisistę z listy członka.

W tej sytuacji zapowiedź przyjazdu na majowe spotkanie z Grekami nabrała szczególnego charakteru. Snuto rozważania, ile kosztował tenisistę powrót do kraju i jakich kanałów użyto, aby doń doprowadzić. Oficjalny komunikat dementuje plotki i dowiadujemy się z niego, że Fibak ma wesprzeć PZT stosowną ilością sprzętu wysokiej klasy, ponadto zadeklarował pomoc przy próbach wprowadzania naszej młodzieży w wielki tenisowy świat.

Miłośnicy tenisa, a Fibaka w szczególności, których w naszym kraju jest mnóstwo, o czym świadczą choćby wyniki kolejnych edycji plebiscytu „Przeglądu Sportowego" na najlepszych sportowców roku, na których poznaniak od lat zajmuje wysokie lokaty, mieli prawo przypuszczać że dzięki prasie dowiedzą się paru rzeczy o swym ulubieńcu, a dzięki telewizji obejrzą wreszcie tenis na przyzwoitym poziomie. Niestety, srodze się zawiedli.

Jedną z nielicznych okazji porozmawiania z Fibakiem stało się jego spotkanie ze studentami w stołecznym klubie „Park". Zwiedziało się o nim kilku dziennikarzy, przybyli także, oprócz najbliższej rodziny zawodnika, jego przyjaciele. Fibak mówił o sobie, o światowym tenisie i o sprawach zupełnie z tym nie związanych. Kilka jego wypowiedzi zanotowałem i spróbuję je w skrótowej formie zaprezentować.

Przede wszystkim o sobie: — *Określenie, że gram teraz słabiej* — to dopowadzącego spotkanie — *jest z pana strony bardzo delikatne. No cóż, starzeję się. Nadal jednak zaliczają mnie do elity, zapraszają na turnieje. Jeśli wypadnę z tego grona, będzie bardzo trudno doń wrócić i w ogóle nie wiem, czy będę o to zabiegał.*

Na temat przyszłości gość wypowiedział się oględnie i na dobrą sprawę nikt nie mógł wydedukować, czym najlepszy polski tenisista zajmie się w najbliższych latach: — *W tenisa będę grał oczywiście nadal, lecz dla przyjemności. Nie będę natomiast coachem Lendla, co mi niektórzy sugerują. Pomagam mu ustawić finansowe sprawy, wybrać turnieje, lecz się z nim nie związię na dłużej.*

O Lendlu: — *Kiedyś nosił za mną rakiety. Zapamiętałem go jeszcze jako młodego chłopca z rozdziawionymi dużymi oczami. Kiedy go później spytałem o powód odpowiedział, że podziwiał mnie. Nie mógł bowiem zrozumieć, skąd się biorą moje sukcesy, skoro, jego zdaniem, nic ponoć na korcie nie robię.*

Dlaczego nie mamy w Polsce Lendla: — *Bo w Czechosłowacji do tenisa podchodzi się poważnie, istnieje masowe szkolenie. Z Polski natomiast najlepsi trenerzy wyjeżdżają.*

Czy Kowalski może go zastąpić: — *Gdybyśmy mieli stu takich Wojtków to istniałaby szansa, a tak, prawie jej nie ma. Wiem, że chłopak postawił na tenis, lecz startuje w innej epoce niż nawet ja. Przebić się przez różne satelickie turnieje stało się dziś rzeczą niesłychanie trudną, wymagającą ogromnych wyrzeczeń. I oczywiście talentu.*

Kiedyś przyznałem się komuś, że marzyłem o pracy reżysera filmowego. Wybrałem jednak tenis. Dziś, gdybym miał doradzać Wojtkowi i jego rodzicom, chyba powiedziałbym, aby ich syn poszedł do szkoły filmowej. Niemniej, jeśli będzie próbował przebijać się przez korty postaram się mu pomóc. Oczywiście, nie mogę z nim grać nawet debla, gdyż on nie jest sklasyfikowany na żadnej liście. Ja szukam teraz partnera do gry podwójnej.

Czy osiągnął w tenisie wszystko: — *Zanim podejmę jakąś decyzję, radzę się znajomych, choć oni wiedzą, że i tak postawię na swoim. Teraz wiem, że w kluczowym okresie swej kariery grałem za dużo. To nie była pogoń za pieniędzmi, jak mi niektórzy zarzucają. Chciałem w tenisie osiągnąć jak najwięcej. Po zdobyciu z Mellerem mistrzostwa świata powinienem był zrezygnować z debla, zrobić przerwę i skoncentrować się na grze pojedynczej. Wówczas jednak zwrócił się do mnie z propozycją Okker. To była firma. Nie mogłem odmówić, nie myślałem zresztą o tym. I znów grałem dużo. Mieliśmy sukcesy. Tom był wówczas chyba jedynym człowiekiem, którego bym posłuchał, jeśli powiedziałby, że powinienem się z nim rozstać i skoncentrować na singlu.*

O kontaktach towarzyskich i pozatenisowych zajęciach: — *Nie zaklepiamy się z żoną w tenisowym środowisku, spotykamy się z ludźmi różnych profesji. Interesuje mnie wiele spraw, choć największą pasją stało się zbieranie obrazów. Nie kupuję jednak płócien — jak leci. Skoncentrowałem się na obrazach malarzy polskich szkoły francuskiej lat dwudziestych.*

O stosunku do występów w reprezentacji daviscupowej: — *Siedem lat temu termin meczu z Francją zbiegł się z mistrzostwami świata w deblu. Byliśmy — z Tomem Okkerem — faworytami wielkiej szansy. Na Puchar Davisa nie przyjechałem. Decyzję przeżyłem bardzo mocno, byłem roztrzęsiony i grałem fatalnie. Odpadliśmy. Dziś wybrałbym występ w Pucharze. I nie przemawia przeze mnie kokieteria, po prostu przypieszyłoby to zapewne moje rozstanie z Tomem i skoncentrowanie się na grze w singlu, o czym mówiłem wcześniej.*

Pytanie o nieobecność przed rokiem musiało więc paść: — *Nie chodziło oczywiście o połączenia lotnicze. Nie przyleciałem do Warszawy, bo wydawało mi się, że w moim kraju są ważniejsze sprawy, niż tenis.*

— Dlaczego więc pan teraz przyjechał? — *Ojciec Święty uznał, że można przyjechać do ojczyzny, dlaczego ja miałem nie przyjechać?*

I w ten sposób zamknął Fibak drażliwy temat, zaś spotkanie przebiegało nadal w miłej, przyjacielskiej atmosferze, choć z jednej strony siedział obywatel świata, człowiek bardzo bogaty, żeby nie powiedzieć milioner, z drugiej zaś polscy studenci, nie zazdroszczący mu fortuny, cieszący się z tego, że należy do grona Polaków, którym się w świecie powiodło.

KRZYSZTOF NOWIŃSKI

SŁAWOMIR KERBER WYJECHAŁ DO PARYŻA

Po długim okresie wyczekiwania wczoraj drogą kolejową wyjechał do Francji jeden z najbardziej utalentowanych polskich tenisistów, zawodnik GKS Olimpia, Sławomir Kerber. Wraz z poznaniakiem na cykl zagranicznych turniejów został zaproszony przez Wojciecha Fibaka także Ryszard Major z krakowskiego Nadwiślana.

Sławek i jego partner dotrą do Paryża dziś w południe, gdzie zostaną odebrani przez przedstawicieli Fibaka. Tenisiści ci będą mieszkać w hotelu Akademicy toczyć boje o

FIBAK ZDROWY I GRA NA KORCIE

W drugim dniu międzynarodowych tenisowych mistrzostw RFN na kortach Hamburga Wojciech Fibak zwyciężył węgierską rakietę numer jeden Balazsa Taroczego 6:4, 6:2.

Impreza ma silną obsadę. Doszło już do pierwszych niespodzianek. Kończący karierę John Lloyd zwyciężył utalentowanego Henri Leconte (Francja) 1:6, 6:3, 6:4. Westphal zanotował nieoczekiwany sukces nad czołowym graczem Czechosłowacji Slozillem 6:3, 6:4, natomiast Edmondson zwyciężył Van Winitsky'ego 7:5, 6:4.

Skoro już jesteśmy przy tenisie dwa słowa na temat ostatnich rozgrywek Pucharu Davisa w europejskiej strefie „A". Oprócz meczu Polska — Grecja padły następujące rozstrzygnięcia: Monaco — Zimbabwe 4:1, Norwegia — Portugalia 4:1, Senegal — Tunezja 3:2. Nie dojechali do Wiednia tenisiści ogarniętego wojną Libanu. Austria, obok Związku Radzieckiego, Izraela i Szwajcarii, awansowała do następnej rundy walkowerem.

W ćwierćfinałach strefy „A" zmierzą się ZSRR — Monaco, Austria — Norwegia, Senegal — Szwajcaria i Izrael — Polska. Mecz odbędzie się w dniach 15 — 17 czerwca.

S. G.

15 MAJA 1984 R.

ZWYCIĘSTWO W. FIBAKA

Wojciech Fibak uczestniczący w międzynarodowym turnieju tenisowym w Monachium pokonał w pierwszej rundzie Alvaro Fillola 6:4, 6:4. W innych pojedynkach pierwszej rundy John Frawley pokonał Erica Jelenia 6:3, 6:1, a Gabriel Urpi zwyciężył Alberto Tousa 6:3, 6:2.

ZACIĘTA WALKA W. FIBAKA

W drugiej rundzie trwających w Monachium międzynarodowych tenisowych mistrzostw Bawarii, Wojciech Fibak przegrał z Australijczykiem Johnem Frawleyem 6:7, 4:6. Było to spotkanie o wejście do ćwierćfinałów. Niespodzianką było zwycięstwo Michaela Westphala (RFN) nad rozstawionym z nr 3 Amerykaninem Brianem Teacherem 3:6, 7:6, 6:4.

W SKRÓCIE

● Na rozgrywanym w Monachium tenisowym turnieju Grand Prix debel Fibak, Becker (RFN) pokonał w ćwierćfinale parę RFN Beutel, Keretic 6:2, 3:6, 6:3.

Finał w Monachium

W sobotę i niedzielę telewizja uraczyła nas wspaniałym tenisem. Po raz pierwszy od lat mieliśmy okazję oglądać w Polsce obszerne fragmenty transmisji z turnieju o najwyższym światowym standardzie.

Fibak nie grał w Nowym Jorku. Występował w monachijskim turnieju Grand Prix, gdzie w grze podwójnej, mając za partnera Beckera (RFN), dotarł do finału. W półfinale Polak i jego partner rozbili Australijczyków Frawleya i Fancutta 6:1, 6:2. Drugimi finalistami została para Fromm (USA) i Segarceanu (Rumunia).

Dwaj tenisiści radzieccy Aleksander Zawieriew i Andriej Czesnokow zakwalifikowali się do finału turnieju w Rosenheim. Obaj pokonali zawodników RFN: Zawieriew — Stefana Hermanna 6:0 4:1, 6:1, a Czesnokow — Ricky Osterthuna 7:5, 6:2. (ag)

DEBEL DLA FIBAKA

Wojciech Fibak i Boris Becker (RFN) w ćwierćfinale gry podwójnej przegrali z węgiersko-szwajcarską parą Balazs Taroczy — Heinz Guenthardt 4:6, 3:6.

*

Z OSTATNIEJ CHWILI

Z OSTATNIEJ CHWILI FIBAK GRA DALEJ

BONN (PAP). W drugim dniu międzynarodowych tenisowych mistrzostw Hamburga, toczono nadal pojedynki I rundy. Wystąpił m. in. Wojciech Fibak, który zwyciężył Balazsa Taroczy'ego 6:4, 6:2.

KOLEJNY SUKCES FIBAKA

Wojciech Fibak uczestniczący w Międzynarodowych Tenisowych Mistrzostwach RFN w Hamburgu wygrał w drugiej rundzie z Johnem Lloydem 6:3, 6:1.

Z TENISOWYCH KORTÓW

BONN. Wojciech Fibak w spotkaniu o wejście do ćwierćfinałów międzynarodowych mistrzostw RFN, przegrał z Czechosłowakiem Liborem Pimkiem 1:6, 6:4, 2:6. W deblu Fibak i Boris Becker (RFN) pokonali Amerykanów Freemana i Teachera 6:4, 1:1 (krecz).

28 MAJA 1984 R.

Kto z kim w Paryżu

Dzisiaj na słynnych kortach Roland Garros (powyżej widok kortu centralnego) rozpoczynają się międzynarodowe mistrzostwa Francji w tenisie. Impreza ma range mistrzostw świata na kortach ziemnych i zgromadziła na starcie całą czołówkę „białego sportu".

Wojciech Fibak zmierzy się w pierwszym pojedynku z Hansem Dieterem Bustelem (RFN), a w razie zwycięstwa z Aaronem Krickstelnem (USA).

Rozstawiony z nr 1 John McEnroe ma wolny los, nr 2 — Ivan Lendl grać będzie z Mattem Mitchellem (USA), nr 3 Jimmy Connors z Ericem Frommem (USA), nr 4 Mats Wilander z Australijczykiem Wally Masurem.

Według opinii fachowców w ćwierćfinałach spotkać się powinni John McEnroe — Jimmy Arias, Jimmy Connors — Jose Luis Clerc, Yannick Noah — Mats Wilander, Andres Gomez — Ivan Lendl.

Natychmiast po zakończeniu meczu jego uczestnicy pośpieszyli do Paryża, jakkolwiek organizatorzy MM Francji wyznaczyli im pierwsze gry na wtorek. W poniedziałek natomiast grać już ma Wojciech Fibak. W pierwszej rundzie spotka się z Hansem Dieterem Beutelem (RFN). Jeśli Polak wygra, co jest bardzo prawdopodobne, w drugiej rundzie jego rywalem będzie wschodząca gwiazda amerykańskiego tenisa, 16-letni Aaron Krickstein. To już bardzo groźny przeciwnik.

WOJCIECH FIBAK WYGRAŁ W PARYŻU

PARYŻ, 28.5. Na kortach Roland Garros rozpoczęły się międzynarodowe tenisowe mistrzostwa Francji. W pierwszej rundzie Wojciech Fibak pokonał po zaciętym, pięciosetowym meczu Hansa-Dietera Beutela (RFN) 6:2, 4:6, 6:1, 3:6, 6:4. W drugiej rundzie przeciwnikiem Polaka będzie niespełna osiemnastoletni Amerykanin Aaron Krickstein, który w pierwszym meczu wygrał z Brazylijczykiem Eduardo Oncinsem 6:0, 6:1, 6:1. Z zawodników rozstawionych odpadł jedynie Tim Mayotte (nr 15), przegrywając z Rolfem Gehringiem 5:7, 1:6, 6:7. Z turnieju kobiecego z powodu kontuzji ramienia wycofała się rozstawiona z nr. 4 Amerykanka Andrea Jaeger. Stało się to po przegraniu pierwszego seta z jej rodaczką Jaime Golden 5:7.

Kobiety: Martina Navratilova (nr 1) — Nathalie Tauziat 6:1, 6:2; Sylwia Hanika (nr 11) — Kate Latham 6:1, 6:1; Jo Durie — Lilian Drescher 6:2, 6:3; Natalia Rewa — Anna Cecchini 6:2, 6:2; Jelena Jelisienko — Betsy Nagelsen 6:2, 6:4.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

FIBAK WYGRAŁ

W czwartek na kortach Roland Garros rozgrywane były spotkania drugiej rundy singla kobiet i mężczyzn. Wojciech Fibak pokonał Aarona Krisleina 6:3, 3:6, 6:1, 7:5, 10:8.

WOJCIECHOWI FIBAKOWI nie udało się zakwalifikować do 1/8 finału międzynarodowych mistrzostw Francji w tenisie. Polak przegrał w 5 setach (wygrywając dwa pierwsze) z Węgrem B. Taroczym.

gra pojedyncza mężczyzn III runda: Balazs Taroczy — Wojciech Fibak

FIBAK-KRICKSTEIN 3:2!

PARYŻ, 31.5. Niezwykle miła wiadomość napłynęła w czwartek wieczorem z Paryża. Na kortach Roland — Garros Wojciech Fibak — po niezwykle zaciętym, 5-setowym meczu — pokonał w drugiej rundzie 18-letniego Amerykanina Arona Krickstelna 6:3, 2:6, 6:7, 7:5, 10:8.

Oto inne ciekawsze wyniki — mężczyźni: Jimmy Arias (nr 5) — Gianni Ocleppo 7:5, 6:2, 6:2; Thierry Tulasne — Libor Pimek 6:3, 6:2, 6:1; Hans Gildemeister — Brad Gilbert 6:1, 6:2, 6:4; Mel Purcell — Gabriel Urpi 6:4, 6:2, 6:4; Anders Jarryd (11) — Stefan Edberg 6:4, 3:6, 7:6 (7:5), 7:6 (7:4); Yannick Noah (6) — Bernard Bolleau 6:4, 6:4, 6:4; Brian Gottfried — Mike Leach 3:6, 6:3, 6:4, 6:0; Paul McNamee — Henri Leconte 7:5, 6:2, 3:6, 6:3; Andres Gomez (7) — Marcel Freeman 7:5, 6:2, 6:2; Cassio Motta — Jakob Hlasek 6:3, 7:5, 7:5; Jimmy Connors (3) — John Lloyd 6:4, 6:2, 6:4; Emilio Sanchez — Tomas Szmid (14) 7:5, 6:4, 6:4; John McEnroe (1) — Ben Testerman 6:4, 6:1, 6:4; Claudio Panatta — Corrado Barazzuti 7:6, 4:3 (kontuzja); Balazs Taroczy — Bruce Manson 6:3, 6:1, 6:0; Harold Solomon — Carlos Castelan 4:6, 6:4, 6:0, 7:5; Henrik Sundstroem (9) — Joakim Nystroem 6:2, 6:3, 7:6; Mats Wilander (4) — John Alexander 6:4, 6:1, 6:2; Juan Aguilera (13) — Pavel Slozil 7:5, 6:2, 6:1; Jose Higueras (12) — Robert Seguso 6:2, 6:4, 6:4; Karel Novaczek — Jose-Luis Clerc (8) 2:6, 6:3, 6:3, 3:6, 8:6; Ivan Lendl (2) — Mario Martinez 6:3, 6:3, 6:1; Martin Jaite — Vitas Gerulaitis 6:3, 1:6, 6:4, 6:3;

McENROE KOSI JAK NA TRAWIE FIBAKOWI ZABRAKŁO SIŁ

ZAKOŃCZYŁ się pierwszy tydzień wielkoszlemowego turnieju na kortach Roland Garros w Paryżu. Zakończył się nieszczęśliwie dla jedynego Polaka startującego w Międzynarodowych Mistrzostwach Francji. Wojciech Fibak nie zdołał w pełni odzyskać sił po morderczym pojedynku jaki stoczył w czwartek z cudownym dzieckiem amerykańskiego tenisa, Aaronem Krickstelnem (przypomnijmy, że po trwającej 4 godziny i 20 minut walce pokonał on Amerykanina 10:8 w piątym secie). W sobotnim meczu III rundy Fibak spotkał się z dobrym znajomym Węgrem Balazsem Taroczym. Mecze tych dwóch rywali były zawsze bardzo zacięte. Podobnie i tym razem. Dwa początkowe sety wygrał dość pewnie Polak, jednak zmęczenie dało znać o sobie i Taroczy łatwo zdobył dwa następne. W piątym secie walka była zrów wyrównana, jednak Węgier wykazał na finiszu więcej świeżości i zwyciężył.

Poprzedniego dnia, w piątek, Fibak był cieniem świetnego przecież gracza deblowego, więc też wraz z juniorem RFN Borisem Beckerem przegrał z parą nieznanych tenisistów Jonathanem Canterem i Dereckiem Terrem i to gładko 3:6, 1:6.

Niezwykły przebieg miał mecz III rundy singla mężczyzn między rozstawionym z nr 9 Henrikiem Sundstroemem i Hansem Gildemeisterem. Chiliczyk gładko wygrał dwa sety 6:2, 6:0 i w trzecim prowadził 5:1 i 30:0! Od tej chwili jednak karta się odwróciła i zwyciężył Szwed. „To był chyba cud" — powiedział po meczu Sundstroemem.

NEC TO JEST TO!

Sponsor japoński — firma komputerowa NEC — może w najbliższym czasie wybawić Polski Związek Tenisowy z tarapatów finansowych. Zamierza płacić w twardej walucie już za sam udział w cyklu rozgrywek o Puchar Davisa. Za awanse do kolejnych rund proporcjonalnie więcej. Czyż nie dla-

nek. Uwagę widowni zwracała kruczoczarna dziewczynka, co i raz podbiegająca do swego taty okupującego miejsce na ławce prasowej. „To Passentówna", niósł szept od strony widowni. I co?

DO DWÓCH RAZY SZTUKA

Arbiter jugosłowiański Fredi Reicher świadkował przed rokiem, co tu kryć, kiepskiemu występowi polskich tenisistów przeciwko Belgii. Tym razem z nieukrywaną sympatią obserwował, zwłaszcza, grę obu Wojtków. Zapraszamy ponownie.

„Sportowiec"

STARA GWARDIA

Pierwszego dnia meczu z Grecją było trochę narzekań na sędziów liniowych. „Sędziów liniowych prosi się o wzięcie przykładu ze starszego pana siedzącego przy linii serwisowej. To pan Nistrój, mistrz Polski sprzed lat", poinformował widownię spiker zawodów. Gdzie następcy?

NOS NA FIBAK SPUSZCZONY

W pierwszym rzędzie ławy prasowej zasiadł wczoraj jed-

dniach 13 — 17 czerwca.

S. G.

15 MAJA 1984 R.

ZWYCIĘSTWO W. FIBAKA

Wojciech Fibak uczestniczący w międzynarodowym turnieju tenisowym w Monachium pokonał w pierwszej rundzie Alvaro Filiola 6:4, 6:4. W innych pojedynkach pierwszej rundy John Frawley pokonał Erica Jelenia 6:3, 6:1, a Gabriel Urpi zwyciężył Alberto Tousa 6:3, 6:2.

Z OSTATNIEJ chwili

Z OSTATNIEJ CHWILI FIBAK GRA DALEJ

BONN (PAP). W drugim dniu międzynarodowych tenisowych mistrzostw Hamburga, toczono nadal pojedynki I rundy. Wystąpił m. in. Wojciech Fibak, który zwyciężył Balazsa Taroczy'ego 6:4, 6:3.

KOLEJNY SUKCES FIBAKA

Wojciech Fibak uczestniczący w Międzynarodowych Tenisowych Mistrzostwach RFN w Hamburgu wygrał w drugiej rundzie z Johnem Lloydem 6:3, 6:1.

Z TENISOWYCH KORTÓW

BONN. Wojciech Fibak w spotkaniu o wejście do ćwierćfinałów międzynarodowych mistrzostw RFN, przegrał z Czechosłowakiem Liborem Pimkiem 1:6, 6:4, 3:6. W deblu Fibak i Boris Becker (RFN) pokonali Amerykanów Freemana i Teachera 6:4, 1:1 (krecz).

Wojciech Fibak i Boris Becker (RFN) w ćwierćfinale gry podwójnej przegrali z węgiersko-szwajcarską parą Balazs Taroczy — Heinz Guenthardt 4:6, 3:6.

*

ZACIĘTA WALKA W. FIBAKA

W drugiej rundzie trwających w Monachium międzynarodowych tenisowych mistrzostw Bawarii, Wojciech Fibak przegrał z Australijczykiem Johnem Frawleyem 6:7, 4:6. Było to spotkanie o wejście do ćwierćfinałów. Niespodzianką była zwycięstwo **Michaela Westphala (RFN) nad rozstawionym z nr 1 Amerykaninem Brianem Teacherem 3:6, 7:6, 6:3.**

W SKRÓCIE

● Na rozgrywanym w Monachium tenisowym turnieju Grand Prix debel Fibak, Becker (RFN) pokonał w ćwierćfinale parę RFN Beutel, Keretic 6:2, 3:6, 6:3.

Finał w Monachium

W sobotę i niedzielę telewizja uraczyła nas wspaniałym tenisem. Po raz pierwszy od lat mieliśmy okazję oglądać w Polsce obszerne fragmenty transmisji z turnieju o najwyższym światowym standardzie.

Fibak nie grał w Nowym Jorku. Występował w monachijskim turnieju Grand Prix, gdzie w grze podwójnej, mając za partnera Beckera (RFN), dotarł do finału. W półfinale Polak i jego partner zwyciężyli Australijczyków Frawleya i Fancutta 6:1, 6:2. Drugimi finalistami została para Fromm (USA) i Segarceanu (Rumunia).

Dwaj tenisiści radzieccy Aleksander Zawieriew i Andriej Czesnilow zakwalifikowali się do finału turnieju w Rosenheim. Obaj pokonali zawodników RFN: Zawieriew — Stefana Hermanna 6:3 6:7, 6:1 a Czesnilow — Ricky Osterthuna 7:5, 6:3. (ag)

DEBEL DLA FIBAKA

W finale gry podwójnej turnieju tenisowego w Monachium Wojciech Fibak i Boris Becker (RFN) pokonali Rumuna Florian Segarceanu i Amerykanina Ericha From ma 6:4, 4:6, 6:1.

Natychmiast po zakończeniu meczu jego uczestnicy pośpieszyli do Paryża, jakkolwiek organizatorzy MM Francji wyznaczyli im pierwsze gry na wtorek. W poniedziałek natomiast grać już ma Wojciech Fibak. W pierwszej rundzie spotka się z Hansem Dieterem Beutelem (RFN). Jeśli Polak wygra, co jest bardzo prawdopodobne, w drugiej rundzie jego rywalem będzie wschodząca gwiazda amerykańskiego tenisa, 16-letni Aaron Krickstein. To już bardzo groźny przeciwnik.

WOJCIECH FIBAK WYGRAŁ W PARYŻU

PARYŻ, 28.5. Na kortach Roland Garros rozpoczęły się międzynarodowe tenisowe mistrzostwa Francji. W pierwszej rundzie Wojciech Fibak pokonał po zaciętym, pięciosetowym meczu Hansa-Dietera Beutela (RFN) 6:2, 1:6, 6:1, 3:6, 6:4. W drugiej rundzie przeciwnikiem Polaka będzie niespełna osiemnastoletni Amerykanin Aaron Krickstein, który w pierwszym meczu wygrał z Brazylijczykiem Eduardo Oncinsem 6:0, 6:1, 6:1. Z zawodników rozstawionych odpadł jedynie Tim Mayotte (nr 15), przegrywając z Rolfem Gehringiem 5:7, 1:6, 6:7. Z turnieju kobiecego z powodu kontuzji ramienia wycofała się rozstawiona z nr. 4 Amerykanka Andrea Jaeger. Stało się to po przegraniu pierwszego seta z jej rodaczką Jaime Golden 5:7.

Kobiety: Martina Navratilova (nr 1) — Nathalie Tauziat 6:1, 6:2; Sylwia Hanika (nr 11) — Kate Latham 6:1, 6:1; Jo Durie — Lilian Drescher 6:2, 6:3; Natalia Rewa — Anna Cecchini 6:2, 6:3; Jelena Jelisienko — Betsy Nagelsen 6:2, 6:4.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

FIBAK WYGRAŁ

W czwartek na kortach Roland Garros rozegrywane były spotkania drugiej rundy singla kobiet i mężczyzn. Wojciech Fibak pokonał Aarona Kristeina 6:2, 3:6, 6:7, 7:5, 10:8.

WOJCIECHOWI FIBAKOWI nie udało się zakwalifikować do 1/8 finału międzynarodowych mistrzostw Francji w tenisie. Polak przegrał w 5 setach (wygrywając dwa pierwsze) z Węgrem B. Taroczym.

Gra pojedyncza mężczyzn III runda: Balazs Taroczy — Wojciech Fibak 2:6, 4:6, 6:3, 6:3, 6:4; Jimmy Arias (5) — Claudio Panatta 7:6, 6:3, 6:3; Brian Gottfried — Rolf Gehring 7:6, 6:4, 6:4; John McEnroe (1) — Mel Purcell 6:4, 6:4, 6:1; Jose Higueras (12) — Cassio Motta 3:7, 7:6, 6:1, 6:2

McENROE KOSI JAK NA TRAWIE FIBAKOWI ZABRAKŁO SIŁ

ZAKOŃCZYŁ się pierwszy tydzień wielkoszlemowego turnieju na kortach Roland Garros w Paryżu. Zakończył się nieszczęśliwie dla jedynego Polaka startującego w Międzynarodowych Mistrzostwach Francji. Wojciech Fibak nie zdołał w pełni odzyskać sił po morderczym pojedynku jaki stoczył w czwartek z cudownym dzieckiem amerykańskiego tenisa, Aaronem Kricksteinem (przypomnijmy, że po trwającej 4 godziny i 20 minut walce pokonał on Amerykanina 10:8 w piątym secie). W sobotnim meczu III rundy Fibak spotkał się z dobrym znajomym Węgrem Balazsem Taroczym. Mecze tych dwóch rywali były zawsze bardzo zacięte. Podobnie i tym razem. Dwa początkowe sety wygrał dość pewnie Polak, jednak zmęczenie dało znać o sobie i Taroczy łatwo zdobył dwa następne. W piątym secie walka była zrów wyrównana, jednak Węgier wykazał na finiszu więcej świeżości i zwyciężył.

Poprzedniego dnia, w piątek, Fibak był cieniem świetnego przeciez gracza deblowego, więc też wraz z juniorem RFN Borisem Beckerem przegrał z parą nieznanych tenisistów Jonathanem Canterem i Dreckiem Terrem i to gładko 3:6, 1:6.

Niezwykły przebieg miał mecz III rundy singla mężczyzn między rozstawionym z nr 9 Henrikiem Sundstroemem i Hansem Gildemeisterem. Chilijczyk gładko wygrał dwa sety 6:2, 6:0 i w trzecim prowadził 5:1 i 30:0! Od tej chwili jednak karta się odwróciła i zwyciężył Szwed. „To był chyba cud" — powiedział po meczu Sundstroem.

nek. Uwagę widowni zwracała kruczoczarna dziewczynka, co i raz podbiegająca do swego taty okupującego miejsce na ławce prasowej. „To Passentówna", niósł szept od strony widowni. I co?

DO DWÓCH RAZY SZTUKA

Arbiter jugosłowiański Fredi Reicher świadkował przed rokiem, co tu kryć, kiepskiemu występowi polskich tenisistów przeciwko Belgii. Tym razem z nieukrywaną sympatią obserwował, zwłaszcza, grę obu Wojtków. Zapraszamy ponownie.

„Sportowiec"

STARA GWARDIA

Pierwszego dnia meczu z Grecją było trochę narzekania na sędziów liniowych. „Sędziów liniowych prosi się o wzięcie przykładu ze starszego pana siedzącego przy linii serwisowej. To pan Nistrój, mistrz Polski sprzed lat", poinformował widownię spiker zawodów. Gdzie następcy?

NEC TO JEST TO!

Sponsor japoński – firma komputerowa NEC – może w najbliższym czasie wybawić Polski Związek Tenisowy z tarapatów finansowych. Zamierza płacić w twardej walucie już za sam udział w cyklu rozgrywek o Puchar Davisa. Za awanse do kolejnych rund proporcjonalnie więcej. Czyż nie dlatego tyle całusów rozlegało się na kortach Legii w pamiętny tenisowy majowy weekend?

PASSENTÓWNA

Pośród podających piłki na meczu Polska-Grecja uwijało się jak w ukropie kilka panie-

NOS NA FIBAK SPUSZCZONY

W pierwszym rzędzie ławki prasowej zasiadł wytrwały admirator gry i osoby Wojciecha Fibaka redaktor Andrzej Martynkin. Był na tyle przy tym obiektywny, iż bił huczne brawa Grekowi Kalovelonisowi po każdym jego udanym zagraniu czy zepsutej piłce Fibaka. Nie się nazywa mieć wyczucie rzeguł sportu...